

รายงานการวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัยหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิตเพื่อพัฒนาการปกครอง

สุกิจ ชัยมุสิก และคณะ

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
บัณฑิตวิทยาลัย ภายใต้แผนการใช้งบรายจ่าย “เงินงบรายได้”
สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รายงานการวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัยหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิตเพื่อพัฒนาการปกครอง
RESEARCH SYNTHESIS OF MASTER DEGREE CURRICULUM IN POLITICAL
SCIENCE FOR GOVERNMENT DEVELOPMENT

สุกิจ ชัยมุสิก

กัณฑ์กมล หนูทองแก้ว

อารดา ฉิมมากูร

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
บัณฑิตวิทยาลัย ภายใต้แผนการใช้งบรายจ่าย “เงินงบรายได้”
สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง “การสังเคราะห์งานวิจัยหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิตเพื่อพัฒนาการปกครอง” นี้ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาการสังเคราะห์งานวิจัยของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย 2) เพื่อศึกษาการพัฒนาการปกครองในสังคมไทยปัจจุบัน และ 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทยปัจจุบัน ด้วยการสังเคราะห์งานวิจัย หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยเน้นการวิจัยเอกสาร วิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต 21 เรื่อง

ผลการวิจัยพบว่า สามารถจำแนกได้เป็น 3 ด้าน คือ 1) การพัฒนาภาวะผู้นำการปกครอง พบว่ามีทั้งหมด 21 เรื่อง 2) การพัฒนาการปกครองแบบประชาธิปไตย พบว่ามีทั้งหมด 7 เรื่อง และ 3) การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง พบว่ามีทั้งหมด 8 เรื่อง โดยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทยอยู่ 3 ประเด็นหลัก ๆ ประกอบด้วย 1) ความเป็นมาของปัญหาและเหตุจูงใจให้ทำวิจัย 2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ได้แก่ 2.1) ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง 2.2) ประโยชน์ทางวิชาการ และ 2.3) หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

Abstract

The objectives of the research entitled “Research Synthesis of Master Degree Curriculum in Political Science for Government Development” are: 1) to study the research synthesis in curriculum of master degree in Political Science of Mahamakut Buddhist University, 2) to study the development of government in present Thai society, and 3) to propose guidelines for the development of government in present Thai society by the research synthesis in curriculum of master degree in Political Science. The data of this documentary qualitative research were collected from 21 theses and thematic papers done by graduate students of Master Degree in Political Science.

The results of the study can be classified into 3 aspects; 1) 21 titles were on government leadership development, 2) 7 titles were on democratic government development, and 3) 8 titles were on participation in politics and government. There were 3 main issues in synthesis as the guidelines for government development in Thai society; 1) Background problems and motivation in doing the research, and 2) Implementation consisting of: 2.1 The advantages of the direct concerned, 2.2 The academic advantages, and 2.3 The application of the research results.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยดี ด้วยความเมตตาอนุเคราะห์อย่างสูงจาก พระมหามหาวินทร์ ปุริสุตโตโม, ผศ.ดร. รองอธิการบดีด้านวิจัยและนวัตกรรม ที่ได้อำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ แก่ ผู้วิจัย ขอขอบคุณ ดร.สุวรรณ ม่วงนวล และ ดร.สุพจน์ เขียวรุฒิ ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความ อนุเคราะห์ในการเป็นผู้เชี่ยวชาญอ่านตรวจงานวิจัย และขอขอบคุณคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ บัณฑิต วิทยาลัยและบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์ ตลอดทั้ง เจ้าหน้าที่ของสถาบันวิจัยญาณสังวรทุกท่าน ที่ได้ให้ความสะดวก เกี่ยวกับเอกสารและให้ข้อมูลต่าง ๆ ในการทำงานวิจัย จนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี อนึ่ง คณะผู้วิจัย ขอน้อมอุทิศความดีงามทางวิชาการด้านวิจัยฉบับนี้ แต่ผู้มีคุณูปการ ทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้ และขอมอบความดีงามที่เกิดขึ้นจากการวิจัยในครั้งนี้แด่บุพการีชนทุกท่าน หากมีข้อบกพร่องที่อาจจะเกิดขึ้นในงานวิจัยนี้ คณะผู้วิจัยขอน้อมรับด้วยความยินดีเพื่อนำไปปรับปรุง ให้สมบูรณ์ในโอกาสต่อไป

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญรูปภาพ	ช
บทที่	
1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.4 วิธีดำเนินการวิจัย	3
1.5 เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
1.6 นิยามศัพท์	10
2 แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
2.1 แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย	13
2.2 แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับลักษณะและประเภทงานวิจัย	17
2.3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	26
2.4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต	35
3 แนวคิดการพัฒนาการปกครองของสังคมไทยในปัจจุบัน	59
3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาภาวะผู้นำทางการเมืองการปกครอง	59
3.2 แนวทางการพัฒนาการเมืองการปกครองของไทยให้เป็นประชาธิปไตย	63
3.3 การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง	67

4	เพื่อวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทยด้วยการสังเคราะห์ งานวิจัยหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต	73
4.1	รายชื่อวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2562	73
4.2	สภาพงานวิจัยของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	82
4.3	แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทยด้วยการสังเคราะห์งาน วิจัยหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต	88
4.4	ผลการสังเคราะห์งานวิจัยหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิตเพื่อพัฒนา การปกครอง	89
5	สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	163
5.1	สรุปผลการวิจัย	163
5.2	อภิปรายผลการวิจัย	165
5.3	ข้อเสนอแนะ	170
	บรรณานุกรม	173
	ภาคผนวก	176
	ประวัตินักวิจัย	179

สารบัญตาราง

ตารางภาพที่		หน้า
ตารางที่ 2.1	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรบัณฑิตวิทยาลัย	37
ตารางที่ 2.2	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรวิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช	38
ตารางที่ 2.3	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรวิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย	39
ตารางที่ 2.4	แผนพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร	42
ตารางที่ 2.5	หลักสูตรแผน ก แบบ ก 2 ของบัณฑิตวิทยาลัย	44
ตารางที่ 2.6	หลักสูตรแผน ข ของบัณฑิตวิทยาลัย	45
ตารางที่ 2.7	หลักสูตรแผน ก แบบ ก 2 ของวิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช	45
ตารางที่ 2.8	หลักสูตรแผน ข ของวิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช	46
ตารางที่ 2.9	หลักสูตรแผน ก แบบ ก 2 ของวิทยาเขตสิรินธร	46
ตารางที่ 2.10	หลักสูตรแผน ข ของวิทยาเขตสิรินธร	47
ตารางที่ 2.11	ประมาณการรายรับ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	47
ตารางที่ 2.12	ประมาณการรายจ่าย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	48
ตารางที่ 2.13	โครงสร้างหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง	49
ตารางที่ 2.14	รายวิชาในหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง	50
ตารางที่ 2.15	การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา	53
ตารางที่ 2.16	การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน	57
ตารางที่ 4.1	รายชื่อวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2562 และผ่านการตีพิมพ์บทความในการประชุมวิชาการ ระดับชาติและระดับนานาชาติ GMNIS และวารสารที่อยู่ในฐาน TCI	81
ตารางที่ 4.2	สภาพงานวิจัยของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	87

สารบัญภาพ

แผ่นภาพที่		หน้า
ภาพที่ 1.1	กรอบแนวคิดการวิจัย	12
ภาพที่ 4.1	แสดงการจัดกลุ่มหัวข้อการวิจัย	87
ภาพที่ 4.2	แสดงผลการสังเคราะห์งานวิจัยทั้ง 3 ประเด็น	89
ภาพที่ 4.3	แสดงผลการสังเคราะห์และแนวทางการพัฒนาทั้ง 3 ด้าน	162

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การวิจัยเป็นวิธีการหนึ่งในการแสวงหาความรู้ ถือเป็นกิจกรรม เครื่องมือ หรือวิธีการที่ดีที่สุดในการพัฒนาสติปัญญา การแสวงหาความรู้ในปัญหาต่าง ๆ ที่มนุษย์ไม่รู้และต้องการแสวงหาคำตอบที่เป็นจริงและน่าเชื่อถือการวิจัยจะทำให้มนุษย์นำความรู้และความจริงที่ได้ไปใช้ในกาตัดสินใจ แก้ไขปัญหา หรือก่อให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ มีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติต่าง ๆ รอบตัวมากขึ้น ทำให้มนุษยชาติมีความเจริญก้าวหน้า มีการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลาตั้งนั้น หากผู้ใดหรือกลุ่มใดให้ความสำคัญกับการวิจัยแล้วย่อมส่งผลให้ผู้นั้นหรือกลุ่มคนนั้นมีการพัฒนาและมีความเจริญประเทศชาติก็จะมี ความเข้มแข็งขึ้นในทุกด้าน อาทิ ด้านการศึกษา ด้านการเมือง ด้านการทหาร ด้านเศรษฐกิจ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนวิทยาการในด้านอื่น ๆ ทั้งนี้ การวิจัยยังช่วยเรื่องการปรับตัวเองให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และอารยธรรมใหม่ ๆ ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปในทุกวันได้เป็นอย่างดี

ในด้านการศึกษา การวิจัยมีความสำคัญต่อการพัฒนาในการจัดการเรียนการสอน และภารกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์กร อาทิ การจัดการศึกษา การดำเนินการและการจัดโครงสร้างของหลักสูตร การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การพัฒนาคณาจารย์ การผลิตบัณฑิตและบุคลากรทางการศึกษา การประกันคุณภาพของหลักสูตร ตลอดจนการประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร เป็นต้น ในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษานั้น จะดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นสำคัญ เป็นวิธีการพัฒนาบัณฑิตให้สร้างองค์ความรู้ได้อย่างเป็นระบบ

การสังเคราะห์งานวิจัย เป็นการนำผลของงานวิจัยตั้งแต่ 2 เรื่องขึ้นไปมาบูรณาการ โดยมีจุดประสงค์คือ นำผลการวิจัยในเรื่องที่ศึกษาทั้งหมดมาหาข้อสรุป เป็นการพัฒนา หรือต่อยอดจากผลงานวิจัยเดิม ซึ่งถือเป็นกระบวนการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัยทางวิทยาศาสตร์ (Research synthesis as a scientific process) เพื่อตอบปัญหาใดปัญหาหนึ่ง โดยการรวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหานั้น ๆ หลายเรื่อง มาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติหรือวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และนำเสนอข้อสรุปรวมสาระอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้คำตอบปัญหาการวิจัยที่ต้องการที่เป็นข้อยุติและได้รับคำตอบตรงตามปัญหาวิจัยที่ต้องการ (Valentine, J. C. & Cooper, H., 2009) อาจสรุปได้ว่าการสังเคราะห์งานวิจัยเป็นการศึกษาหาข้อเท็จจริงเพื่อตอบปัญหาใดปัญหาหนึ่งโดยการรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหลายเล่ม มาจัดหมวดหมู่ วิเคราะห์ และนำเสนออย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ความรู้ใหม่

สารนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษานั้น ถือได้ว่าเป็นงานวิจัย เพราะได้ใช้กระบวนการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ในการแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อแก้ไขหรือตอบปัญหา ดังนั้นการสังเคราะห์งานวิจัย จึงเป็นประโยชน์ต่อการสรุปรายงานวิจัย และเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัยในแต่ละเรื่อง ซึ่งในการวิจัยนั้น ไม่ว่าจะ เป็นสาขาวิชาซีพีใดก็ตาม จำเป็นต้องมีการ ทบทวนข้อค้นพบ ของหลักการหรือทฤษฎีที่มีอยู่ก่อนแล้ว เพื่อให้ได้ความรู้ใหม่เพิ่มเติมและเพื่อไม่ให้ เกิดความซ้ำซ้อนในการศึกษา และนำข้อบกพร่องของงานวิจัยที่มีอยู่เดิมมาปรับปรุง แก้ไข เพื่อให้ได้ ผลการวิจัยที่ถูกต้องและแม่นยำ เพื่อประโยชน์ในการตอบโจทย์การวิจัยและต่อยอดงานวิจัยในระดับ บัณฑิตศึกษา ทำให้เกิดคุณค่าในการพัฒนาการปกครองในบริบทของสังคมไทย

ปัจจุบัน หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช วิทยาลัย จัดการเรียนการสอนมาตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2547 จนถึงปัจจุบัน มีจำนวน 16 รุ่นแล้ว มี นักศึกษาทำวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ในรูปแบบของงานวิจัยที่สำเร็จการศึกษา และพิมพ์เผยแพร่บน ฐานข้อมูลที่เข้าถึงได้ แต่ผลงานวิทยานิพนธ์ดังกล่าวยังขาดการจัดหมวดหมู่การวิเคราะห์และ สังเคราะห์ เพื่อสรุปเป็นองค์ความรู้และนำผลที่ได้ไปประยุกต์ใช้หรือทำการวิจัยต่อยอด รวมทั้งใช้เป็น ข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตร พัฒนาหลักสูตร บริหารหลักสูตร ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียน การสอนให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ.2563 – พ.ศ.2570 (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2562) จัดทำเป็นกรอบแนวทางการพัฒนาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ เพื่อให้สอดคล้องและบูรณาการให้เกิดเป็นพลังในการ ขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศด้วยวิสัยทัศน์ ซึ่งจะสอดคล้องกับทิศทางของยุทธศาสตร์ชาติ แผน แม่บท และนโยบายของรัฐบาล โดยมีวิสัยทัศน์เพื่อ “เตรียมคนไทยแห่งศตวรรษที่ 21 พัฒนา เศรษฐกิจที่กระจายโอกาสอย่างทั่วถึง สังคมที่มั่นคง และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน โดยสร้างความ เข้มแข็งทางนวัตกรรมระดับแนวหน้าในสากล นำพาประเทศไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว”

คณะผู้วิจัยจึงเห็นว่า ควรทำการสังเคราะห์ผลงานวิจัย ในหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยขึ้น เพื่อประโยชน์ในแง่ วิชาการต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาแนวคิดทฤษฎีการสังเคราะห์งานวิจัย
- 1.2.2 เพื่อศึกษาการพัฒนาการปกครองในสังคมไทยปัจจุบัน
- 1.2.3 เพื่อวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทยปัจจุบัน ด้วยการสังเคราะห์ งานวิจัยหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยหรือขอบเขตของการศึกษา หมายถึง การกำหนดกรอบหรือแนวทางการศึกษาไว้ โดยนำวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้างต้นมาขยายความในรายละเอียดเพื่อให้แต่ละเรื่องหรือแต่ละประเด็นชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ขอบเขตของการวิจัยต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย สำหรับขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านประชากร และขอบเขตด้านระยะเวลา ดังนี้

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์ สภาพงานวิจัยของหลักสูตร ลักษณะและประเภทงานวิจัย SWOT แนวทางการปรับปรุงพัฒนางานวิจัย เพื่อให้ได้ผลวิเคราะห์ที่ได้จากการสังเคราะห์ 2 มิติ ได้แก่ เชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติการ ของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากร เนื่องจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ที่เน้นการวิจัยเอกสาร (Documentary) ซึ่งได้ศึกษาค้นคว้าเชิงวิเคราะห์งานวิจัย ของนักศึกษาแผน ก. (วิทยานิพนธ์) และแผน ข. (สารนิพนธ์) ในปีการศึกษา 2562 ของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1.3.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้ระยะเวลาการศึกษา 7 เดือน (ระหว่างเดือนมีนาคม – เดือนกันยายน 2563)

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

1.4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.4.1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ โดยการรวบรวมข้อมูลจากหนังสือและตำราวิชาการที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลทุติยภูมิ โดยการรวบรวมเอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.4.1.2 งานวิจัย โดยการรวบรวมงานวิจัย วิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ของนักศึกษาในหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ผู้จบการศึกษาในปีการศึกษา 2562 ที่ผ่านการตีพิมพ์บทความใน GMNIS และวารสารที่อยู่ในฐาน TCI จำนวน 36 เรื่อง

1.4.1.2.1 วิเคราะห์งานวิจัย

1.4.1.2.2 จัดกลุ่มงานวิจัยออกเป็น 3 ประเภท

1.4.1.2.3 ตีความ สรุปประเด็นจากการวิเคราะห์

1.4.1.2.4 นำไปสังเคราะห์และวิเคราะห์การพัฒนาการปกครองเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยเชิงพรรณนาเพื่อนำเสนอผลการวิจัย

1.5 เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่สอดคล้องกับเรื่อง การสังเคราะห์ งานวิจัยหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิตเพื่อพัฒนาการปกครอง พบว่า มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว ที่นักวิชาการทั้งหลายได้เรียบเรียงไว้ อันก่อให้เกิดประโยชน์ในแง่วิชาการ โดยผู้วิจัยและคณะ ขอเสนอหลักการเหล่านั้น มากล่าวไว้พอสังเขป ดังต่อไปนี้

กุลธิดา กุลประทีปปัญญา จำลอง วงษ์ประเสริฐ และอวยพร เรื่องตระกูล ได้สังเคราะห์ งานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาพยาบาลไทย: การวิเคราะห์ห่อภิมาณ (Meta – Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) ขนาดอิทธิพลของคุณลักษณะนักศึกษาพยาบาล อาจารย์พยาบาล หลักสูตร ผู้บริหาร กระบวนการจัดการเรียนการสอน การบริหารองค์กร ทรัพยากรสนับสนุน ความร่วมมือ ระหว่างสถาบันศึกษาและฝ่ายบริการ เท่ากับ 0.41, 0.33, 0.41, 0.67, 0.44, 0.45, 0.23 และ 0.52 ตามลำดับ 2) การเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะต่าง ๆ 9 องค์ประกอบ โดยใช้การ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยตัวแปรใดที่ทำให้ขนาดของ อิทธิพลของทุกปัจจัยมีความแตกต่างกันได้ทั้งหมด และ 3) ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างตัวแปรกำกับที่ใช้อธิบายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เมื่อใช้ Hierarchical Stepwise Multiple Regression พบว่า ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาพยาบาล ไทย ได้ร้อยละ 33.3 (กุลธิดา กุลประทีปปัญญา จำลอง วงษ์ประเสริฐ และอวยพร เรื่องตระกูล, 2556)

จิราภรณ์ สุธัมมสภาและสุรีย์ เข้มทอง ได้สังเคราะห์วิทยานิพนธ์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผลการวิจัย พบว่า 1) วิทยานิพนธ์ที่นำมาศึกษาส่วนใหญ่เป็นข้อมูลของวิทยานิพนธ์ที่สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. 2550 และ พ.ศ. 2551 ลักษณะของหัวข้อเรื่องของวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ พบว่า เป็นหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับด้านการ จัดการการประชุมมากที่สุด และรองลงมาเป็นหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับด้านการตลาด 2) การสังเคราะห์ กระบวนการวิจัย พบว่า วิทยานิพนธ์ทั้งหมด จัดอยู่ในการวิจัยประเภทเชิงปริมาณ ส่วนใหญ่ใช้เป็น แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิ โดยเฉพาะลูกค้า และผู้ปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่มี การทบทวนวรรณกรรมเฉพาะตำรา และงานวิจัยวิทยานิพนธ์ในประเทศเท่านั้น และใช้ทฤษฎีพื้นฐาน ที่เกี่ยวข้องทางการบริหาร และการตลาด ศัพท์เป็นนิยามทั่วไป กำหนดสมมติฐานการวิจัยเป็นแบบมี ทิศทางใช้สูตรทาโรยามาเนในการกำหนดขนาดตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วนมากที่สุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนใหญ่ใช้สถิติเชิงพรรณนาร่วมกับสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ สถิติที่และ สถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (จิราภรณ์ สุธัมมสภา และสุรีย์ เข้มทอง, 2554)

นธิ เหมมันต์ อภินันท์ สิริรัตนจิตต์ และสมชัย ปราบรัตน์ ได้สังเคราะห์งานวิจัยด้านสาระของ งานวิจัย ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย หาดใหญ่ จากงานวิจัยในจำนวน 17 เรื่อง ตั้งแต่ปี พุทธศักราช 2550-2560 ในหลักสูตรบริหารธุรกิจ

มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาและแจกแจงความถี่ในสาระของการวิจัย 3 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นการวิจัยประเด็นตัวแปรที่ศึกษาในงานวิจัย และประโยชน์ในการนำไปใช้ สรุปได้ว่า ด้านประเด็นวิจัย มีการวิจัยเกี่ยวกับด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และด้านอื่น ๆ ส่วนด้านตัวแปร ที่ศึกษาในงานวิจัย ที่นับความถี่จากการสังเคราะห์ จัดเป็นตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลและตัวแปรเชิงทฤษฎีส่วนการนำไปใช้ประโยชน์ จะเกิดขึ้นในลักษณะของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ กระบวนการผลิต การให้บริการที่น่าพึงพอใจ การส่งเสริมการพัฒนาความรู้ให้แก่บุคลากร และการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน รวมทั้งการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ (นธิ เหมมันต์ อภินันท์ สิริรัตนจิตต์ และสมชัย ปราบรัตน์, 2561)

พรรณนุช ชัยปิ่นชนะ ได้สังเคราะห์งานวิจัย เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการจัดการการเงินในครัวเรือน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยพายัพ ผลการวิจัยพบว่า งานวิจัย 3 เรื่องที่สังเคราะห์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 - 2556 มีประเด็นในการวิจัยตรงตามชื่องานส่วนวิธีดำเนินการวิจัย มีการใช้ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การกำหนดและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง รูปแบบการวิจัย กรอบแนวคิดในการวิจัย งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ เครื่องมือวิจัยและการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย เป็นไปตามวิธีวิจัย (พรรณนุช ชัยปิ่นชนะ, 2556)

พระเมธาวิ อาภัสสโร (ฉัตรวิไล) ได้ศึกษาเชิงวิเคราะห์ชุดดวงควัตรในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาหลักการชุดดวงควัตรที่ปรากฏในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท 2) เพื่อศึกษาการปฏิบัติตามหลักชุดดวงควัตรของพระสาวกในครั้งพุทธกาล และ 3) เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้หลักชุดดวงควัตรในการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบัน โดยการใช้วิธีศึกษาวิจัยจากเอกสาร และลงภาคสนาม ผลการวิจัยพบว่า ชุดดวงควัตรที่ปรากฏในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาทมีทั้งหมด 13 ข้อ 4 หมวด คือ 1) หมวดที่เกี่ยวกับจีวร มีใช้เพียงผ้าบังสุกุลเป็นวัตรและใช้เพียงไตรจีวรเป็นวัตร 2) หมวดที่เกี่ยวกับบิณฑบาต มีเที่ยวบิณฑบาตเป็นวัตร เที่ยวบิณฑบาตตามลำดับบ้านเป็นวัตร นั่งฉัน ณ อาสนะเดี่ยวเป็นวัตร ฉันเฉพาะในบาตรเป็นวัตรและห้ามภัตอาหารอันนำมาถวายเมื่อภายหลังเป็นวัตร 3) หมวดที่เกี่ยวกับเสนาสนะ มีอยู่ป่าเป็นวัตร อยู่โคนไม้เป็นวัตร อยู่ในที่แจ้งเป็นวัตร อยู่ป่าช้าเป็นวัตร และอยู่ในเสนาสนะอันท่านจัดให้อย่างไรเป็นวัตร และ 4) หมวดที่เกี่ยวกับความเพียร มีนั่งเป็นวัตร พระสาวกในครั้งพุทธกาลที่ปฏิบัติชุดดวงควัตร มีดังนี้ พระมหากัสสปเถระปฏิบัติใช้เพียงผ้าบังสุกุลเป็นวัตร เที่ยวบิณฑบาตเป็นประจำเป็นวัตรและอยู่ป่าเป็นวัตร พระอัญญาโกณฑัญญะ พระอนุรุทธเถระ และพระเรวตขทิวรณิเถระปฏิบัติอยู่ป่าเป็นวัตร พระสุกฺติเถระปฏิบัติอยู่ในเสนาสนะอันท่านจัดให้ อย่างไรก็ตามเป็นวัตรและปฏิบัติอยู่ป่าเป็นวัตร พระพากุลเถระปฏิบัติอยู่ป่าเป็นวัตรและนั่งเป็นวัตร พระอุปเสนเถระและพระปุลณมณตานีบุตรเถระปฏิบัติชุดดวงควัตรทั้ง 13 ข้อ ส่วนวิธีการปฏิบัติชุดดวงควัตรของพระมหาสาวกจะมีลักษณะคือ เมื่อบวชแล้วจะเรียนกรรมฐานหรือหลักธรรมจากพระศาสดาหรือจากพระอาจารย์แล้วจึงเข้าป่าปฏิบัติตามกรรมฐานข้อนั้น ๆ จนชำนาญหรือพิจารณาหลักธรรมและ

ประกอบความเพียรเจริญสมาธิภาวนาหรือปฏิบัติดั่งควัตรข้อนั้น ๆ จนเกิดดวงตาเห็นธรรมและได้บรรลุเป็นพระอรหันต์ในที่สุด การประยุกต์ใช้หลักธุดงค์วัตรในการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบันสำหรับคฤหัสถ์ สามารถนำไปใช้ในลักษณะของความพอเพียงใช้ของเท่าที่จำเป็น ไม่ใช่ของหรือซื้อสิ่งของที่เกินความจำเป็นและไม่มีประโยชน์ การประกอบอาชีพที่สุจริต การเคารพในผู้อาวุโส การลดความอ้วน การไม่ยึดติดในรสชาติของอาหาร การไม่รับประทานกระดูกกระดูก ความยินดีในที่อยู่อาศัยของตน การประกอบความเพียรลดภาวะเส้นเลือดในสมองตีบ (พระเมธาวิ อภัสสโร (ฉัตรวิไล), 2556)

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์ ได้ทำรายงานบทสรุปการรวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์งานวิจัย ปี พ.ศ. 2556 ในผลการรวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์พบว่า 1) งานวิจัยในปี 2556 มีทั้งหมด 16 เรื่อง ลักษณะงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการวิจัยการวิจัยในบุคลากรสุขภาพ จำนวน 6 เรื่อง รองลงมาในคลินิก 5 เรื่อง เกี่ยวกับการเรียนการสอน 3 เรื่อง การวิจัยเกี่ยวกับชุมชน 1 เรื่อง การวิจัยเชิงสำรวจ 1 เรื่อง ซึ่งทำให้เห็นว่าจำนวนผลงานวิจัยของอาจารย์ภายในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์ ยังมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดและเมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา พบว่ามีการศึกษาในกลุ่มผู้ป่วยจำนวน 5 เรื่อง นักศึกษาจำนวน 3 เรื่อง และบุคลากรนอกสถาบัน จำนวน 6 เรื่อง ในชุมชน 1 เรื่องและการวิจัยเชิงสำรวจ ในหน่วยบริการสุขภาพจำนวน 1 เรื่อง 2) ทิศทางของงานวิจัยมีความชัดเจนค่อนข้างน้อยเนื่องจากผลงานวิจัยของอาจารย์ภายในวิทยาลัยฯ ยังมีจำนวนน้อย และเมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา พบว่า มีการกระจายหลายกลุ่ม เช่น กลุ่มบุคลากรสุขภาพ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มวัยรุ่นและกลุ่มสตรีตั้งครรภ์ ชุมชน 3) ผลการสังเคราะห์งานวิจัย โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งมีขั้นตอน ได้แก่ (1) ศึกษาและวิเคราะห์งานวิจัย โดยการรวบรวมผลงานวิจัยและมอบหมายทีมงานในการช่วยการอ่านผลงานวิจัยเพื่อช่วยกันวิเคราะห์งานวิจัยจัดหมวดหมู่ของงานวิจัย และ (2) เลือกงานวิจัยเพื่อนำมาสังเคราะห์พบว่า มีผลงานวิจัยที่สามารถนำมาสังเคราะห์ได้จำนวน 1 เรื่อง ได้แก่ รูปแบบการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันการเข้าถึงบุหรี่ยาสูบของเยาวชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ เนื่องจากเป็นงานวิจัยที่เน้นการวิจัยและพัฒนาและมีประโยชน์สำหรับการทำงานในชุมชน คณะทำงานวิเคราะห์สังเคราะห์งานวิจัย จึงเลือกมาใช้วิเคราะห์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ (วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์, 2556)

สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ได้รายงานการคัดสรร วิเคราะห์ และสังเคราะห์งานวิจัยการเรียนการสอน ปีการศึกษา 2555 ผลการสังเคราะห์ พบว่า งานวิจัยการเรียนการสอนจำนวน 17 เรื่อง มีเนื้อหาครอบคลุม 5 ด้าน คือ วิธีสอน สื่อ และอุปกรณ์การสอน เจตคติต่อวิชาชีวและคุณภาพและอัตลักษณ์ของบัณฑิต ความพึงพอใจของนักศึกษา ปัญหาการเรียนการสอน (สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย, 2555)

สุทธา รัตนศักดิ์ ได้ศึกษาเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยสาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2536 – 2543 จำนวน 83 เรื่อง ในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบบันทึกสรุปรายละเอียดงานวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดำเนินการสังเคราะห์เชิงปริมาณโดยการจำแนกข้อมูล แจกแจงความถี่และคำนวณค่าสถิติร้อยละ และสังเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยการจำแนกเนื้อหาและข้อค้นพบงานวิจัย เรียบเรียงสาระสำคัญแล้ว สรุปเป็นหมวดหมู่เดียวกัน ผลการสังเคราะห์ งานวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า เนื้อหาของงานวิจัยเป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการสอน มากที่สุดจำนวน 37 เรื่อง และผลการสังเคราะห์เชิงคุณภาพ พบว่า วิธีสอนทุกวิธีทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนตามวิธีสอนแบบปกติ ส่วนสื่อการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานทุกสื่อ และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนโดยไม่ได้ใช้สื่อการสอน (สุทธา รัตนศักดิ์, 2544)

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ได้ศึกษาเรื่องการสังเคราะห์แนวคิดและวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดและวิธีการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และเพื่อนำเสนอตัวอย่างการวิเคราะห์กิจกรรมการเรียนการสอน ที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ ประชากรที่ใช้ในการสังเคราะห์เป็นผลงานการวิจัยวิทยานิพนธ์ บทความและเอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวคิดและวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ ที่พิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2535 - 2548 รวมทั้งตำราที่เกี่ยวข้อง กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง ทั้งสิ้น 10 เล่ม เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเคราะห์เอกสาร/งานวิจัย แหล่งข้อมูล คือ หอสมุดแห่งชาติ สถาบันวิทยบริการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และหอสมุดกลางของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ เดือนมีนาคม – มิถุนายน 2549 การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการนำเสนอผลข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล พบว่า 1. แนวคิด/ทฤษฎีที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ในการจัดการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่นิยมใช้ในวงการศึกษาระหว่างปี 2535 - 2548 มี 4 ทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง พหุปัญญาทฤษฎี ทฤษฎีการเรียนรู้ของกานเย และทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2. ตัวอย่างวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ มี 5 วิธี ได้แก่ การสอนแบบซิปปา การสอนกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การสอนแบบ OK5R การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนแบบร่วมมือ Co-op-Co-op (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2549)

วาสนา กุสุมาลย์ ได้ศึกษาการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับการศึกษาปฐมวัยและการประถมศึกษาที่มีความมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ลักษณะของงานวิจัยและเพื่อสรุปภาพรวมขององค์ความรู้ที่ได้จากข้อค้นพบและข้อเสนอแนะของงานวิจัยในขอบเขตเนื้อหา 3 ด้าน ได้แก่ ด้านวิธีสอน ด้านสื่อการสอน และด้านกลุ่มสาระ การเรียนรู้จากงานวิจัยระดับปริญญาโท วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และรายงานการค้นคว้าอิสระของนิสิต นักศึกษาระดับมหาบัณฑิตซึ่งทำการวิจัยระหว่างปีการศึกษา 2540-2548 จำนวน 91 เรื่อง โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการสังเคราะห์งานวิจัยสรุปได้ดังนี้ ตอนที่ 1 สรุปลักษณะของงาน วิจัย ประกอบด้วยประเภทของงานวิจัยปี ที่พิมพ์ เผยแพร่ขอขาย เนื้อหางานวิจัย ระดับการศึกษา และสถาบันของผู้ทำวิจัยสถานศึกษา ระดับชั้นและกลุ่มสาระที่ศึกษาวิจัยการตั้งสมมติฐานประชากรกลุ่มตัวอย่างตัวแปรที่ศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือและสถิติที่ใช้ในการวิจัย ตอนที่ 2 สรุปข้อค้นพบจากการสังเคราะห์งานวิจัย 3 ด้าน 1) ด้านวิธีสอน เทคนิควิธี สอนที่ใช้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน เช่น เทคนิคการระดมพลังสมอง การฝึกคิดแบบอเนกนัย การฝึกคิดแบบหมวกหกใบ การใช้แผนผังทางปัญญา กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ผู้สอนต้องศึกษา ค้นคว้า เตรียมการฝึกปฏิบัติก่อนจัดกิจกรรมกับนักเรียน การจัดการเรียนการสอนต้องทำตามขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม ขั้นสรุป มีการวัดและประเมินผล ทั้งผู้เรียนและผู้สอน มีการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลายตามธรรมชาติ วิชาเหมาะสมกับสาระ วัย ประสบการณ์ และความต้องการของผู้เรียน ด้านสื่อการสอนสื่อการสอน มีความสำคัญและจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน ทำให้บทเรียนง่ายขึ้นสร้างความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน สื่อที่ดีที่สุดในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ควรเป็นสื่อที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า จัดหาเตรียมโดยครูผู้สอนซึ่งผ่าน การปรับประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ประสบการณ์ และความต้องการของผู้เรียนในระดับ การศึกษาปฐมวัย ควรใช้สื่อที่รูปธรรมนักเรียนมีส่วนร่วมและได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วย 3) ด้านกลุ่มสาระ การเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปศึกษา และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ได้เป็นจำนวนมากและหลายรูปแบบ ทั้งระดับการศึกษาปฐมวัย และประถมศึกษา มากพอที่สรุปได้ว่า แต่ละวิธีสอนที่นำมาทดลองกับแต่ละกลุ่มสาระ ส่งผลพอที่จะยอมรับ และนำไปใช้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ได้ ควรได้มีการศึกษาทดลองและนำไปใช้ต่อไป (วาสนา กุสุมาลย์, 2550)

ทศวรรธณ คำทองสุข ได้ศึกษาเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยมีจุดประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ลักษณะและปริมาณงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ 2) วิเคราะห์ลักษณะและความแตกต่างของขนาดอิทธิพล ของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการตามตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัย 3) วิเคราะห์เนื้อหาของ ผลงานวิจัยทางด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และ 4) สังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการ

เรียนการสอนแบบบูรณาการ จากงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ 49 เล่ม มีค่าขนาดอิทธิพลจำนวน 60 ค่า และมีตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่ศึกษารวม 29 เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วยแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย และแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการสังเคราะห์งานวิจัย 1) งานวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงทดลองและศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) ค่าขนาดอิทธิพล ในระดับรายงานวิจัยมีจำนวน 32 ค่า และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.504 ส่วนในระดับชุดการทดสอบ สมมุติฐานมีค่าขนาดอิทธิพลจำนวน 60 ค่า และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.914 3) ค่าเฉลี่ยของขนาด อิทธิพลมีความแตกต่างกันตามตัวแปรต่อไปนี้ คือ ตัวแปรประเภทสื่อ/อุปกรณ์การเรียนการสอน ประเภทตัวแปรตาม แบบแผนการวิจัย จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเครื่องมือวัดตัวแปรอิสระ 4) ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจาก ผลงานวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า การจัดการเรียนการสอน แบบบูรณาการที่มีการวิจัยมี 2 รูปแบบ คือ รูปแบบการบูรณาการภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอดแทรกชีวิตจริงเข้ากับเนื้อหาวิชาและรูปแบบการบูรณาการระหว่างกลุ่ม สาระการเรียนรู้โดยเชื่อมโยงเนื้อหาวิชาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ กับภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น 5) ผลการสังเคราะห์องค์ความรู้ พบว่า มีการวิจัย ด้านการจัดการเรียนการสอนแบบ บูรณาการ 2 รูปแบบ คือ การบูรณาการภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ และการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ สำหรับงานวิจัยในด้านการ บูรณาการภายในกลุ่ม การเรียนรู้มีการศึกษาครบ ทุกช่วงชั้น โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ถูกนำมาสอดแทรกสาระการเรียนรู้อื่นมากที่สุด ส่วนงานวิจัยด้านบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้มี ระดับช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 และช่วงชั้นที่ 3 โดยลักษณะของการบูรณาการมี 2 แบบ คือแบบคู่ขนานหรือบูรณาการระหว่าง 2 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ ส่วนอีกแบบ คือ แบบพหุวิทยาการ ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ใช้เป็นแกนกลางมี 4 กลุ่ม คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา (ทศวรรธณ คำทองสุข, 2550)

สุพรรณษา หลังประเสริฐ ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์อภิมานงานวิจัยด้านนวัตกรรม การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษางานวิจัยเพื่อ ด้านนวัตกรรมความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนประถมศึกษา 2) ศึกษาคุณลักษณะงานวิจัยที่มีผลต่อ ค่าขนาดอิทธิพลของนวัตกรรมการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนประถมศึกษา 3) สังเคราะห์สรุปข้อค้นพบจากงานวิจัยด้านนวัตกรรมการพัฒนา ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ประถมศึกษา งานวิจัยที่สังเคราะห์ เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง ที่ตีพิมพ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 - 2549 จำนวน 69 เล่ม โดยใช้ แบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย และแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยเป็นเครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วยค่าขนาดอิทธิพลคำนวณตามวิธีของ Glass จำนวน 171 ค่า และตัวแปร คุณลักษณะงานวิจัย จัดประเภท จำนวน 21 ตัวแปร และตัวแปรต่อเนื่องจำนวน 11 ตัวแปร การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติบรรยาย วิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพล การวิเคราะห์ความแปรปรวนและการ

วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการสังเคราะห์งานวิจัย พบว่า 1) งานวิจัยที่มีการศึกษามากที่สุดในช่วงปี พ.ศ. 2535 - 2535 (37.7 %) โดยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒผลิตมากที่สุด (21%) คุณภาพงานวิจัยโดยภาพรวม อยู่ในระดับดีมาก 2) ตัวแปร คุณลักษณะงานวิจัยที่สัมพันธ์กับค่าขนาดอิทธิพล ได้ความเป็นนวัตกรรมด้านกิจกรรม และความเป็นนวัตกรรมด้านการสอน ผลการวิเคราะห์พหุคูณ พบว่า ตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัย ร่วมกันอธิบายค่าความแปรปรวนในขนาดอิทธิพลได้ 56.2 % 3) ผลการสังเคราะห์งานวิจัย พบว่า นวัตกรรมด้านที่มีผลต่อค่าขนาดอิทธิพล เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย อิทธิพลจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการสอน 2) ด้านกิจกรรม 3) ด้านการเรียนแบบร่วมมือ 4) ด้านสื่อการสอน 5) ด้านเทคนิคและกลวิธี จากการศึกษางานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัยส่วน พบว่า ส่วนใหญ่มีการสังเคราะห์ทั้งเชิงปริมาณโดยใช้สถิติบรรยาย สังเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์โดยใช้เนื้อหา การตีความ และการวิเคราะห์ห่อภิมาณ โดยวิธีของ Glass ซึ่งงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการสังเคราะห์งาน วิจัยเชิงทดลอง โดยผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อค่าขนาดอิทธิพลตัวแปรด้านรูปแบบ คือ การจัดการเรียนรู้ นวัตกรรมด้านสื่อการสอน กิจกรรมและเทคนิควิธีต่าง ๆ จากการสังเคราะห์ (สุพรรณษา หลังประเสริฐ, 2550)

1.6 นิยามศัพท์

ผู้ศึกษากำหนดคำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษาโดยนำมาจากคำสำคัญที่ปรากฏอยู่ในหัวข้อวิทยานิพนธ์ กรอบแนวคิดการวิจัย และวัตถุประสงค์การวิจัยของการศึกษารั้งนี้ รวม 7 หัวข้อ ดังนี้

1.6.1 การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง ระเบียบวิธีการศึกษาตามระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์ เพื่อตอบปัญหาใดปัญหาหนึ่ง โดยการรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้นหลาย ๆ เรื่อง มาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติหรือวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและนำมาเสนอข้อสรุปอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้คำตอบปัญหาการวิจัยที่ต้องการ ให้ได้คำตอบที่เป็นข้อยุติ

1.6.2 หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย หมายถึง หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 ปรับปรุงจากหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง พ.ศ. 2554 ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1.6.3 การพัฒนาการปกครอง หมายถึง การพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยต้องพัฒนาโครงสร้างทางการเมืองการปกครองให้เป็นประชาธิปไตย พัฒนาสังคมให้ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย และต้องกำหนด โครงสร้างทางการเมืองการปกครองให้เป็นไปตามหลักปรัชญาและหลักการของประชาธิปไตยอย่างครบถ้วน รวมทั้งต้องเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยด้วย

1.6.4 สภาพงานวิจัยของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย หมายถึง สภาพหรือลักษณะความเป็นไปของงานวิจัยของนักศึกษาแผน ก. (วิทยานิพนธ์) และแผน ข. (สารนิพนธ์) ในปีการศึกษา 2562 ของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1.6.5 ลักษณะและประเภทงานวิจัย หมายถึง การจัดแบ่งตามคุณลักษณะของงานวิจัย ซึ่งเป็นไปตามการจำแนกตามเกณฑ์ต่าง ๆ ในทางวิชาการ เช่น การแบ่งตามแนวคิดพื้นฐานการวิจัย การแบ่งตามวัตถุประสงค์การวิจัย การแบ่งตามขอบเขตของศาสตร์ต่างๆ เป็นต้น

1.6.6 SWOT แนวทางการปรับปรุงพัฒนางานวิจัย หมายถึง แนวทางการปรับปรุงพัฒนางานวิจัย โดยกระบวนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในขององค์กรโดย SWOT ซึ่งมาจากตัวอักษรย่อของคำ 4 คำ คือ Strengths (จุดแข็ง) Weaknesses (จุดอ่อน) Opportunities (โอกาส) Threats (อุปสรรค) SWOT

1.6.7 ผลวิเคราะห์ที่ได้จากการสังเคราะห์ 2 มิติ หมายถึง ผลลัพธ์ที่ได้ในเชิงวิชาการ 3 ระยะ และเชิงนโยบาย 3 ระยะ ของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.7.1 ทำให้ทราบผลการสังเคราะห์งานวิจัยของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

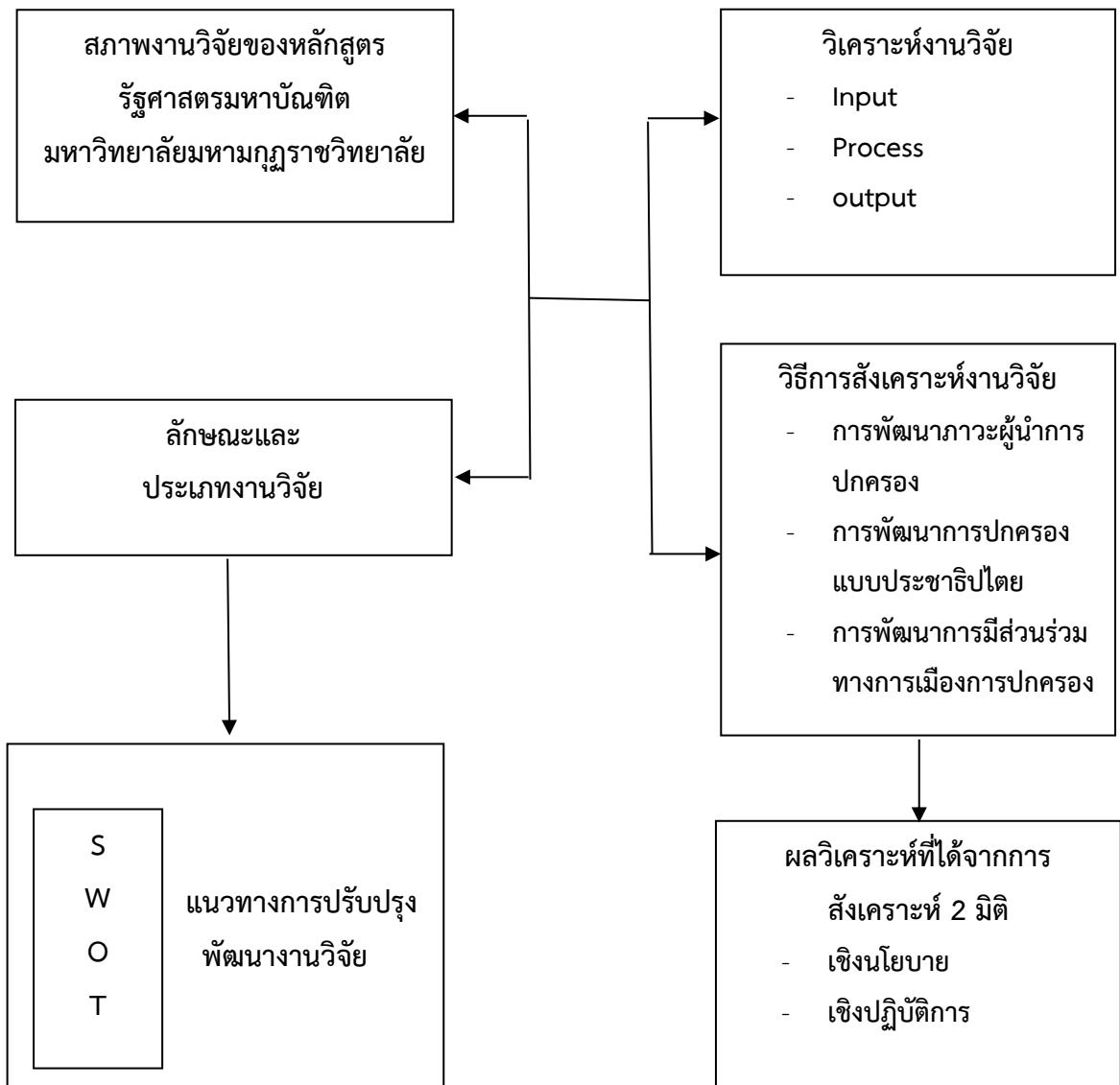
1.7.2 ทำให้ทราบแนวคิดทฤษฎีการพัฒนารูปการปกครอง

1.7.3 ทำให้ทราบข้อเสนอ และแนวทางการพัฒนารูปการปกครองในสังคมไทย ด้วยการสังเคราะห์งานวิจัยหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1.7.4 สามารถนำผลการสังเคราะห์งานวิจัยสู่ระบบสารสนเทศ ในการพัฒนางานวิจัยของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1.8 กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ที่เน้นการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) ซึ่งได้ศึกษาค้นคว้าเชิงวิเคราะห์งานวิจัยแผน ก. (วิทยานิพนธ์) และแผน ข. (สารนิพนธ์) ในปีการศึกษา 2562 หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เขียนเป็นกรอบแนวคิดได้ ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “การสังเคราะห์งานวิจัยหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิตเพื่อพัฒนาการปกครอง” ในครั้งนี้ การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีการสังเคราะห์งานวิจัยนั้นมีประโยชน์ รวมทั้งมีความสอดคล้อง เกี่ยวข้อง หรือสัมพันธ์กับหัวข้อหรือส่วนอื่น ๆ ของการศึกษาด้วย กล่าวคือ ทำให้ผู้ศึกษาทราบและเข้าใจถึงข้อสรุปโดยรวมของงานวิจัยหลายเรื่อง ซึ่งเป็นวิธีการ ทัศนคติ เนื้อหาแบบพรรณนา ที่มุ่งศึกษาประเด็นการวิจัย โดยใช้วิธีการบรรยายและการวิเคราะห์เนื้อหา มีประโยชน์และคุณค่าในการนำไปใช้ ทั้งต่อตัวบุคคล องค์กร หรือหน่วยงาน ที่จะได้รับประโยชน์จากการนำการวิจัยไปใช้ในมิติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการปกครอง โดยคณะผู้วิจัยได้จัดแบ่งหัวข้อในบทที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัยเป็น 7 หัวข้อ ดังนี้

- 2.1 แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย
- 2.2 แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับลักษณะและประเภทงานวิจัย
- 2.3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
- 2.4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

2.1 แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย

2.1.1 ความหมายการสังเคราะห์งานวิจัย

นางลักษณ์ วิรัชชัย (2542) ได้ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย (Research Synthesis) ไว้ว่า การสังเคราะห์งานวิจัย (Research Synthesis) หรือการปริทัศน์งานวิจัย (Research Review) เป็นระเบียบวิธีการศึกษาตามระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์เพื่อตอบปัญหาใดปัญหาหนึ่ง โดยการรวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหานั้นหลายเรื่องมาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ หรือวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และนำเสนอข้อสรุปอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้คำตอบปัญหาวิจัยที่ต้องการ ให้ได้คำตอบที่เป็นข้อยุติ

อุทุมพร จามรมาน (2531) กล่าวว่า การสังเคราะห์งานวิจัย (Research Synthesis) จำแนกได้ ๒ ประเภท ได้แก่ การสังเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Synthesis) และการสังเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Synthesis) โดยการสังเคราะห์เชิงคุณภาพ เป็นการอ่านวิเคราะห์รายงานวิจัย ในประเด็นหัวข้อที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาเขียนสรุปเข้าด้วยกัน เป็นองค์ความรู้ของผู้วิจัยเหมือนกับลักษณะการเขียนบทที่ 2 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะพบในรายงานวิจัยทั่วไปหรือวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา ส่วนการสังเคราะห์เชิงปริมาณ เป็นการวิเคราะห์ จำนวน ตัวเลข หรือค่าสถิติในประเด็นหัวข้อที่เกี่ยวข้องที่ปรากฏอยู่ในงานวิจัย แล้วนำมาจัดกลุ่มและหมวดหมู่ให้ได้ข้อสรุป

ใหม่ ซึ่งการสังเคราะห์เชิงปริมาณ เป็นการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ (Analysis Analyses) หรือการวิเคราะห์เชิงผสมผสาน (Integrative Analysis) หรือการวิจัยงานวิจัย (Research of Research) การสังเคราะห์งานวิจัย อาศัยขั้นตอนกระบวนการของการวิจัย เหมือนกับการวิจัยอื่น ๆ คือการกำหนดปัญหาการวิจัย การตั้งวัตถุประสงค์การวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การแปลผล และการนำเสนอผลการวิจัยเช่นเดียวกัน

Cooper and Lindsay (1997) กล่าวว่า การสังเคราะห์งานวิจัย (Research Synthesis) หรือการบูรณาการงานวิจัย (Research Integration) คือการสังเคราะห์งานวิจัย เกี่ยวข้องกับความพยายามที่จะค้นหาความสอดคล้องและพิจารณาความเปลี่ยนแปลงหรือความแตกต่างของผลการศึกษา ที่ศึกษาในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน โดยจุดประสงค์ของการสังเคราะห์การวิจัย คือ พยายามที่จะบูรณาการงานวิจัยให้สามารถที่จะสรุปอ้างอิงได้

สรุปได้ว่า การสังเคราะห์งานวิจัยเป็นการนำหน่วยต่าง ๆ ของผลการวิจัยที่เป็นข้อความรู้จากงานวิจัยหลาย ๆ เรื่อง ที่ศึกษาปัญหาเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน ทั้งที่เป็นข้อความรู้ที่สอดคล้องกันหรือขัดแย้งกันมาสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ โดยใช้ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อวิเคราะห์และประมวลผล และนำมาบรรยายสรุปให้เป็นเรื่องเดียวกัน จนเกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่และเป็นข้อสรุปของปัญหานั้นอย่างชัดเจนและเป็นระบบ

2.1.2 ประเภทการสังเคราะห์งานวิจัย

อุทุมพร จามรมาน (2531) ได้แบ่งการสังเคราะห์งานวิจัยออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ และการสังเคราะห์เชิงปริมาณ มีรายละเอียด ดังนี้

2.1.2.1 การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ คือ ข้อมูลเชิงคุณลักษณะที่เป็นการ บรรยายสภาพการณ์คุณลักษณะ ความรู้สึก ความรู้ความสามารถของคน สัตว์ สิ่งของ ปรัชญาการณส่วนอีกชนิดหนึ่ง คือ ข้อมูลเชิงคุณลักษณะที่จัดกระทำในรูปตัวเลข เช่น ความสามารถที่จัดกระทำ ในรูปเลขคะแนนทดสอบ ความรู้ที่จัดกระทำในรูปค่า ซึ่งข้อมูลทั้งสองชนิดนี้ มีวิธีวิเคราะห์ ที่แตกต่างกัน ได้แก่

2.1.2.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณลักษณะแบบตัวเลข และแบบบรรยายนี้ จะทำได้ดีและเหมาะสม ต้องพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ ซึ่งสรุปได้ 4 ประการ คือ 1) เพื่อการบรรยายพรรณนา สรุป 2) เพื่อบอกความสัมพันธ์หรืออธิบายความสัมพันธ์ 3) เพื่อเปรียบเทียบความคล้ายคลึงกันและความแตกต่างกัน 4) เพื่อทำนายผลที่จะเกิดขึ้น

2.1.2.1.2 การแปลงข้อมูลเชิงคุณลักษณะเป็นเชิงปริมาณข้อมูล เชิงคุณลักษณะ (Qualitative Data) ประกอบด้วยคำต่าง ๆ ในขณะที่ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) ประกอบด้วยตัวเลขต่าง ๆ การแปลงข้อมูลเชิงคุณลักษณะเป็นเชิงปริมาณ ทำได้ ดังนี้ 1) การแจกแจงนับตามจำนวนครั้งที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ กันตามหัวข้อแบบแผน และผลการวิเคราะห์ 2) การจัดจำแนก

ตามบุคคลพฤติกรรมเหตุการณ์ 3) การจัดจำแนกตามตัวแปรตามความสัมพันธ์ เช่นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกินของคนในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ หรือความสัมพันธ์ระหว่าง นักเรียนกับครู 4) การประเมิน เช่น การประเมินความรู้สึกลงในทางบวกและลบ การประเมินความสำเร็จ

กล่าวโดยสรุป การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ อาจทำได้โดยการวิเคราะห์เนื้อหาสาระ หรืออาจทำเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการแจกแจงนับจำนวนหรือการตีออกมาเป็นค่า

2.1.2.3 การสังเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Synthesis) เป็นการวิเคราะห์ตัวเลขหรือค่าสถิติที่ปรากฏ ในงานวิจัยเพื่อหาข้อสรุป ให้เป็นที่ยุติ การสังเคราะห์เชิงปริมาณ จึงเป็นการวิเคราะห์ผลวิเคราะห์ (Analysis of analysis) หรือการวิเคราะห์เชิงผสมผสาน (Integrative Analysis) หรือการวิจัยงานวิจัย (Research of Research) การสังเคราะห์ เชิงปริมาณมี 3 วิธี ได้แก่ 1) วิธีการนับคะแนนเสียง 2) วิธีการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของผล การวิจัยรวม และ 3) วิธีวิเคราะห์เมตต้า

จากการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเอกสารเกี่ยวกับประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย สรุปได้ว่าการสังเคราะห์งานวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ 1) การสังเคราะห์เชิงคุณภาพ คือ การอ่านวิจัยหลาย ๆ เรื่อง แล้วนำมาสรุปเข้าด้วยกัน 2) การสังเคราะห์เชิงปริมาณ คือ การ วิเคราะห์ตัวเลขในงานวิจัยแต่ละเรื่อง เป็นการวิเคราะห์ผลวิเคราะห์ของงานวิจัยแล้วหาข้อสรุป

2.1.3 ขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัย

ขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัย เหมือนกับการทำวิจัยทั่วไป คือการกำหนดปัญหาวิจัย เป็นการรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์แปลผล และการนำเสนอผลในขั้นต้น นักสังเคราะห์งานวิจัยจะต้อง ระบุสาระที่สนใจต้องการศึกษาให้ได้ ในที่นี้คือ การกำหนดปัญหาการวิจัยซึ่งรวมถึงการระบุตัวแปร สมมติฐานและวัตถุประสงค์ในการศึกษา ต่อมาก็คือการเสาะแสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ หลังจากนั้นคือการวิเคราะห์สังเคราะห์ ติดตาม และนำเสนอผลตามวัตถุประสงค์

คูเปอร์ และ เฮ็ดเจส (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2552 : 57 ; อ้างอิงจาก Cooper; & Hedges. 2540) ได้เสนอถึงขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดหัวข้อปัญหาการสังเคราะห์งานวิจัย เริ่มต้นจากการกำหนด ปัญหาการวิจัย ซึ่งต้องเป็นปัญหาที่มีการทำวิจัยแล้วอย่างน้อยสองราย นักวิจัยมักจะสนใจและทำการ วิจัยกับปัญหาที่มีคุณค่า และเป็นปัญหาที่ยังไม่มีแน่ชัดคำตอบ และมีหลายเรื่องที่ทำให้ผลแตกต่างกัน

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาเอกสารทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เมื่อกำหนดปัญหาแล้วนักสังเคราะห์งาน วิจัย ต้องนิยามและวิเคราะห์ปัญหาให้ชัดเจน ศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของปัญหาเพื่อเป็นการกำหนดแบบแผนและสมมติฐานการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 การรวบรวมงานวิจัย การดำเนินการขั้นตอนนี้ ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ 3 ขั้นตอน คือ 1) การสืบค้นงานวิจัย นักสังเคราะห์งานวิจัยต้องค้นคว้า และเสาะแสวงหางานวิจัยทั้ง

หมดเกี่ยวกับปัญหาที่กำหนดไว้ การสืบค้นงานวิจัยส่วนใหญ่ได้จากเอกสาร เช่น รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ บทความปริทัศน์วารสาร วารสาร ดัชนีค้นวารสาร ศูนย์ทรัพยากรข้อมูลทางการ เป็นต้น

2) การคัดเลือกงานวิจัย นักสังเคราะห์งานวิจัยต้องอ่าน ศึกษาและตรวจสอบ งานวิจัยแต่ละเรื่องอย่างละเอียด ต้องสร้างเกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัยให้ได้ งานวิจัยที่มีคุณภาพดี มีความตรงภายใน และ ความตรงภายนอก สูงตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ และ 3) การรวบรวม ผลงานวิจัย อาจใช้การจดบันทึก การถ่ายเอกสาร หรือการกรอกแบบฟอร์มก็ได้ ทั้งนี้ นักวิจัย ต้องใช้ความระมัดระวังเก็บรวบรวมข้อมูล ให้ได้ข้อมูลที่เที่ยงตรง เชื่อถือได้ และครบถ้วนสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัยและตีความหมาย ขั้นตอนนี้ เน้นจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย ผลการวิจัย รายละเอียดลักษณะและวิธีการวิจัย งานวิจัย ทั้งหมด เพื่อสังเคราะห์หาข้อสรุปที่เป็นข้อยุติและทดสอบว่าสอดคล้องตามสมมุติฐานหรือไม่ จากนั้น แปลหรือตีความหมายผลการวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัย

ขั้นตอนที่ 5 การเสนอและเผยแพร่รายงานผลการสังเคราะห์งานวิจัย การเขียนรายงาน การสังเคราะห์งานวิจัยมีหลักการเช่นเดียวกับการเขียนรายงานการวิจัยโดยนักสังเคราะห์ทั่ว ๆ ไป งานวิจัย ต้องเสนอรายละเอียดวิธีการดำเนินงานทุกขั้นตอนพร้อมทั้งสรุป ข้อค้นพบ ข้อเสนอแนะ และจากการสังเคราะห์งานวิจัยโดยใช้ภาษาที่ถูกต้องและชัดเจน

จากการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเอกสารเกี่ยวข้องกับขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัย สรุปได้ว่า การสังเคราะห์งานวิจัย มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) กำหนดหัวข้อปัญหา เกิดจากการกำหนดปัญหาการวิจัย เนื่องจากงานวิจัยที่สนใจยังไม่มี การแก้ปัญหาที่แน่ชัด เป็นปัญหาที่มึนงงวิจัยสนใจเป็นจำนวนมาก
- 2) นิยามปัญหาให้ชัดเจน จากการศึกษาจากทฤษฎี เอกสารต่าง ๆ
- 3) คัดเลือกงานวิจัยและรวบรวมงานวิจัย ผู้วิจัยต้องคัดเลือกงานวิจัยที่มีความสูงทั้งภายนอก และภายใน แล้วรวบรวมข้อมูลที่ผู้วิจัยสนใจอย่างเป็นระบบ
- 4) วิเคราะห์งานวิจัยเป็นการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ของงานวิจัยแต่ละเรื่อง แล้วสังเคราะห์เพื่อหาข้อยุติจากนั้นแปลความหมายการวิเคราะห์เพื่อตอบคำถาม การวิจัย
- 5) นำเสนอรายงานการสังเคราะห์ นำเสนอโดยละเอียดในแต่ละขั้นตอนหรือในแต่ละประเด็น ที่มุ่งศึกษา พร้อมทั้งสรุปข้อค้นพบและข้อเสนอแนะ

2.2 แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับลักษณะและประเภทของงานวิจัย

การที่จะแบ่งการวิจัยออกเป็นกี่ประเภทนั้น ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งว่าจะยึดถือสิ่งใดเป็นเกณฑ์หรือเป็นหลัก ทั้งนี้เพราะการใช้เกณฑ์ต่างกัน ก็จะแบ่งการวิจัยออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ไม่เหมือนกัน ด้วยเหตุนี้ประเภทของการวิจัยจึงแบ่งกันได้หลายแบบเพราะขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งดังกล่าวแล้ว โดยนิภา ศรีโพธิ์โรจน์ (2556) ได้บางประเภทของการวิจัยโดยใช้เกณฑ์ต่าง ๆ กัน ดังนี้

2.2.1 แบ่งตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย

การแบ่งประเภทของการวิจัยโดยใช้จุดมุ่งหมายของการวิจัยเป็นเกณฑ์ในการแบ่งนั้น อาจแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.2.1.1 การวิจัยเชิงพยากรณ์ (Predictive research) เป็นการวิจัยเพื่อที่จะนำผลที่ได้ขึ้นไปใช้ทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต เช่น การวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา” การวิจัยนี้ต้องการจะทดสอบว่า ผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์มีความคล้อยตามกันหรือสัมพันธ์กันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชาวิทยาศาสตร์หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อจะนำผลที่ได้ไปทำนายว่านักเรียนที่มีผลการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ดีจะเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้ดีเพียงใด แต่การพยากรณ์นี้เป็นการพยากรณ์นักเรียนทั้งกลุ่ม มิได้พยากรณ์เป็นรายบุคคล และมีได้หมายความว่า จะถูกต้องเสมอไป เพราะอาจมีสาเหตุอื่นมากมายที่ทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ได้

2.2.1.2 การวิจัยเชิงวินิจฉัย (Diagnostic research) เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาสาเหตุของปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง กลุ่มชน หรือชุมชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในปัญหา เข้าใจในพฤติกรรม ตลอดจนเข้าใจในสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาอันจะเป็นประโยชน์ในการช่วยเหลือ อนุรักษ์ และทำการแก้ไขต่อไป การวิจัยประเภทนี้นักสังคมสงเคราะห์นิยมใช้กันมาก เพื่อจะได้แก้ไขปัญหาได้ถูกต้อง

2.2.1.3 การวิจัยเชิงอธิบาย (Explanatory research) เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร มีสาเหตุมาจากอะไร และทำไมจึงเป็นเช่นนั้น การวิจัยประเภทนี้จะพยายามชี้ให้เห็นว่าตัวแปรใดสัมพันธ์กับตัวแปรใดบ้าง และสัมพันธ์กันอย่างไรในเชิงของเหตุและผล

2.2.2 แบ่งตามประโยชน์ของการวิจัย

การแบ่งประเภทของการวิจัยโดยยึดประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยเป็นเกณฑ์นั้น เราจะต้องพิจารณาว่าในการทำการวิจัยมุ่งที่จะนำผลไปใช้ประโยชน์หรือไม่ ดังนั้นจึงสามารถแบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.2.2.1 การวิจัยพื้นฐาน (Basic research) หรือการวิจัยบริสุทธิ์ (Pure research) หรือการวิจัยเชิงทฤษฎี (Theoretical research) เป็นการวิจัยที่เสาะแสวงหาความรู้ใหม่

เพื่อสร้างเป็นทฤษฎี หรือเพื่อเพิ่มพูนความรู้ต่าง ๆ ให้กว้างขวางสมบูรณ์ยิ่งขึ้นโดยมิได้คำนึงว่าความรู้นั้นจะนำไปแก้ปัญหาใดได้หรือไม่ การวิจัยประเภทนี้มีความลึกซึ้งและสลับซับซ้อนมาก เช่น การวิจัยทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เป็นต้น

2.2.2.2 การวิจัยประยุกต์ (Applied research) หรือการวิจัยเชิงปฏิบัติ (Action research) หรือการวิจัยเพื่อหาแนวทางปฏิบัติ (Operational research) เป็นการวิจัยที่มุ่งเสาะแสวงหาความรู้ และประยุกต์ใช้ความรู้หรือวิทยาการต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์ในทางปฏิบัติหรือเป็นการวิจัยที่นำผลที่ได้ไปแก้ปัญหาโดยตรงนั่นเอง การวิจัยประเภทนี้อาจนำผลการวิจัยพื้นฐานมาวิจัยต่อแล้วทดลองใช้ เช่น การวิจัยเกี่ยวกับอาหาร ยารักษาโรค การเกษตร การเรียนการสอน เป็นต้น ดังนั้น เราจึงไม่สามารถที่จะแยกการวิจัยพื้นฐานและการวิจัยประยุกต์ออกจากกันได้โดยเด็ดขาด

2.2.3 แบ่งตามวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการวิจัยนั้นมีหลายวิธี ดังนั้นจึงมีผู้แบ่งประเภทของการวิจัยตามวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบ่งได้ ดังนี้

2.2.3.1 การวิจัยจากเอกสาร (Documentary research) เป็นการวิจัยที่ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร รายงาน จดหมายเหตุ ศิลปินแล้วเสนอผลในเชิงวิเคราะห์ ส่วนใหญ่เอกสารที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมนี้จะอยู่ในห้องสมุด ดังนั้นจึงอาจเรียกการวิจัยประเภทนี้อีกอย่างหนึ่งว่า การวิจัยจากห้องสมุด (Library research)

2.2.3.2 การวิจัยจากการสังเกต (Observation research) เป็นการวิจัยที่ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสังเกต การวิจัยประเภทนี้นิยมใช้มากทางด้านมานุษยวิทยา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลในสังคมในแง่ของสถานภาพ (Status) และบทบาท (Role)

2.2.3.3 การวิจัยแบบสำมะโน (Census research) เป็นการวิจัยที่ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากทุก ๆ หน่วยของประชากร

2.2.3.4 การวิจัยแบบสำรวจจากตัวอย่าง (Sample survey research) เป็นการวิจัยที่ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2.2.3.5 การศึกษาเฉพาะกรณี (Case study) การศึกษาเฉพาะกรณีเป็นการวิจัยที่นักสังคมสงเคราะห์นิยมใช้มาก ที่เรียกว่าการศึกษาเฉพาะกรณีก็เพราะเป็นการศึกษาเรื่องที่สนใจในขอบเขตจำกัดหรือแคบ ๆ และใช้จำนวนตัวอย่างไม่มากนัก แต่จะศึกษาอย่างลึกซึ้งในเรื่องนั้น ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลนั้นหรือกลุ่มบุคคลนั้นมีความบกพร่องในเรื่องใดเนื่องมาจากสาเหตุใด เพื่อจะได้หาทางแก้ไขหรือช่วยเหลือต่อไป

2.2.3.6 การศึกษาแบบต่อเนื่อง (Panel study) เป็นการศึกษาที่มีการเก็บข้อมูลเป็น ระยะ ๆ เพื่อดูการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลาของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งการศึกษาแบบต่อเนื่องนี้จะช่วยให้เข้าใจและทราบถึงลักษณะการเปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดี

2.2.3.7 การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) เป็นการวิจัยที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลมาจากการทดลอง ซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำ (Treatment) โดยมีการควบคุมตัวแปรต่าง ๆ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2.2.4 แบ่งตามลักษณะการวิเคราะห์ข้อมูล

ถ้ายึดลักษณะของการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยแล้ว อาจแบ่งการวิจัยได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.2.4.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เป็นการวิจัยที่นำเอาข้อมูลทางด้านคุณภาพมาวิเคราะห์ ข้อมูลทางด้านคุณภาพเป็นข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเลขแต่จะเป็นข้อความบรรยายลักษณะสภาพเหตุการณ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และการเสนอผลการวิจัยก็จะออกมาในรูปของข้อความที่ไม่มีตัวเลขทางสถิติสนับสนุนเช่นเดียวกัน การวิจัยประเภทนี้จึงมุ่งบรรยายหรืออธิบายเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยอาศัยความคิดวิเคราะห์ เพื่อประเมินผลหรือสรุปผลนั่นเอง

2.2.4.2 การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เป็นการวิจัยที่นำเอาข้อมูลเชิงปริมาณมาวิเคราะห์ กล่าวคือ ใช้ตัวเลขประกอบการวิเคราะห์ สรุปผล และการเสนอผลการวิจัยก็ออกมาเป็นตัวเลขเช่นเดียวกัน ดังนั้น การวิจัยประเภทนี้จึงมุ่งที่จะอธิบายเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยอาศัยตัวเลขยืนยันแสดงปริมาณมากขึ้น แทนที่จะใช้ข้อความบรรยายให้เหตุผล อนึ่ง การวิจัยที่ดีนั้นไม่ควรใช้แบบใดแบบหนึ่งโดยเฉพาะ เพราะจะทำให้ผลที่ได้ไม่แจ่มชัดเท่าที่ควร ดังนั้น ในการปฏิบัติมักจะประยุกต์การวิจัยทั้ง 2 ประเภทนี้เข้าด้วยกัน เพื่อให้ผลการวิจัยมีทั้งเหตุและผลและมีตัวเลขสนับสนุนอันจะทำให้ผลการวิจัยน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

2.2.5 แบ่งตามลักษณะวิชาหรือศาสตร์

เมื่อยึดลักษณะวิชาหรือศาสตร์เป็นเกณฑ์ในการแบ่งประเภทของการวิจัย จะแบ่งการวิจัยออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.2.5.1 การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ (Scientific research) เป็นการวิจัยที่เกี่ยวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็น การวิจัยประเภทนี้ได้กระทำกันมานานแล้ว และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติอย่างมากมาย เช่น การค้นพบยา รักษาโรค การค้นพบสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ เป็นต้น นอกจากนี้การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ยังสามารถใช้แก้ปัญหาที่เกิดจากธรรมชาติได้อีกด้วย เนื่องจากการวิจัยทางวิทยาศาสตร์มีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่เที่ยงตรงและมีกฎเกณฑ์แน่นอน ตลอดจนสามารถควบคุมการทดลองได้เพราะทำการทดลองในห้องปฏิบัติการ จึงทำให้ผลการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ได้รับความเชื่อถือมาก การวิจัยทาง

วิทยาศาสตร์อาจจำแนกตามสาขาต่าง ๆ ได้ ดังนี้ 1) สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและคณิตศาสตร์ เช่น ฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ ฯลฯ 2) สาขาวิทยาศาสตร์ เช่น ศิลปศาสตร์ รั้งสีวิทยา ฯลฯ 3) สาขาวิทยาศาสตร์เคมีและเภสัช เช่น อินทรีย์เคมี เภสัชศาสตร์ ฯลฯ 4) สาขาเกษตรศาสตร์และชีววิทยา เช่น สัตวศาสตร์ วนศาสตร์ ฯลฯ 5) สาขาวิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรมวิจัย เช่น วิศวกรรมชลประทาน วิศวกรรมไฟฟ้า ฯลฯ

2.2.5.2 วิจัยทางสังคมศาสตร์ (Social research) เป็นการวิจัยที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม สังคม วัฒนธรรม และพฤติกรรมของมนุษย์ เช่น การวิจัยด้านปรัชญา สังคม วิทยาศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ เป็นต้น การวิจัยทางสังคมศาสตร์นี้แตกต่างกับการวิจัยทางวิทยาศาสตร์มาก เนื่องจากสังคมศาสตร์เป็นวิชาที่ว่าด้วยสังคม สิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งวัดไม่ได้โดยตรงและควบคุมได้ยาก แต่มนุษย์ก็ได้พยายามวัดโดยใช้เครื่องมือวัดทางอ้อม เช่น ใช้แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบวัดเจตคติ ฯลฯ และได้้นำเอาวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาช่วยในการวิจัย ทำให้ผลการวิจัยเป็นที่น่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น การวิจัยทางสังคมศาสตร์อาจจำแนกตามสาขาต่าง ๆ ได้ ดังนี้ 1) สาขาปรัชญา เช่น วรรณคดี การศึกษา ฯลฯ 2) สาขานิติศาสตร์ เช่น กฎหมายแพ่ง กฎหมายการปกครอง ฯลฯ 3) สาขารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ เช่น การเมือง การปกครอง การบริหารราชการทั่วไป ฯลฯ 4) สาขาเศรษฐศาสตร์ เช่น การเงินและการคลัง เศรษฐศาสตร์การพัฒนา ฯลฯ 5) สาขาสังคมวิทยา ศาสตร์ เช่น ประชากรศาสตร์ พัฒนาชุมชน ฯลฯ การวิจัยทางสังคมศาสตร์เจริญก้าวหน้าช้ากว่าการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เพราะว่าปรากฏการณ์ทางสังคมศาสตร์นั้นมีข้อจำกัดหลายประการ เช่น 1) การควบคุมปรากฏการณ์ทางสังคมให้คงที่นั้นทำได้ยาก 2) เมื่อวัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลง ทำให้มนุษย์เปลี่ยนแปลงไปด้วย 3) การทำนายผลบางอย่างล่วงหน้า อาจไม่เกิดผลนั้นขึ้นมาเพราะมนุษย์อาจป้องกันไว้ล่วงหน้าได้ 4) การที่จะศึกษาความคิด ความรู้สึกและเจตคติของมนุษย์นั้นทำได้ยากและวัดได้ยาก 5) ปัญหาทางสังคมศาสตร์จะเหมือนกับปัญหาของสามัญชน ทำให้คนทั่วไปคิดว่าวิชาสังคมศาสตร์เป็นวิชาสามัญสำนึกได้ แม้ว่าการวิจัยทางสังคมศาสตร์จะมีข้อจำกัดอยู่หลายประการก็ตาม แต่การวิจัยทางด้านนี้ก็สามารถศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ได้มากพอสมควร

2.2.6 แบ่งตามระเบียบวิธีวิจัย

การแบ่งประเภทการวิจัยโดยยึดระเบียบวิธีวิจัยเป็นเกณฑ์นั้นเป็นที่นิยมใช้กันมาก ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.2.6.1 การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical research) เป็นการวิจัยเพื่อค้นหาข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้วในอดีต โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะบันทึกอดีตอย่างมีระบบ และมีความเป็นปรนัยจากการรวบรวมประเมินผล ตรวจสอบ และวิเคราะห์เหตุการณ์เพื่อค้นหาข้อเท็จจริงในอันที่จะนำมาสรุปอย่างมีเหตุผล การวิจัยประเภทนี้ต้องอ้างอิงเอกสารและวัตถุโบราณที่มีเหลืออยู่ ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วมักไม่ใช้สถิติ สรุปได้ว่าการวิจัยประเภทนี้มุ่งที่จะบอกว่า “เป็นอะไรในอดีต” (What was) เช่น การวิจัยเรื่อง “ระบบการศึกษาของไทยในสมัยสมเด็จพระปิยมหาราช” เป็นต้น

2.2.6.2 การวิจัยเชิงบรรยายหรือพรรณนา (Descriptive research) เป็น การวิจัยเพื่อค้นหาข้อเท็จจริงในสภาพการณ์หรือภาวะการณ์ของสิ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันว่าเป็นอย่างไร การวิจัยประเภทนี้มักจะทำการศึกษาหรือหาความสัมพันธ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องของความเชื่อ ความคิดเห็น และเจตคติ จึงกล่าวได้ว่าเป็นการวิจัยที่มุ่งจะบอกว่า “เป็นอะไรในปัจจุบัน” (What is) นั้นเองเช่น การวิจัยเรื่อง “เจตคติของครูน้อยที่มีต่อผู้บริหารการศึกษา”

2.2.6.3 การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) เป็นการวิจัยเพื่อ ค้นหาความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลของปรากฏการณ์ต่าง ๆ การวิจัยประเภทนี้ต้องมีการควบคุมตัวแปร ต้น เพื่อสังเกตตัวแปรตามที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อจะได้ทราบว่าอะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดผล ดังนั้นตัว แปรในการวิจัยจึงต้องมีทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง สรุปได้ว่า การวิจัยประเภทนี้มุ่งที่จะบอกว่า “อะไรอาจจะเกิดขึ้น” (What may be) เช่น การวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบความมีเหตุผลระหว่าง กลุ่มที่สอนเรขาคณิตกับกลุ่มที่สอนตรรกศาสตร์”

2.2.7 แบ่งตามคุณลักษณะของงานวิจัย เป็นการจัดประเภทเป็นไปตามการจัดจำแนก ตามเกณฑ์ต่าง ๆ (เข้าถึงได้จาก <http://pioneer.netserv.chula.ac.th/~jaimorn/re2.htm>)

2.2.7.1 พิจารณาจากประโยชน์ หรือความต้องการที่จะได้รับการวิจัย แบ่งเป็น 3 ประเภท

2.2.7.2 การวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) หรือ การวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) เป็นการวิจัยเพื่อหาทฤษฎี สูตรหรือสร้างกฎ เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

2.2.7.3 การวิจัยประยุกต์ (Applied Research) เป็นการวิจัยเพื่อนำผลไป ทดลองใช้แก้ปัญหาอื่น ๆ ต่อไป เช่น การวิจัยทางแพทย์

2.2.7.4 การวิจัยเชิงปฏิบัติ (Action Research) เป็นการวิจัยประยุกต์ใน ลักษณะ หนึ่งที่มุ่งแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นเรื่อง ๆ ไป ผลของการวิจัยนี้ใช้ได้เฉพาะในขอบเขตของปัญหา นั้น ๆ เท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ

2.2.8 พิจารณาจากลักษณะของข้อมูล ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.2.8.1 เชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการใช้ข้อมูลทาง คณิตศาสตร์ และสถิติ

2.2.8.2 เชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นการใช้ข้อมูลเชิง คุณลักษณะ และไม่ได้ใช้คณิตศาสตร์ หรือสถิติเข้ามาช่วย การเก็บข้อมูลทำได้โดย การใช้การสังเกต การสัมภาษณ์ การบันทึก วิเคราะห์โดยการพรรณนา และสรุปเป็นความคิดเห็น มีการใช้ค่าสถิติได้ เล็กน้อยในเชิงร้อยละ เป็นต้น ส่วนใหญ่ในงานศิลปกรรมจะใช่วิธีการวิจัยลักษณะนี้

2.2.9 พิจารณาจากระดับของการศึกษาตัวแปร แบ่งออกได้เป็น

2.2.9.1 การวิจัยเพื่อการสำรวจ (Exploratory Study) เป็นการวิจัยเพื่อสำรวจตัวแปร และปรากฏการณ์ของตัวแปร เพื่อนำผลมาอธิบายการเกิดขึ้นของปรากฏการณ์นั้น ๆ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

2.2.9.1.1 การวิจัยเพื่อตรวจสอบตัวแปร (Identified Variable)

2.2.9.1.2 การวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปร (Discovery of Relationship Between Variables)

2.2.9.2 การวิจัยเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing Study) เป็นการศึกษาเพื่อสร้างทฤษฎี เพื่อที่จะนำไปใช้ในการทำนาย การวิจัยชนิดนี้มีทั้งที่ตั้งสมมติฐาน และตรวจสอบว่าสมมติฐานที่ตั้งขึ้นว่าถูกต้องหรือไม่

2.2.10 พิจารณาจากชนิดของข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

2.2.10.1 เชิงประจักษ์ (Empirical Research) เป็นการวิจัยที่หาความจริงจากข้อมูลปฐมภูมิ โดยมีการเก็บข้อมูล และใช้สถิติในการวิเคราะห์

2.2.10.2 เชิงไม่ประจักษ์ (Nonempirical Research) เป็นการวิจัยที่หาความรู้ความจริงจากข้อมูลเอกสาร และวรรณกรรม ไม่มีการใช้สถิติวิเคราะห์

2.2.11 พิจารณาจากลักษณะการศึกษาตัวแปร แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท

2.2.11.1 เชิงสำรวจ (Survey Research) เช่น การสำรวจทัศนคติ เพื่อหาข้อเท็จจริง

2.2.11.2 การศึกษาย้อนหลังในสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว (Expost Factor Research) เป็นการศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอยู่ก่อน ส่วนใหญ่ใช้ในการศึกษา เช่น การศึกษาว่าเด็กสอบตกเกิดจากเหตุใด หรือมีบุคลิกภาพต่างกันอย่างไร

2.2.11.3 เชิงทดลอง (Experimental Research) เป็นการศึกษาตัวแปร โดยการควบคุม โดยมุ่งวิจัย และสังเกตผลที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่ใช้ในการทดลองทางวิทยาศาสตร์

2.2.12 พิจารณาจากระเบียบการวิจัย ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

2.2.12.1 วิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Research) เป็นการศึกษาหาข้อเท็จจริงที่เป็นเรื่องราวในอดีต เพื่อใช้ความรู้มาอธิบายเหตุการณ์ในปัจจุบัน และอนาคต การวิจัยประเภทนี้ประยุกต์มาจากวิธีการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อศึกษาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในอดีต ซึ่งจะนำไปสู่ผลสรุป และความเข้าใจในเหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อการพยากรณ์ในอนาคต โดยลักษณะสำคัญของการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ มีดังนี้

2.2.12.1.1 เป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นในอดีต ผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมได้

2.2.12.1.2 เป็นการตรวจสอบข้อมูลที่มีอยู่

2.2.12.1.3 เป็นข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งปฐมภูมิ

2.2.12.1.4 ใช้การวิเคราะห์ด้วยการวิจารณ์ข้อมูล ทั้งการวิจารณ์ภายในและภายนอก

ข้อมูลของการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1) ข้อมูลที่จำแนกตามแหล่ง ซึ่งประกอบไปด้วย

1.1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Source) ได้แก่เรื่องราวที่ได้จากต้นตอจริง ๆ ได้แก่ เอกสารที่ผู้อยู่ในเหตุการณ์เขียนขึ้นตามความจริง หรือจากซากวัตถุโบราณ (Remains of Relies) หรือ จากการบอกเล่าเรื่องราวของผู้อยู่ในเหตุการณ์ (Oral History)

1.2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source) ได้แก่ เรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้ถูกรวบรวมขึ้นโดยที่ผู้รวบรวมไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์จริง แต่ได้รับการบอกเล่าจากผู้สังเกตการณ์ในเหตุการณ์นั้น ๆ อีกทอดหนึ่ง หรือ รวบรวมจากแหล่งทุติยภูมิอื่น ๆ เช่น ตำรา บทความ เอกสาร รูปภาพ (History Test Bodies) หรือบรรณานุกรม

2) ลักษณะของข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ชนิดใหญ่ ๆ คือ

2.1) บันทึก (Records) หมายถึง เอกสารที่บันทึกด้วยการเขียน พิมพ์ วาด หรือเทคนิคอย่างอื่น เช่น บันทึกทางราชการ (Official Record) บันทึกส่วนตัว (Personal Records) ประเพณีที่เล่าต่อ (Oral Traditions หรือ Wise Talk) รูปภาพ (Pictorial Records) สิ่งพิมพ์ (Published Materials) และเครื่องบันทึก (Mechanical Records) เป็นต้น

2.2) ซาก (Remains) เช่น วัตถุโบราณ ซากปรักหักพัง สิ่งของที่เป็นสิ่งพิมพ์ ประกาศ สัญญา หรือ วัสดุที่เขียนขึ้นด้วยมือ เช่น ลายแทง

ในการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์นั้น มีวิธีการวิจัยแบ่งออกได้เป็น 3 ชนิด คือ

1) การศึกษารายกรณี เป็นการศึกษา เพื่อค้นหาความจริงเฉพาะเรื่อง

2) การศึกษาพัฒนาการ เป็นการศึกษาเพื่อดูความก้าวหน้าของการเปลี่ยนแปลง

3) การศึกษาความเปลี่ยนแปลง เป็นการศึกษาที่คล้ายกับแบบที่ 2 แต่ต้องเปรียบเทียบ 2 เหตุการณ์

ปัญหาในการทำวิจัยเชิงประวัติศาสตร์

1) การกำหนดปัญหาในงานวิจัย บางครั้งไม่ชัดเจน และแน่นอน ทำให้เกิดปัญหาในการค้นคว้า

2) การใช้หลักเหตุผล ต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริง โดยอาศัยข้อมูลเป็นส่วนใหญ่แล้วจึงมาย่อและวิเคราะห์ ถ้าข้อมูลมาจากแหล่งทุติยภูมิเป็นส่วนใหญ่ทำให้คลาดเคลื่อนได้

3) การรวบรวมข้อมูล และการแปลความ อาจแปลความด้วยความ

เข้าใจของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงการค้นคว้าหาข้อมูลที่แท้จริง หรืออาจหาข้อมูลเพิ่มเติมไม่ได้ทำให้ความสมบูรณ์ของงานวิจัยน้อยลง

4) ผู้วิจัยต้องมีความพยายามสูง เพราะต้องรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ และจะต้องรู้เรื่องราวต่าง ๆ อย่างลึกซึ้ง บางครั้งผู้วิจัยหลีกเลี่ยงการหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพราะหมดความพยายาม และอดทน

2.2.12.2 วิจัยเชิงพรรณนา (Description Research) เป็นการศึกษาเพื่อบรรยายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น การวิจัยเชิงบรรยาย เป็นการวิจัยที่มุ่งศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้ทราบว่ามีสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไร ในการวิจัยประเภทนี้มีตั้งแต่การสำรวจว่ามีตัวแปรอะไรบ้าง สัมพันธ์อย่างไร ไปจนถึงการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของตัวแปร ลักษณะสำคัญของการวิจัยเชิงบรรยายการวิจัยเชิงบรรยายเป็นการหาเงื่อนไข และความสำคัญที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติความเชื่อ ความคิดเห็นทัศนคติ ผลที่มองเห็นตลอดจนแนวโน้ม เพื่อจุดประสงค์ที่จะบรรยาย และแปลความถึงลักษณะ ระดับของเงื่อนไข ความสัมพันธ์ การวิจัยชนิดนี้ต้องมีการสำรวจสืบค้น เกี่ยวกับตัวแปร และมาหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล มิใช่เพียงแต่นำข้อมูลมารวบรวมนำเสนอเท่านั้น ต้องมีพรรณนา หรือบรรยายนี้ ผู้วิจัยจะต้องศึกษาสิ่งต่าง ๆ หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ โดยมิได้แต่ต้อง หรือควบคุมตัวแปรและสภาพแวดล้อมเลย โดยอาศัยการสังเกต บันทึก รวบรวม และวิเคราะห์ จากนั้นจึงสรุปให้เป็นผลการวิจัย ในศิลปกรรมศาสตร์นั้น ใช้วิธีการนี้ในงานวิจัยมาก ดังนั้นความมุ่งหมายของการวิจัยเชิงบรรยายรายดังต่อไปนี้

2.2.12.2.1 เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ว่ามีข้อเท็จจริงอย่างไร

2.2.12.2.2 เพื่อนำข้อมูลไปตีความอธิบาย ประเมินผล และเปรียบเทียบ

2.2.12.2.3 เพื่อหาแนวโน้มของเหตุการณ์ในปัจจุบัน

2.2.12.2.4 เพื่อสร้างเกณฑ์มาตรฐานของสิ่งที่ได้ศึกษาเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการเปรียบเทียบ และเป็นแนวทางในการแสวงหาความรู้ต่อไป

2.2.12.2.5 เพื่อทราบหลักเหตุผล และการปฏิบัติ ตลอดจนปัญหาในปัจจุบัน เพื่อปรับปรุง

ข้อมูลของการวิจัยเชิงบรรยาย แบ่งออกเป็น 2 ชนิดใหญ่ ๆ คือ

1) ข้อมูลปริมาณ (Quantitative Data) คือ ข้อมูลที่เป็นตัวเลขหรือใช้สถิติ

2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) คือ ข้อมูลที่ไม่ใช่ตัวเลขหรือสถิติเป็นข้อมูลที่ได้จากการสังเกตการสัมภาษณ์ การค้นคว้าเอกสาร แต่ข้อมูลประเภทนี้มักขาด

ความเที่ยงตรง ดังนั้นผู้วิจัยจะต้องมีความละเอียด ในการอธิบายขั้นตอนของการเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์อย่างมาก โดยใช้เหตุผล อีกทั้งยังจะต้องเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีที่เหมาะสม และจะต้องใช้กลุ่มตัวอย่าง ขนาดเหมาะสม เพื่อใช้เป็นตัวแทนได้ดีที่สุด เพื่อให้ผลวิจัยที่มีความเชื่อถือได้มากที่สุด

ชนิดของการวิจัยเชิงบรรยาย แบ่งออกได้เป็น 3 ชนิดใหญ่ ๆ คือ

1) การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Studies) เป็นการศึกษาถึงลักษณะสภาพความเป็นอยู่ หรือปรากฏการณ์หนึ่ง เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริง เพื่อการวางแผน และปรับปรุงให้ดีขึ้น แบ่งออกได้เป็นสำรวจชุมชน สำรวจสภาพการปกครอง สำรวจทางภูมิศาสตร์ และเศรษฐกิจพื้นฐาน สำรวจทางวัฒนธรรม ประเพณี และศิลปะ สำรวจประชากร สำรวจประชามติ และวิเคราะห์งาน (Job Analysis) วิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis)

2) การวิจัยเชิงความสัมพันธ์ (Interrelationship Studies) เป็นการศึกษาที่มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ ของตัวแปรของปรากฏการณ์ และพฤติกรรมต่าง ๆ แบ่งออกได้เป็น

2.1) กรณีศึกษา (Case Study) เป็นการศึกษาอย่างละเอียดลึกซึ้งเกี่ยวกับเรื่องหนึ่งเรื่องใดโดยเฉพาะ เพื่อต้องการทราบรายละเอียดของทุกแง่มุมในเรื่องที่ต้องการศึกษานั้น ๆ เป็นการศึกษาเฉพาะกรณี มิได้มุ่งในเรื่องปริมาณ เป็นการศึกษาเพื่อทราบรายละเอียดเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ

2.2) ศึกษาเปรียบเทียบผลเพื่อสืบหาเหตุ (Causal Comparative Studies) เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรของปรากฏการณ์ต่าง ๆ โดยการสังเกตผลของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นอย่างไร แล้วย้อนกลับไปดูว่า ผลที่เกิดขึ้นมีความสัมพันธ์กับตัวแปรที่เป็นเหตุอะไรได้บ้าง การวิจัยลักษณะนี้ผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมตัวแปรที่ไม่ต้องการศึกษาได้ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Expost Facto Research

2.3) ศึกษาเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Studies) เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัวขึ้นไป เพื่อดูว่าตัวแปรเหล่านั้นมีการผันแปรคล้อยตามกัน หรือผันแปรตรงกันข้ามกัน คือ ศึกษาสหสัมพันธ์นั่นเอง ส่วนใหญ่จะใช้สถิติเข้ามาช่วยในการวิจัยประเภทนี้

2.4) ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวัฒนธรรม (Cross Cultural Studies) เป็นการศึกษาเปรียบเทียบปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เพื่อประโยชน์ในการนำสิ่งนั้น ๆ ไปใช้ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในแต่ละวัฒนธรรม การวิจัยประเภทนี้ต้องการข้อมูลจากการศึกษาจากหลายลักษณะ โดยการสำรวจศึกษาทางกรณี การสังเกต แล้วจึงมาสรุปผลว่าสามารถสืบอ้างอิงไปสู่กลุ่มที่มีวัฒนธรรมอื่น ๆ ได้หรือไม่ หรือใช้ได้เฉพาะกลุ่มเท่านั้น

3) การวิจัยเชิงพัฒนา (Developmental Studies) การวิจัยเชิงพัฒนาการ เป็นการศึกษาที่ดูความก้าวหน้าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในช่วงของสภาพที่เกิดขึ้น ความสัมพันธ์ของ

ปรากฏการณ์ และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระหว่างช่วงเวลา เช่น การศึกษาความเจริญงอกงาม ความก้าวหน้าต่าง ๆ หรือการศึกษากลุ่มเป็นระยะเวลายาว (Longitudinal Studies) และการศึกษา แนวโน้ม (Trend Studies) ซึ่งเป็นการศึกษาถึงรูปแบบ และทิศทางของความเปลี่ยนแปลง เพื่อการ พยากรณ์ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยอาศัยการศึกษาจากสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ช่วงต่อเนื่องกัน แบบ Longitudinal Study มีการนำข้อมูลมาเปรียบเทียบกัน ทำให้ทราบอัตรา และทิศทางการ เปลี่ยนแปลง แล้วจึงพยากรณ์สภาพ หรือเหตุการณ์ที่น่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

2.2.12.3 วิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เป็นการศึกษาตัวแปร เพื่อทราบสาเหตุที่ทำให้เกิดผลการจำแนกประเภทการวิจัยที่ได้กล่าวมาแล้ว 6 ลักษณะนั้น เป็นวิธีที่ใช้ กันอยู่ทั่วไป แต่ในประเภทที่ 6 นั้น เป็นระเบียบวิธีการที่มีการใช้อย่างแพร่หลายที่สุด ซึ่งจะกล่าว รายละเอียดในการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ และการวิจัยเชิงพรรณนา ซึ่งใช้มากในงานศิลปกรรมฯ สำหรับการวิจัยเชิงทดลองนั้น ใช้มากในสาขาวิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์

2.3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

2.3.1 ชื่อมหาวิทยาลัย

ภาษาไทย คือ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อักษรย่อ คือ มมร

ภาษาอังกฤษ คือ Mahamakut Buddhist University อักษรย่อ คือ MBU

2.3.2 ศาสนสุภชาติประจำมหาวิทยาลัย

คือ วิชาจรณสมปนโน โส เสฏโฐ เทวมานุเส

แปลว่า ผู้สมบูรณ์ด้วยความรู้และความประพฤดี เป็นผู้ประเสริฐในหมู่เทพและมนุษย์

2.3.3 สีประจำมหาวิทยาลัย

สีส้ม หมายถึง สีประจำพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวซึ่งตรงกับวันพฤหัสบดี อันเป็น วันพระราชสมภพ

2.3.4 ต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัย

คือ ต้นโพธิ์ เป็นต้นไม้ที่ตรัสรู้ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

2.3.5 คติพจน์ประจำตัวนักศึกษา

คือ ระเบียบ สามัคคี บำเพ็ญประโยชน์

2.3.6 ตราสัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย

ตราสัญลักษณ์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

คือ พระมหามงกุฏ หมายถึง พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 4 พระผู้ทรงเป็นที่มาแห่งนาม “มหามกุฏราชวิทยาลัย”

พระเกี้ยวประดิษฐานแบบหมอนรอง หมายถึง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ซึ่งทรงเป็นผู้พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้จัดตั้งมหามกุฏราชวิทยาลัยและพระราชทานทรัพย์บำรุงปีละ 60 ชั่ง

หนังสือ หมายถึง คัมภีร์และตำราทางพระพุทธศาสนา โดยที่มหามกุฏราชวิทยาลัยจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นแหล่งผลิตคัมภีร์และตำราทางพระพุทธศาสนา สำหรับส่งเสริมการศึกษาและเผยแผ่พระพุทธศาสนา

ปากกาปากไก่อ่ ดินสอ และม้วนกระดาษ หมายถึง อุปกรณ์ในการศึกษาเล่าเรียน ตลอดถึงอุปกรณ์ในการผลิตคัมภีร์และตำราทางพระพุทธศาสนา เพราะมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ทำหน้าที่เป็นทั้งสถานศึกษาและแหล่งผลิตตำราทางพระพุทธศาสนา

ช่อดอกไม้แย้มกลีบ ในทางการศึกษา หมายถึง ความเบ่งบานแห่งสติปัญญาและวิทยาความรู้ แต่ในทางพระศาสนาหมายถึง กิตติศัพท์ กิตติคุณ ที่ฟุ้งขจรไปดุจกลีบแห่งดอกไม้โดยมีความหมายรวมคือ ความเจริญรุ่งเรืองและเกียรติยศ อีสริยยศ บริวารยศ

พานรองรับหนังสือหรือคัมภีร์ หมายถึง มหามกุฏราชวิทยาลัยเป็นสถาบันเพื่อความมั่นคงและแพร่หลายของพระพุทธศาสนา ทั้งในด้านการศึกษาและการเผยแผ่

วงรัศมี หมายถึง ความเจริญรุ่งเรืองของพระพุทธศาสนาที่บังเกิดขึ้นจากกิจกรรมของมหามกุฏราชวิทยาลัยภายใต้พระบรมราชูปถัมภ์ของพระมหากษัตริย์ไทย

มหามกุฏราชวิทยาลัย หมายถึง สถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี โท เอก ปัจจุบันคือ “มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย”

2.3.7 วิสัยทัศน์ (Vision Statements)

2.3.7.1 เป็นสถาบันการศึกษาที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการตามแนวพระพุทธศาสนาในระดับนานาชาติ

2.3.7.2 เป็นสถาบันการเรียนรู้ตลอดชีวิตของมวลชนที่ผลิตบัณฑิตตามแนวพระพุทธศาสนาและบุคลากรด้านต่าง ๆ ที่มีความรู้ความสามารถ มีศีลธรรมในการดำรงชีวิตแบบพุทธ

2.3.7.3 เป็นศูนย์กลางแห่งภูมิปัญญาตามแนวพระพุทธศาสนาของโลกที่สามารถชี้แนะและยุติความขัดแย้งในสังคมโดยใช้หลักพุทธธรรม

2.3.7.4 เป็นสถาบันที่เน้นทำวิจัยพัฒนาตามกรอบแห่งศีลธรรม ส่งเสริมงานวิจัยเชิงลึกด้านพระพุทธศาสนาและนำผลการวิจัยไปพัฒนาสังคมและคณะสงฆ์ ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

2.3.8 ปณิธาน (Aspiration)

มุ่งเน้นให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผลิตบัณฑิตให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการตามแนวพระพุทธศาสนา พัฒนาระบบการดำรงชีวิตในสังคมด้วยศีลธรรม ชี้นำและแก้ปัญหาสังคมด้วยหลักพุทธธรรมทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

2.3.9 ปรัชญามหาวิทยาลัย (Philosophy)

“ความเป็นเลิศทางวิชาการตามแนวพระพุทธศาสนา” "Academic Excellence based on Buddhism"

2.3.10 อัตลักษณ์

บัณฑิตมีความรอบรู้ในหลักพระพุทธศาสนาและสามารถเผยแผ่พระพุทธศาสนาแก่สังคมในระดับชาติหรือนานาชาติ

2.3.11 เอกลักษณ์

บริการวิชาการพระพุทธศาสนาแก่สังคมในระดับชาติหรือนานาชาติ การชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคม 1 เรื่อง คือ (1) ภายในมหาวิทยาลัย จิตสาธารณะ หรือจำสำนักทางสังคม และ (2) ภายนอกมหาวิทยาลัย การนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาและแนวพระราชดำรัสต่าง ๆ ไปใช้ในการแก้ปัญหาสังคม

2.3.12 นโยบาย (Policies)

2.3.12.1 ผลิตบัณฑิตทางด้านวิชาการพระพุทธศาสนา ที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานทั้งด้านความรู้ ความประพฤติมีสำราญธรรมและพรหมวิหารธรรม

2.3.12.2 บริการวิชาการพระพุทธศาสนาแก่ชุมชนอย่างกว้างขวาง และเป็นศูนย์กลางแห่งการแสวงหาความรู้วิชาการพระพุทธศาสนา

2.3.12.3 แสวงหาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ด้านวิชาการพระพุทธศาสนา สังคม และด้านศิลปวัฒนธรรม

2.3.12.4 ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ สร้างภูมิคุ้มกันวัฒนธรรมที่ไม่เหมาะสม ดำรงความเป็นชาติไทยตามวิถีประเพณี และวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนา

2.3.12.5 บริหารจัดการมหาวิทยาลัย ให้ทันสมัย มีความโปร่งใส เน้นประสิทธิผล มีระบบสวัสดิการที่ดี สอดคล้องกับการเรียนรู้ตามอัธยาศัย และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.3.13 พันธกิจ (Mission Statements)

2.3.13.1 ผลิตบัตินิตทางด้านพระพุทธศาสนา ให้มีคุณสมบัติตามปรัชญาของมหาวิทยาลัย และกระจายโอกาสให้พระภิกษุสามเณร คฤหัสถ์ และผู้สนใจมีโอกาสศึกษามากขึ้น

2.3.13.2 ให้บริการวิชาการตามแนวพระพุทธศาสนาแก่สังคม ชุมชน และท้องถิ่น โดยเฉพาะวิชาการทางพระพุทธศาสนา เพื่อมุ่งเน้นการเผยแผ่พุทธธรรม การแก้ปัญหาสังคม การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดสันติสุข การชี้นำสังคมในทางสร้างสรรค์ และการยุติข้อขัดแย้งด้วยหลักวิชาการพระพุทธศาสนา

2.3.13.3 วิจัยและพัฒนางานวิชาการเชิงลึกด้านพระพุทธศาสนา เพื่อสร้างองค์ความรู้ทางด้านวิชาการพระพุทธศาสนาใหม่ ๆ ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และเผยแผ่องค์ความรู้ในระบบเครือข่ายการเรียนรู้ที่ทันสมัย

2.3.13.4 รวบรวมและจัดเก็บข้อมูลด้านศาสนาและศิลปวัฒนธรรมเพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งค้นคว้า ทำนุบำรุงรักษาภูมิปัญญาไทยและท้องถิ่น รวมทั้งสร้างชุมชนที่เข้มแข็ง เพื่อให้มีภูมิคุ้มกันวัฒนธรรมที่ไม่เหมาะสม

2.3.14 วัตถุประสงค์หลัก (Objectives)

2.3.14.1 ผลิตบัตินิตพระภิกษุ สามเณร ให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการตามแนวพระพุทธศาสนาเพื่อจรรโลงพระพุทธศาสนาในระดับชาติและนานาชาติ

2.3.14.2 ผลิตบัตินิตคฤหัสถ์ทุกคน ให้เป็นคนดี คือ คิดดี พูดดี และทำดีตามแนวทางแห่งพระพุทธศาสนา

2.3.14.3 บริการวิชาการตามแนวพระพุทธศาสนาแก่สังคมให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นประจักษ์ชัดเจน ต่อสังคมไทยและสังคมโลก

2.3.14.4 ผลิตบัตินิตเป็นผู้นำ เพื่อสร้างสังคมไทยให้มีความเข้มแข็งทางสังคมศาสตร์ และมีคุณภาพทั้งด้านความรู้และความประพฤติ

2.3.14.5 ผลิตบัตินิตเป็นผู้นำ เพื่อสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งภูมิปัญญา การเรียนรู้ และเป็นศูนย์กลางทางวิชาการพระพุทธศาสนาเถรวาท

2.3.14.6 ผลิตบัตินิตเป็นผู้นำ เพื่อสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งสามานฉันท์ ความเอื้ออาทรต่อกันและความสามัคคี โดยใช้หลักสาราณียธรรมและพรหมวิหารธรรม

2.3.14.7 สร้างระบบการบริหารองค์การให้เป็นองค์การที่มีลักษณะของความเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางพระพุทธศาสนาและมีมาตรฐานระดับสากล

2.3.15 ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ (Strategics)

2.3.15.1 ด้านการผลิตบัณฑิต

(1) ปรับกระบวนการผลิตบัณฑิตโดยใช้ระบบและกลไกประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยเป็นเครื่องมือ

(2) ทบทวนการจัดการเรียนการสอน วิธีการเรียนการสอน บรรณสาร เทคโนโลยีการศึกษา อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้

(3) จัดกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ต้องการให้เกิดการปฏิรูป กล่าวคือ กระบวนการเรียนการสอนตามหลักสูตรและค่านึงถึงความแตกต่างเฉพาะบุคคลโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น การจัดให้มีจำนวนหน่วยกิต/ชั่วโมงเรียนหรือรายวิชาในภาคปฏิบัติ การจัดให้มีจำนวนหน่วยกิต/ชั่วโมงเรียนหรือรายวิชาในภาคสนาม การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของเนื้อหาหรือรายวิชาที่เปิดสอน การเปิดโอกาสให้นักศึกษาใช้ห้องคอมพิวเตอร์/ห้องสมุดต่อวัน ฯลฯ

(4) จัดการเรียนการสอน โดยให้ความสำคัญกับภาษาบาลีในฐานะภาษาที่ใช้จารึกพระพุทธวจนะเพิ่มมากขึ้น เพิ่มจำนวนหน่วยกิต เพิ่มชั่วโมงเรียน

(5) เร่งขยายหลักสูตรสาขาวิชาภาษาบาลีและพระพุทธศาสนาในระดับสูง คือ ระดับมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต เพื่อการวิจัยพระพุทธศาสนาในเชิงลึก ซึ่งจะทำให้มหาวิทยาลัยมีโอกาสพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการพระพุทธศาสนาตามปรัชญาของมหาวิทยาลัยได้

(6) เร่งพัฒนาระบบฐานข้อมูลและการให้บริการด้านต่าง ๆ เช่น ด้านงานทะเบียน งานวัดประเมินผล การสืบค้นข้อมูลวิจัย เป็นต้น โดยเพิ่มศักยภาพซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ให้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้อย่างกว้างขวาง เป็นระบบเครือข่ายข้อมูลทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค สามารถสืบค้นและเชื่อมโยงกันได้

(7) เร่งพัฒนาบุคลากรด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ให้สามารถใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อผสม สื่อการสอนทางไกล ฯลฯ ตลอดจนการใช้บุคลากรจากภายนอกที่มีคุณภาพ (Outsourcing)

(8) เร่งพัฒนาอาจารย์ให้มีคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มขึ้น

2.3.15.2 ด้านการบริการวิชาการพระพุทธศาสนาแก่สังคม

(1) เร่งขยายการบริการวิชาการพระพุทธศาสนาแก่ชุมชน และท้องถิ่นแบบเชิงรุกให้กว้างขวาง

(2) ให้การสนับสนุน หรือร่วมมือกับคณะสงฆ์ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กร / ชุมชน และครอบครัว ในด้านวิทยากร และวิชาการทางพระพุทธศาสนาเพื่อแก้และป้องกันปัญหาทางสังคม เช่น โรคติดต่อร้ายแรง และสารเสพติดให้โทษ เป็นต้น

(3) จัดโครงการประชุม / อบรม / สัมมนา ร่วมกับคณะสงฆ์ เพื่อสร้างความเข้าใจในการพัฒนาสังคมร่วมกัน

(4) เน้นบทบาทในการแก้ปัญหาด้านจิตใจแก่สังคม เช่น การให้คำเตือน แนวคิด และข้อเสนอแนะ เป็นต้น เพื่อลดปัญหาทางสังคมอื่น ๆ ที่จะตามมา

(5) จัดประชุมสัมมนาให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไป

(6) เร่งรัดการใช้ ICT เพื่อช่วยเสริมสร้างสังคมฐานความรู้ให้หลากหลาย

(7) ใช้ ICT เพื่อขยายฐานความรู้ด้านพระพุทธศาสนาเถรวาทสู่สังคมนานาชาติ

2.3.15.3 ด้านการวิจัย

(1) จัดระบบวิจัยที่เน้นการวิจัยทางด้านพระพุทธศาสนาในลักษณะโครงการร่วมระหว่างหน่วยงานมหาวิทยาลัย รวมทั้งองค์กรต่าง ๆ ภายนอกมหาวิทยาลัย

(2) พิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยในวงกว้าง โดยเฉพาะในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ

(3) ส่งเสริมให้มีการนำผลงานวิจัยไปใช้เพื่อช่วยพัฒนาสถาบัน สังคม และหรือประเทศชาติ

(4) สนับสนุนให้วิทยาเขตต่าง ๆ และศูนย์การศึกษาของมหาวิทยาลัยประสานงานกับสถาบันการศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาและพระพุทธศาสนาเพื่อศึกษาวิจัยคัมภีร์ที่มีอยู่ในท้องถิ่น

(5) ให้วิทยาเขตและศูนย์การศึกษาต่าง ๆ เน้นเสนอโครงการวิจัยที่เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาด้านวัตถุโบราณในท้องถิ่น ประเภทศิลาจารึก คัมภีร์ใบลาน สมุดไทย เป็นต้น

2.3.15.4 ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(1) รณรงค์ให้ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น และพระสงฆ์ฆราวาสมีความรู้ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมของชุมชนและท้องถิ่น

(2) ประสานความร่วมมือกับคณะสงฆ์หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบด้าน ศิลปวัฒนธรรมโดยจัดหลักสูตรระยะสั้น และพัฒนาระบบการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ศิลปวัฒนธรรม และการอนุรักษ์ฟื้นฟูแก่ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่นและพระสงฆ์

(3) สนับสนุนและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ฟื้นฟูประเพณีพื้นบ้าน กีฬา พื้นบ้าน และภูมิปัญญาท้องถิ่น

(4) แนะนำให้ความรู้แก่ชุมชนเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ไม่เหมาะสม การคัดสรร และการประยุกต์วัฒนธรรมจากภายนอกที่จำเป็นต้องยอมรับ

2.3.15.5 ด้านการบริหารจัดการ

(1) ปรับโครงสร้าง ปรับรื้อระบบและกลไกการบริหารงาน และปรับ กระบวนการบริหารจัดการ ให้มีความสะดวก มีประสิทธิภาพ และมีความรวดเร็ว

(2) ปรับปรุงระเบียบและข้อบังคับ การบริหารงานที่เหมาะสม เช่น การ บริหารงบประมาณ การบริหารบุคลากร การบริหารวิชาการ ระบบตรวจสอบภายในและอาคารสถานที่ ที่ยังไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

(3) เร่งพัฒนาด้านการบริหารจัดการโดยเฉพาะการบริหารการเงิน ที่เป็น เครื่องชี้ให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยมีความจำเป็นจะต้องพิจารณาทบทวนโดยเทียบเคียงกับ สถาบันอุดมศึกษาของคฤหัสถ์ที่บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และควรมี “มีอาชีพ”

(4) เร่งพัฒนาวิธีประกันมาตรฐานการศึกษาระหว่างส่วนกลางกับวิทยาเขต และระหว่างวิทยาเขตกับศูนย์การศึกษา

(5) ให้ผู้แทนจากวิทยาเขตเป็นกรรมการหรือมีส่วนร่วมในการจัดสรร งบประมาณประจำปี

(6) บริหารจัดการโดยยึดแผนยุทธศาสตร์ / แผนบริหารจัดการระยะกลาง ของสถาบัน เพื่อควบคุมการบริหารจัดการให้คุ้มทุนและมีประสิทธิภาพ

(7) หามาตรการลดปัญหาเรื่องการประสานงานหรือการสื่อสารระหว่าง ส่วนกลางกับวิทยาเขตและระหว่างวิทยาเขตด้วยกัน

(8) พัฒนาและควบคุมสัดส่วนอาจารย์ประจำ(รวมอาจารย์พิเศษและพิเศษ ประจำ) ต่อนักศึกษาให้ได้เท่ากับ 1 ต่อ 25 (ปัจจุบันประมาณ 1 : 10) ภายในปี 2553

(9) จัดลำดับความสำคัญของพันธกิจของมหาวิทยาลัย คือ 1. การผลิต บัณฑิต 2. การบริการวิชาการทางพระพุทธศาสนาแก่สังคม 3. การวิจัย 4. การทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม และจัดสรรงบประมาณตามลำดับความสำคัญของพันธกิจดังกล่าว

(10) เร่งนำผลการประเมินทั้งจากภายในและภายนอกมาใช้ในการบริหารจัดการและการจัดสรรงบประมาณ เพื่อสร้างกระบวนการพัฒนาที่เป็นธรรมและยกระดับคุณภาพของมหาวิทยาลัยสู่ระดับมาตรฐานสากล

2.3.16 เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Objectives / Targets)

2.3.16.1 เป้าหมายเชิงปริมาณ (quantity)

- (1) นักศึกษาระดับปริญญาตรีเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 10 เป็นร้อยละ 15/ปี
- (2) นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 5 เป็นร้อยละ 10/ปี
- (3) สัดส่วนจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีต่อระดับบัณฑิตศึกษาเท่ากับ 90 ต่อ 10 ในปีการศึกษา 2553
- (4) สัดส่วนจำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษาเฉลี่ยเท่ากับ 1 ต่อ 25 ในปีการศึกษา 2553
- (5) ผลการเรียนของนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในแต่ละรุ่นไม่ต่ำกว่า 2.00 สำหรับระดับปริญญาตรี ไม่ต่ำกว่า 3.00 สำหรับระดับปริญญาโท และไม่ต่ำกว่า 3.25 สำหรับระดับปริญญาเอก
- (6) บัณฑิตได้งานทำหรือศึกษาต่อภายในระยะเวลา 3 เดือน หลังจากจบการศึกษาร้อยละ 80
- (7) นายจ้าง / ผู้ประกอบการ / ผู้ใช้บัณฑิต มีความพึงพอใจในระดับมาก – มากที่สุด ร้อยละ 80 - 100
- (8) จำนวนบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกและโทที่ตีพิมพ์ในวารสารที่มีผู้ประเมินอิสระต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกและโท ร้อยละ 10 - 20 ของวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกและโททั้งหมด / ปี
- (9) อัตราส่วนจำนวนกิจกรรม / โครงการของงานกิจกรรมนักศึกษาทั้งหมดเท่ากับ 1 : 60-50
- (10) จำนวนอาจารย์ประจำทุกระดับที่มีวุฒิปริญญาเอกร้อยละ 15 – 30
- (11) สัดส่วนอาจารย์ประจำทุกระดับที่มีวุฒิปริญญาเอกต่อปริญญาโทเท่ากับ 30 – 70 สำหรับการสอนระดับปริญญาตรี และ 50 – 50 สำหรับบัณฑิตศึกษา
- (12) สัดส่วนตำแหน่งทางวิชาการ (ศ + รศ. + ผศ.) : อาจารย์ เท่ากับ 30 ต่อ 70 สำหรับการสอนระดับปริญญาตรี และ 50 ต่อ 50 สำหรับระดับบัณฑิตศึกษา
- (13) อัตราส่วนจำนวนคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียนการสอนต่อจำนวนนักศึกษา เท่ากับ 1: 20 - 10
- (14) จำนวนโครงการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 2 – 5 โครงการ/ปี

(15) สัดส่วนจำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่หรืองานสร้างสรรค์ประเภทตำรา หนังสือ หรือ เอกสารทางวิชาการต่อจำนวนอาจารย์ประจำทุกระดับเท่ากับ 1 เรื่อง : 10 รูป/คน

(16) สัดส่วนจำนวนงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำทุกระดับเท่ากับ 1 เรื่อง ต่อ 20 รูป/คน

(17) จำนวนเงินงบประมาณที่จัดสรรเพื่อการวิจัยในแต่ละปี ร้อยละ 5 ของงบดำเนินการทั้งหมด

(18) จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ให้บริการแก่สังคมหรือชุมชน 5 - 10 กิจกรรม/โครงการต่อปี

(19) จำนวนการได้รับนิมนต์/รับเชิญ ให้ไปเผยแพร่ธรรมะในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การแสดงธรรม การแสดงปาฐกถา การบรรยาย การสอน ฯลฯ ภายนอกมหาวิทยาลัยต่ออาจารย์ประจำทุกระดับ เท่ากับ 1 ครั้ง ต่อ 20 รูป/คน ในแต่ละปีการศึกษา

(20) จำนวนกิจกรรมที่จัดร่วมกับชุมชนในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 5 - 7 กิจกรรม/ปี

(21) จำนวนการจัดกิจกรรม/โครงการประกันคุณภาพภายในเกี่ยวกับระบบและกลไก 2 - 5 ครั้ง/ปี

(22) จำนวนหน่วยงานย่อยที่ร่วมดำเนินงานประกันคุณภาพ ผ่านเกณฑ์ประเมินภายในร้อยละ 70 - 80

2.3.16.2 เป้าหมายเชิงคุณภาพ (quality)

(1) มีการพัฒนาการเรียนการสอน โดยใช้ระบบการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยเป็นเครื่องมือ เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในปรัชญา

(2) มีการจัดหลักสูตรที่เน้นทางด้านพระพุทธศาสนาเถรวาท และเน้นภาษาบาลีเชิงลึกเพื่อการศึกษาวิจัยทางด้านพระพุทธศาสนา

(3) มีการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และส่งเสริมการสร้างประสบการณ์จริง

(4) มีการเน้นพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษและสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและศิลปวัฒนธรรมของชาติ

(5) การเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ รวมถึงรูปแบบปกติ(ระบบเข้าห้องเรียน) การศึกษาทางไกลและรูปแบบอื่นที่เปิดโอกาสทางการศึกษาแก่มวลชน ให้สามารถเข้าถึงได้ (Accessibility)

(6) เป็นการให้บริการแก่มวลชน รวมตลอดถึงผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา และสามารถตอบสนองความต้องการของสังคม (ไม่เพียงแต่ตลาดแรงงาน)

(7) การมีความเป็นเลิศทางวิชาการพระพุทธศาสนาเถรวาทในระดับชาติและนานาชาติ

(8) สภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ คณะกรรมการบริหารงานบุคคล คณะกรรมการการเงินและทรัพย์สิน คณะกรรมการวิทยาเขต ฯลฯ จะต้องให้ทั้งบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง (Stakeholders) และส่วนต่าง ๆ ของประชาคมมหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมตัดสินใจอนาคตของมหาวิทยาลัย

(9) การบริหารจัดการเป็นแบบเครือข่าย (Networking) ร่วมมือประสานกับมหาวิทยาลัยและสถาบันต่าง ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ ขณะเดียวกันมุ่งสร้างพันธมิตร และระดมทรัพยากรจากภายนอก (Outsourcing)

(10) คำนึงถึงความคุ้มค่า ประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผลในการบริหารจัดการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผลผลิตและผลลัพธ์

2.4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองนี้ เป็นหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ใช้ประกอบการศึกษาในระดับปริญญาโท โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.4.1 หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

2.4.1.1 รหัสและชื่อหลักสูตร

รหัสหลักสูตร : T 25570000009833

ภาษาไทย : หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ

ปกครอง

ภาษาอังกฤษ : Master of Political Science Program in

Government

2.4.1.2 ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ภาษาไทย ชื่อเต็ม : รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (การปกครอง)

ชื่อย่อ : ร.ม. (การปกครอง)

ภาษาอังกฤษ ชื่อเต็ม : Master of Political Science (Government)

ชื่อย่อ : M.Pol.Sc. (Government)

2.4.1.3 วิชาเอก : การปกครอง

2.4.1.4 จำนวนหน่วยกิต : ตลอดหลักสูตร 42 หน่วยกิต

2.4.1.5 รูปแบบของหลักสูตร

2.4.1.5.1 รูปแบบ : หลักสูตรระดับปริญญาโท

2.4.1.5.2 ภาษาที่ใช้ : จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทย

2.4.1.5.3 การรับเข้าศึกษา : รับนักศึกษาไทยและนักศึกษาต่างชาติที่ใช้ภาษาไทยได้ดี

2.4.1.5.4 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น : เป็นหลักสูตรเฉพาะของมหาวิทยาลัย

2.4.1.5.5 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา : ให้ปริญญาสาขาวิชาเดียว

2.4.1.6 สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

2.4.1.6.1 เป็นหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2559 ปรับปรุงจากหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง พ.ศ.2554

2.4.1.6.2 เริ่มใช้ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 เป็นต้นไป

2.4.1.6.3 สภาวิชาการ พิจารณาเห็นชอบหลักสูตรในการประชุม ครั้งที่ 7/2559 เมื่อวันที่ 26 เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2559

2.4.1.6.4 สภามหาวิทยาลัยอนุมัติหลักสูตรในการประชุม ครั้งที่ 9/2559 เมื่อวันที่ 17 เดือนสิงหาคม พ.ศ.2559

2.4.1.6.5 สภาวิชาการ พิจารณาเห็นชอบหลักสูตรในการประชุม ครั้งที่ 3/2560 เมื่อวันที่ 16 เดือนมีนาคม พ.ศ.2560

2.4.1.6.6 สภามหาวิทยาลัยอนุมัติหลักสูตรในการประชุม ครั้งที่ 2/2560 เมื่อวันที่ 31 เดือนมีนาคม พ.ศ.2560

2.4.1.7 ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมเผยแพร่คุณภาพและมาตรฐานตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2552 ในปีการศึกษา 2560 (หลังจากเปิดสอนหลักสูตรเป็นเวลา 1 ปี)

2.4.1.8 ชื่อ-ฉายา-นามสกุล ตำแหน่ง และคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

2.4.1.8.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เปิดสอน ณ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหามกุฏราชวิทยาลัย ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

ลำดับ	เลขประจำตัวประชาชน	ตำแหน่งวิชาการ	ชื่อ-ฉายา นามสกุล	คุณวุฒิ – สาขาวิชา	สำเร็จการศึกษา	
					สถาบัน	ปี พ.ศ.
1	B-1299-00366-XX-X	รองศาสตราจารย์ (รัฐศาสตร์)	นายสุกิจ ชัยมุสิก	Ph.D. (Political Science)	Banaras Hindu University, India	2540
				M.A. (Political Science)	Mahatma Gandhi Kashividypith, India	2535
				B.A. (Hons) (Political Science)	Banaras Hindu University, India	2533
2	3-1013-00431-XX-X	รองศาสตราจารย์ (รัฐศาสตร์)	นายศรชัย ท้าวมิตร	M.A. (Political Science) ศน.บ. (ศึกษาศาสตร์)	University of Delhi, India มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	2524 2521
3	B-1021-00943-XX-X	อาจารย์	นายสมภพ ระงับทุกข์	ปร.ด. (รัฐศาสตร์) ร.ม. (บริหารรัฐกิจ) น.บ. (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2548 2538 2520

ตารางที่ 2.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรบัณฑิตวิทยาลัย

2.4.1.8.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เปิดสอน ณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาศโคราช ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ลำดับ	เลขประจำตัวประชาชน	ตำแหน่งวิชาการ	ชื่อ-ฉายา-นามสกุล	คุณวุฒิ - สาขาวิชา	สำเร็จการศึกษา	
					สถาบัน	ปี พ.ศ.
1	3-8016-00493-XX-X	รองศาสตราจารย์ (รัฐศาสตร์)	นายกันตภณ หนูทองแก้ว	Ph.D. (Sociology) M.A. (Political Sciences) พธ.บ. (สังคมวิทยา)	University of Pune, India Tilak University, India มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	2545 2541 2537
2	3-8001-01173-XX-X	อาจารย์	พระครูธรรมจักรเจติยาภิบาล (ประเสริฐธีรสุโก)	Ph.D. (Political Science) รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์) ศน.บ.(การศึกษานอกระบบ)	Magadh University, India วิทยาลัยเฉลิมกาญจนา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	2557 2553 2538
3	3-1020-02560-XX-X	รองศาสตราจารย์ (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา)	นายเดชาชาติ ตีรทรัพย์	Ph.D. (Political Science) M.A. (Social Science) พธ.บ.(การสอนสังคมศึกษา)	Magadh University, India Tilak University, India มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	2557 2552 2537

ตารางที่ 2.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรวิทยาเขตศรีธรรมมาศโคราช

2.4.1.8.3 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร สำหรับเปิดสอน ณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ตำบลอ้อมใหญ่ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

ลำดับ	เลขประจำตัวประชาชน	ตำแหน่งวิชาการ	ชื่อ-ฉายา-นามสกุล	คุณวุฒิ – สาขาวิชา	สำเร็จการศึกษา	
					สถาบัน	ปี พ.ศ.
1	3-7101-00327-XX-X	รองศาสตราจารย์ (รัฐศาสตร์)	พลเรือตรีทองใบ ธีรานันท์ทางกูร	M.PHIL.(Political Science/International Relations) M.A. (Political Science) พธ.บ. (มนุษยสังเคราะห์ศาสตร์)	London School of Economics and Political Science, University of London, United Kingdom	2527
					Panjab University, India	2519
					มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	2516
2	3-1405-00156-XX-X	อาจารย์	นางสาวกฤษณา มธุลาภรังสรรค์	Ph.D. (Political Science) ศน.ม. (รัฐศาสตร์การปกครอง) ศน.บ. (รัฐศาสตร์การปกครอง)	Magadh University,India	2558
					มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	2551
					มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	2549
3	3-4501-01688-XX-X	อาจารย์	นางบานชื่น นักรเรียน	Ph.D. (Political Science) ศน.ม. (รัฐศาสตร์การปกครอง) ศน.บ. (รัฐศาสตร์การปกครอง)	Magadh University,India	2558
					มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	2550
					มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	2548

ตารางที่ 2.3 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรวิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย

2.4.1.9 สถานที่จัดการเรียนการสอน

2.4.1.9.1 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

2.4.1.9.2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโศกราช ตำบลในเมือง อำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช

2.4.1.9.3 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ตำบลอ้อมใหญ่ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

2.4.1.10 สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นในการวางแผนหลักสูตร

2.4.1.10.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจโลกมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของไทย จึงจำเป็นต้องผลิตมหาบัณฑิตให้มีความรอบรู้ทางด้านการเมืองและเศรษฐกิจไทยเพื่อเตรียมพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2.4.1.10.2 สถานการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรม มีความจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรตามแนวทางพุทธศาสนาไปปรับใช้ในหน่วยงานทุกองค์กรของภาครัฐและภาคเอกชน ให้เกิดความเข้มแข็งทางสังคมและวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2.4.1.10.3 ผลกระทบจากข้อ 11 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย

2.4.1.10.4 การพัฒนาหลักสูตร เป็นความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางสถานการณ์ของโลก และสอดคล้องกับตลาดแรงงานในอนาคต

2.4.1.11 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย ในฐานะเป็นผู้ผลิตมหาบัณฑิตให้เป็นอย่างด้านความรู้คู่คุณธรรม เพื่อชี้นำสังคม จึงจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย ได้แก่

2.4.1.11.1 ด้านการเรียนการสอน ปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนจากแบบบรรยายอย่างเดียวมาเป็นแบบยึดตัวผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ การให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

2.4.1.11.2 ด้านการวิจัย ให้ความสำคัญในการค้นคว้าและวิจัย เพื่อให้ผู้ศึกษารู้จักการค้นคว้าและการทำวิจัย จึงได้จัดวิชาวาระเบียวิธีวิจัยเข้ามาในทุกหลักสูตร

2.4.1.11.3 ด้านบริการวิชาการแก่สังคม จัดกิจกรรมเป็นประจำ การทัศนศึกษานอกสถานที่ การอภิปราย หรือปาฐกถา โดยให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการบรรยาย หรือปาฐกถาตลอดจนการสัมมนาทางวิชาการ เป็นต้น

2.4.1.11.4 ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีการจัดกิจกรรมการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเป็นประจำทุกภาคการศึกษา ได้แก่ การจัดกิจกรรมวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา การจัดกิจกรรมวันขึ้นปีใหม่ การเข้าร่วมกิจกรรมวันสงกรานต์ เป็นต้น

2.4.1.12 ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของมหาวิทยาลัย

2.4.1.12.1 กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรนี้ที่เปิดสอนโดยคณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่น

รายวิชาที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษา 4 สาขาวิชา ต้องศึกษาเป็นรายวิชาบังคับพื้นฐานคือ 1) สารัตถะในพระไตรปิฎก (Essence in the Tipitaka) 2) ทฤษฎีและการปฏิบัติกรรมฐาน (Theory and Practice of Meditation) 3) ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology) เป็นรายวิชาที่ต้องศึกษาร่วมกัน 4 สาขาวิชา ดังนี้ 1) สาขาวิชาการปกครอง 2) สาขาวิชาพุทธศาสนาและปรัชญา 3) สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา และ 4) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

2.4.1.12.2 กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนให้ภาควิชา/หลักสูตรอื่นต้องมาเรียนไม่มี

2.4.1.12.3 การบริหารหลักสูตร ได้แก่ 1) หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มีการแต่งตั้งกรรมการบริหารหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร 2) มอบหมายให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ควบคุมการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดรายวิชา 3) แต่งตั้งผู้ประสานงานประจำหลักสูตร เพื่อทำหน้าที่ประสานงานกับสาขาวิชา อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา ในการกำหนดรายวิชา การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผล

2.4.2 หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

2.4.2.1 ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2.4.2.1.1 ปรัชญาของหลักสูตร คือ ผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ทางด้านการเมืองการปกครอง กล้าคิด กล้าทำ กล้านำ และกล้าวิพากษ์อย่างมีเหตุผล ตลอดจนเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมทางพระพุทธศาสนา

2.4.2.1.2 ความสำคัญของหลักสูตร คือ พัฒนาให้นักศึกษาที่สามารถมีความรู้คู่คุณธรรม สอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัย คือ ความเป็นเลิศทางวิชาการตามแนวพระพุทธศาสนา และสอดคล้องกับปรัชญาของบัณฑิตวิทยาลัย คือ ส่งเสริมศึกษา ค้นคว้าวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้คู่คุณธรรม นำพัฒนาสังคม

2.4.2.1.3 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร คือ 1) เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ มีการพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์หลักการและวิธีการทางรัฐศาสตร์ตามแนวพระพุทธศาสนา 2) เพื่อให้

บัณฑิตมีศักยภาพเป็นนักบริหารการปกครอง นักวิชาการ หรือนักวิจัย โดยอาศัยองค์ความรู้ด้านรัฐศาสตร์ตามแนวพระพุทธศาสนา เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาสังคม 3) เพื่อให้บัณฑิตสามารถเผยแพร่หลักทางรัฐศาสตร์ตามแนวพระพุทธศาสนา ในด้านบริการวิชาการ หรือศิลปวัฒนธรรมไทยต่อสาธารณชน

2.4.2.2 แผนพัฒนาปรับปรุง

แผนการพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
<ul style="list-style-type: none"> - ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรสาขาวิชา รัฐศาสตร์ให้ได้มาตรฐานไม่ต่ำกว่าที่ สกอ. กำหนด - เน้นการค้นคว้าวิจัยทางด้านรัฐศาสตร์และพระพุทธศาสนา - ใช้ระยะเวลาในการพัฒนาภายใน 2 ปี ไม่เกิน 5 ปี 	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาหลักสูตรโดยมีพื้นฐานจากพระไตรปิฎก - ติดตามประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ 	<ul style="list-style-type: none"> - เอกสารปรับปรุงหลักสูตร - ผลการประเมินอาจารย์ที่สอนโดยเน้นหลักธรรมในพระไตรปิฎก - จำนวนงานวิจัยของนักศึกษากิจการบริการวิชาการทางรัฐศาสตร์และทางด้านพระพุทธศาสนา - รายงานผลการประเมินหลักสูตร
<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงหลักสูตรให้ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม จริยธรรมสอดคล้องกับความต้องการของสังคม 	<ul style="list-style-type: none"> - บูรณาการรายวิชาให้ตรงกับความต้องการของหน่วยงาน องค์กรของรัฐและเอกชน 	<ul style="list-style-type: none"> - รายวิชาที่เป็นแบบประยุกต์และบูรณาการ - จำนวนงานวิจัยในหลักสูตรของนักศึกษาที่บูรณาการกับการทำงาน - รายงานความพึงพอใจในทักษะความรู้ความสามารถในการทำงานของบัณฑิต โดยเฉลี่ยในระดับดี
<ul style="list-style-type: none"> - แผนพัฒนาบุคลากรด้านการเรียนการสอนและบริการวิชาการให้มีประสิทธิภาพในการนำความรู้ทางรัฐศาสตร์และพระพุทธศาสนาไปใช้ในการทำงาน - แผนพัฒนาทักษะการใช้หลักรัฐศาสตร์ที่เน้นตามแนวพระพุทธศาสนา 	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนบุคลากรด้านการเรียนการสอนให้ทำงานบริการวิชาการแก่องค์กรภายนอก - อาจารย์ต้องมีความรู้ในคัมภีร์หลักคือพระไตรปิฎกและหลักรัฐศาสตร์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ปริมาณงานบริการวิชาการต่ออาจารย์ในหลักสูตร - ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ที่มีความรู้ในพระไตรปิฎกและหลักรัฐศาสตร์ในระดับดี

ตารางที่ 2.4 แผนพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร

2.4.3 หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

2.4.3.1 ระบบการจัดการศึกษา

2.4.3.1.1 ระบบ เป็นระบบการจัดการศึกษาแบบทวิภาค โดยรายละเอียดเป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559

2.4.3.1.2 การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน การศึกษาภาคฤดูร้อน ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

2.4.3.1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

ไม่มี

2.4.3.2 การดำเนินการหลักสูตร

2.4.3.2.1 วัน - เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

ภาคปกติ เรียนวันจันทร์ – ศุกร์

ภาคการศึกษาที่ 1 เดือน สิงหาคม – ธันวาคม

ภาคการศึกษาที่ 2 เดือน มกราคม – พฤษภาคม

ภาคนอกเวลาราชการ เรียนวันเสาร์-อาทิตย์ เวลา 08.00 - 19.30 น.

(ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย)

2.4.3.3 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

2.4.3.3.1 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ตามที่หลักสูตรกำหนดจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอื่น ๆ ซึ่งหลักสูตรปริญญาชั้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) หรือสภามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยให้การรับรอง

2.4.3.3.2 มีเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีไม่ต่ำกว่า 2.50 จากระบบ 4 แต้ม

2.4.3.3.3 ผู้ที่ได้เกรดเฉลี่ยไม่ถึงเกณฑ์ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย อาจพิจารณารับเป็นนักศึกษาได้โดยพิจารณาจากประสบการณ์การทำงานติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี

2.4.3.3.4 ในกรณีที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาต่างประเทศต้องมีคุณสมบัติอย่างอื่นเพิ่มเติมตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

2.4.3.3.5 สำหรับผู้ที่ไม่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีด้านรัฐศาสตร์ จะต้องศึกษารายวิชาทางรัฐศาสตร์เพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต ตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

2.4.3.3.6 มีความประพฤติดี ไม่มีประวัติในทางเสียหาย ไม่เป็นโรคร้ายแรงที่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษา

2.4.3.4 ปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า

2.4.3.4.1 นักศึกษาที่จบปริญญาตรีต่างสาขาคาดความรู้พื้นฐานทางรัฐศาสตร์

2.4.3.4.2 นักศึกษาบรรพชิตที่ใช้วุฒิทางการศึกษาสงฆ์เข้าศึกษาต่อขาดทักษะ

ด้านการวิจัย

2.4.3.4.3 นักศึกษาขาดทักษะด้านภาษาอังกฤษ

2.4.3.5 กลยุทธ์ในการดำเนินการแก้ไขปัญหา/ข้อจำกัดของนักศึกษาในข้อ 2.2.3.4

2.4.3.5.1 จัดสอนเสริมวิชาพื้นฐานทางรัฐศาสตร์ โดยไม่นับหน่วยกิต

2.4.3.5.2 จัดการสอนระเบียบวิธีวิจัย

2.4.3.5.3 จัดการสอนเสริมภาษาอังกฤษ โดยไม่นับหน่วยกิต

2.4.3.6 แผนการรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปีการศึกษา

2.4.3.6.1 สำหรับเปิดสอน ณ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช

วิทยาลัย ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

1) หลักสูตรแผน ก แบบ ก 2

ระดับชั้นปี	จำนวนนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา				
	2559	2560	2561	2562	2563
หลักสูตรปริญญาโท					
ชั้นปีที่ 1	15	15	15	15	15
ชั้นปีที่ 2	-	15	15	15	15
รวม	15	30	30	30	30
คาดว่าจะจบการศึกษา	-	15	15	15	15

หมายเหตุ : จำนวนนักศึกษารวมทั้งภาคปกติ และภาคนอกเวลาราชการ

ตารางที่ 2.5 หลักสูตรแผน ก แบบ ก 2 ของบัณฑิตวิทยาลัย

2) หลักสูตรแผน ข

ระดับชั้นปี	จำนวนนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา				
	2559	2560	2561	2562	2563
หลักสูตรปริญญาโท ชั้นปีที่ 1	30	30	30	30	30
ชั้นปีที่ 2	-	30	30	30	30
รวม	30	60	30	60	60
คาดว่าจะจบการศึกษา	-	30	30	30	30

หมายเหตุ จำนวนนักศึกษารวมทั้ง ภาคปกติ และภาคนอกเวลาราชการ

ตารางที่ 2.6 หลักสูตรแผน ข ของบัณฑิตวิทยาลัย

2.4.3.6.2 สำหรับเปิดสอน ณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

1) หลักสูตรแผน ก แบบ ก 2

ระดับชั้นปี	จำนวนนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา				
	2559	2560	2561	2562	2563
หลักสูตรปริญญาโท ชั้นปีที่ 1	15	15	15	15	15
ชั้นปีที่ 2	-	15	15	15	15
รวม	15	30	30	30	30
คาดว่าจะจบการศึกษา	-	15	15	15	15

หมายเหตุ จำนวนนักศึกษารวมทั้ง ภาคปกติ และภาคนอกเวลาราชการ

ตารางที่ 2.7 หลักสูตรแผน ก แบบ ก 2 ของวิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช

2) หลักสูตรแผน ข

ระดับชั้นปี	จำนวนนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา				
	2559	2560	2561	2562	2563
หลักสูตรปริญญาโท					
ชั้นปีที่ 1	30	30	30	30	30
ชั้นปีที่ 2	-	30	30	30	30
รวม	30	60	60	69	60
คาดว่าจะจบการศึกษา	-	30	30	30	30

หมายเหตุ จำนวนนักศึกษารวมทั้ง ภาคปกติ และภาคนอกเวลาราชการ

ตารางที่ 2.8 หลักสูตรแผน ข ของวิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช

2.4.3.6.3 สำหรับเปิดสอน ณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต
สิรินธรราชวิทยาลัย ตำบลอ้อมใหญ่ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

1) หลักสูตรแผน ก แบบ ก 2

ระดับชั้นปี	จำนวนนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา				
	2559	2560	2561	2562	2563
หลักสูตรปริญญาโท					
ชั้นปีที่ 1	15	15	15	15	15
ชั้นปีที่ 2	-	15	15	15	15
รวม	15	30	30	30	30
คาดว่าจะจบการศึกษา	-	15	15	15	15

หมายเหตุ จำนวนนักศึกษารวมทั้ง ภาคปกติ และภาคนอกเวลาราชการ

ตารางที่ 2.9 หลักสูตรแผน ก แบบ ก 2 ของวิทยาเขตสิรินธร

2) หลักสูตรแผน ข

ระดับชั้นปี	จำนวนนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา				
	2559	2560	2561	2562	2563
หลักสูตรปริญญาโท					
ชั้นปีที่ 1	30	30	30	30	30
ชั้นปีที่ 2	-	30	30	30	30
รวม	30	60	60	60	60
คาดว่าจะจบการศึกษา	-	30	30	30	30

หมายเหตุ จำนวนนักศึกษารวมทั้ง ภาคปกติ และภาคนอกเวลาราชการ

ตารางที่ 2.10 หลักสูตรแผน ข ของวิทยาเขตลิรินธร

2.4.3.7 งบประมาณตามแผน ใช้งบประมาณจากเงินรายได้และเงินอุดหนุน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยมีรายละเอียดการประมาณการรายรับ/จ่ายในหลักสูตรเป็นรายปี (หน่วย : บาท) ดังนี้

2.4.3.7.1 ประมาณการรายรับ

รายการ	ปีงบประมาณ (พ.ศ.)					
	ร้อยละ	2559	2560	2561	2562	2563
1. ค่าลงทะเบียนและบำรุงการศึกษา	40	12,500,000	25,500,000	25,500,000	25,500,000	25,500,000
2. ค่าขึ้นทะเบียนนักศึกษา	20	325,000	325,000	325,000	325,000	325,000
3. ค่ารักษาสถานภาพ	10	-	-	975,000	975,000	975,000
4. อุดหนุนจากรัฐเงินเดือน*	30	3,072,000	3,072,000	3,072,000	3,072,000	3,072,000
รวมทั้งสิ้น	100	12,825,000	25,325,000	25,325,000	25,325,000	25,325,000

*ผ่านระบบมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.11 ประมาณการรายรับ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

2.4.3.7.2 ประมาณการรายจ่าย

รายการ	ปีงบประมาณ (พ.ศ.)					
	ร้อยละ	2559	2560	2561	2562	2563
1. เงินเดือนและค่าจ้างประจำ	20	5,277,600	5,277,600	5,277,600	5,277,600	5,277,600
2. ค่าจ้างชั่วคราว	20	1,920,000	1,920,000	1,920,000	1,920,000	1,920,000
3. ค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ	30	325,000	325,000	325,000	325,000	325,000
4. ค่าหนังสือวารสารและตำรา	15	200,000	200,000	200,000	200,000	200,000
5. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	15	250,000	250,000	250,000	250,000	250,000
รวมทั้งสิ้น	100	7,972,600	7,972,600	7,972,600	7,972,600	7,972,600

หมายเหตุ : ประมาณการค่าใช้จ่ายต่อหัวในการผลิตบัณฑิตตามหลักสูตรแบ่งเป็น 2 ประเภท

- 1) ภาคปกติ 30,000 บาท/รูป/คน/ปี
- 2) ภาคนอกระบบราชการ เรียนวันเสาร์ - อาทิตย์ 40,000 บาท/รูป/คน/ปี

ตารางที่ 2.12 ประมาณการรายจ่าย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

2.4.3.8 ระบบการศึกษา

2.4.3.8.1 ระบบการศึกษาใช้ระบบชั้นเรียน โดยเป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559

2.4.3.9 การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชา และการลงทะเบียนข้ามมหาวิทยาลัย

การเทียบโอนหน่วยกิต และรายวิชา ต้องได้รับการเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำหลักสูตรและคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย และต้องเป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559

2.4.3.10 หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

2.4.3.10.1 หลักสูตร

- 1) หน่วยกิตตลอดหลักสูตร 42 หน่วยกิต
- 2) โครงสร้างหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มีโครงสร้างหลักสูตร ดังนี้

รายการ	จำนวนหน่วยกิต	
	แผน ก แบบ ก 2	แผน ข
รายวิชาเสริมพื้นฐานไม่นับหน่วยกิต	(6)	(6)
รายวิชาบังคับพื้นฐานไม่นับหน่วยกิต	(3)	(3)
รายวิชาเรียน (Course work) ไม่น้อยกว่า	30	36
- รายวิชาบังคับ (Required Courses)	9	9
- รายวิชาเอก (Major Courses)	18	18
- รายวิชาเลือก (Elective Courses)	3	9
วิทยานิพนธ์ (Thesis)	12	-
สารนิพนธ์ (Thematic Paper)	-	6
จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร	42	42

ตารางที่ 2.13 โครงสร้างหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง

หมายเหตุ :

1) นักศึกษาทั้งแผน ก แบบ ก 2 และแผน ข ต้องสอบผ่านวิชา GS 44204 ภาษาอังกฤษ สำหรับนักรัฐศาสตร์ ในระดับคะแนน S (Satisfactory)

2) นักศึกษาผู้ที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางด้านรัฐศาสตร์ สาขาวิชา รัฐศาสตร์ จะต้องเรียนวิชาเสริมพื้นฐานไม่นับหน่วยกิตเพิ่มเติมจำนวน 2 รายวิชา ซึ่งรวมเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ดังนี้

(1) GS 44101 ความรู้เบื้องต้นทางรัฐศาสตร์ (3) (3-0-6)

(2) GS 44102 ความรู้เบื้องต้นทางการบริหารรัฐกิจ (3) (3-0-6)

2.4.3.11 รายวิชาในหลักสูตร

2.4.3.11.1 ความหมายของเลขประจำวิชา

ลำดับ	เลขรหัส	หมายถึง
อักษรลำดับที่ 1	GS	บัณฑิตวิทยาลัย
เลขลำดับที่ 1	4	ระดับปริญญาโท
เลขลำดับที่ 2	4	สาขาวิชาการปกครอง
เลขลำดับที่ 3	0	วิชาบังคับ
เลขลำดับที่ 3	1	วิชาเสริมพื้นฐานไม่นับหน่วยกิต
เลขลำดับที่ 3	2	วิชาบังคับพื้นฐานไม่นับหน่วยกิต
เลขลำดับที่ 3	3	วิชาเอก
เลขลำดับที่ 3	4	วิชาเลือก
เลขลำดับที่ 3	5	วิทยานิพนธ์ หรือสารนิพนธ์
เลขลำดับที่ 4 – 5	01	ลำดับวิชา

ตารางที่ 2.14 รายวิชาในหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง

*ตัวอย่าง GS 44301 หมายถึง การเมืองและการปกครองท้องถิ่นไทย

หมายเหตุ : GS หมายถึง บัณฑิตวิทยาลัย
เลข 4 หมายถึง ระดับปริญญาโท
เลข 4 หมายถึง สาขาวิชาการปกครอง
เลข 3 หมายถึง วิชาเอก
เลข 01 หมายถึง ลำดับวิชาที่ 1
อักษรเลขรหัสหน่วยกิต เช่น น (บ-ป-ต)
3 (3-0-6)
หมายถึง 3 หน่วยกิต
3 บรรยาย 3 ชั่วโมง
0 ไม่มีปฏิบัติ
6 ศึกษาด้วยตนเอง 6 ชั่วโมง

2.4.3.12 องค์ประกอบเกี่ยวกับการฝึกภาคปฏิบัติ

หลักสูตรนี้ตามระเบียบมหาวิทยาลัย และระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย ได้กำหนดให้นักศึกษา
ทุกรูป/คน ต้องเข้ารับการอบรมกรรมฐานเป็นระยะเวลา 15 วัน

2.4.3.13 มาตรฐานผลการเรียนรู้ของประสบการณ์ภาคสนาม

นักศึกษาต้องรู้จักพัฒนากายภาวนา จิตภาวนา และปัญญาภาวนา สามารถรู้ทันอารมณ์ที่
เกิดขึ้นกับจิตและสามารถที่จะสงบระงับอารมณ์ด้านลบที่เกิดขึ้นได้

2.4.3.14 ช่วงเวลาที่จัดประสบการณ์

เป็นไปตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

2.4.3.15 การจัดเวลาและตารางสอน

แบ่งเป็น 3 ช่วงเวลา คือ เช้า บ่าย และเย็น เป็นระยะเวลา 15 เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 – 15
เมษายน ของทุกปีการศึกษา รายละเอียดเป็นไปตามกำหนดการของการฝึกอบรมหลักสูตรกรรมฐาน
เข้มข้น

2.4.3.16 ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำวิจัย

2.4.3.16.1 คำอธิบายโดยย่อ

1) หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต แผน ก แบบ ก 2 เป็นหลักสูตรที่นักศึกษา
ต้องเข้ารับฟังบรรยายในรายวิชา โดยเฉพาะรายวิชา GS 44007 ระเบียบวิธีวิจัย เมื่อผ่านการศึกษาไป
แล้ว 1 ปีการศึกษา นักศึกษาจึงสามารถเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ได้ เพื่อให้มีความเข้าใจในระเบียบวิธี
วิจัยและเข้าใจเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมกับความต้องการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ให้อยู่ภายใต้การดูแลของ
อาจารย์ที่ปรึกษา

2) หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต แผน ข เป็นหลักสูตรที่นักศึกษาต้องเข้ารับ
ฟังบรรยายในรายวิชา โดยเฉพาะรายวิชา GS 44007 ระเบียบวิธีวิจัย เมื่อผ่านการศึกษาไปแล้ว 1 ปี
การศึกษา นักศึกษาจึงสามารถเสนอหัวข้อสารนิพนธ์ได้ เพื่อให้มีความเข้าใจในระเบียบวิธีวิจัยและ
เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมกับความต้องการทำสารนิพนธ์ ทั้งนี้ให้อยู่ภายใต้การดูแลของอาจารย์ที่
ปรึกษา

2.4.3.16.2 มาตรฐานผลการเรียนรู้

มาตรฐานผลการเรียนรู้จากการทำงานวิจัย เช่น

- 1) มีองค์ความรู้จากการวิจัยทางด้านรัฐศาสตร์
- 2) สามารถสืบค้นข้อมูลจากพระไตรปิฎกได้
- 3) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล
- 4) สามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์สถิติข้อมูลและอภิปรายผล
- 5) สามารถสรุปและนำเสนองานวิจัยด้วยภาษาพูดและภาษาเขียน

2.4.3.16.3 ช่วงเวลา

- 1) นักศึกษาแผน ก แบบ ก 2 เริ่มภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษาที่ 2
- 2) นักศึกษาแผน ข เริ่มภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษาที่ 2

2.4.3.16.4 จำนวนหน่วยกิต :

- 1) นักศึกษาแผน ก แบบ ก 2 แต่ละภาคการศึกษา 6 หน่วยกิต รวม 12 หน่วยกิต
- 2) นักศึกษาแผน ข แต่ละภาคการศึกษา 3 หน่วยกิต รวม 6 หน่วยกิต

2.4.3.16.5 การเตรียมการ

- 1) อาจารย์ประจำวิชาให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ โดยให้นักศึกษาเป็นผู้เลือกอาจารย์ที่ปรึกษาและหัวข้อที่นักศึกษาสนใจ
- 2) อาจารย์ที่ปรึกษาจัดตารางเวลาการให้คำปรึกษาและการติดตามการทำงานของนักศึกษา
- 3) นักศึกษามีคู่มือการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัยและอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงาน

2.4.3.16.6 กระบวนการประเมินผล

กระบวนการประเมินผล กลไกการทวนสอบมาตรฐาน มีดังนี้

- 1) ประเมินคุณภาพโครงสร้างวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ โดยอาจารย์ประจำวิชาและ อาจารย์ที่ปรึกษา
- 2) ประเมินความก้าวหน้าในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ โดยอาจารย์ที่ปรึกษากำหนดให้นักศึกษารายงานความก้าวหน้าทุกบทและให้บันทึกไว้ในสมุดรายงานความก้าวหน้า วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ และมีรายชื่อนักศึกษาที่ปรึกษาในการให้คำปรึกษาแต่ละครั้ง
- 3) ประเมินผล ความเรียบร้อยของวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ ให้เป็นไปตามรูปแบบ (Format) ระเบียบวิธีวิจัยและคู่มือการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัย โดยประธานสาขาวิชาหรือคณาจารย์หรือคณะกรรมการประจำหลักสูตรก่อนขึ้นสอบป้องกันวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์
- 4) ประเมินผลขั้นตอนสุดท้าย คือ การเข้าสอบปากเปล่า (Oral Examination) โดยนักศึกษานำเสนอผลการวิจัยให้ต่อคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ที่ได้รับแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัย ไม่น้อยกว่า 3 รูป/คน ซึ่งรวมอาจารย์ที่ปรึกษาและ/หรืออาจารย์ที่ปรึกษาร่วมด้วย โดยมีผลการสอบเป็น ดีมาก (Very Good) ดี (Good) ผ่าน (Pass) และ ตก (Fail) เป็นเกณฑ์ 4 ระดับ

2.4.4 หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

2.4.4.1 การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา

ที่	ลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมนักศึกษา
1	มีบุคลิกภาพที่ดี	มีความสงบเรียบร้อยทางกาย วาจา ใจ โดยให้นักศึกษา สวดมนต์ก่อนออกห้องเรียน แทรกการรู้จักระมัดระวังตัว เสมอ และการวางตัวให้เหมาะสมในฐานะเป็นบรรพชิตผู้มี วินัยหรือศีลที่มากและเป็นผู้เรียนทางด้านพระพุทธศาสนา ทุกวิชา
2	เป็นแบบอย่างในสังคม	สร้างบุคคลแบบอย่างในสังคม เป็นตัวแทนของคนดีในสังคม รายวิชาที่สร้างให้เป็นแบบอย่างใช้ตัวอย่างคนดีใน พระไตรปิฎก
ที่	ลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมนักศึกษา
3	มีคุณธรรมจริยธรรม	การทำหน้าที่ การดำรงชีวิตต้องประกอบไปด้วยคุณธรรม จริยธรรม รายวิชาและ กิจกรรมทุกกิจกรรมนั้นให้นำหลัก พระพุทธศาสนาไปปรับใช้ทุกขั้นตอน
4	มีความเข้าใจชีวิตและสังคม	การฝึกมองชีวิตและสังคมในแง่บวก รู้จักปล่อยวาง ไม่ยึดติด ไม่ยึดมั่นถือมั่น รายวิชาและกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เข้าใจชีวิต และสังคมคือ การแสดงความคิดเห็นในแต่ละวิชาโดยยึด หลักการตามแนวพุทธ การเข้าใจโลกและชีวิต

ตารางที่ 2.15 การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา

2.4.4.2 การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

ผลการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐาน	กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนา	กลยุทธ์การประเมินผล การเรียนรู้
<p>1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม</p> <p>1.1 มีจิตสำนึกและตระหนักในการปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการหรือวิชาชีพ</p> <p>1.2 มีวินัย ซื่อสัตย์ และรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม</p> <p>1.3 มีจิตสาธารณะ รักและภาคภูมิใจในท้องถิ่น สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์</p>	<p>2. ด้านคุณธรรม จริยธรรม</p> <p>1.1 ทุกวิชาเน้นทางด้านการอบรมตนเองในฐานะบุคคลดีเด่นด้านคุณธรรม จริยธรรม</p> <p>1.2 ฝึกฝนการให้ รู้จักใช้คุณธรรมในการพัฒนาบุคลากรในทุกสาขาอาชีพให้มีคุณธรรมได้</p> <p>1.3 มุ่งเน้นความมีวินัย ความซื่อสัตย์ และความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม</p> <p>1.4 ปลูกฝังให้มีจิตสาธารณะ ประยุกต์ใช้หลักพรหมวิหารธรรมในการบริหารงาน คือ เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา โดยอบรมให้ใช้ความรักความเข้าใจกัน ช่วยเหลือกัน มีจิตอาสา ซึ่ซมกัน และกัน และกล้าทำกล้ารับ</p>	<p>3. ด้านคุณธรรม จริยธรรม</p> <p>1.1 ประเมินผลการเรียนรู้จากการเรียนรายวิชาต่าง ๆ</p> <p>1.2 ประเมินพฤติกรรมโดยเพื่อน นักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอน</p> <p>1.3 ประเมินด้วยการสัมภาษณ์</p> <p>1.4 ประเมินคุณลักษณะบัณฑิต โดยผู้ใช้บัณฑิต</p>
<p>2. ด้านความรู้</p> <p>2.1 มีความรู้ความเข้าใจในหลักการและทฤษฎีสำคัญในสาขาวิชา รัฐศาสตร์</p> <p>2.2 มีทักษะและประสบการณ์การเรียนรู้ในสาขาวิชา รัฐศาสตร์ สามารถปฏิบัติงานในสาขาวิชาชีพ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้</p> <p>2.3 มีความรู้ความเข้าใจในพัฒนาการใหม่ ๆ ในสาขาวิชา รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาและการต่อยอดองค์</p>	<p>2. ด้านความรู้</p> <p>2.1 เน้นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีทางรัฐศาสตร์ และให้นำหลักการทางพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้ในหลักการและทฤษฎีทางรัฐศาสตร์</p> <p>2.2 ให้นักศึกษานำหลักการและทฤษฎีทางรัฐศาสตร์ไปประยุกต์เปรียบเทียบการสถานการณ์ปัจจุบันนำมายกตัวอย่างเป็นกรณีศึกษา</p> <p>2.3 ให้นักศึกษานำความรู้ทาง</p>	<p>2. ด้านความรู้</p> <p>2.1 ประเมินด้วยการนำเสนอหลักการและทฤษฎีทางรัฐศาสตร์ที่ได้ นำเสนอพร้อมกับการประยุกต์หลักธรรมเข้ามาใช้ในทางทฤษฎีทางรัฐศาสตร์</p> <p>2.2 ประเมินด้วยการสังเกต</p> <p>2.3 ประเมินด้วยการสอบข้อเขียน</p>

ผลการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐาน	กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนา	กลยุทธ์การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ความรู้ในสาขาวิชา</p> <p>2.4 ตระหนักในธรรมเนียมปฏิบัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับในสาขาวิชาชีพ ที่เปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์</p>	<p>รัฐศาสตร์ที่ได้รับนำไปบูรณาการในการทำงานเพื่อแก้ไขปัญหา โดยการนำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเมืองการปกครองในยุคปัจจุบัน</p> <p>2.4 ให้นักศึกษาได้เข้าใจถึงธรรมเนียมปฏิบัติ กฎ ระเบียบ และ ข้อบังคับที่ชัดเจน และให้ยอมรับ น้อมนำไปปฏิบัติในฐานะที่เป็นบุคคลที่ผู้ภายใต้ระบบอันเดียวกัน</p>	<p>2.4 ประเมินด้วยแบบประเมินจากการมีส่วนร่วมในขณะเรียน</p> <p>2.5 ประเมินด้วยประสบการณ์ในการแก้ปัญหา</p>
<p>3. ด้านทักษะทางปัญญา</p> <p>3.1 สามารถค้นหา ตีความ และ ประเมินสารสนเทศ เพื่อใช้ในการพัฒนาความรู้และการแก้ปัญหาทางวิชาการได้อย่างสร้างสรรค์</p> <p>3.2 สามารถคิดวิเคราะห์และริเริ่มสร้างสรรค์ โดยใช้ความรู้และ</p>	<p>3. ด้านทักษะทางปัญญา</p> <p>3.1 มอบหมายให้มีการสืบค้น ตีความ และการแสวงหาความรู้ อย่างสร้างสรรค์</p> <p>3.2 กระตุ้นให้รู้จักคิด วิเคราะห์ และคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยใช้ ประสบการณ์ของตนในการแก้ไข</p>	<p>3. ด้าน ทักษะ ทาง ปัญญา</p> <p>3.1 ใช้การประเมินด้วยแบบสัมภาษณ์โดยใช้ บทบาทสมมติ</p> <p>3.2 ใช้แบบการสังเกตการทำงานอย่างเป็นระบบจากการทำรายงานหรือนำเสนอผลงาน</p>
<p>ประสบการณ์ ของตน ในการ แก้ปัญหาการทำงานได้</p> <p>3.3 สามารถวางแผนการทำงานและการบริหารจัดการงานได้</p>	<p>ปัญหา</p> <p>3.3 แนะนำให้แสดงการนำเสนอ ผลงานอย่างเป็นระบบตั้งแต่ต้นจนจบ</p>	<p>3.3 แบบประเมินแบบ เชื่อมโยงศาสตร์โดยมี รัฐศาสตร์เป็นหลัก</p>
<p>4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ</p> <p>4.1 มีภาวะผู้นำ มีความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์ ปัญหาได้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของตนเองและของกลุ่ม</p> <p>4.2 ตระหนักในความแตกต่าง</p>	<p>4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ</p> <p>4.1 ฝึกฝนในการแสดงออกทางหลักวิชา มีใช้อารมณ์</p> <p>4.2 ค้นหาจุดร่วม สงวนจุดต่างในแต่ละประเด็นปัญหา นำจุดร่วมมาใช้</p>	<p>4. ด้าน ทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ</p> <p>4.1 เวที แสดง ความ คิดเห็นทางวิชาการ ทั้ง การ นำ เสน อ แบบ อภิปราย เสวนา และที่</p>

ผลการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐาน	กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนา	กลยุทธ์การประเมินผล การเรียนรู้
<p>หลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรมสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี</p> <p>4.3 มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองและสาขาวิชาการ/วิชาชีพอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>4.3 ใส่ใจเป็นตัวประสานในการจัดกิจกรรมร่วม ไม่ใช้ทุนและผลสัมฤทธิ์</p>	<p>เป็นเอกสาร</p> <p>4.2 ประเมินจากความสำเร็จ คคือ ในการจัดกิจกรรม</p> <p>4.3 ประเมินโดยสังเกตความมุ่งมั่นตั้งใจในการเรียนร่วมกันอย่างมีความสุข</p>
<p>5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>5.1 มีความสามารถในการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หรือคณิตศาสตร์หรือกระบวนการวิจัยในการคิดวิเคราะห์ หรือแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันและในการปฏิบัติงานในสาขาวิชาชีพได้</p> <p>5.2 มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และ</p>	<p>5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>5.1 ใช้หลักการ วิธีการทางวิทยาศาสตร์เข้ามาเป็นกรอบแนวคิดในการตีความหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาข้ามประยุกต์ใช้กับหลักทางรัฐศาสตร์อธิบายอย่างเป็นระบบ</p> <p>5.2 อบรมการใช้เว็บไซต์ การสร้างเว็บ blog และการแสดง</p>	<p>5. ด้าน ทักษะ การวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>5.1 แบบประเมินวิธีวิเคราะห์ ข้อมูลทางคณิตศาสตร์ สถิติ</p> <p>5.2 แบบทดสอบการเรียนการสอนในวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อ ประโยชน์ ทางรัฐศาสตร์</p>
<p>สารสนเทศในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การจัดเก็บ และประมวลผลข้อมูลและการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาในสาขาวิชาชีพได้</p>	<p>ความเห็นผ่านทางเทคโนโลยีสารสนเทศ</p>	
<p>6. ด้านทักษะการดำเนินชีวิตตามแนวพุทธ</p> <p>6.1 มีระเบียบ ปฏิบัติตนตามหน้าที่ชาวพุทธ</p> <p>6.2 มีความสามัคคี มีจิตตั้งมั่นใน</p>	<p>6. ด้านทักษะการดำเนินชีวิตตามแนวพุทธ</p> <p>6.1 สอดแทรกความมีระเบียบ และ หน้าที่ ชาวพุทธ ในทุกเนื้อหาวิชา</p>	<p>6. ด้าน ทักษะ การดำเนินชีวิตตามแนวพุทธ</p> <p>6.1 มีคะแนนความประพฤติ</p>

ผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐาน	กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนา	กลยุทธ์การประเมินผล การเรียนรู้
ความถูกต้องและความดี 6.3 มีการบำเพ็ญประโยชน์ มีจิต สาธารณะ รู้จักใช้ความรู้ตามหลัก สัจปุริสธรรม	6.2 เน้นการทำงานร่วมกันและยึด มั่นในความถูกต้อง 6.3 เน้นการทำงานเพื่อส่วนรวม และการปฏิบัติตนตามหลัก สัจปุริสธรรม	6.2 มี การ สัง เกต พฤติกรรมการทำงาน ร่วมกัน 6.3 แบบประเมินตาม โครงการและกิจกรรม

ตารางที่ 2.16 การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

2.4.4.3 แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จาก
หลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) สาขาวิชาการปกครอง (Government)

พิจารณาความเชื่อมโยงของผลการเรียนรู้ของหลักสูตรและของรายวิชา แสดงให้เห็น
ว่าแต่ละรายวิชาในหลักสูตร รับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้ใดบ้าง โดยระบุว่าเป็นความรับผิดชอบหลัก
หรือความรับผิดชอบรอง ทั้งนี้ ผลการเรียนรู้ดังตารางที่แนบมีความหมาย ดังนี้

2.4.4.3.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- 1) มีจิตสำนึกและตระหนักในการปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการและ
วิชาชีพ
- 2) มีวินัย ซื่อสัตย์ และรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- 3) มีจิตสาธารณะ รักและภาคภูมิใจในท้องถิ่น สถาบันชาติ ศาสนา
พระมหากษัตริย์

2.4.4.4 ด้านความรู้

- 1) มีความรู้ ความเข้าใจในหลักการและทฤษฎีสำคัญในสาขาวิชารัฐศาสตร์
- 2) มีทักษะและประสบการณ์การเรียนรู้ในสาขาวิชารัฐศาสตร์ สามารถ
ปฏิบัติงานสาขาวิชาชีพในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
- 3) มีความรู้ ความเข้าใจในพัฒนาการใหม่ ๆ ในสาขาวิชา รวมถึงงานวิจัยที่
เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาและการต่อยอดองค์ความรู้ในสาขาวิชา
- 4) ตระหนักในธรรมเนียมปฏิบัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับในสาขาวิชาชีพที่
เปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์

2.4.4.5 ด้านทักษะทางปัญญา

- 1) สามารถค้นหา ตีความ และประเมินสารสนเทศ เพื่อใช้ในการพัฒนาความรู้และการแก้ปัญหาทางวิชาการได้อย่างสร้างสรรค์
- 2) สามารถคิดวิเคราะห์และริเริ่มสร้างสรรค์ โดยใช้ความรู้และประสบการณ์ของตนในการแก้ปัญหการทำงานได้
- 3) สามารถวางแผนการทำงานและการบริหารจัดการงานได้

2.4.4.6 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- 1) มีภาวะผู้นำ มีความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของตนเองและของกลุ่ม
- 2) ตระหนักในความแตกต่างหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี
- 3) มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองและสาขาวิชาการ/วิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

2.4.4.7 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- 1) มีความสามารถในการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หรือคณิตศาสตร์ หรือกระบวนการวิจัยในการคิดวิเคราะห์ หรือแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันและในการปฏิบัติงานในสาขาวิชาชีพ
- 2) มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสารสนเทศในการสื่อสารการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลและการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาในสาขาวิชาชีพได้

2.4.4.8 ด้านทักษะการดำเนินชีวิตตามแนวพุทธ

- 1) มีระเบียบ ปฏิบัติตนตามหน้าที่ชาวพุทธ
- 2) มีความสามัคคี มีจิตตั้งมั่นในความถูกต้องและความดี
- 3) มีการบำเพ็ญประโยชน์ มีจิตสาธารณะ รู้จักใช้ความรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม

บทที่ 3

แนวคิดการพัฒนากองการปกครองของสังคมไทยในปัจจุบัน

ประเทศไทย เป็นประเทศที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การพัฒนากองการปกครองจะสมบูรณ์ได้นั้น จำเป็นต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนาทั้งระบบ ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมให้มีเสถียรภาพ รวมทั้ง ต้องส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วย ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย ปีพุทธศักราช 2550 ที่ได้ระบุไว้ว่า “รัฐต้องมีนโยบายด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชน เพื่อให้เกิดพัฒนากองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย” การพัฒนากองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้น จำเป็นจะต้องพัฒนาโครงสร้างทางการเมืองการปกครองให้เป็นประชาธิปไตย พัฒนาให้สังคมปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย และต้องมีการกำหนดโครงสร้างทางการเมืองการปกครอง ให้เป็นไปตามหลักปรัชญาและหลักการของประชาธิปไตยอย่างครบถ้วน รวมทั้ง เสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยด้วย ดังนั้น การพัฒนาทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย จะต้องเริ่มต้นด้วยระบบการเมืองที่จะส่งเสริมการพัฒนาทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ ระบบการเมืองจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในการควบคุม กำกับตรวจสอบการดำเนินงานของฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ ระบบการเมืองดังกล่าวจึงจะถือว่าเป็น “ระบอบประชาธิปไตย” อย่างแท้จริง

ผู้วิจัยจึงได้กำหนดหัวข้อ แนวคิดการพัฒนากองการปกครองของสังคมไทยในปัจจุบันขึ้น สำหรับการศึกษารื่อง “การสังเคราะห์งานวิจัยหลักสูตรรัฐศาสตร์มหาบัณฑิตเพื่อพัฒนากองการปกครอง” โดยแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อ ดังนี้

- 3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาภาวะผู้นำทางการเมืองการปกครอง
- 3.2 แนวทางการพัฒนากองการปกครองแบบประชาธิปไตย
- 3.3 การพัฒนากองการมีส่วนร่วมทางการเมือง

3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาภาวะผู้นำทางการเมืองการปกครอง

ผู้นำทางการเมืองการปกครองที่ประสบความสำเร็จในการบริหารส่วนใหญ่ มักจะมีสิ่งหนึ่งที่แตกต่างไปจากคนทั่วไป นั่นก็คือ การมีภาวะผู้นำ (Leadership) สิ่งนี้เปรียบเสมือนขุมพลังในการขับเคลื่อนให้ชีวิตของผู้คนมุ่งไปข้างหน้า และพัฒนาขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ขุมพลังงานดังกล่าวนี้ ไม่ได้เกิดขึ้นจากพลังภายในตัวคน ๆ นั้นเพียงอย่างเดียว หากแต่เป็นพลังร่วม (Synergy) ระหว่างพลังภายในของ คน ๆ นั้นกับพลังจากคนอื่น ๆ รอบข้างในการเป็นผู้ตามที่ดี ซึ่งจะมีส่วนช่วยส่งเสริมให้มีพลังงานที่ขับเคลื่อนเพิ่มขึ้น

การพัฒนาภาวะผู้นำนั้น (Bush, 2008) ได้เสนอวิธีการพัฒนาภาวะผู้นำ คือ การพัฒนา 3 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณลักษณะ ด้านความสามารถ และด้านพฤติกรรม ได้แก่ การนำวิธีการฝึกฝนให้เกิดคุณสมบัติกับตนเอง (Bush, 2008; กัญญามน อินทหว่าง, 2556) การฝึกอบรมแบบทางการ การจัดกิจกรรมระหว่างการทำงาน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการจัดโปรแกรมการพัฒนาภาวะผู้นำ (Yukl, 2006) และรูปแบบการพัฒนา ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การประเมินเพื่อกำหนดลักษณะภาวะผู้นำ 3 ด้าน ที่ต้องพัฒนาขั้นตอนที่ 2 การเตรียมการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการด้วยกระบวนการจัดการความรู้ ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการด้วยกระบวนการจัดการความรู้ของผู้บริหาร ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลการพัฒนาและการดำเนินการในขั้นตอนและผลการดำเนินการในภาพรวม เพื่อจะทราบว่ามีการจัดการและขั้นตอนใดควรปรับปรุง แก้ไข หรือพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาภาวะผู้นำทางการเมืองการปกครองนี้ ได้แก่

3.1.1 การพัฒนาภาวะผู้นำสำหรับผู้บริการ

3.1.1.1 การบริหารการเปลี่ยนแปลงและผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Chang Management and Change Leadership) เรามองว่าองค์กรก็เป็นเช่นเดียวกับสิ่งมีชีวิตที่จำเป็นต้องปรับตัวเพื่อความอยู่รอดตลอดเวลา โดยเฉพาะกระแสโลกาภิวัตน์ของยุคสารสนเทศ ได้ส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ขององค์กร ทำให้ต้องมีการปรับตัวเปลี่ยนแปลงขึ้น สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการบริหารการเปลี่ยนแปลง คือ 1. ปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลง เช่น สถานะเศรษฐกิจคู่แข่งทางเมืองและกฎหมาย สังคมและประชากร 2. ปัจจัยภายในองค์กรที่ต้องปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง ก็คือกลยุทธ์ กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการการทำงาน เทคโนโลยี วัฒนธรรม บุคลากร 3. การสร้างความร่วมมือและการมีส่วนร่วม 4. การเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงขนาดองค์กร เพื่อให้สามารถทำงานได้มีประสิทธิภาพมากที่สุด 5. การเปลี่ยนแปลงนวัตกรรม 6. คุณสมบัติของผู้ทำการเปลี่ยนแปลงที่ได้รับการยอมรับ ได้แก่ นักบริหารต้องทำความรู้จักรการเปลี่ยนแปลง นักบริหารต้องสร้างการเปลี่ยนแปลง และนักบริหารต้องเป็นตัวแทนความเปลี่ยนแปลง 7. แนวคิดพื้นฐานของการจัดการความเปลี่ยนแปลง 8. หลักการสำคัญของการจัดการการเปลี่ยนแปลงกับการเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง 9. การประเมินผลการเปลี่ยนแปลง 10. กรณีศึกษา 11. สรุปและบูรณาการ

กระบวนการในการบริหารการเปลี่ยนแปลงนั้น ประกอบด้วย

- 1) ทำให้คนตระหนักในความจำเป็นของการเปลี่ยนแปลง
- 2) ผู้นำที่จริงใจ
- 3) กำหนดและสื่อสารวิสัยทัศน์ ภาพอนาคตที่ต้องการ
- 4) วางแผนและปฏิบัติตามขั้นตอน

5) ติดตามประเมินผลและปรับปรุงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับองค์กร ด้านโครงสร้าง (Structure) มีลักษณะเปลี่ยนไปเป็นแนวนอนมากขึ้น เกิดรูปแบบโครงสร้างใหม่ ๆ มีการเน้นการใช้ทีมงานและองค์การแบบไร้พรมแดน โดยองค์ประกอบของประชากร (Demographic) ประกอบด้วยคนทำงานที่มาจากต่างวัฒนธรรมมากขึ้น ช่องว่างระหว่างวัยของพนักงานเท่ากับพนักงานใหม่เพิ่มขึ้น เกิดจริยธรรมใหม่ของการทำงาน (New work ethic) โดยความจงรักภักดีต่อองค์กรของพนักงานจะลดลง เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านค่านิยมในการทำงานมากขึ้น เกิดการเรียนรู้และองค์ความรู้ (Learning and knowledge) องค์กรจะมีพนักงานที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและมีความรู้สูงขึ้น องค์กรจะเปลี่ยนไปเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning organization) ที่ทุกคนต้องเรียนรู้ ตลอดเวลาเพื่อสามารถเท่าทันการเปลี่ยนแปลง เทคโนโลยีและการเข้าถึงสารสนเทศ (Technology and to information) มีเทคโนโลยีทรงประสิทธิภาพ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเกิดวิธีการใหม่ ๆ ที่มีประสิทธิภาพในการเข้าถึงและการใช้สารสนเทศร่วมกันได้รวดเร็วมากขึ้น เน้นเรื่องความยืดหยุ่น (Emphasis on flexibility) กล่าวคือ องค์กรต้องมีโครงสร้างที่ยืดหยุ่นพร้อมที่จะปรับตัวได้อย่างรวดเร็ว พนักงานขององค์กรต้องมีความคล่องตัวและยืดหยุ่นได้สูงเช่นกัน ต้องพร้อมเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว (Fast-paced change) อันเนื่องมาจากภาวะไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกองค์กร ซึ่งไม่สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ สิ่งที่ต้องพิจารณาเปลี่ยนแปลงในองค์กร โดยหลักการ องค์กรควรเปลี่ยนแปลงปัจจัยต่าง ๆ ขององค์กรให้เหมาะสมต่อการปฏิบัติการกิจและยุทธศาสตร์ที่กำหนดได้ตลอดเวลา ด้วยการใช้เทคนิคการวิเคราะห์ที่เรียกว่า SWOT (SWOT analysis technique) ซึ่งต้องวิเคราะห์ให้ทราบถึงจุดแข็ง (Strength) และจุดอ่อน (Weakness) ภายในองค์กร และต้องวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกในแง่โอกาส (opportunities) และอุปสรรค (Threats) ที่จะส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กร เพื่อนำมาพิจารณาว่ามีปัจจัยที่ต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

3.1.1.2 การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สำหรับผู้บริหารและผู้นำ ได้แก่ การควบคุมตนเอง (SELF CONTROL) ความคิด (IQ) อารมณ์ (EQ) การกระทำ (AQ MQ HQ PQ OQ NQ SQ) ความฉลาดทางอารมณ์ (EMOTIONAL QUOTIENT = E Q) หมายถึง ความสามารถทางอารมณ์ในการดำเนินชีวิตอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข เป็นคนเก่ง เป็นคนดี มีความสุข โดยคนเก่ง จะต้องมีความตั้งใจ การตัดสินใจและการแก้ปัญหา และมีสัมพันธภาพ คนดี จะต้องมีการควบคุมตนเอง มีคุณธรรม จริยธรรม มีความเห็นใจผู้อื่นและมีความรับผิดชอบ คนที่มีความสุข จะต้องมีความภูมิใจในตนเอง มีความพอใจในชีวิต สุขสงบทางใจและอารมณ์ การมีสมรรถนะทางการบริหาร (Competency) จะต้องมีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรม ในสถานการณ์ที่อาจถูกยั่วยุ หรือการเผชิญหน้ากับความไม่เป็นมิตร หรือการทำงานภายใต้สภาวะความกดดัน รวมถึงความอดทนอดกลั้น เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ก่อความเครียดอย่างต่อเนื่อง อารมณ์ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้า ในระยะเวลาหนึ่งแล้วทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทั้งร่างกายและจิตใจ ความสำคัญ

ของอารมณ์ ต้องมีชีวิตชีวา มีสีสัน มีรสชาติ เพื่อเป็นเครื่องชี้วัดด้าน “สุขภาพจิต” การกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ ต่อการเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้นในสังคม จะช่วยในการเรียนรู้ปรับตัว เป็นสื่อให้เกิดความเข้าใจต่อกัน สร้างความพร้อมในการต่อสู้และเผชิญชีวิต ประเภทของอารมณ์ แบ่งเป็นอารมณ์ทางบวก ได้แก่ รัก ร่าเริง สนุกสนาน ยินดี อารมณ์ทางลบ ได้แก่ ความกลัว วิดกกังวล โกรธ เศร้า อิจฉา พฤติกรรมที่แสดงออกทางอารมณ์ จะแสดงออกทางสีหน้า แววตา กิริยา ท่าทาง คำพูด น้ำเสียง การคิด การตัดสินใจ การพัฒนาตนเองทางอารมณ์ จะทำให้เข้าใจธรรมชาติของอารมณ์ อารมณ์สามารถพัฒนา เปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้นได้ด้วยวุฒิภาวะ ได้แก่ การเรียนรู้ การฝึกฝน อบรม การสั่งสอนจากครอบครัว โรงเรียน ที่ทำงาน ชุมชน วัด สังคม สิ่งแวดล้อม และสื่อต่าง ๆ การควบคุมอารมณ์ ได้แก่

1. มีสติ (รู้เท่าทัน) 2. มีสมาธิ (สงบ นิ่ง สุขุม สำนวน) 3. มีความอดทน อดกลั้น 4. ปฏิบัติตามกฎระเบียบ กฎหมาย 5. ปฏิบัติตามวัฒนธรรม ประเพณี 6. คิดพิจารณาด้วยเหตุผล (ค้นหาเหตุ-ปัจจัย)
7. มองโลกในแง่ดี 8. เมตตา และให้อภัย 9. ปล่อยวาง และ 10. มีธรรมะ “อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา”

3.1.1.3 ภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 (21st Century Leadership) สมรรถนะสภาวะผู้นำ ความสามารถ หรือความตั้งใจที่จะรับบทในการเป็นผู้นำของกลุ่ม กำหนดทิศทาง เป้าหมาย วิถีการทำงาน ให้ทีมปฏิบัติงานได้อย่างราบรื่น เพิ่มประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ของส่วนราชการ โดยมี Management Functions คือ Planning, Organizing & Staffing, Leading และ Controlling ซึ่งภาวะผู้นำในที่นี้ จะหมายความถึง ความสามารถในการใช้อิทธิพลต่อบุคคล เพื่อให้ทำงานมุ่งสู่เป้าหมายขององค์กร

3.1.1.3.1 หลักของภาวะผู้นำ (Principles of Leadership) ได้แก่ 1. รู้จักตนเอง และแสวงหาวิธีที่จะปรับปรุงตนเอง (Know yourself and seek self – improvement) 2. รู้จักงาน (Be technically proficient) 3. มีความรับผิดชอบ และปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบ (Seek responsibility and take responsibility for your action) 4. มีการตัดสินใจที่ดี (Make sound and timely decisions) 5. เป็นตัวอย่างที่ดี (Set the example) 6. รู้จักบุคลากรของตน และช่วยเหลือให้มีชีวิตที่ดีขึ้น (Know your people and look out for their well-being) 7. มีการให้สารสนเทศที่ดีกับทุกคนในองค์กร (Keep your people informed) 8. พัฒนาให้บุคลากรมีสำนึกของความรับผิดชอบในการทำงาน (Develop a sense of responsibility in your people) 9. มั่นใจว่าบุคลากรเข้าใจงาน หมั่นตรวจตราเพื่อให้งานสำเร็จ (Ensure that tasks are understood, supervised, and accomplished) 10. ฝึกฝนให้บุคลากรทำงานเป็นทีม (Train your people as a team) 11. ใช้ความสามารถของบุคลากรให้เต็มที่ (Use the full capacities of your organization)

3.1.1.3.2 อุปนิสัยผู้นำ (Leadership Traits) ที่ควรมี ได้แก่ 1. ด้านคุณสมบัติทางกายภาพ ต้องกระฉับกระเฉง มีพลัง 2. ด้านภูมิหลังทางสังคม ต้องทำตนเป็นประโยชน์ 3. ด้านความสามารถและความเฉลียวฉลาด มีความยุติธรรม กล้าตัดสินใจ มีความรู้ พุดจาคล่องแคล่ว

4. ด้านบุคลิกภาพ ต้องตื่นตัวอยู่เสมอ มีความคิดริเริ่ม มีความคิดสร้างสรรค์ มีความจริงใจ เป็นผู้นำทางด้านจริยธรรม ต้องมีความเชื่อมั่นในตนเอง 5. ด้านคุณสมบัติเกี่ยวกับการทำงาน จะต้องมุ่งสู่ความสำเร็จ มีความรับผิดชอบ รับผิดชอบต่อเป้าหมาย เน้นผลของงาน คาดหวังงานที่ดี 6. ด้านคุณสมบัติทางสังคม ระดมความร่วมมือจากบุคลากร ให้ความร่วมมือ เป็นที่นิยมของหมู่คน มีเกียรติเข้าสังคมได้ดี มีทักษะในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น มีไหวพริบ และเป็นนักการทูต 7. ด้านผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ (Visionary Leadership) คือผู้นำที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในตัวมีสำนึกเร่งด่วนในการเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

3.1.1.3.3 ความเป็นผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ มีหลักการ 5 ประการ ได้แก่ 1. เป็นผู้นำในการทำงานที่ท้าทาย สร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ และส่งเสริมให้ผู้อื่นมีแนวคิดริเริ่มใหม่หรือคิดนอกกรอบ แต่มีใช้เล่นนอกเกม 2. สร้างแรงบันดาลใจและกระตือรือร้นร่วมกัน 3. ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน (Team working) 4. ผู้นำที่เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้อื่น และ 5. เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณ คือ นำซึ่งความสำเร็จสูงสุดในการทำงาน

การพัฒนาภาวะผู้นำการเมืองการปกครองนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายส่วน ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดรูปแบบของผู้นำทางการเมืองการปกครองแบบที่เราต้องการ หรือการเลือกสภาพแวดล้อมในการพัฒนาตนเอง การหมั่นฝึกฝนด้วยวิธีการที่เหมาะสม การขจัดปัญหาอุปสรรค รวมถึงการพัฒนาให้มีการยกระดับอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา สิ่งสำคัญที่สุดในการพัฒนาภาวะผู้นำทางการเมืองการปกครองนั้น คือ แรงจูงใจในการสร้างภาวะผู้นำ โดยบางคนอาจมีแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเองเพราะได้มีการกำหนดเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม เช่น อยากเห็นบ้านเมืองพัฒนาขึ้น เจริญขึ้น บางคนมีแรงจูงใจที่เกิดจากแรงกดดันในบางสิ่งบางอย่าง หรือจากสถานการณ์บ้านเมืองที่เปลี่ยนไปบางอย่าง และต้องการเอาชนะแรงกดดันนั้น ๆ ด้วยการสร้าง ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงและพัฒนาภาวะผู้นำขึ้นมา เป็นเกราะคอยปกป้องตนเองและพวกพ้อง ทั้งหลายทั้งปวงคือสิ่งที่จะทำให้ภาวะผู้นำทางการเมืองการปกครองของแต่ละคนมีความแตกต่างกันก็คือ ความสามารถในการที่จะดึงเอาศักยภาพ และภาวะผู้นำที่มีอยู่ภายในตนเองออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

3.2 แนวทางการพัฒนาการปกครองแบบประชาธิปไตย

การพัฒนาทางการเมืองการปกครองให้เป็นประชาธิปไตย เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ในเรื่องระบอบประชาธิปไตย วัฒนธรรมทางการเมือง และการพัฒนาทางการเมือง ซึ่งจะต้องบูรณาการให้สอดคล้องประสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยมีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

3.2.1 การปฏิรูปทางการเมือง อันได้แก่ การแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ ให้เป็นประชาธิปไตย การพัฒนาระบบรัฐสภา การพัฒนาระบบพรรคการเมือง การพัฒนาระบบการเลือกตั้ง การพัฒนาระบบการตรวจสอบทางการเมือง การป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียง ฯลฯ

3.2.2 การเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ประเด็นนี้สำคัญมาก ถือเป็น “หัวใจของการพัฒนาทางการเมืองให้เป็นประชาธิปไตย” นั่นคือ ต้องปลูกฝังให้ประชาชนมีจิตสำนึกมีความรู้ความเข้าใจคุณค่าของระบอบประชาธิปไตย และหวงแหนระบอบประชาธิปไตยต่อต้านระบอบเผด็จการ แต่การเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยนั้น เป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาและต้องมีมาตรการที่มีประสิทธิภาพ และมีความตั้งใจจริงจากผู้นำทางการเมือง และต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง ใช้ความพยายาม ความอดทน ความจริงใจ และความจริงจัง

3.2.3 การพัฒนาระบบการศึกษา ทั้งนี้ เนื่องจากระบบการศึกษา เป็นกระบวนการพัฒนาคน ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และกล่อมเกล่าทางการเมือง (Political Socialization) ได้ดีที่สุดวิธีการหนึ่ง ทั้งรูปแบบการเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตย ในทางทฤษฎีและในทางปฏิบัติในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียน ซึ่งการศึกษาในระบบโรงเรียนในทางทฤษฎีนั้นเป็นการศึกษา เรียนรู้ เรื่องปรัชญา หลักการ รูปแบบของประชาธิปไตย ฯลฯ ในขณะที่เดียวกันในทางปฏิบัติต้องมี การฝึกปฏิบัติวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย โดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนเสริมหลักสูตรต่าง ๆ เพื่อหล่อหลอมให้นักเรียน นักศึกษาได้ซึมซับคุณค่าของประชาธิปไตยโดยตรง ส่วนการศึกษานอกระบบโรงเรียน สามารถให้ความรู้เรื่องประชาธิปไตยผ่านทางสื่อมวลชนต่าง ๆ รวมทั้ง ครอบครัวต้องสามารถให้การเรียนรู้ประชาธิปไตยที่เป็นวิถีชีวิตกับสมาชิกในครอบครัวได้ เช่น การเปิดโอกาสให้สมาชิกแสดงความคิดเห็น การประชุมปรึกษาหารือ การรับฟังความคิดเห็น การฟังเสียงข้างมากที่มีเหตุผล ฯลฯ

3.2.4 การพัฒนาระบบเศรษฐกิจ การพัฒนาทางการเมืองจะบรรลุผลสำเร็จได้มากน้อยเพียงใด นั้น ขึ้นอยู่กับตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจด้วย นั่นคือ ถ้าประชาชนมีฐานะทางด้านเศรษฐกิจปานกลาง พอกินพอใช้ ไม่มีหนี้สิน ประชาชนจะให้ความสนใจการเมือง และจะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น ดังนั้น รัฐบาลจะต้องมีนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจทั้งชนบทและเมือง ให้มีความแตกต่างกันน้อยลงลดช่องว่างทางเศรษฐกิจเพื่อให้ชุมชนเข้มแข็ง ซึ่งสามารถกระทำได้ ดังนี้

3.2.4.1 การส่งเสริมอาชีพและรายได้แก่ประชาชนในชุมชน และเกษตรกรให้เป็นรูปธรรมโดยเฉพาะ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” หรือ “เกษตรแบบใหม่” หรือ “เศรษฐกิจแบบพอเพียง”

3.2.4.2 การกระจายความเจริญไปสู่ชนบทและภูมิภาคต่าง ๆ ให้ทั่วถึง

3.2.4.3 การกระจายรายได้ด้วยความเป็นธรรมและเสมอภาค

3.2.4.4 การพัฒนาปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรในชนบทให้ทั่วถึง เพื่อสนับสนุนการประกอบอาชีพของเกษตรกร เช่น ที่ดินทำกิน แหล่งน้ำ ไฟฟ้า ถนน ฯลฯ

3.2.4.5 ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพ ทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม ภาคพาณิชยกรรม และการบริการ โดยเน้นการมีวินัยทางการเงินการคลังและการตรวจสอบได้

3.2.4.6 การสร้างงานในชนบท เพื่อป้องกันปัญหาการอพยพ ไปขายแรงงานในเมืองหลวงหรือเมืองใหญ่ และปัญหาการอพยพย้ายถิ่น อันทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาต่อเนื่องกันเป็นลูกโซ่

3.2.5 การพัฒนาระบบราชการให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะลดขนาดของระบบราชการให้เล็กลง (Down Size) แต่ทำงานให้มีประสิทธิภาพ หน่วยงานใดมีลักษณะงานที่ซ้ำซ้อนควรยุบรวมกัน ควรปฏิรูประบบราชการเสียใหม่ ให้มีโครงสร้างหรือสายการบังคับบัญชาที่สั้นกะทัดรัด บริหารและ บริการสะดวก รวดเร็ว ที่เรียกว่า “Reengineering” หมายถึง “การออกแบบระบบราชการเสียใหม่” หรือ “การปฏิรูประบบราชการ” ซึ่งรัฐบาลปัจจุบัน ได้มีการปฏิรูปโครงสร้างกระทรวงใหม่ ระบบบริหารจัดการระบบงบประมาณ ตลอดจนระบบการบริหารงานบุคคล ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาของ ระบบราชการไทย

3.2.6 การพัฒนาด้านสังคม โดยพยายามยกระดับคนในสังคม ให้เป็นชนชั้นกลางมากขึ้น เพราะในอดีตประเทศไทยยังมีชนชั้นกลางน้อย แต่มีชนชั้นล่างมาก ดังนั้น การจะยกระดับชนชั้นในสังคมให้เป็นชนชั้นกลาง (Middle Class) มากขึ้นนั้น จึงต้องยกระดับการศึกษาให้สูงขึ้นถึงระดับปริญญาตรีและยกฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชนให้สูงขึ้น พอกินพอใช้มากยิ่งขึ้น

3.2.7 การพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมือง โดยวัฒนธรรม (Culture) ในทางสังคมนี้ หมายถึง แบบแผนพฤติกรรม ในการดำรงชีวิตของกลุ่มคนซึ่งได้รับการเรียนรู้และการถ่ายทอดกันไป โดยการสั่งสอนและอบรมทั้งทางตรงและทางอ้อม ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง แบบแผนดังกล่าวเป็นผลมาจากความเชื่อ (Believe) ค่านิยม (Value) และทัศนคติ (Attitude) ซึ่งถ่ายทอดกันด้วยกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม (Socialization) หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นผลของการกระทำที่ผ่านมา และเป็นเงื่อนไขสำหรับการกระทำต่อไปในอนาคต

นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2554) ให้ความหมายวัฒนธรรมทางการเมืองว่า เป็นความคิดและความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางสังคม โดยเฉพาะความคิดและความเข้าใจต่อการจัดสรรแบ่งปันทรัพยากรในสังคม Almond and Powell (อัลมอนด์และเพาเวล) อธิบายว่า วัฒนธรรมทางการเมือง หมายถึง แบบแผนของทัศนคติหรือความโน้มเอียง ทางการเมืองของแต่ละบุคคล ซึ่งความโน้มเอียงทางการเมืองแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ 1. ความโน้มเอียงเกี่ยวกับการรับรู้ (Cognitive Orientation) เป็นความรู้ความเข้าใจและความเชื่อที่มีต่อระบบการเมือง และส่วนต่าง ๆ ของระบบการเมือง เช่น คนที่มีการศึกษาน้อยจะเชื่อโดยไม่ต้องรู้และเข้าใจ เพราะเชื่อตามที่คนเขาบอกมา ส่วนคนที่มีการศึกษา มากจะมีการกลั่นกรองความเชื่ออันมาจากความรู้และความเข้าใจ 2. ความโน้มเอียงเกี่ยวกับความรู้สึก (Affective Orientation) เป็นความรู้สึกที่มีต่อส่วนต่าง ๆ ของระบบการเมืองและองค์การทางการเมือง 3. ความโน้มเอียงเกี่ยวกับการประเมินค่า (Evaluative Orientation) เป็นการตัดสินใจ และให้

ความเห็นต่าง ๆ ต่อกิจกรรมทางการเมือง และปรากฏการณ์ทางการเมือง ซึ่งเป็นการตัดสินใจและยอมรับ ความเชื่อในส่วนที่ดีของระบบการเมือง

3.2.7.1 ความสำคัญและบทบาทของวัฒนธรรมทางการเมือง สำหรับบุคคล วัฒนธรรมทางการเมือง ทำหน้าที่เป็นเครื่องชี้แนะแนวทางการประพฤติทางการเมืองให้แก่บุคคล โดยช่วยตีความสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเมือง สำหรับสังคมโดยรวม วัฒนธรรมทางการเมืองเปรียบเสมือนแบบแผนของค่านิยมและบรรทัดฐานทางการเมือง ซึ่งช่วยให้การทำงานของสถาบันและองค์กรทางการเมืองต่าง ๆ มีความสอดคล้องกันพอสมควร บทบาทที่สำคัญของวัฒนธรรมทางการเมือง คือ มีส่วนสนับสนุน ให้ความชอบธรรมกับระบอบการเมืองในสังคมนั้น ๆ ดำรงอยู่และมีความมั่นคง และในขณะเดียวกันอาจเป็นอุปสรรคขัดขวางต่อการดำเนินงานของระบบการเมือง

3.2.7.2 รูปแบบของวัฒนธรรมทางการเมือง

3.2.7.2.1 วัฒนธรรมทางการเมืองแบบคับแคบ (The Parochial Political Culture) เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลที่ไม่มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับระบบการเมืองเลย ไม่มีการรับรู้ไม่มีความเห็น และไม่ใส่ใจต่อระบบการเมือง ไม่คิดว่าตนเองมีความจำเป็นต้องมีส่วนร่วมทางการเมืองลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบคับแคบจะพบได้ในกลุ่มคนที่ยากจนและไร้การศึกษา เป็นกลุ่มคนที่ขาดโอกาสในการรับรู้และเข้าใจบทบาทของตนต่อระบบการเมือง

3.2.7.2.2 วัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้า (The Subject Political Culture) เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจต่อระบบการเมืองโดยทั่ว ๆ ไป แต่ไม่สนใจที่จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในทุกกระบวนการ และไม่มีความรู้สึกที่ว่าตนเองมีความหมายหรืออิทธิพลต่อระบบการเมือง บุคคลเหล่านี้จะยอมรับอำนาจของรัฐ เชื่อฟัง และปฏิบัติตามกฎหมายของรัฐโดยดุขสุลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้า จะพบได้ในกลุ่มคนชั้นกลาง เป็นกลุ่มคนที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเมืองโดยทั่วไป แต่มีความเชื่อว่าอำนาจรัฐเป็นของผู้ปกครอง ประชาชนทั่วไปควรมีหน้าที่เชื่อฟังและปฏิบัติตามกฎหมายเท่านั้น

3.2.7.2.3 วัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม (The Participant Political Culture) เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเมืองเป็นอย่างดี เห็นคุณค่าและความสำคัญในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง ทั้งนี้เพื่อควบคุมกำกับและตรวจสอบให้ผู้ปกครองทำการปกครองเพื่อสนองต่อความต้องการของประชาชน ลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมจะพบเห็นได้ในชนชั้นกลาง ส่วนใหญ่ของประเทศอุตสาหกรรมหรือประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งนี้เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยที่แท้จริง สำหรับประเทศไทย ปัจจุบันวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองเริ่มมีบทบาทชัดเจนมากขึ้น ทั้งการเมืองภาคเอกชน และภาคประชาชน ทั้งนี้ เป็นผลมาจากกฎหมาย รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้กำหนดสิทธิและเสรีภาพทางการเมืองของประชาชนเพิ่มขึ้น เช่น ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ

ทางการเมืองและวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง ตลอดจนทำกิจกรรมทางการเมืองได้ตามที่กฎหมายกำหนด

การพัฒนาการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตยนั้น เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ในเรื่องระบอบประชาธิปไตย วัฒนธรรมทางการเมือง และการพัฒนาทางการเมือง ซึ่งจะต้องบูรณาการให้สอดคล้องประสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยมีแนวทางที่สำคัญคือ การปฏิรูปทางการเมือง การเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย การพัฒนาระบบการศึกษา การพัฒนาระบบเศรษฐกิจ การพัฒนาระบบราชการให้มีประสิทธิภาพ การพัฒนาด้านสังคม และการพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมือง นอกจากนี้ ยังรวมถึงการมุ่งเน้นการพัฒนาการตั้งศักยภาพด้านต่าง ๆ ของผู้นำ ออกมาใช้ในการพัฒนาได้อย่างเต็มที่ ทั้งการพัฒนาตนเองและการพัฒนาสังคมประชาธิปไตยได้อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อคืนประโยชน์สุขให้แก่สังคมและประเทศชาติอย่างยั่งยืน

3.3 การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง

นรนิติ เศรษฐบุตร (2556) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมืองว่า การมีส่วนร่วมในการกระทำ (Activity) ของแต่ละบุคคล ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจนโยบายของรัฐบาล เรียกว่า การมีส่วนร่วมโดย ตนเอง (Autonomous Participation) และการมีส่วนร่วมซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจนโยบายทางอ้อม นอกเหนือจากแต่ละบุคคลโดยตรงแล้ว เรียกว่า การมีส่วนร่วมโดยการถูกระดม (Mobilized Participation) ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตย

ปรัชญา เวสารัชช์ (2538) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมืองไว้ว่า การมีส่วนร่วมเป็นการที่ประชาชนเข้ามาเกี่ยวข้อง เป็นกระบวนการ ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติและร่วมตรวจสอบ โดยใช้ความรู้ความสามารถของตนเอง พร้อมกับเป็นผู้รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นที่ดีเช่นกัน

3.3.1 รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมือง มี 4 รูปแบบ

3.3.1.1 การใช้สิทธิเลือกตั้ง (Voting) เป็นกิจกรรมของบุคคลแต่ละคน ในการเลือกตัวแทนของตนเข้าไปใช้อำนาจในทางการเมือง

3.3.1.2 การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง (Campaign activity) เป็นกิจกรรม ลักษณะเดียวกับการใช้สิทธิเลือกตั้ง แต่เป็นรูปแบบของการไปมีส่วนร่วม ในการรณรงค์หาเสียง

3.3.1.3 กิจกรรมชุมชน (Community activity) เป็นกิจกรรมของกลุ่ม หรือองค์กรที่มีพลเมืองร่วมกันดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยประชาชนจะใช้กิจกรรมนี้โดยมีเป้าหมายที่แน่นอน

3.3.1.4 การติดต่อเป็นการเฉพาะ (Particularized contacts) เป็นรูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนพลเมือง เป็นรายบุคคล

3.3.2 การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนกับการพัฒนาทางการเมือง

การมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการพัฒนาตามแนวนโยบาย พื้นฐานแห่งรัฐ ซึ่งรัฐธรรมนูญได้กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ใน มาตรา 89 ดังนี้

3.3.2.1 ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

3.3.2.2 ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจ ทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะ

3.3.2.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการตรวจสอบการ ใช้อำนาจรัฐทุกระดับในรูปแบบองค์กรทางวิชาชีพ หรือตามสาขาอาชีพที่หลากหลายหรือรูปแบบอื่น

3.3.2.4 ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็งในทางการเมือง และจัดให้มีกฎหมาย จัดตั้งกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมืองเพื่อช่วยเหลือ การดำเนินกิจกรรมสาธารณะของชุมชน รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินการ ของกลุ่มประชาชนที่รวมตัวกันในลักษณะเครือข่ายทุกรูปแบบให้ สามารถแสดงความคิดเห็นและเสนอความต้องการของชุมชนในพื้นที่

3.3.2.5 ส่งเสริมและให้การศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนา การเมืองและการ ปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนได้ใช้ สิทธิเลือกตั้งโดยสุจริต และเที่ยงธรรมประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมจะยึดพื้นฐานที่ว่าประชาชน เป็น เจ้าของอำนาจอธิปไตย ประชาชนสามารถใช้อำนาจได้เสมอ แม้ว่า ได้มอบอำนาจให้กับผู้แทนของ ประชาชนไปใช้ในฐานะที่เป็นตัวแทนแล้วก็ตาม แต่ประชาชนสามารถเฝ้าดู ตรวจสอบ ควบคุมและ แทรกแซงการทำงานที่ของตัวแทนประชาชนได้เสมอ

3.3.3 ความสำคัญของระบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม

ปัจจุบันมีการให้ความสำคัญกับประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและมีการเรียกร้องเพื่อมีส่วนร่วม ในทุก ๆ ระดับของกระบวนการทางนโยบาย ทั้งนี้ เนื่องจากประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Democracy) เป็นการกระจายอำนาจและทรัพยากรต่าง ๆ และเป็นการที่คนทุกกลุ่ม มีอำนาจในการตัดสินใจโดยอำนาจควรได้รับการจัดสรรในระหว่างประชาชน เพื่อทุก ๆ คนได้มีโอกาส ที่จะมีโอกาสต่อกิจกรรมส่วนรวม จึงกล่าวได้ว่า ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมจัดเป็นการกระจาย อำนาจและเป็นการมีประชาธิปไตยอย่างกว้างขวางของกระบวนการทางการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่น และระดับชาติ

ดังนั้น หลักการหรือองค์ประกอบสำคัญของคำว่าประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมได้ดังนี้ คือการ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเมืองและการบริหาร มีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจและการจัดสรร ทรัพยากรต่าง ๆ ในระหว่างประชาชนให้เท่าเทียมกัน อำนาจในการตัดสินใจและการจัดสรรทรัพยากร ต่าง ๆ นั้น จะส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน มีการเพิ่มการคุ้มครองสิทธิและ

เสรีภาพของประชาชน มีความยืดหยุ่นได้ กล่าวคือ มีโครงสร้างการทำงานที่สามารถตรวจสอบได้ มีความโปร่งใสและคำนึงถึงความต้องการทรัพยากรของผู้มีส่วนร่วม และการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสำคัญในการสร้างประชาธิปไตยอย่างยั่งยืนและส่งเสริมธรรมาภิบาล ตลอดจนการบริหารงาน หากการมีส่วนร่วมของประชาชนมากขึ้นเพียงใด ก็จะช่วยให้มีการตรวจสอบการทำงานของผู้บริหารประเทศและส่งผลให้ผู้บริหารประเทศมีความรับผิดชอบต่องานมากยิ่งขึ้น รวมทั้ง ยังเป็นการป้องกันนักการเมืองจากการกำ หนด นโยบายที่ไม่เหมาะสมกับสังคมนั้น ๆ นอกจากการมีส่วนร่วมของประชาชน ยังเป็นการสร้างความมั่นใจว่าเสียงของประชาชนจะมีคนรับฟัง อีกทั้ง ความต้องการของประชาชนก็จะได้รับการตอบสนองระบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม จะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงทัศนะและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่มีผลต่อความเป็นอยู่ของประชาชน นอกจากนี้ยังเป็นการควบคุมการบริหารราชการให้มีความโปร่งใส (transparency) ตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชน (responsiveness) ซึ่งเท่ากับว่าเป็นการส่งเสริมการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นด้วย

3.3.4 การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมือง

การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมทางตรง เพื่อส่งผลให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่นด้วย ทั้งนี้ รูปแบบหนึ่งของการส่งเสริมระบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม นั้น ต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่น ซึ่งอาจถือได้ว่าเป็นระดับฐานรากที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด จึงมีความสำคัญมาก เนื่องจากระดับท้องถิ่นมักจะเกี่ยวข้องกับวิถีในการดำเนินชีวิตของประชาชนโดยตรง นอกจากนี้ ยังเป็นเสมือนสถาบัน ฝึกสอนให้เกิดการเรียนรู้ เข้าใจ และตระหนักถึงคุณค่าและบทบาทของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย การเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในระดับท้องถิ่น ยังเป็นส่วนช่วยเสริมสร้างพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง พร้อมกันนี้การเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ระดับท้องถิ่น เป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง เนื่องจากแต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่างกันทั้งสภาพภูมิศาสตร์ ภูมิประเทศ ทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้ง การประกอบอาชีพของประชาชนแต่ละท้องถิ่น ฉะนั้น ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นที่ย่อมรู้ปัญหาและความต้องการท้องถิ่นของตนเองดีกว่าบุคคลอื่น จึงสามารถเสนอแนะแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นนั้น ๆ ได้อย่างเข้าถึงปัญหาอย่างแท้จริง การกระจายอำนาจจากรัฐส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่น จะเป็นแนวทางในการบริหารจัดการท้องถิ่นที่สามารถตอบสนองแก้ไขปัญหากลุ่มคน ได้ อย่างเป็นรูปธรรมอีกทางหนึ่ง ซึ่งเป็นลักษณะโครงสร้างความสัมพันธ์ทางอำนาจของกลุ่มต่าง ๆ ที่มีอยู่

ในท้องถิ่น ทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล กำนันผู้ใหญ่บ้าน ประชาคมและองค์กรชาวบ้านต่าง ๆ

การเข้าถึงการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่นนั้นต้องเข้าถึง ภาคประชาสังคมในระดับท้องถิ่น ที่มุ่งเน้นในการแก้ไขปัญหาในระดับท้องถิ่น และการสร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ซึ่งมีมิติการมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่น ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมที่ถูกกำหนดไว้ คงจะเป็นกลไกของประชาคมที่มีหลายระดับ ไม่ว่าจะเป็นกลไกประชาคมในระดับหมู่บ้าน กลไกประชาคมในระดับตำบลและระดับอำเภอ เนื่องจากกลไกนี้เอง ได้กำหนดถึงบทบาท หน้าที่ในการจัดทำและเสนอแผนพัฒนาในระดับ ชุมชน รวมถึงในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย กระบวนการมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการท้องถิ่น ไม่ได้จำกัดอยู่แค่ขอบเขตของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพียงแค่นั้น แต่หมายรวมถึงการเข้าร่วมในการกำหนดติดตาม สนับสนุนการทำงานในระดับท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำนันผู้ใหญ่บ้านด้วยการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่นจะเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้นั้น ต้องยกระดับศักยภาพขององค์กรชาวบ้าน สถาปนากลไกการเมืองภาคประชาชนในระดับท้องถิ่น เพื่อทำหน้าที่ผลักดันติดตาม ตรวจสอบ สนับสนุนการทำงานร่วมกัน สร้างพื้นที่ในการทำงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการสร้างพื้นที่รูปธรรมการเรียนรู้ ภายใต้ทิศทางในการบริหารจัดการท้องถิ่น ที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วม สร้างกลไกการทำงานร่วมกัน การประสานความร่วมมือในหลายภาคส่วน ทั้งในระดับนโยบายระดับเครือข่าย รวมถึงระดับท้องถิ่นเข้าด้วยกัน

3.3.4.1 ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น

3.3.4.1.1 การปกครองท้องถิ่นถือเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยเนื่องจากถือได้ว่าเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ส่งผลให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้สิทธิและหน้าที่พลเมือง อันจะนำมาสู่ความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตย

3.3.4.1.2 การปกครองท้องถิ่น เป็นการกระจายอำนาจของรัฐบาลไปสู่ท้องถิ่น

3.3.4.1.3 การปกครองท้องถิ่นจะทำให้ประชาชนรู้จักการปกครองตนเอง เนื่องจากเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดสำนึกของตนเองต่อท้องถิ่นประชาชนจะมีส่วนร่วมรับรู้ถึงอุปสรรค ปัญหา และช่วยกันแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นของตน พร้อมกันนี้ การที่ประชาชนในท้องถิ่นจะเข้ามามีส่วนร่วมและเข้ามามีบทบาทในทางการเมืองนั้น จะส่งผลให้ประชาชนสามารถเป็นผู้กำหนดทิศทางในการพัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่นของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของชุมชนได้ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้บัญญัติรับรองสิทธิของประชาชนในทางการเมืองไว้หลายด้าน ดังนี้ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายการมีส่วนร่วม ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และ

วางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้ง การจัดทำบริการสาธารณะ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้ อำนาจรัฐทุกระดับในรูปแบบองค์กร ทางวิชาชีพหรือตามสาขาอาชีพที่หลากหลาย หรือรูปแบบอื่น ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็งในทางการเมือง และจัดให้มีกฎหมายจัดตั้งกองทุน พัฒนาการเมือง ภาคพลเมืองเพื่อช่วยเหลือการดำเนินกิจกรรมสาธารณะของชุมชน รวมทั้ง สนับสนุนการดำเนินการของกลุ่มประชาชนที่รวมตัวกัน ในลักษณะเครือข่ายทุกรูปแบบ ให้สามารถแสดงความคิดเห็นและเสนอความต้องการของชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมและให้การศึกษแก่ประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาการเมือง และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนได้ใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยสุจริตและเที่ยงธรรม การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาในพื้นที่ รวมทั้ง ให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

แต่อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมืองที่นำไปสู่การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นนั้น ยังมีปัญหาและอุปสรรค สิ่งที่เป็นอุปสรรคสำคัญ คือ ปัญหาทางวัฒนธรรม การเมืองการศึกษาทัศนคติและค่านิยมทางการเมืองของประชาชน กล่าวคือ ในปัจจุบันนี้ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของตนต่อการปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งประชาชนในท้องถิ่นยังขาดแหล่งข้อมูลที่ทำให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว นอกจากนี้ประชาชนเห็นว่าการเมืองเป็นเรื่องที่ไกลตัว ดังนั้น จึงทำให้ประชาชนขาดความกระตือรือร้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมือง การที่จะให้การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อให้มีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นได้อย่างเป็นรูปธรรมนั้น การศึกษาก็เป็นตัวแปรที่สำคัญที่จะส่งผลให้การมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง การที่จะให้ประชาชนเข้าใจในสิทธิขั้นพื้นฐานดังกล่าวได้นั้น ประการแรก ควรต้องมีการส่งเสริมการเรียนรู้ถึงสิทธิและบทบาทขั้นพื้นฐานของประชาชน และควรปลูกฝังว่าการเมืองเป็นเรื่องของประชาชนทุกคน มิใช่จำกัดแต่เพียงกลุ่มบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น ซึ่งการส่งเสริมและปลูกฝังดังกล่าวควรเริ่มตั้งแต่ในวัยเด็ก เช่น ฝึกให้มีส่วนร่วมในการออกสิทธิแสดงความคิดเห็น เป็นต้น ประการต่อมา ควรส่งเสริม ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการกระจายอำนาจ สู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยควรบรรจุไว้ในหลักสูตรของโรงเรียนด้วย ประการสุดท้ายซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวแปรที่สำคัญ รัฐบาลต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีความเข้าใจ เกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย โดยรัฐบาลต้อง

ประสานงานกับทั้งทางภาครัฐและองค์กรเอกชนต่าง ๆ เพื่อสอดแทรกความรู้ดังกล่าวนี้ไว้ในกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น หากปลูกฝังให้ประชาชนสามารถเข้าใจในสิทธิและบทบาทขั้นพื้นฐานของตนเอง และสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการร่วมคิดร่วมตัดสินใจในด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสมแล้ว สิ่งนั้นจะเป็นตัวช่วยส่งเสริมและสนับสนุนในระยะยาวให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม มีบทบาทในทางการเมืองได้ ดังนั้น การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในระดับท้องถิ่น จะส่งผลให้ท้องถิ่นพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง อันจะนำไปสู่การพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของชาติต่อไป

จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง สามารถประมวลโดยภาพรวม และสรุปเป็นแนวทางการพัฒนาการปกครองที่สำคัญใน 3 ประเด็น ได้แก่ 1. การพัฒนาภาวะผู้นำทางการเมืองการปกครอง 2. การพัฒนาการปกครองแบบประชาธิปไตย และ 3. การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง

บทที่ 4

แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทยด้วยการสังเคราะห์งานวิจัย หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

จากการสังเคราะห์งานวิจัยในปีการศึกษา 2562 หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย แบ่งเป็น แผน ก. (วิทยานิพนธ์) และแผน ข. (สารนิพนธ์) จำนวน 36 เรื่อง โดยผู้วิจัยได้จัดแบ่งเนื้อหาการสังเคราะห์งานวิจัยออกเป็นหัวข้อ ดังต่อไปนี้

4.1 รายชื่อวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2562

4.2 สภาพงานวิจัยของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

4.3 แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทยด้วยการสังเคราะห์งานวิจัย หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

4.1 รายชื่อวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2562 และผ่านการตีพิมพ์บทความในการประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ GMNIS และวารสารที่อยู่ในฐาน TCI

ลำดับที่	รายชื่อนักศึกษา	ชื่อเรื่อง	การเผยแพร่	ค่าน้ำหนัก
1	พระณัฐพงษ์ ญาณเมธี (ไกรเทพ)	การพัฒนาศักยภาพเยาวชน ผ่านการอบรมค่ายคุณธรรม จริยธรรม กรณีศึกษานักเรียน โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช	วารสารมหาจุฬา นาครธรรม ปีที่ 6 ฉบับที่ 8 (ตุลาคม 2562) หน้า 4095-4105	0.80
2	พัชรพล หนูนารถ	การจัดเก็บขยะมูลฝอยของ ประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช	วารสารสังคมศาสตร์และ มานุษยวิทยาเชิงพุทธ ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (2019) กรกฎาคม - ธันวาคม 2562 หน้า 34-48	0.80

ลำดับที่	รายชื่อนักศึกษา	ชื่อเรื่อง	การเผยแพร่	ค่านำหนัก
3	ศิริพงศ์ หนูนารถ	บทบาทภาวะผู้นำของ ผู้บริหารในเทศบาลตำบล ชะมาย อำเภอกงหรา จังหวัดนครศรีธรรมราช	วารสารสังคมศาสตร์และ มานุษยวิทยาเชิงพุทธ ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (2019) กรกฎาคม - ธันวาคม 2562 หน้า 49-63	0.80
4	กชพร พงธิพันธ์	คุณภาพการให้บริการของ งานกองช่างในองค์การ บริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอลำดวน จังหวัดนครศรีธรรมราช	วารสารสังคมศาสตร์และ มานุษยวิทยาเชิงพุทธ ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (2019) กรกฎาคม - ธันวาคม 2562 หน้า 64-75	0.80
5	ราชาวดี ศรีสวัสดิ์	การปรับตัวของประชาชนใน พื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิด อุทกภัยในเขตพื้นที่ ตำบลนาเกลือ อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช	วารสารสังคมศาสตร์และ มานุษยวิทยาเชิงพุทธ ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (2019) กรกฎาคม - ธันวาคม 2562 หน้า 76-89	0.80
6	พระณัฐพงษ์ สิริสุวณโณ (จันทโร)	การจัดกิจกรรมส่งเสริม คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุของ ชมรมผู้สูงอายุ หมู่ที่ 5 ตำบลน้ำน้อย อำเภอ หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา	วารสารมหาจุฬา นาครทรรศน์ ปีที่ 6 ฉบับที่ 8 (ตุลาคม 2562) หน้า 3788-3804	0.80
7	พระครูสุรัทวิหิต- การ เขมธมโม (รอดแก้ว)	การใช้หลักทศพิธราชธรรม ในการบริหารกิจการคณะ สงฆ์ ของพระสังฆาธิการใน จังหวัดนครศรีธรรมราช (ธรรมยุต)	วารสารมหาจุฬา นาครทรรศน์ ปีที่ 6 ฉบับที่ 10 (ธันวาคม 2562) หน้า 5425 -5540	0.80

ลำดับที่	รายชื่อนักศึกษา	ชื่อเรื่อง	การเผยแพร่	ค่าน้ำหนัก
8	พระชัยณรงค์ กนตสีโล (อินทร์แก้ว)	การใช้หลักธรรมาภิบาลใน การบริหารงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี	วารสารมหาจุฬา นาครทรรศน์ ปีที่ 6 ฉบับที่ 7 (กันยายน 2562) หน้า 3761-3685	0.80
9	เอก อังคมธากร	การบริหารด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานของ องค์การบริหารส่วน ตำบลคลองกระปือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช	วารสารสังคมศาสตร์และ มานุษยวิทยาเชิงพุทธ ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (2019) กรกฎาคม - ธันวาคม 2562 หน้า 1-17	0.80
10	ภัทรพล พูลศักดิ์	นโยบายของเทศบาลเมือง ประจวบคีรีขันธ์ที่มีผลต่อ การจัดการสิ่งแวดล้อม ชายหาดอ่าวประจวบ	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 649- 658	0.20
11	บุญชิต สุขเนตร	ความคิดเห็นของพนักงานที่ มีต่อประสิทธิภาพการ ปฏิบัติงานด้านความ ปลอดภัยและอาชีพ อนามัย ของบริษัทไทยนาม พลาสติกส์ จำกัด (มหาชน) ตำบลอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 603- 614	0.20

ลำดับที่	รายชื่อนักศึกษา	ชื่อเรื่อง	การเผยแพร่	ค่าน้ำหนัก
12	มานิจ สัตยาคุณ	ประสิทธิภาพการ ปฏิบัติงานของตำรวจชุมชน สัมพันธ์ สถานีตำรวจนคร บาลบางมด เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 670- 678	0.20
13	วิทวัส สุขเยี่ยม	บทบาทหน้าที่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ของเทศบาลตำบลบางเก่า อำเภอชะอำ จังหวัด เพชรบุรี	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 700- 709	0.20
14	ณธินันท์ มากอิม	การพัฒนาท้องถิ่นตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของประชาชนในเขต เทศบาลตำบลหนองพลับ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 679- 689	0.20
15	จุฑามาศ รัตนจันทร์	การใช้หลักธรรมาภิบาล ในการปฏิบัติหน้าที่ของ บุคลากรสาธารณสุขภาครัฐ จังหวัดสมุทรสาคร	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 592- 602	0.20

ลำดับที่	รายนามนักศึกษา	ชื่อเรื่อง	การเผยแพร่	ค่าน้ำหนัก
16	อุสา เนียมมณี	การนำนโยบายลดภาวะฝุ่น ละอองที่เล็กกว่า 2.5 ไมครอนไปปฏิบัติของ สำนักงานขนส่งจังหวัด สมุทรสาคร	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 745- 755	0.20
17	ภัสสฤช สุขเสน	บทบาทการพัฒนาท้องถิ่น ของผู้บริหารเทศบาลเมือง ไร่เชิง อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 659- 669	0.20
18	นพพร ฮะวังจู	ความรู้ความเข้าใจการ ปกครองระบอบ ประชาธิปไตยของบุคคลากร ทางการศึกษาในเขต ตำบลนาดี อำเภอมือง จังหวัดสมุทรสาคร	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 626- 634	0.20
19	ชัชวาล ปัญจันทรสิงห์	ความคิดเห็นของประชาชน ที่มีต่อสิทธิการรับการ เยียวยาโดยศูนย์ยุติธรรม ชุมชนในเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบลกระแซง อำเภอ สามโคก จังหวัดปทุมธานี	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 615- 625	

ลำดับที่	รายชื่อนักศึกษา	ชื่อเรื่อง	การเผยแพร่	ค่าน้ำหนัก
20	พระคัมภีร์ โฉมงาม	บทบาทการปกครองของ พระสังฆาธิการในเขต อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562	
21	อำภา ไชยเอียด	การปฏิบัติงานตามหลัก สังคหัตถ์ 4 ของเจ้าหน้าที่ ที่กองช่าง เทศบาลเมือง ลำสามแก้ว อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 457- 467	
22	พระนลธวัช การุณ (อนาวีโล)	ศึกษาวิเคราะห์การ ปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ของผู้บริหารเทศบาลใน เขตอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 1439-1449	
23	มนัส ศรัตน์	นโยบายการให้บริการของ พนักงานขนส่ง กรมเจ้าท่า ที่มีผลต่อความปลอดภัย ของประชาชน กรุงเทพมหานคร	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 690- 699	0.20
24	วิมลวิภา กาญจนพิบูลย์	การมีส่วนร่วมของ คณะกรรมการชุมชนใน การพัฒนาชุมชนตาม หลักสังคหัตถ์ธรรมในเขต ทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 426-435	0.20

ลำดับที่	รายชื่อนักศึกษา	ชื่อเรื่อง	การเผยแพร่	ค่าน้ำหนัก
25	กิตติวรภัทร เรือนคำ	การบริหารวัดของพระ สังฆาธิการตามหลักธรรมมา ภิบาลในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 402- 413	0.20
26	ดวงศักดิ์ดา กะตะศิลา	การศึกษาเชิงวิเคราะห์การ พัฒนาพรรคการเมืองไทย ตามระบอบการปกครอง แบบประชาธิปไตย	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 366- 376	0.20
27	สุริโย พินโย	การใช้หลักพรหมวิหาร 4 ในการพัฒนาบทบาทผู้นำ ชุมชน เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 353- 365	0.20
28	พระปรีชา จิรปณฺโญ (แดงสมุทร)	ความคิดเห็นของพระสงฆ์ที่ มีต่อบทบาทการปกครอง ของเจ้าอาวาสในเขตหนอง แขม กรุงเทพมหานคร	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 798- 791	0.20

ลำดับที่	รายชื่อนักศึกษา	ชื่อเรื่อง	การเผยแพร่	ค่าน้ำหนัก
29	พระดีวะ ประกาศ ถาวร (เศรษฐะ)	การศึกษาความสัมพันธ์การ ปกครองคณะสงฆ์เถรวาท ระหว่างประเทศไทยและ สหพันธ์สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยเนปาล	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 778- 790	0.20
30	วิลาสินี ประกัน	การบริหารกองทุนหมู่บ้าน ของคณะกรรมการตาม หลักพรหมวิหารธรรม อำเภอแก่งคอย จังหวัด สระบุรี	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 447- 456	0.20
31	กัลยกร ลามเตโช	การประยุกต์ใช้หลัก สาราณียธรรมในการ ปฏิบัติงานของบุคลากร เทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 436- 446	0.20
32	พระอุโกวิทะ ปะโอ	การศึกษาเชิงวิเคราะห์ ภาวะผู้นำชนเผ่าปะโอในรัฐ ฉานประเทศเมียนมาร์	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 414- 425	0.20

ลำดับที่	รายชื่อนักศึกษา	ชื่อเรื่อง	การเผยแพร่	ค่าน้ำหนัก
33	กมลวรรณ วันแก้ว	แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ของบุคลากรสำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาติ	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 389- 401	0.20
34	พระรัตนภูมิ ฐานิโย (ผ่องแสง)	การศึกษาเชิงวิเคราะห์ จริยธรรมของนักปกครองที่ ปรากฏในวรรณกรรมมหา ภารตะ	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 377- 405	0.20
35	พระครูสังฆรักษ์ ยศวีร์ ปมตโต (เวชบุตร)	การบริหารกิจการคณะสงฆ์ ตามหลักธรรมาภิบาลของ พระสังฆาธิการในเขต อำเภอนครชัยศรี จังหวัด นครปฐม	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 340- 352	0.20
36	พระสุชาติ อาภสสโร (ผึ่งผาย)	การปฏิบัติงานตามหลัก อธิปไตยธรรมของ บุคลากรองค์การบริหาร ส่วนตำบลในเขตอำเภอโนน นารายณ์ จังหวัดสุรินทร์	การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 17 และ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 GMNIS 2019 วันที่ 20 ตุลาคม 2562 หน้า 329- 339	0.20

ตารางที่ 4.1 รายชื่อวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2562 และผ่านการตีพิมพ์บทความในการประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ GMNIS และวารสารที่อยู่ในฐาน TCI

4.2 สภาพงานวิจัยของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

จากการศึกษาสภาพหรือลักษณะความเป็นไปของงานวิจัยของนักศึกษา แผน ก. (วิทยานิพนธ์) และแผน ข. (สารนิพนธ์) จำนวน 36 เรื่อง ในปีการศึกษา 2562 ของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ทั้ง 36 เรื่อง เฉพาะที่ผ่านการตีพิมพ์บทความในวารสาร GMNIS และวารสารที่อยู่ในฐาน TCI นั้น พบว่า สามารถสังเคราะห์งานวิจัยได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1. ภาวะผู้นำการปกครอง 2. การปกครองแบบประชาธิปไตย และ 3. การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ลำดับที่	รายชื่อนักศึกษา	ชื่อเรื่อง	ประเภทงานวิจัย
1	พระณัฐพงษ์ ญาณเมธี (ไกรเทพ)	การพัฒนาศักยภาพเยาวชนผ่านการ อบรมค่ายคุณธรรม-จริยธรรม กรณีศึกษา นักเรียนโรงเรียนใน สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช	ภาวะผู้นำการปกครอง
2	พัชรชล หนูนารถ	การจัดเก็บขยะมูลฝอยของ ประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาล ตำบลชะมาย อำเภอฟุ้งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช	การมีส่วนร่วมทางการเมืองการ ปกครอง
3	ศิริพงศ์ หนูนารถ	บทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารใน เทศบาลตำบลชะมาย อำเภอฟุ้งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช	ภาวะผู้นำการปกครอง
4	กชพร พงธิพันธ์	คุณภาพการให้บริการของงานกอง ช่างในองค์การบริหารส่วนตำบล ช้างกลาง อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช	ภาวะผู้นำการปกครอง
5	ราชาวดี ศรีสวัสดิ์	การปรับตัวของประชาชนในพื้นที่ เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขต พื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอดวง จังหวัดนครศรีธรรมราช	ภาวะผู้นำการปกครอง

ลำดับที่	รายนามนักศึกษา	ชื่อเรื่อง	ประเภทงานวิจัย
6	พระณัฐพงษ์ สิริสุวณฺโณ (จันทโร)	การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพ ชีวิตผู้สูงอายุของชมรมผู้สูงอายุ หมู่ที่ 5 ตำบลน้ำน้อย อำเภอ หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา	การมีส่วนร่วมทางการเมืองการ ปกครอง
7	พระครูสุริตวิทา- การ เขมธมโม (รอดแก้ว)	การใช้หลักทศพิธราชธรรมในการ บริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระ สังฆาธิการในจังหวัด นครศรีธรรมราช (ธรรมยุต)	ภาวะผู้นำการปกครอง
8	พระชัยณรงค์ กนต์สีโล (อินทร์แก้ว)	การใช้หลักธรรมาภิบาลในการ บริหารงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลโม่ถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี	การปกครองแบบประชาธิปไตย
9	เอก อังคมธากร	การบริหารด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานขององค์การ บริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช	การปกครองแบบประชาธิปไตย
10	ภัทรพล พูลศักดิ์	นโยบายของเทศบาลเมือง ประจวบคีรีขันธ์ที่มีผลต่อการ จัดการสิ่งแวดล้อมชายหาดอ่าว ประจวบ	การมีส่วนร่วมทางการเมืองการ ปกครอง
11	บุญชิต สุขเนตร	ความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้าน ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ของบริษัทไทยนามพลาสติกส์ จำกัด (มหาชน) ตำบลอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัด สมุทรสาคร	การปกครองแบบประชาธิปไตย

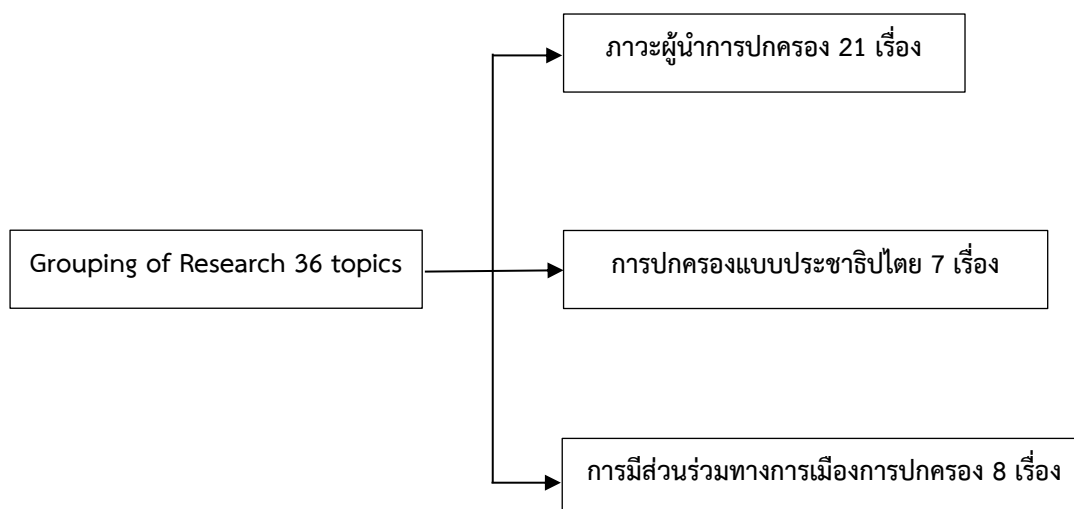
ลำดับที่	รายนามนักศึกษา	ชื่อเรื่อง	ประเภทงานวิจัย
12	มานิจ สัตยาคุณ	ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของ ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ สถานีตำรวจ นครบาลบางมด เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร	การมีส่วนร่วมทางการเมืองการ ปกครอง
13	วิทวัส สุขเอี่ยม	บทบาทหน้าที่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของเทศบาลตำบลบางเก่า อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี	ภาวะผู้นำการปกครอง
14	ณธินันท์ มากอิม	การพัฒนาท้องถิ่นตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลหนองปลับ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	การมีส่วนร่วมทางการเมืองการ ปกครอง
15	จุฑามาศ รัตนจันทร์	การใช้หลักธรรมาภิบาลในการ ปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร สาธารณสุขภาครัฐ จังหวัดสมุทรสาคร	ภาวะผู้นำการปกครอง
16	อุสา เนียมมณี	การนำนโยบายลดภาวะฝุ่นละออง ที่เล็กกว่า 2.5 ไมครอนไปปฏิบัติ ของสำนักงานขนส่งจังหวัดสมุทร สาคร	ภาวะผู้นำการปกครอง
17	ภัศกฤษ สุขเสน	บทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของ ผู้บริหารเทศบาลเมือง ไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	ภาวะผู้นำการปกครอง
18	นพพร ฮะวังจู	ความรู้ความเข้าใจการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยของ บุคลากรทางการศึกษาในเขต ตำบลนาดี อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร	การปกครองแบบประชาธิปไตย

ลำดับที่	รายนามนักศึกษา	ชื่อเรื่อง	ประเภทงานวิจัย
19	ชัชวาล ปัญจันทร์สิงห์	ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อ สิทธิการรับบริการเยี่ยมยาโดยศูนย์ ยุติธรรมชุมชนในเขตองค์การ บริหารส่วนตำบลกระแซง อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี	การปกครองแบบประชาธิปไตย
20	พระคัมภีร์ โฉมณี จักมา	บทบาทการปกครองของพระ สังฆาธิการในเขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	ภาวะผู้นำการปกครอง
21	อำภา ไชยเอียด	การปฏิบัติงานตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของเจ้าหน้ที่กองช่าง เทศบาล เมืองลำสามแก้ว อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี	ภาวะผู้นำการปกครอง
22	พระนลธวัช การุณ (อนาวีโล)	ศึกษาวิเคราะห์การปกครองตาม หลักอิทธิบาท 4 ของผู้บริหาร เทศบาลในเขตอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ	ภาวะผู้นำการปกครอง
23	มนัส คชรัตน์	นโยบายการให้บริการของพนักงาน ขนส่ง กรมเจ้าท่าที่มีผลต่อความ ปลอดภัยของประชาชน กรุงเทพมหานคร	ภาวะผู้นำการปกครอง
24	วิมลวิภา กาญจนพิบูลย์	การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ ชุมชนในการพัฒนาชุมชนตาม หลักสังคหวัตถุธรรมในเขตทวี วัฒนา กรุงเทพมหานคร	การมีส่วนร่วมทางการเมืองการ ปกครอง
25	กิตติวรภัทร เรือนคำ	การบริหารวัดของพระสังฆาธิการ ตามหลักธรรมาภิบาลในเขต ทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร	ภาวะผู้นำการปกครอง
26	ดวงศักดิ์ กะตะศิลา	การศึกษาเชิงวิเคราะห์การพัฒนา พรรคการเมืองไทยตามระบอบการ ปกครองแบบประชาธิปไตย	การปกครองแบบประชาธิปไตย

ลำดับที่	รายนามนักศึกษา	ชื่อเรื่อง	ประเภทงานวิจัย
27	สุริโย พินโย	การใช้หลักพรหมวิหาร 4 ในการพัฒนาบทบาทผู้นำชุมชน เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร	ภาวะผู้นำการปกครอง
28	พระปรีชา จิรปณฺโญ (แดงสมุทร)	ความคิดเห็นของพระสงฆ์ที่มีต่อบทบาทการปกครองของเจ้าอาวาสในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร	ภาวะผู้นำการปกครอง
29	พระดีวะ ประกาศถาวโร (เศรษฐะ)	การศึกษาความสัมพันธ์การปกครองคณะสงฆ์เถรวาทระหว่างประเทศไทยและสหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาล	การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง
30	วิลาสินี ประกัน	การบริหารกองทุนหมู่บ้านของคณะกรรมการตามหลักพรหมวิหารธรรมอำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี	การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง
31	กัลยกร ลากเดโช	การประยุกต์ใช้หลักสาราณียธรรมในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี	ภาวะผู้นำการปกครอง
32	พระอุโกวิทะ ปะโอ	การศึกษาเชิงวิเคราะห์ภาวะผู้นำชนเผ่าปะโอในรัฐฉานประเทศเมียนมาร์	ภาวะผู้นำการปกครอง
33	กมลวรรณ วันแก้ว	แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	ภาวะผู้นำการปกครอง
34	พระรัตนภูมิ ฐานิโย (ผ่องแสง)	การศึกษาเชิงวิเคราะห์ จริยธรรมของนักปกครองที่ปรากฏในวรรณกรรมมหาภารตะ	ภาวะผู้นำการปกครอง

ลำดับที่	รายนามนักศึกษา	ชื่อเรื่อง	ประเภทงานวิจัย
35	พระครูสังฆรักษ์ ยศวีร์ ปมตโต (เวชบุตร)	การบริหารกิจการคณะสงฆ์ตาม หลักธรรมาภิบาลของพระ สังฆาธิการในเขตอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม	การปกครองแบบประชาธิปไตย
36	พระสุชาติ อาภสโร (ผิงผาย)	การปฏิบัติงานตามหลัก อธิปไตยธรรมของบุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลในเขต อำเภอโนนนารายณ์ จังหวัดสุรินทร์	ภาวะผู้นำการปกครอง

ตารางที่ 4.2 สภาพงานวิจัยของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
จากการจัดกลุ่มหัวข้อการวิจัย สามารถจัดแบ่งได้ตามภาพ ต่อไปนี้

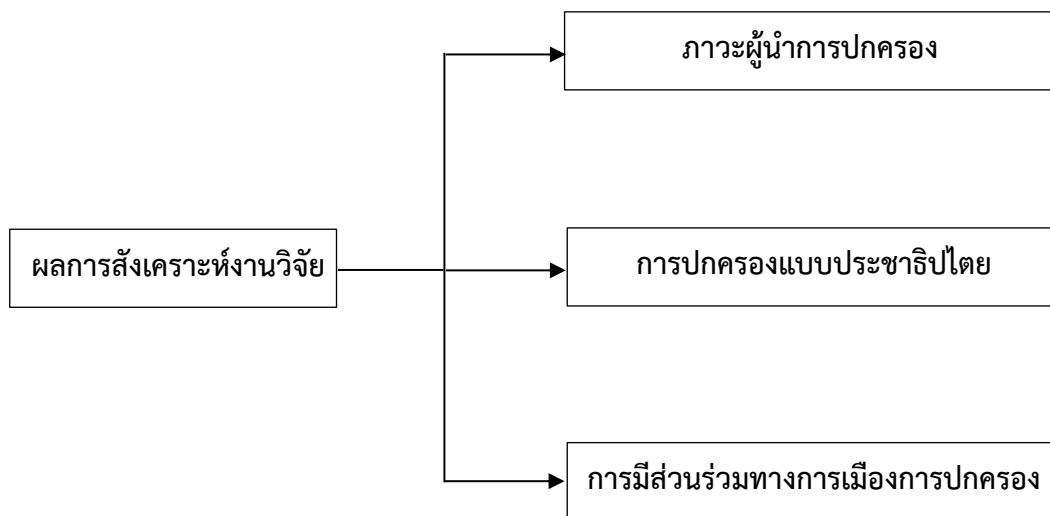

ภาพที่ 4.1 แสดงการจัดกลุ่มหัวข้อการวิจัย

4.3 แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทยด้วยการสังเคราะห์งานวิจัย หลักสูตรรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต

จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องในบทที่ 3 สามารถประมวลโดยภาพรวม และสรุปเป็นแนวทางการพัฒนาการปกครองที่สำคัญ โดยรัฐศาสตร์เป็นวิชาในสายสังคมศาสตร์ สาขาหนึ่งซึ่งแบ่งการศึกษาออกเป็นสาขาต่าง ๆ อาทิ ปรัชญาการเมือง ประวัติศาสตร์การเมือง ประวัติศาสตร์ความคิดทางการเมือง ทฤษฎีการเมือง อุดมการณ์ทางการเมือง การบริหารรัฐกิจ หรือการบริหารจัดการสาธารณะ หรือ รัฐประศาสนศาสตร์ การเมืองเปรียบเทียบ (comparative politics), การพัฒนาการเมือง, สถาบันทางการเมือง, การเมืองระหว่างประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การปกครองและการบริหารรัฐ (national politics), การเมืองการปกครองท้องถิ่น (local politics) เป็นต้น (Andrew Heywood, 1997) ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท (Content Analysis Techniques) ตามขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพของไมล์ และฮูเบอร์แมน (M.B. Miles, & A.M. Huberman, 1994 : 10-11) ที่ได้เสนอแนะถึงขั้นตอนการจัดการกับข้อมูลเชิงคุณภาพจากการวิจัย ในรายละเอียดว่าประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การลดข้อมูล (Data Reduction) การจัดรูปข้อมูล (Data Display) และการร่างข้อสรุปและการยืนยัน (Conclusion Drawing and Verification) โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ **1. การลดข้อมูล** หมายถึง กระบวนการคัดเลือก การเน้น การทำให้อยู่ในรูปที่เข้าใจง่าย การย่อความ และการแปลงข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบของข้อมูลดิบให้พร้อมสำหรับการนำไปใช้ในขั้นตอนต่อไป การจัดกระทำกับข้อมูลด้วยการลดข้อมูลนี้ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นตลอดการทำวิจัย รวมถึงก่อนที่จะเริ่มทำการวิจัยก็ต้องมีการวางแผนเกี่ยวกับแนวการลดข้อมูล นับตั้งแต่การระบุนกรอบแนวคิดการวิจัย กรณีศึกษาที่ต้องการทำวิจัย ปัญหาการวิจัย และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสมสิ่งที่ผู้วิจัยกระทำในการลดข้อมูล คือ การเขียนสรุป การให้รหัส การร่างหัวข้อย่อยที่เกี่ยวข้อง การจัดกลุ่ม การสร้างหลักในการจำแนกกลุ่มของข้อมูล และการเขียนบันทึกเพื่อเตือนความจำหรือความคิดที่ร่างไว้ **2.การจัดรูปข้อมูล** หมายถึง การสร้างรูปแบบข้อมูลที่สามารถสื่อสารกับผู้อ่านให้เข้าใจได้โดยง่าย เช่น การแสดงข้อมูลด้วยตาราง แผนภาพ เป็นต้น **3. การร่างข้อสรุปและการยืนยัน** หมายถึง การตีความ การทำความเข้าใจถึงรูปแบบความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกันของข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมา เพื่อนำไปสู่ข้อสรุปที่ผู้วิจัยจะได้นำเสนอเป็นรูปเล่มในรายงานการวิจัย โดยเป็นข้อสรุปที่ได้รับการตรวจสอบยืนยันถึงความเที่ยงตรงแล้วด้วยวิธีการต่าง ๆ

จากการสังเคราะห์งานวิจัยในปีการศึกษา 2562 จากขอบข่ายของรัฐศาสตร์ สามารถจัดกลุ่มงานวิจัยจากทั้งหมด 36 เรื่อง ได้ 3 ประเด็น หลัก ๆ ประกอบด้วย 1. การพัฒนาภาวะผู้นำการปกครอง 2. การพัฒนาการปกครองแบบประชาธิปไตย และ 3. การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง ดังนี้

ภาพที่ 4.2 แสดงผลการสังเคราะห์งานวิจัยทั้ง 3 ประเด็น

4.4 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิตเพื่อพัฒนาการปกครอง

4.4.1 สรุปแสดงผลการสังเคราะห์งานวิจัยที่พบ มีดังนี้

4.4.1.1 เรื่อง : การพัฒนาศักยภาพเยาวชนผ่านการอบรมค่ายคุณธรรม-จริยธรรม กรณีศึกษา นักเรียนโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช จัดทำโดย พระณัฐพงษ์ ญาณเมธี (ไกรเทพ)

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการพัฒนาศักยภาพของเยาวชนผ่านการอบรมค่ายคุณธรรม จริยธรรม นักเรียนโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช 2) เปรียบเทียบการพัฒนาศักยภาพของเยาวชนผ่านการอบรมค่ายคุณธรรม จริยธรรม นักเรียน โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช ตามตัวแปรอิสระ จำแนกตาม เพศ และ อายุ 3) ศึกษาข้อเสนอแนะการส่งเสริมการอบรมคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัด เทศบาลนคร นครศรีธรรมราช การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดรูปแบบการวิจัยเป็นแบบผสมผสาน ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ แบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประชากรในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ นักเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดศาลามีชัย ทั้งเพศชายและเพศหญิง จำนวน 1,666 คน กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของเครซี & มอร์แกน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 323 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 คน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่า t-test และ หาค่า F- test ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เชิงพรรณนาประกอบบริบท

ผลการวิจัยพบว่า การศึกษา การพัฒนาศักยภาพเยาวชนผ่านการอบรมค่ายคุณธรรม จริยธรรม กรณีศึกษา นักเรียนโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายได้ พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการอบรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านหลักสูตร ส่วนด้านการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ในส่วนของการเปรียบเทียบ การพัฒนาศักยภาพเยาวชนผ่านการอบรมค่ายคุณธรรม จริยธรรม กรณีศึกษา นักเรียน โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช จำแนกตาม เพศ และอายุ ต่างกัน พบว่า ไม่ต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการ อบรมคุณธรรม จริยธรรม กรณีศึกษา นักเรียนโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช มีดังนี้ ควรเพิ่มเวลาในการฝึกอบรม ควรปรับตารางเวลาในการทำกิจกรรมมากขึ้น ควรเพิ่ม เวลาพักมากขึ้น ควรเพิ่มเวลาในการเข้าฐานต่าง ๆ และควรใช้สื่อการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหา

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) **ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย** โดยงานวิจัยเรื่องนี้ อาศัยสภาพการณ์สังคมไทยในปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศด้วยเทคโนโลยี ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงหลายด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและการเมืองการปกครอง ประชาชนส่วนหนึ่งได้รับความสะดวกสบายทางกายมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันความเสื่อมทางจิตใจ ก็ทวีขึ้นจนน่าวิตก ดังจะเห็นได้จากปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างสลับซับซ้อน เช่น ผู้คนไม่เคารพต่อศีลธรรม วัฒนธรรม ประเพณี ขาดระเบียบวินัย มีค่านิยมที่ฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งเป็นการพัฒนาแค่วัตถุเพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น แต่ไม่ได้พัฒนาจิตใจให้ตั้งงามหรือเจริญตามไปด้วย ทำให้สภาพสังคมทั่วไปตกอยู่ในขั้นวิกฤต เพราะว่าการพัฒนาส่วนใหญ่มุ่งเน้นที่จะพัฒนาด้านวัตถุ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาความจำเป็นขั้นพื้นฐาน มีความทะยานอยากในวัตถุ สร้างภาพลักษณ์ให้เกิดความมั่นคงในจิตใจ ที่ลึกสุดคือความรู้สึกว่าการมีวัตถุ เพื่อใช้สอยจำนวนมากมาย โดยเฉพาะสินค้าแบรนด์เนม เป็นเครื่องยืนยันว่ามีคุณค่า มีเป้าหมาย มีความหมาย เพราะอำนาจของมันได้ปลูกฝังความรู้สึกนึกคิดจิตใจสำนึกของบุคคล แสดงออกทางพฤติกรรม ที่ชื่นชอบการดื่มกิน ใช้สอย อันเนื่องมาจากมนต์เสน่ห์ของบริโภคนิยมที่ให้อิสระเสรี ความหลากหลาย ความสะดวกสบาย เพลิดเพลิน และให้อำนาจผู้เป็นเจ้าของ การยอมรับแนวคิด ของค่านิยมดังกล่าวมิใช่เพียงแค่แรงดึงดูดใจของสินค้าและบริการเท่านั้น แต่ยุคสมัยที่ผันเปลี่ยนได้ทำให้มนุษย์ต้องดำเนินชีวิตเพื่อปรับพฤติกรรมให้สอดคล้องกับสิ่งที่ตนประดิษฐ์เพื่อใช้งาน โดยมีได้คำนึงถึงผลลัพธ์ที่จะก่อปัญหาแก่บุคคล สังคม และธรรมชาติภายหลังการเปลี่ยนแปลง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวแม้จะเป็นการพัฒนาที่มีรูปแบบและสมบูรณ์ในแง่ของวัตถุ แต่กลับส่งผลกระทบต่ออย่างมากมายทางด้านจิตใจ คุณธรรมและจริยธรรม ในอดีตพระสงฆ์จะเป็นผู้ทรงความรู้ทางวิชาการต่าง ๆ กว้างขวางกว่าชาวบ้านและเป็นครูผู้สอนวิชาการเหล่านั้น รวมทั้งพระสงฆ์จะเป็นผู้รู้ความเป็นไป

ในสังคม แต่ในปัจจุบันเมื่อวิชาการใหม่ ๆ และความเจริญเข้ามา พระสงฆ์ไม่ได้ปรับตัวอย่างเหมาะสม ทำให้ไม่เข้าใจสภาพปัจจุบัน มองไม่เห็นภาพของตนเองภายในวงล้อมของสังคมว่าเป็นอย่างไร จึงขาดความรู้อันเป็นสื่อกลางสำหรับ ชักนำชาวบ้าน การยอมรับและความไว้วางใจพระสงฆ์ในฐานะผู้มีภูมิรู้ ภูมิธรรมจึงลดน้อยลงไป จนในปัจจุบันเยาวชนส่วนใหญ่ไม่นิยมเข้าวัดเพื่อศึกษาระยะ ทำตัวเหินห่างจากหลักคำสอนของพระพุทธองค์ ซึ่งผู้วิจัยเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะพัฒนาศักยภาพของเยาวชนผ่านการอบรมค่ายคุณธรรม จริยธรรม เพื่อพัฒนาเยาวชนให้เปรียบดังต้นกล้าแห่งความดี ingsok เป็นต้นไม้ใหญ่ ให้ร่มเงาปกคลุมสร้างความร่มเย็นแก่ประเทศชาติต่อไป

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

โดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ควรมีการจัดกิจกรรมการพัฒนา ศักยภาพเยาวชนผ่านการอบรมค่ายคุณธรรม จริยธรรม ให้เป็นกิจกรรมเสริมสำหรับเยาวชน หรือนักเรียนที่มีคุณลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเยาวชนไปในทิศทางที่ดีขึ้น

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

2.2.1 ด้านการฝึกอบรม ควรเพิ่มเวลาในการเข้าฐานต่าง ๆ ควรใช้สื่อการสอนให้ สอดคล้องกับเนื้อหา

2.2.2 ด้านหลักสูตร ควรมุ่งเน้นกิจกรรมที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.3.1 ควรพัฒนาการฝึกอบรมเยาวชนค่ายคุณธรรม จริยธรรมของคณะสงฆ์จังหวัด นครศรีธรรมราช ให้มีประสิทธิภาพในการฝึกอบรมมากยิ่งขึ้น และควรพัฒนาเป็นหลักสูตรกลางของ จังหวัด

2.3.2 ควรต่อยอดงานวิจัยโดยเพิ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย เพื่อจะได้ทราบข้อมูล ประโยชน์ และ ปัญหาของการฝึกอบรมเยาวชนค่ายคุณธรรม จริยธรรม ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

4.4.1.2 เรื่อง : การจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบล ชะมาย อำเภอร่องาง จังหวัดนครศรีธรรมราช จัดทำโดย พิชรชล หนูนารถ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชน ตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอร่องาง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อ เปรียบเทียบการ จัดเก็บขยะมูลฝอยตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอร่องาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของ ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการจัดเก็บขยะมูลฝอยของ ประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอร่องาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอร่องาง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนประชากรทั้งหมด 13,286 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้

ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 372 คน วิธีการสุ่มตามลำดับชั้น (Stratified Random sampling) เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test และทดสอบค่า คะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี LSD *

ผลการวิจัยพบว่า 1. ประชาชนมีการจัดเก็บขยะมูลฝอยตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดย เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ย สูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนำกลับมาใช้ซ้ำ ส่วนด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ 2. ผลการเปรียบเทียบการจัดเก็บขยะมูลฝอยตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ที่มี อายุต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ส่วน เพศ อาชีพ และรายได้ต่อเนื่อง ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตาม หลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ ได้แก่ ภาครัฐควรรณรงค์ให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชะมาย เห็นความสำคัญของการแยกประเภทขยะก่อนนำไปทิ้ง ภาครัฐควรจัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องการลดการเกิดขยะมูลฝอย จัดทำโครงการหรือประสานให้มีการดำเนินโครงการที่เน้นการลดและใช้ประโยชน์ขยะ ชุมชน จัดให้มีการให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องการคัดแยกขยะมูลฝอยแต่ละประเภท ทั้งที่ บ้าน โรงเรียน และสำนักงาน เพื่อนำเข้าสู่กระบวนการรีไซเคิล

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) **ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย** โดยงานวิจัยเรื่องนี้ได้มองเห็นถึงการเติบโตของเมืองที่มีขนาดใหญ่ ขนาดกลาง หรือขนาดเล็กก็ตาม ปริมาณขยะมูลฝอยจะมีความแตกต่างกันไปตามแหล่งกำเนิด เช่น ขยะมูลฝอยจากบ้านเรือน ส่วนใหญ่จะเป็นเศษอาหารที่เหลือจากการเตรียมการปรุงอาหาร และการบริโภค รวมทั้งเศษกระดาษ พลาสติก สิ่งของที่ไม่ใช้แล้ว ขยะมูลฝอยจากโรงงานอุตสาหกรรมก็มีลักษณะต่าง ๆ แปรเปลี่ยนตามประเภทอุตสาหกรรมนั้น ๆ ขยะมูลฝอยที่ถูกทิ้งอยู่ตามถนน แม่น้ำ ลำคลอง หรือที่สาธารณะต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นใบไม้ เศษกระดาษ กุ้งพลาสติก เศษดิน เป็นต้น ซึ่งขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นเหล่านี้หากปล่อยปละละเลย ไม่ดำเนินการเก็บรวบรวม นำไปกำจัดอย่างถูกต้องเหมาะสมนอกจากจะทำให้ชุมชนขาดความสะอาด ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นที่น่ารังเกียจแล้ว ยังทำให้เกิดมลพิษต่อสภาพสิ่งแวดล้อมอย่างมากมาย เช่น การ

ปนเปื้อนของแหล่งน้ำ อากาศ เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์ แมลง เชื้อโรค และมีการแพร่กระจายตัวของเชื้อโรค แต่ที่ผ่านมามีปรากฏว่าชุมชนไม่สามารถแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีสาเหตุจากความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมอย่างต่อเนื่อง การมีผลผลิตทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในชีวิตประจำวันทำให้เกิดค่านิยมในการบริโภคสินค้าที่สูงขึ้นสร้างปัญหาขยะมูลฝอยมากขึ้นด้วย จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการที่จะศึกษาการจัดการเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อประโยชน์สำหรับชุมชน และสร้างแรงจูงใจต่อการจัดการขยะมูลฝอย ความรู้และวิธีการกำจัดขยะของประชาชน ณ แหล่งกำเนิดนั้น มีความสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยแบ่งเบาภาระในการจัดการขยะและเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการจัดการเก็บขยะมูลฝอยตามหลัก 3R มาใช้ในชุมชนทั่วทั้งจังหวัดนครศรีธรรมราช

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

การจัดการเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ควรรณรงค์ให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอยให้มากขึ้น โดยผ่านทางสื่อประชาสัมพันธ์ เช่น หอกระจายข่าว เอกสารแผ่นพับแจกจ่ายให้ความรู้ความเข้าใจถึงประโยชน์ในการกำจัดขยะอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

2.2.1 เป็นการศึกษาวิจัยพฤติกรรมกรรมการกำจัดขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตอื่น ๆ และนำผลการศึกษาวิจัยที่ได้มาเปรียบเทียบเพื่อให้ได้ภาพรวมพฤติกรรมของประชาชนในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.2.2 เป็นการศึกษาในเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกจากประชาชนทำอย่างไรประชาชนจึงจะมีระดับพฤติกรรมที่ดีขึ้นเพื่อลดภาระในการจัดการเก็บขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.2.3 เป็นการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของประชาชนเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอยโดยใช้วิธีสัมภาษณ์สอบถามความคิดเห็นและเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงออกอย่างมีอิสระเพื่อนำผลการศึกษาวิจัยมาปรับปรุงการทำงานต่อไป

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

3.2.1 การลดการเกิดขยะมูลฝอย ผู้บริหารเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ควรรณรงค์ส่งเสริมสนับสนุนและจัดกิจกรรมจูงใจให้ประชาชนเกิดความร่วมมือในการคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนนำมาทิ้งเช่นการประกวดสิ่งประดิษฐ์

จากขยะมูลฝอยจัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้ จัดให้มีการให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องการลดการเกิดขยะมูลฝอย

3.2.2 การนำกลับมาใช้ซ้ำ ผู้บริหารเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช อนุรักษ์และพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงรูปแบบของกิจกรรม โดยจัดทำเอกสารเพื่อแจกจ่ายแก่ประชาชนในเรื่องการนำกลับมาใช้ซ้ำจัดทำโครงการหรือประสานให้มีการดำเนินโครงการที่เน้นการลดและใช้ประโยชน์ขยะชุมชน

3.2.3 ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ ผู้บริหารเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช อนุรักษ์และพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด จัดให้มีการให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องการคัดแยกขยะมูลฝอยแต่ละประเภท ทั้งที่บ้าน โรงเรียน และสำนักงานเพื่อนำเข้าสู่กระบวนการรีไซเคิล ควรจัดตั้งธนาคารขยะหรือวัสดุเหลือใช้ ตลาดนัดขยะรีไซเคิลขยะแลกไข่ สหกรณ์สินค้ารีไซเคิล การบริจาคสิ่งของที่ไม่ใช้แล้ว

4.4.1.3 เรื่อง : บทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบล ชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จัดทำโดย ศิริพงศ์ หนูนารถ

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนประชากรทั้งหมด 13,286 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 372 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t - test ค่า F - test และทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี LSD

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดย เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสัยสัมปโน) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านวิสัยทัศน์ (จักขุมา) ส่วนด้านการบริหาร (วิรุโร) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอร่องสรวง จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ จัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และเพิ่มประสบการณ์ ในการบริหารงานให้แก่ผู้บริหาร ควรลงพื้นที่พบปะประชาชนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ ควรเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนในพื้นที่และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน ควรศึกษาปัญหาและความต้องการของประชาชนให้เข้าใจเพื่อจะได้ แก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) **ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย** งานวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นในระดับเทศบาล นับเป็นรูปแบบการบริหารจัดการในระบอบประชาธิปไตยอย่างหนึ่ง เทศบาลเป็นหน่วยงานหนึ่งที่ต้องจัดการดูแลทุกข์สุขของประชาชน เทศบาลเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากรูปแบบหนึ่ง ดังนั้นสาระสำคัญประการหนึ่งของผู้นำหรือผู้บริหารก็คือ การบริหารกิจการในท้องถิ่นที่เปิดโอกาสให้กับประชาชนในเขตเทศบาลเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานได้จุดมุ่งหมายสำคัญในการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก็เพื่อต้องการให้ประชาชนในท้องถิ่นต่าง ๆ ได้มีโอกาสเรียนรู้และทำ ความเข้าใจหลักการของการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งทางตรงและทางอ้อม ถ้าหากผู้นำหรือผู้บริหารมีการบริหารที่ดี มีประสิทธิภาพ สามารถเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาทั้งทางเศรษฐกิจ และสังคมย่อมมีส่วนส่งเสริมความเจริญมั่นคงแก่ท้องถิ่นและส่วนรวมของประเทศในที่สุด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอร่องสรวง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อประโยชน์สำหรับชุมชน และเป็นแนวทางในการที่ผู้นำท้องถิ่นจะสามารถพัฒนาตนเอง ตลอดจนเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางการเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่นให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมท้องถิ่นอื่น ๆ

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 **ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง** โดยงานวิจัยเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นว่าประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอร่องสรวง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอร่องสรวง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมายจะต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ในการบริหารมีความรับผิดชอบมีจิตสำนึกในการทำงาน คำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

2.2.1 ด้านวิสัยทัศน์ (จ๊กขุมา) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านวิสัยทัศน์ (จ๊กขุมา) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนา

2.2.2 ด้านการบริหาร (วิรุโร) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหาร (วิรุโร) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด จัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และเพิ่มประสบการณ์ในการบริหารงาน ให้แก่ผู้บริหาร อยากให้มีการกระตือรือร้นในการทำงานมากกว่านี้ เอาจริงเอาจังกับการทำงาน และทำงานเพื่อประชาชนจริง ๆ

2.2.3 การมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสยสัมปันโน) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสยสัมปันโน) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ลงพื้นที่พบปะประชาชนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนในพื้นที่และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.3.1 การอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และเพิ่มประสบการณ์ในการบริหารงานให้แก่ผู้บริหาร

2.3.2 การจัดอบรมสัมมนาแก่พนักงานเพื่อเพิ่มทักษะในการปฏิบัติงานและการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ

2.3.3 การบริหารงานการปฏิบัติงานและการให้บริการของผู้บริหารและบุคลากรในเทศบาลตำบลตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา

4.4.1.4 เรื่อง : คุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลช้างกลาง อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช จัดทำโดย กชพร พงธิพันธ์

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลช้างกลางอำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อ เปรียบเทียบคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลช้างกลาง อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อ เดือน ต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมคุณภาพให้บริการของงานกอง ช่างในองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัด นครศรีธรรมราช จำนวน ทั้งหมด 360 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 186 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็น แบบสอบถาม แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test และทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี LSD

ผลการวิจัยพบว่า 1. คุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง และด้านการให้บริการอย่างทันเวลา ให้บริการมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดตามลำดับ 2. ผลการเปรียบเทียบคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าประชาชนที่มีเพศต่างกัน ได้รับคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง โดยรวม 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน อายุต่างกัน พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ที่มีอาชีพต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ เจ้าหน้าที่ควรมีการ จัดลำดับก่อนหลังในการให้บริการ ควรให้บริการทุกระดับอย่างเท่าเทียมกัน ค่อยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้ใช้บริการมีความกระตือรือร้นและตั้งใจในการบริการ เจ้าหน้าที่ควรให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการติดต่อขอใช้บริการ และควรแจ้งระยะเวลาในการให้บริการ จัดรูปแบบของการบริการต่าง ๆ ที่สามารถเข้าใจง่าย แจ้งข้อมูลต่าง ๆ มีการปรับปรุงระบบอยู่ เสมอ และทันสมัยช่วยลดขั้นตอนต่าง ๆ ให้เร็วขึ้น

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) **ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย** โดยองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการปกครองท้องถิ่นที่มีการจัดระเบียบการบริหารตามหลักการกระจายอำนาจ โดยรัฐบาลได้มอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการปกครองและ จัดทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและแก้ปัญหาต่าง ๆ ของท้องถิ่น ด้วยตนเอง หรือเรียกว่า เป็นการปกครองตนเองในท้องถิ่น แนวความคิดให้มีการปกครองท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความเห็นพ้องต้องกันว่ารัฐบาลไม่สามารถสอดส่องดูแลและจัดบริการต่าง ๆ ให้กับท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องตามเป้าหมาย และเพียงพอกับความต้องการ

ของราษฎรที่อยู่ตามท้องถิ่น จึงเห็นสมควรที่รัฐบาลจะกระจายอำนาจลงไปถึงชุมชนระดับตำบล คือ องค์การบริหารส่วนตำบล จนเมื่อรัฐธรรมนูญปี 2540 ประกาศบังคับใช้ โดยแยกเรื่องของการปกครองท้องถิ่นไว้เป็นหมวดหนึ่งโดยเฉพาะ ทำให้อำนาจในการปกครองตนเองของประชาชนมีมากขึ้น เช่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย กองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง มีหน้าที่หลักในการให้บริการประชาชนในด้านโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เช่น การก่อสร้างและซ่อมแซมถนน การติดตั้งและซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ การก่อสร้างและซ่อมแซมระบบประปาหมู่บ้าน การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และภารกิจ การจัดบริการสาธารณะที่ได้รับการถ่ายโอนจากส่วนกลางมายังท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น เช่น การขออนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง เคลื่อนย้ายอาคาร และการขออนุญาตและต่อใบอนุญาตกิจการสถานีบริการน้ำมัน เชื้อเพลิง จึงจำเป็นต้องศึกษาแนวทางในการปรับปรุงภารกิจ และพัฒนาคุณภาพการให้บริการงานของ กองช่างให้ดีขึ้น ตรงตามความต้องการและสร้างความพึงพอใจแก่ประชาชน ทั้งนี้ เพื่อผลสัมฤทธิ์และ ประสิทธิภาพของงาน โดยยึดประโยชน์สุขของประชาชนผู้รับบริการเป็นเป้าหมายสำคัญ ประกอบกับยัง ไม่มีการศึกษาในเรื่องคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการ และสร้างความพึงพอใจสูงสุดให้แก่ประชาชนในพื้นที่ตำบลข้างกลาง

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

คุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอลำปาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอลำปาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ดีที่สุดและคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนเป็นหลักได้

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

ควรปรับหน่วยวิเคราะห์ในการเก็บข้อมูล เช่น แนวทางคุณภาพในการให้บริการในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอลำปาง จังหวัดนครศรีธรรมราช หรือ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อคุณภาพในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอลำปาง จังหวัดนครศรีธรรมราช น่าจะเป็นประโยชน์ต่อพื้นที่ศึกษามากยิ่งขึ้น

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

เจ้าหน้าที่ควรมีการจัดลำดับก่อนหลังในการให้บริการ เจ้าหน้าที่ควรให้บริการทุกระดับอย่างเท่าเทียมกัน เจ้าหน้าที่ควรช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้ใช้บริการเจ้าหน้าที่ควรมีความกระตือรือร้นและตั้งใจในการบริการ เจ้าหน้าที่ควรให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการติดต่อขอใช้บริการ เจ้าหน้าที่ควรแจ้งระยะเวลาในการให้บริการเจ้าหน้าที่ควรมีจำนวนเจ้าหน้าที่บริการ

เพียงพอต่อประชาชนผู้ขอใช้บริการ เจ้าหน้าที่ควรมีโต๊ะสำหรับการให้บริการอย่างเพียงพอ เจ้าหน้าที่ควรแจกเอกสารและชี้แจงการกรอกข้อมูลที่ถูกต้อง เจ้าหน้าที่แต่ละคนควรสามารถให้บริการได้หลากหลาย เจ้าหน้าที่ควรสับเปลี่ยนเพื่อให้การบริการไม่ขาดตอน เจ้าหน้าที่ควรให้บริการทันทีที่มีความพร้อมในการบริการ แนวทางส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพเยาวชนผ่านการอบรมค่ายคุณธรรมจริยธรรมเจ้าหน้าที่ควรจัดรูปแบบของการบริการต่าง ๆ ที่สามารถเข้าใจง่าย เจ้าหน้าที่ควรแจ้งข้อมูลต่าง ๆ และมีการปรับปรุงระบบอยู่เสมอ และทันสมัย ช่วยลดขั้นตอนต่าง ๆ ให้เร็วขึ้น

4.4.1.5 เรื่อง : การปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ ตำบลนาเขลียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช จัดทำโดย ราชาวดี ศรีสวัสดิ์

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่อเดือนต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัย ต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตตำบลนาเขลียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนประชากร ทั้งหมด 968 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 274 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบปลายปิด และแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ข้อมูล คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test และ ทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี LSD

ผลการวิจัยพบว่า 1. ประชาชนมีการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบล นาเขลียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการเตรียมพร้อมและป้องกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการลดความสูญเสีย ส่วนด้านการฟื้นฟูและเยียวยา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ 2. ผลการเปรียบเทียบการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบล นาเขลียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชนที่มีเพศต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วน อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิด อุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ ได้แก่ ควรมีจัดการประชุมวางแผนการปฏิบัติงาน การเตรียมความพร้อมโดยประสานงานทุก ๆ ฝ่าย ทั้ง ภาครัฐ เอกชน และประชาชน จัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และเพิ่มประสบการณ์ในการ ลดความสูญเสียและการปรับตัวในพื้นที่เกิดอุทกภัย ชักซ้อมแผนการ

ปฏิบัติงานโดยจำลอง สถานการณ์จริงเพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง ควรรับฟังเสียงจาก ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ หรือผู้ที่เคยได้รับความเดือดร้อนจากเหตุการณ์อุทกภัย เพื่อนำข้อมูล ที่ได้ไปปรับปรุง และพัฒนาระบบการฟื้นฟูและเยียวยาให้ดียิ่งขึ้น

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย จากการศึกษางานวิจัยเรื่องนี้ทำให้เห็นว่า ปัจจุบันประเทศไทยประสบกับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมากมาย โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับ ทรัพยากรน้ำหลายพื้นที่มีน้ำน้อยเกิดภัยแล้งและบางพื้นที่มีปริมาณน้ำมากทำให้ประสบปัญหาอุทกภัย ปัญหาอุทกภัยนั้นมีหลายรูปแบบ เช่น น้ำท่วมขังเป็นเวลานานในที่ลุ่มน้ำท่วมฉับพลัน เนื่องจากฝนตกหนัก น้ำท่วมในเขตชุมชนเมือง หรือน้ำท่วมในเขตต้นน้ำที่มีความรุนแรงของกระแสน้ำมาก ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาด้านทรัพยากรน้ำเหมือนกัน แต่มีความแตกต่างกันของลักษณะปัญหา รวมไปถึงวิธีการที่เหมาะสมในการนำมาใช้จัดการปัญหาอุทกภัย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นและสมควรทำการศึกษาปัญหา และวิธีจัดการอย่างเหมาะสมสำหรับพื้นที่ ที่มีประชากรอาศัยอยู่ในบริเวณที่มีโอกาสประสบภัยกับปัญหาเหล่านี้

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

ประชาชนมีการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอดวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้บริหารในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอดวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรทำการสำรวจพื้นที่เสี่ยงหรือจุดที่มีความอ่อนแอต่อการเกิดอุทกภัยในชุมชน เพื่อใช้สำหรับข้อมูลในการจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินงานและเตรียมความพร้อมในการรับมือได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้ประชาชนเกิดการปรับตัวในวิถีการดำรงชีวิตที่ต้องปรับตัวอยู่กับน้ำ

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

2.2.1 ด้านการเตรียมพร้อมและป้องกัน ผู้บริหารในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียงอำเภอดวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรมีจัดการประชุมวางแผนการปฏิบัติงาน การเตรียมความพร้อม โดยประสานงานทุก ๆ ฝ่าย ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน รับฟังความคิดเห็นของประชาชนจัดให้มีการให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องการเตรียมพร้อมและป้องกันการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยให้ทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

2.2.2 ด้านการลดความสูญเสีย ผู้บริหารในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอดวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรจัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และเพิ่มประสบการณ์ในการลดความสูญเสียและการปรับตัวในพื้นที่เกิดอุทกภัย ชักซ้อมแผนการปฏิบัติงานโดยจำลองสถานการณ์จริง เพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง

2.2.3 ด้านการฟื้นฟูและเยียวยา ผู้บริหารในเขตพื้นที่ตำบลนาเขียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ควรรับฟังเสียงจากประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ หรือผู้ที่เคยได้รับความเดือดร้อนจากเหตุการณ์อุทกภัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุง และพัฒนาระบบการฟื้นฟูและเยียวยาให้ดียิ่งขึ้น ควรมีการจัดสวัสดิการให้แก่อาสาสมัคร เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.3.1 การฟื้นฟูและเยียวยาจากประชาชนที่อาศัยในพื้นที่หรือผู้ที่เคยได้รับความเดือดร้อนจากเหตุการณ์อุทกภัย เพื่อพัฒนาระบบการฟื้นฟูและเยียวยา

2.3.2 การพัฒนางานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาล เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการพัฒนางานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.3.3 การพัฒนาการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และเพิ่มประสบการณ์ในการลดความสูญเสียและการปรับตัวในพื้นที่เกิดอุทกภัย

4.4.1.6 เรื่อง : การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุของชมรมผู้สูงอายุ หมู่ที่ 5 ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จัดทำโดย พระณัฐพงษ์ สิริสุวรรณโณ (จันทร์โร)

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุของชมรมผู้สูงอายุหมู่ที่ 5 ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 2) เพื่อเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุของชมรมผู้สูงอายุหมู่ที่ 5 ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ตามตัวแปรอิสระ จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทาง แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุของชมรมผู้สูงอายุหมู่ที่ 5 ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา การวิจัยครั้งนี้กำหนดรูปแบบการวิจัยเป็นแบบ ผสมผสาน (Mixed methodology research) ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวม ข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ประชากร ได้แก่ ผู้สูงอายุที่เป็นสมาชิกของชมรมผู้สูงอายุหมู่ที่ 5 ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ทั้งเพศชายและเพศหญิง ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 130 คนกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของเครซี่ & มอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 97 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บ รวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 คน การวิเคราะห์ข้อมูล เชิงปริมาณใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่า t-test และ หาค่า F-test ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ เชิงพรรณนาประกอบบริบท

ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุของชมรมผู้สูงอายุ หมู่ที่ 5 ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านจิตใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านสภาพแวดล้อม ส่วนด้านความสัมพันธ์ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ในส่วนของการเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุของชมรมผู้สูงอายุหมู่ที่ 5 ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน พบว่า เพศ อายุ และ ระดับการศึกษาที่ต่างกัน จะมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ส่วนสถานภาพการสมรส และ รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน พบว่า ทั้ง 4 ด้าน มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้สำหรับ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาลักษณะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุหมู่ที่ 5 ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า มีข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับปัญหาในการทำกิจกรรม การรวมตัวคนมาก ๆ จะรวมตัวกันลำบาก ติดภารกิจกัน บางครั้งตัวผู้สูงอายุต้องทำงานประจำ ดูแลหลาน จึงไม่สามารถมาเข้าร่วมกิจกรรมได้เต็มที่ หรือมีเวลาว่างไม่ตรงกันบ้าง แนวทางการแก้ไขปัญหาคือควรจัดทำกิจกรรมในช่วงที่ผู้สูงอายุมี เวลาว่างตรงกัน หรือมีการแจ้งล่วงหน้าเพื่อให้ได้เตรียมตัว และมาร่วมกิจกรรมได้เต็มที่ ควรมีกิจกรรมเพิ่มเติม เพื่อดึงดูดให้ผู้สูงอายุมาเข้าร่วมกิจกรรมและเกิดความสนใจมากยิ่งขึ้น ให้เห็น ถึงประโยชน์ที่ได้รับเมื่อมาเข้าร่วมกิจกรรม

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) **ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย** โดยงานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นถึงสังคมไทยในปัจจุบันกำลังเผชิญอยู่ในภาวะของสังคมผู้สูงอายุที่มีสัดส่วนโครงสร้างประชากรวัย สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และอีก 10 - 20 ปี ข้างหน้านั้นสังคมไทยก็จะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ถึงเวลานั้นประชากรวัยสูงอายุจะเพิ่มขึ้นหลายเท่าตัว เมื่อการพัฒนาเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเช่นนี้ ประชากร ที่กำลังเข้าสู่วัยสูงอายุและประชากรที่อยู่ในวัยผู้สูงอายุต้องเร่งตระหนักโดยให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เมื่อผู้สูงอายุในสังคมมีความรู้ความสามารถ และมีศักยภาพความพร้อมที่จะช่วยกันขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมก็จะสามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงทำให้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุของชมรมผู้สูงอายุหมู่ที่ 5 ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อจะศึกษาการจัดกิจกรรม และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาของการจัดกิจกรรมอะไรบ้าง เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมของชมรมให้ดียิ่งขึ้นไป และจะนำไปสู่การเป็นชมรมผู้สูงอายุเข้มแข็ง และมีการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

ชมรมต้องทำความเข้าใจกับสมาชิกในชมเกี่ยวกับเรื่องวันเวลาของการทำกิจกรรมให้ชัดเจน หรือจัดทำตารางเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน และได้ปฏิบัติตามถูก

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

คู่มือการอำนวยความสะดวกในการเดินทางของการมาทำกิจกรรมของผู้สูงอายุ หรือให้ทางชมรมหาแนวทางในการอำนวยความสะดวกเรื่องการเดินทาง เพื่อให้สมาชิกร่วมกิจกรรมได้

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

งานวิจัยเรื่องนี้ควรต้องเพิ่มชมรมในเทศบาล ในอำเภอในจังหวัด เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่เพิ่มขึ้นและหลากหลาย

4.4.1.7 เรื่อง : การใช้หลักทศพิธราชธรรมในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ ของพระสังฆาธิการในจังหวัดนครศรีธรรมราช (ธรรมยุต) จัดทำโดย พระครูสุรัทวิหารการ เขมธมโม (รอดแก้ว)

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการใช้หลักทศพิธราชธรรมในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดนครศรีธรรมราช (ธรรมยุต) 2) เพื่อเปรียบเทียบ การใช้หลักทศพิธราชธรรมในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการในจังหวัด นครศรีธรรมราช (ธรรมยุต) ที่มีอายุ พรรษา และวุฒิการศึกษาทางธรรม ที่ต่างกัน ประชากร ได้แก่ พระภิกษุในจังหวัดนครศรีธรรมราช (ธรรมยุต) จำนวน 415 รูป หาขนาดของกลุ่ม ตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 201 รูป และการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 7 รูป สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน คือ ใช้การทดสอบ t-test และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way ANOVA o F - test)

ผลการวิจัยพบว่า 1. คณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดนครศรีธรรมราช (ธรรมยุต) มีการนำหลัก ทศพิธราชธรรมในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ ของพระสังฆาธิการในจังหวัดนครศรีธรรมราช (ธรรมยุต) โดยรวมทั้ง 10 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตาม ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อ 1 ด้านทาน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ข้อ 8 ด้าน อวิหิงสา ส่วน ข้อ 7 ด้านอภโกธะ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 2. แสดงผลการเปรียบเทียบ คณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดนครศรีธรรมราช (ธรรมยุต) มีการนำหลักทศพิธราชธรรมในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ โดยรวมทั้ง 10 ด้านไม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย จากการสังเคราะห์จะเห็นได้ว่า พระสังฆาธิการนั้น มีหน้าที่ในการปกครองและบริหารกิจการคณะสงฆ์ให้เป็นไปด้วยเงื่อนไขสำคัญที่จะ บังชี้ความสำเร็จ ในการส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาให้ยั่งยืนถาวรสืบต่อไป ดังคำกล่าวที่ว่า พระพุทธศาสนาจะเจริญรุ่งเรืองถาวรสืบต่อไป ก็ต้องอาศัยพระสังฆาธิการเป็นสำคัญ เนื่องจากพระสังฆาธิการเป็นผู้ใกล้ชิดประชาชนโดยเฉพาะพระสังฆาธิการระดับเจ้าอาวาส ซึ่งเป็นที่เคารพเลื่อมใส ศรัทธาของประชาชน และมีบทบาทโดยตรงต่อการบริหารกิจการคณะสงฆ์ (กรมแผนงาน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ) พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต) กล่าวไว้ว่า ผู้นำหรือผู้บริหาร คือ คุณสมบัติ เช่น สติปัญญา ความดีงาม ความรู้ความสามารถ ของบุคคลที่ชักนำให้คนทั้งหลายมา ประสานกันและพากันไปสู่จุดหมายที่ดีงามพุทธองค์ตรัสไว้ในโคบาลสูตร โดยการเปรียบเทียบฝูงโค และโคจำฝูง เกี่ยวกับผู้นำ และผู้บริหาร ตลอดผู้ตามไว้ว่า เหมือนโคหัวหน้าฝูงว่ายน้ำไปสู่ฝั่งตรงกันข้าม หากโคหัวหน้าฝูงว่ายน้ำไปตรงฝูงโคทั้งหลายก็ตรงตามกัน และประสบกับความปลอดภัยหากโคหัวหน้าฝูง พาวัวไปคดโคทั้งฝูงที่ติดตามยอมจะดำเนินไป และประสบกับความลำบาก ฉนใด ในหมู่มนุษย์ก็ฉนนั้น เพื่อการบริหารภารกิจของคณะสงฆ์จะได้มีความพร้อม ก้าวหน้าทันเหตุการณ์ ถูกต้องตามหลักพระ ธรรมวินัย ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การใช้หลักทศพิธราชธรรมในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช (ธรรมยุต)” เพื่อนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิจัยนี้ไปปรับใช้ในการพัฒนา บทบาทพระสงฆ์ในการบริหารกิจการของคณะสงฆ์โดยหลักทศพิธราชธรรมของคณะสงฆ์ในเขตจังหวัด นครศรีธรรมราชให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

พระสังฆาธิการควรมีการบริหารกิจการ โดยไม่เบียดเบียนใคร ซึ่งไม่เพียงแต่ การไม่ ทำให้ผู้ใดเดือดร้อนเท่านั้นแต่ยังหมายถึง การพยายามส่งเสริมสันติภาพด้วยการงดเว้นและป้องกัน ความขัดแย้งระหว่างพระสงฆ์ในวัดและในสังคม รวมทั้งทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงและการทำลายล้างชีวิต

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

2.2.1 ควรศึกษาการใช้หลักทศพิธราชธรรมในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการเขตอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง หรือให้สอดคล้องในระดับการบริหาร

2.2.2 ควรศึกษาโดยเปลี่ยนกลุ่มตัวอย่างจากคณะสงฆ์ เป็นประชาชนในพื้นที่เพื่อนำความคิดเห็นมาเปรียบเทียบกัน และนำผลการวิจัยไปปรับปรุงและพัฒนาองค์การต่อไป

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

พระสังฆาธิการควรมีการบริหารกิจการ โดย ไม่เป็นปฏิปักษ์ ไม่ขัดขวางกล่าวคือ ไม่ ขัดต่อเจตจำนงของพระ ไม่ขัดขวางมาตรการใด ๆ อันจะเอื้ออำนวยต่อสวัสดิภาพของพระสงฆ์ กล่าว

อีกนัยหนึ่งคือ ปกครองโดยสมัครสมานน้ำใจกับคณะพระสงฆ์เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพ สูงสุดในการบริหารงาน อันจะนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าทั้งต่อวัดของตน รวมไปถึงต่อประเทศชาติด้วย และคณะสงฆ์ก็จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งจะเป็นกำลังสนับสนุนต่อวัดของท่านต่อไป

4.4.1.8 เรื่อง : การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโมถ่าย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จัดทำโดย พระชัยณรงค์ กนต์ลีโล (อินทร์แก้ว)

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโมถ่าย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2) เปรียบเทียบการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโมถ่าย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ต่อประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน 3) ศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโมถ่าย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดสุราษฎร์ธานี การวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ประชากรคือ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโมถ่าย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนทั้งสิ้น 4,379 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 354 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวม ข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิดและแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่า t – test ค่า F - test และทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี LSD

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโมถ่าย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านหลักการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านหลักคุณธรรม ส่วนด้านหลักความโปร่งใส มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ ส่วนผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโมถ่าย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มี อายุ ระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เพศต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนอาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ แนวทางส่งเสริมการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโมถ่าย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ การส่งเสริมด้านข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ต่อสาธารณชนให้ มีความถูกต้องตรงกับความเป็นจริงและชัดเจน การส่งเสริมเรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ ถูกต้องต่อสาธารณะชน การกำหนดผู้รับผิดชอบและเอาใจใส่ต่อปัญหาของประชาชนและชุมชนอย่างต่อเนื่อง การรับฟังความคิดเห็นของทุกภาคส่วนเพื่อใช้ประกอบในการตัดสินใจ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการบริหารงานให้ทราบทั่วถึง การส่งเสริมให้สมาชิกปฏิบัติตาม กฎกติกาที่ตกลงกันไว้อย่างเคร่งครัด

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย จากการสังเคราะห์จะเห็นได้ว่า การพัฒนาระบบงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ การจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นเพื่อให้การจัดทำและการให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพมีความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนหลักธรรมาภิบาล โดยความสำคัญของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เพราะหลักธรรมาภิบาลเป็นหลักที่กำกับ ดูแล ตรวจสอบ ควบคุม การบริหารงานโดยอาศัยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ภาคเอกชน เข้ามาตรวจสอบความโปร่งใสในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโมถ่าย อำเภอยายา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งก่อให้เกิดการกระตุ้น ตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของประชาชนในชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อีกทั้งเป็นการผลักดันให้เจ้าหน้าที่ที่มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

การบริหารงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรมบนพื้นฐานของศีลธรรม/จริยธรรม แล้วนำมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน จะทำให้เกิดอย่างยิ่ง

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเสนอความคิดเห็นในกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลโมถ่าย อำเภอยายา จังหวัดสุราษฎร์ธานี รวมถึงการติดตามตรวจสอบแผนงานโครงการต่าง ๆ และการใช้งบประมาณ

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโมถ่าย อำเภอยายา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ต้องรักษาและพัฒนาระบบหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อไปอีกให้ถึงที่สุด โดยผู้บริหารต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ในการบริหาร มีความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกในการทำงาน และคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนเป็นหลักสำคัญ

4.4.1.9 เรื่อง : การบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ จัดทำโดย เอก อังคมธากร

งานวิจัยนี้มี วัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนประชากรทั้งหมด 6,276 คน กำหนดขนาด ของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 362 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test และทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี LSD

ผลการวิจัยพบว่า 1. ประชาชนมีการเห็นด้วยต่อการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านถนน ($\bar{X} = 3.76$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านไฟฟ้าสาธารณะ ($\bar{X} = 3.70$) ด้านทางระบายน้ำ ($\bar{X} = 3.69$) ส่วนด้านน้ำประปา ($\bar{X} = 3.66$) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ 2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามการเห็นด้วยของ ประชาชน ที่มี เพศ ต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 อายุ ต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ระดับการศึกษา ต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน อาชีพ และ รายได้ต่อเดือน ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลควรริบดำเนินการซ่อมแซม ควรให้มีการจัดทำถนนเชื่อม ระหว่างหมู่บ้าน ให้ได้มาตรฐาน ควรปรับปรุงในเรื่องของคุณภาพน้ำประปาเพราะน้ำไม่สะอาด ชุม มีตะกอนและมีกลิ่นเหม็น น้ำไหลไม่สม่ำเสมอ ด้านสาธารณสุขการควรมีการก่อสร้างไฟฟ้า สาธารณะตามถนนและตามซอยต่าง ๆ อย่างทั่วถึง ทางระบายน้ำยังมีไม่เพียงพอ ยังไม่ทั่วถึงทั้ง หมู่บ้าน เวลาฝนตกน้ำจะท่วมขังในบางจุดที่ไม่มีทางระบาย เมื่อน้ำขังเป็นเวลานานทำให้น้ำเน่าเสียส่งกลิ่นเหม็น จึงควรก่อสร้างทางระบายน้ำเพิ่มเติม

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย จากการสังเคราะห์พบว่า การตราพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีเจตนารมณ์ที่จะกระจายอำนาจการปกครองกลางไปสู่ท้องถิ่นให้มากขึ้น เพื่อประชาชนในท้องถิ่นจะได้มีส่วนร่วมในการบริหารและพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลตรงตามความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดังต่อไปนี้ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ราชการมอบหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ที่สำคัญคือการจัดระบบบริการสาธารณะในด้านต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง นอกจากนี้พระราชบัญญัตินี้ยังได้วางแนวทางการกระจายอำนาจการบริหารจัดการไม่ว่าจะเป็นการถ่ายโอนงาน ถ่ายโอนงบประมาณ ถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนราชการต่าง ๆ เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและวางแนวทางการพัฒนาตำบล โดยมุ่งเน้นวัตถุประสงค์หลัก คือ การกระจายภารกิจต่าง ๆ ที่รัฐบาลดำเนินให้กับท้องถิ่น ทั้งหมด 245 ภารกิจ ใน 6 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการดูแลรักษาวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความสำคัญมากขึ้นในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ การพัฒนาถนน ไฟฟ้า น้ำประปา และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ประการเหล่านี้ทำให้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภopakพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อประเมินผลการให้บริการและเป็นการรับทราบปัญหาของการให้บริการที่มีต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่ามีความจำเป็นต้องพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

2.1.1 ด้านถนน พบว่า ประชาชนมีการเห็นด้วยต่อการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภopakพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านถนน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคลอง

กระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ควรริบดำเนินการซ่อมแซม ควรให้มีการจัดทำถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้านให้ได้มาตรฐาน ควรเพิ่มการก่อสร้างถนนเพื่อการเกษตร และควรมีมาตรการในการจำกัดน้ำหนักรถบรรทุกที่วิ่งผ่านถนนลาดยาง หรือคอนกรีต ของหมู่บ้าน

2.1.2 ด้านน้ำประปา พบว่า ประชาชนมีการเห็นด้วยต่อการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านน้ำประปา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ควรปรับปรุงในเรื่องของคุณภาพน้ำประปาเพราะน้ำไม่สะอาด ชุมมีตะกอนและมีกลิ่นเหม็น น้ำไหลไม่สม่ำเสมอ บางจุดที่ท่อประปาแตกยังไม่ได้รับการซ่อมแซมควรริบดำเนินการซ่อมแซม

2.1.3 ด้านไฟฟ้าสาธารณะ พบว่า ประชาชนมีการเห็นด้วยต่อการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชด้านไฟฟ้าสาธารณะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ด้านสาธารณูปการควรมีการก่อสร้างไฟฟ้าสาธารณะตามถนนและตามซอยต่าง ๆ อย่างทั่วถึง

2.1.4 ด้านทางระบายน้ำ พบว่า ประชาชนมีการเห็นด้วยต่อการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านทางระบายน้ำ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ทางระบายน้ำยังมีไม่เพียงพอ ยังไม่ทั่วถึงทั้งหมู่บ้าน เวลาฝนตกน้ำจะท่วมขังในบางจุดที่ไม่มีทางระบาย เมื่อน้ำขังเป็นเวลานานทำให้น้ำเน่าเสียส่งกลิ่นเหม็น จึงควรก่อสร้างทางระบายน้ำเพิ่มเติม

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

2.2.1 ทำให้มีการพัฒนาคุณภาพน้ำประปาเพราะน้ำไม่สะอาด ชุมมีตะกอนและมีกลิ่นเหม็น น้ำไหลไม่สม่ำเสมอ

2.2.2 การวิจัยเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อประสิทธิให้ดียิ่งขึ้น

2.3 หน่วยงานที่น่าผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชควรศึกษาในรายละเอียดส่วนย่อยของการพัฒนาชุมชน ในแต่ละด้านอย่างละเอียดเพื่อสนับสนุนข้อมูลการวิจัยให้ตรงกับความจริงมากยิ่งขึ้น

4.4.1.10 เรื่อง : นโยบายของเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมชายหาดอ่าวประจวบ จัดทำโดย ภัทรพล พูลศักดิ์

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษานโยบายของเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมชายหาดอ่าวประจวบ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของนโยบายและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมชายหาดอ่าวประจวบ ของประชาชนที่มีเพศ อายุ และอาชีพ ต่างกัน และ3) เพื่อเสนอแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมชายหาดอ่าวประจวบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 391 คนแล้วใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ใช้การแจกแจง ไค-สแควร์ (Chi-Square) แล้วทำการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า 1) นโยบายของเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมชายหาดอ่าวประจวบ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ด้านการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน 2) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศและอาชีพของประชาชน ไม่มีความสัมพันธ์กับการจัดการสิ่งแวดล้อมชายหาดอ่าวประจวบ โดยรวม 3 ด้าน ส่วนปัจจัยด้านอายุของประชาชน มีความสัมพันธ์กับการจัดการสิ่งแวดล้อมชายหาดอ่าวประจวบ โดยรวม 3 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ประชาชนเสนอแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมชายหาดอ่าวประจวบ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว คือ ป้ายบอกทางท่องเที่ยวในชุมชน ทำลายทัศนียภาพอันสวยงาม ด้านการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต คือ ประชาชนควรมีส่วนร่วมของการป้องกัน ฟื้นฟู ส่งเสริม สุขภาพอนามัยและสุขภาพพลานามัย สิ่งแวดล้อมชายหาด ด้านการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน คือ ควรปรับปรุง ระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) **ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย** จากการสังเคราะห์ พบว่า ปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งภาวะความเสื่อมโทรม และการลดลงของทรัพยากรธรรมชาติ ก่อให้เกิดมลพิษปนเปื้อนทั้งมลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศมลพิษทางดิน มลพิษจากขยะ และของเสียอันตราย รวมถึงการตกค้างของสารอันตรายในสิ่งแวดล้อม ขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลเป็นปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมที่สำคัญประการหนึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความสกปรก และความไม่เป็นระเบียบของบ้านเมือง ปัญหาจากขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลนอกจากจะส่งผลกระทบต่อ

สิ่งแวดล้อมแล้ว ยังสร้างความเดือดร้อนรำคาญและความเสียหายต่อสุขภาพ และจิตใจของมนุษย์อีกด้วย รัฐบาลสมัยปัจจุบันได้ประกาศให้ปัญหาขยะเป็นวาระแห่งชาติ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องบริหารจัดการขยะ ทั้งต้นทาง กลางทาง และขยะปลายทาง อย่างมีประสิทธิภาพ แต่จากผลการดำเนินงานที่ผ่านมา หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ยังมีการบริหารจัดการขยะยังไม่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ปัญหาขยะยังมีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง หน่วยงานภาครัฐ หรือองค์กรที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการขยะ ต้องมีการกำหนดนโยบาย เป้าหมายในการบริหารจัดการขยะที่ชัดเจน ต้องมีแผนปฏิบัติการและดำเนินการตามแผนอย่างต่อเนื่อง

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

หน่วยงานหรือองค์กร ที่รับผิดชอบส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนเห็นผลกระทบของขยะที่จะเกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้ามีการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และสร้างความตระหนักในการจัดการขยะในครัวเรือนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรอุปโภค บริโภค ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและนำความรู้ไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

หน่วยงานภาครัฐหรือองค์กรที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการขยะต้องเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้าร่วมในการบริหารจัดการขยะ ตั้งแต่ร่วมเสนอประเด็นปัญหาสภาพปัญหาปัจจุบันของขยะ เพื่อนำมากำหนดนโยบายและนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจะทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลเร็วขึ้น

4.4.1.11 เรื่อง : ความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ของบริษัทไทยนามพลาสติกส์ จำกัด (มหาชน) ตำบลอ้อมน้อย อำเภอกะทู้ม้วน จังหวัดสมุทรสาคร จัดทำโดย บัญชิต สุขเนตร

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย และอาชีวอนามัยของบริษัทไทยนามพลาสติกส์ จำกัด (มหาชน) 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อประสิทธิภาพของระบบความปลอดภัย และอาชีวอนามัยของบริษัทไทยนามพลาสติกส์ จำกัด (มหาชน) จำแนกตาม เพศ อายุ และประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน และ3) เพื่อเสนอแนวทางการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ไทยนามพลาสติก จำกัด (มหาชน) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานของบริษัทไทยนามพลาสติกส์ จำกัด (มหาชน) จำนวน 233 คนใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Sample Random Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติอนุมานหรืออ้างอิง ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว F-test

(One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์

ผลการวิจัยพบว่า 1) พนักงานมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพของระบบความปลอดภัย และอาชีวอนามัยของบริษัทไทยนามพลาสติกส์ จำกัด (มหาชน)โดยรวม อยู่ในระดับมาก ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการคุ้มครองความปลอดภัย รองลงมา ด้านกฎระเบียบ และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน 2) พนักงานที่มี เพศ อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพของระบบความปลอดภัย และอาชีวอนามัยของบริษัท ไทยนามพลาสติกส์ จำกัด (มหาชน) โดยรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน 3) พนักงานบริษัท ไทยนามพลาสติกส์ จำกัด (มหาชน) ได้เสนอแนวทางการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยคือควรติดตั้งเครื่องฟอกอากาศในพื้นที่ทำงานในส่วนที่มีฝุ่นละอองในอากาศมากควรใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นควันในโรงงาน และควรดูแลเรื่องกลิ่นของสารเคมีควรปฏิบัติตามกฎระเบียบของบริษัทเรื่องความปลอดภัย และอาชีวอนามัยอย่างรัดกุม

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย จากการสังเคราะห์ พบว่า ในปัจจุบันเศรษฐกิจของประเทศไทยมีการเติบโตอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมและมีการขยายตัวต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าในช่วงเวลาปัจจุบันเศรษฐกิจจะได้รับผลกระทบจากโรคระบาดโควิด-19 แต่ในภาคอุตสาหกรรมส่วนมากยังมีการดำเนินการผลิตอย่างต่อเนื่องปกติและในปัจจุบัน นั้นภาคอุตสาหกรรมได้มีการนำเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย และมีประสิทธิภาพสูงมาใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการในการบริโภคสินค้าทั้งในประเทศและเพื่อการส่งออกต่างประเทศ ทำให้เกิดความต้องการแรงงานในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และอาชีวอนามัยจากการทำงานทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้ผู้ใช้แรงงานในภาคอุตสาหกรรมมีความเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายต่อสุขภาพจากมลภาวะสิ่งแวดล้อมและอุบัติเหตุทำให้เกิดการได้รับบาดเจ็บ การสูญเสียทางร่างกายและการสูญเสียชีวิตของพนักงานผู้ปฏิบัติงาน

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

การฝึกอบรมพนักงานให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมความปลอดภัยอย่างแท้จริง ยกตัวอย่างเช่น การอบรมทบทวนกฎระเบียบความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมในการทำงาน การอบรมการป้องกันอันตรายสารเคมีจาก

กระบวนการผลิต การอบรมความตระหนักด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมการใช้อุปกรณ์ ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล การอบรมการทำงานในสถานที่อันตราย เป็นต้น และจากการสัมภาษณ์ พบว่าพนักงานส่วนมากยังไม่มีความรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงานเป็นสาเหตุทำให้เกิดพฤติกรรม การทำงานที่ไม่ปลอดภัยและเกิดอุบัติเหตุ

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

บริษัทฯ ควรมีกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของพนักงานมากกว่านี้ เนื่องจากการ สัมภาษณ์ผู้บริหารพบว่าพนักงานมีส่วนร่วมกับความปลอดภัยยังน้อย ไม่เข้าใจถึงความสำคัญและมีความ เข้าใจไม่ถูกต้อง ควรมีการเพิ่มช่องทางต่าง ๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมระหว่างพนักงานกับความ ปลอดภัย ยกตัวอย่างเช่น กำหนดให้พนักงานทุกคนทำการเขียนรายงาน พฤติกรรมความปลอดภัย (Behavior Base Safety-BBS) ซึ่งเป็นกิจกรรมการสังเกตพฤติกรรมการทำงานของพนักงานโดย พนักงาน และหน่วยงานความปลอดภัย เพื่อให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎระเบียบและดูแลใส่ใจ การปฏิบัติงานของพนักงานให้เกิดความปลอดภัย หรือให้พนักงานสังเกตพฤติกรรมการทำงานระหว่าง กันเองตามหลักการเพื่อนช่วยเพื่อน

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

บุคลากรด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม จากการสัมภาษณ์ ผู้บริหารหลายท่านมีความเห็นตรงกันว่าพนักงานหน่วยงานความปลอดภัยไม่สามารถบริการงานด้าน ความปลอดภัยได้ทุกพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้พนักงานที่ปฏิบัติงานขาดความรู้ความเข้าใจในการ ทำงาน จึงจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องมีบุคลากรด้านความปลอดภัยอย่างเพียงพอ

4.4.1.12 เรื่อง : ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ สถานี

ตำรวจนครบาลบางมด เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร จัดทำโดย มานิจ สัตยาคุณ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของ ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ สถานีตำรวจนครบาลบางมด เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษา เปรียบเทียบประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ สถานีตำรวจนครบาลบางมด เขต จอมทอง กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกัน 3) เพื่อเสนอแนวทาง ส่งเสริมประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ สถานีตำรวจนครบาลบางมด เขต จอมทอง กรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง คือ คณะกรรมการชุมชน จำนวน 127 คน สุ่มตัวอย่างแบบการใช้โอกาสความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลากสถิติที่ใช้คือ ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวน ทางเดียว F-test (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะ ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ สถานีตำรวจนครบาลบางมด เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร สรุปลงโดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการให้บริการแก่ประชาชนและชุมชน รองลงมาคือ ด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ ด้านการประชาสัมพันธ์ 2) คณะกรรมการชุมชนที่มี เพศ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ สถานีตำรวจนครบาลบางมด เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร โดยรวมไม่แตกต่างกัน 3) แนวทางส่งเสริมประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ สถานีตำรวจนครบาลบางมด เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร คือ ควรเพิ่มผู้แต่งในชุมชนและให้ตำรวจร่วมกับอาสาสมัครเพิ่มความถี่ในการร่วมกันออกตรวจชุมชน เวลากลางวันบ่อยขึ้น ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ควรเพิ่มกำลังให้มากกว่านี้เพื่อแก้ปัญหาและความต้องการของชุมชน และควรเพิ่มช่องทางประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับปัญหาเสพติดให้มากขึ้น

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย จากการสังเคราะห์ พบว่า ปัญหาอาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในทุกสังคม และอยู่คู่กับสังคมมาทุกยุคทุกสมัย เนื่องจากมนุษย์มีความต้องการที่ไม่มีขอบเขตจำกัด การอยู่รวมกันของคนในสังคมนั้นประกอบด้วยบุคคลที่มีพื้นฐานที่แตกต่างกัน ย่อมก่อให้เกิดความขัดแย้ง และนำไปสู่การกระทำผิดกฎหมายของสังคมได้ ปัญหาอาชญากรรมดังกล่าวเกิดขึ้น ตั้งแต่ครั้งที่สังคมยังมีความเข้มแข็งในการต่อสู้ป้องกันตนเองจากบรรดาอาชญากร ซึ่งฉกฉวยโอกาสหากินบนผลประโยชน์ของสุจริตชน จนถึงระยะเวลาต่อมาที่รัฐมีความเข้มแข็งมากขึ้น จากการรวมบทบาทความสำคัญไว้ที่หน่วยงานของรัฐ ในลักษณะรัฐเป็นศูนย์กลางของทุกสรรพอำนาจ ซึ่งการจัดการกับปัญหาดังกล่าว รัฐมีอำนาจที่ได้รับมอบหมายจากประชาชนในการสร้างกลไกการควบคุมทางสังคม โดยการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อควบคุมพฤติกรรมของคนในสังคม ดังนั้น เมื่อบุคคลใดละเมิดต่อกฎหมายจึงต้องมีกลไกในการดำเนินการกับผู้นั้นเพื่อ เป็นการรักษาความสงบสุขของคนในสังคม การรักษาความปลอดภัยในสังคม ไม่ว่าจะเป็ในเมืองหรือชนบทเป็นที่ของสมาชิกทุกคนในสังคมมาแต่โบราณกาลในประเทศไทยนี้ หลักฐานทางประวัติศาสตร์แสดงชัดเจนว่าการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมนั้น เป็นความรับผิดชอบของแต่ละท้องถิ่น แต่ละชุมชนโดยอาศัยกฎหมาย ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงตราไว้เป็นหลัก ผู้เป็นหัวหน้าในการป้องกันและปราบปรามระดับตำบลและหมู่บ้าน ไตแก กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งก็คือ ราษฎรนั่นเอง ต่อมาเมื่อระบบการปกครองได้รับการพัฒนามากขึ้นและมีการยอมรับให้รัฐเป็นผู้ที่ประชาชนมอบหมายให้พิทักษ์สิทธิและเสรีภาพของประชาชน หน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยในสังคม จึงได้รับการโอนไปสู่ภาครัฐอย่างสมบูรณ์

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

การดำเนินการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคมของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ควรจะนำกิจกรรมในการพัฒนาตนบุคลิกภาพ ด้านสมรรถนะส่วนบุคคล ด้านการรับรู้บทบาท ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านการมีส่วนร่วม เขามาเป็นกิจกรรมในการดำเนินการพัฒนาตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เพื่อให้การปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์มีประสิทธิภาพ ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

การสร่างหลักสูตรอบรมตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ในเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม โดยการนำตัวแปรที่ได้จากการศึกษา ได้แก่ การมีบุคลิกภาพที่ดี การมีสมรรถนะส่วนบุคคล มีการรับรู้บทบาท มีการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมในชุมชนไปพัฒนาเป็นหลักสูตรใหม่มีมาตรฐาน สามารถนำไปใช้ได้หลายพื้นที่ในระดับภูมิภาคหรือระดับประเทศต่อไป

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

สำนักงานตำรวจควรที่จะนำการทำงานเป็นทีม คือ กิจกรรมการทำงานร่วมกันเป็นทีม และกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาบุคคลและทีม เพื่อให้องค์กรขับเคลื่อนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

4.4.1.13 เรื่อง : บทบาทหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลบางเก่า อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้ 1) เพื่อศึกษาบทบาทการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลบางเก่า อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา 2) เพื่อเปรียบเทียบบทบาทการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลบางเก่า อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ที่มี เพศ อายุ การศึกษา แตกต่างกัน 3) เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลบางเก่า อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนจำนวน 361 คน แล้วใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งการสุ่มแบบบังเอิญเป็นการแจกแบบสอบถามให้กับประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบางเก่า อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา โดยบังเอิญไม่ได้จำเพาะเจาะจงว่าเป็นใคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) สถิติ ค่าความถี่ (ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะเปรียบเทียบค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

ผลการวิจัย พบว่า 1) บทบาทการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลบางเก่า อำเภอลำดวน จังหวัดเพชรบุรี พบว่า โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ระดับมากที่สุด คือ ด้านไฟฟ้า รองลงมาคือ ด้านถนน และน้อยสุดคือ ด้านประปา 2) ประชาชนที่มีเพศ และการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลบางเก่า อำเภอลำดวน จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลบางเก่า อำเภอลำดวน จังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลบางเก่า อำเภอลำดวน จังหวัดเพชรบุรี ด้านไฟฟ้า เทศบาลควรให้ความรู้และแจ้งให้ประชาชนรับทราบและเข้าใจว่ามีการประชาสัมพันธ์การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะมีความเหมาะสมในจุดที่ป้องกันเหตุร้ายได้ตลอดเวลา ด้านประปา พนักงานเจ้าหน้าที่เทศบาลควรให้ความรู้ ชี้แจง อธิบายและบอกถึงรายละเอียดต่าง ๆ ให้ประชาชนได้รับทราบ รับรู้ข้อมูลและมีความเข้าใจในการดูแลระบบการจ่ายน้ำประปามีความสม่ำเสมอมีบริการที่รวดเร็วในการปรับปรุงซ่อมแซมได้อย่างถูกต้อง ด้านถนน เทศบาลควรมีการก่อสร้าง ปรับปรุง บูรณะ ซ่อมแซมถนนที่ชำรุดได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพได้รวดเร็วและเทศบาลจะได้มีการพัฒนาระบบการจราจรและพร้อมในการช่วยเหลือเมื่อได้รับความเดือดร้อนในเส้นทาง

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย ผลการสังเคราะห์ พบว่า พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 และมาตรา 17 บัญญัติให้เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนอกจากจะมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองแล้วยังมีอำนาจหน้าที่ในการประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดอีกด้วย

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

ผู้บริหารท้องถิ่นควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นอย่างเต็มที่ จะเกิดประโยชน์แก่ประชาชน

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

เศรษฐกิจ สังคม และชุมชน ควรมีการจัดบุคลากรลงพื้นที่ให้ความรู้ด้านการรวมกลุ่มทางการเกษตรจัดอบรมการแก้ปัญหาดินและน้ำเสื่อมคุณภาพ ส่งเสริมให้มีเทคโนโลยีในการผลิตพืชผล

ทางการเกษตรที่มีคุณภาพชี้แจงผลเสียของการใช้สารเคมีทำให้เกิดสารตกค้างในผลผลิตเป็นปัญหาด้านการเกษตร รวมถึงจัดอบรมให้มีการทำบัญชีครัวเรือนในระยะยาว

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ควรมีการส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพในพื้นที่ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และมีความต่อเนื่อง มีมาตรการดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงส่งเสริมการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ท้องถิ่น

4.4.1.14 เรื่อง : การพัฒนาท้องถิ่นตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลหนองพลับ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จัดทำโดย ณธินันท์ มากอิม

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้ 1) เพื่อศึกษาการพัฒนาท้องถิ่นตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองพลับ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาท้องถิ่นตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองพลับ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มีเพศ อายุ และอาชีพต่างกัน และ3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลหนองพลับ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนจำนวน 362 คน แล้วใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งการสุ่มแบบบังเอิญเป็นการแจกแบบสอบถามให้กับประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลหนองพลับ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยบังเอิญไม่ได้จำเพาะเจาะจงว่าเป็นใคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติค่าความถี่ (ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะเปรียบเทียบค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

ผลการวิจัย พบว่า 1) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนของเทศบาลตำบลหนองพลับ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรองลงมาคือ ด้านการพัฒนาด้านสาธารณสุขและคุณภาพชีวิต และน้อยสุดคือ ด้านส่งเสริมคุณภาพอาชีพ ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ตามลำดับ 2) ประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลหนองพลับ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มีเพศ และอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลหนองพลับโดยรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายได้ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลหนองพลับแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3) ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองพลับ ตำบลหนองพลับ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้เสนอแนวทางการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนโดยให้เทศบาลควรให้ความรู้และแจ้งให้ประชาชนรับทราบและเข้าใจว่ามีการประชาสัมพันธ์เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการ/กิจกรรม ด้านส่งเสริมคุณภาพอาชีพ ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ ควรให้ประชาชนได้รับทราบ รับรู้ข้อมูลและมีความเข้าใจในการบริหาร ส่งเสริมความสัมพันธ์ ความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษา ด้านส่งเสริมคุณภาพอาชีพ ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นคือ การจัดระเบียบพื้นที่ บริเวณตลาดสดของเทศบาลควรดูแลความสะอาดและบริการด้านสุขภาพอนามัยแก่ประชาชนของเทศบาล ในเรื่องการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค ดังต่อไปนี้การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสุขภาพของประชาชน

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) **ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย** จากการสังเคราะห์ พบว่า การสร้างการเรียนรู้ให้มีวิถีพอเพียง โดยเกิดจากประชาชนในพื้นที่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมและรับจ้างจึงไม่มีเวลาในการเลี้ยงดูบุตรและ ผู้ปกครองมีรายได้น้อย นายเกษียรเกียรติ ทวีกาญจน์ จึงเล็งเห็นว่า การที่ประชาชนในชุมชนที่มีอาชีพเกษตรกรรมและรับจ้าง จะส่งผลกระทบต่อเด็ก ควรสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อเป็นส่งเสริมพัฒนาการ สร้างการเรียนรู้ให้แก่เด็กก่อนวัยเรียน จึงทำประชาคม 7 ชุมชนในเทศบาล มติจากประชาคมทำให้เกิดศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขึ้นเพื่อเป็นการดูแลเด็กได้ทั่วถึงและเป็นศูนย์กลางในการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมและร่วมพัฒนาเด็กและเยาวชนในชุมชน เมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2555 แรกรับเด็กจำนวน 35 คน มีพี่เลี้ยง 2 คน โดยวางรากฐานให้เด็กได้มีโอกาสทางการศึกษาก่อนวัยเรียน และสนับสนุนให้เด็กเล็กเหล่านี้เข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมของชุมชน โดยมีกติกาทิศทางเทศบาลคือจะรับเด็กในเขตพื้นที่ของเทศบาลก่อนถ้าหากยังรับเพิ่มก็จะรับเด็กนอกพื้นที่เขตเทศบาล การรับเด็กจะรับเด็กที่มีอายุระหว่าง 2-3 ปี ปัจจุบันมีเด็กเข้ารับการศึกษาก่อนวัยเรียน 70 คน ด้านการเรียนการสอนจะมีการปรับปรุงหลักสูตรการสอนตลอดเวลาเพื่อการพัฒนาเด็กทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมพร้อมทั้งสอดแทรกหลักการมีส่วนร่วมให้เด็กได้รับรู้ปฏิบัติตามและพัฒนาศักยภาพ

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง ความเชื่อมโยงและมีส่วนร่วมระหว่างประชาชนทุกกลุ่มกับเด็กเล็ก

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

จะเป็นแนวทางในการดำเนินการขับเคลื่อนศาสตร์พระราชาได้อย่างยั่งยืน

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

กลุ่มผู้สูงอายุ จะมีการถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านการเล่านิทานกลุ่มเรียนรู้พอเพียง มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านเกษตรกรรมและความพอเพียงตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง รพ.สต.จะมีการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการรักษาสุขภาพอนามัยทางช่องปาก อสม. จะเข้าร่วมการเก็บข้อมูลพื้นฐานเด็กเช่นการเก็บส่วนสูง น้ำหนัก กลุ่มป้องกันภัย เข้ามาร่วมสาธิตการป้องกันไฟและวิธีการหนีไฟ กลุ่มน้ำประปา จะมีการนำน้ำมาร่วมกับศูนย์โดยการซื้อขายแบบผูกขาด. เทศบาลตำบล จะเป็นแหล่งที่สนับสนุนงบประมาณและเป็นหน่วยที่ให้คำปรึกษาแนะนำวิธีการแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น และศูนย์ข้อมูลข่าวสารที่เป็นเครื่องมือที่ใช้กระจายข่าวเกี่ยวกับกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

4.4.1.15 เรื่อง : การใช้หลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร จัดทำโดย จุฑามาศ รัตนจันทร์

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้ 1) เพื่อศึกษาการใช้หลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร 2) เพื่อเปรียบเทียบการใช้หลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร ที่มีเพศ อายุ และตำแหน่งงาน แตกต่างกัน และ 3) เพื่อเสนอแนวทางการใช้หลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร 4 แห่ง จำนวน 207 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) มาตรฐานประมาณค่าห้าระดับ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 วิเคราะห์และประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมี 2 ประเภท ได้แก่ 1) สถิติเชิงพรรณนา คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ 2) สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé) และใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร โดยรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักความคุ้มค่า ด้านหลักความรับผิดชอบ และด้านหลักการมีส่วนร่วม ตามลำดับ 2) ผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย พบว่า บุคลากรสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครที่มีเพศต่างกัน มีการใช้หลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานบริการสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร โดยรวม และในรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนที่มีอายุต่างกัน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน แต่ในรายด้าน พบว่า ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักความรับผิดชอบ ไม่แตกต่างกัน และด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักความคุ้มค่า ด้านหลักการมีส่วนร่วม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ 0.05 และที่มีตำแหน่งงานต่างกัน โดยรวม แตกต่างกัน แต่ในรายด้าน พบว่าด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักความคุ้มค่า ไม่แตกต่างกัน และด้านหลักนิติธรรมด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักการมีส่วนร่วม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้หลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรสาธารณสุขภาครัฐ จังหวัดสมุทรสาคร มีดังนี้ 1) บุคลากรสาธารณสุขภาครัฐ จังหวัดสมุทรสาคร ควรรักษามาตรฐานที่ดีอยู่แล้วต่อไปอย่างต่อเนื่องในด้านนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม และด้านหลักความโปร่งใส ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งจะเป็นแบบอย่างองค์กรคุณภาพที่ดีทั้งในและนอกหน่วยงาน 2) บุคลากรสาธารณสุขภาครัฐ จังหวัดสมุทรสาคร ควรมีการส่งเสริมพัฒนาให้มีการใช้หลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติหน้าที่ในด้านหลักความคุ้มค่าด้านหลักความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอยู่ในระดับมาก และด้านหลักการมีส่วนร่วม ควรเน้นให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมของบุคลากรสาธารณสุขภาครัฐ จังหวัดสมุทรสาคร และผู้รับบริการเป็นอย่างมากตามหลักความเป็นเลิศทางธรรมาภิบาล ซึ่งอยู่ในระดับมาก แต่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดใน 6 ด้าน ซึ่งจะเป็นองค์กรคุณภาพที่ดี และมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) **ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย** จากการสังเคราะห์ พบว่า การบริหารจัดการในภาครัฐและภาคเอกชนให้ความสำคัญกับระบบคุณธรรม จริยธรรม เนื่องจากการบริหารและการจัดการทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนประสบกับภาวะวิกฤติอันเกิดจากการทุจริตที่ระบาดออกไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ความไม่รับผิดชอบต่อสังคมหรือส่วนรวม ค่านึงแต่ประโยชน์ของตนเอง และพวกพ้อง และด้วยในสถานการณ์การระบาดของโควิด 19 ที่เริ่มมาตั้งแต่เดือนธันวาคม 2562 ปีที่แล้วก่อให้เกิดความกังวลกับประชาชนไทย ทั้งความกังวลจากการติดเชื้อและความกังวลจากผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมที่จะตามมา

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

เน้นความจำเป็นของการใช้วิธีการจัดการแบบเอกชนมาใช้กับภาครัฐในเรื่องการเงิน บุคลากร เทคโนโลยี เพื่อให้เกิดผลลัพธ์อย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัด และคุ้มค่า

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

การดำเนินกระบวนการนโยบายสาธารณะอย่างเปิดเผยคาดเดาได้ และเห็นแจ้ง ซึ่งก็คือกระบวนการที่โปร่งใส การมีระบบราชการที่สำนึกในจิตวิญญาณแห่งอาชีพ การมีรัฐบาลที่เป็นฝ่ายบริหารที่มีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการกระทำของตนเอง และมีประชาสังคมที่เข้มแข็งและมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ และทั้งหมดนี้ต้องเคารพต่อการปกครองโดยหลักนิติธรรม

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

การจัดองค์การหลังระบบราชการ คือรัฐต้องกระจายอำนาจให้กับผู้ปฏิบัติ มีผลลัพธ์เป็นเป้าหมาย รู้จักรับผิดชอบเป้าหมายองค์การ ลูกค้ำกำหนดขอบเขตงาน ต้องทำงานเชิงรุก มีค่าตอบแทนที่หลากหลาย พร้อมให้ความสำคัญกับผู้ชำนาญการ ยอมรับการเปลี่ยนแปลงได้ ใช้การเปลี่ยนแปลงให้เป็นโอกาส ให้รางวัลแก่กลุ่ม และประเมินผลงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนา

4.4.1.16 เรื่อง : การนำนโยบายลดภาวะฝุ่นละอองที่เล็กกว่า 2.5 ไมครอนไปปฏิบัติของสำนักงานขนส่งจังหวัด สมุทรสาคร จัดทำโดย อูสา เนียมมณี

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้ 1) เพื่อศึกษาการนำนโยบายลดภาวะฝุ่นละอองที่เล็กกว่า 2.5 ไมครอนไปปฏิบัติของสำนักงานขนส่งจังหวัดสมุทรสาคร 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการนำนโยบายลดภาวะฝุ่นละอองที่เล็กกว่า 2.5 ไมครอนไปปฏิบัติของสำนักงานขนส่งจังหวัดสมุทรสาคร ที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษา แตกต่างกัน และ3) เพื่อเสนอแนวทางการลดภาวะฝุ่นละอองที่เล็กกว่า 2.5 ไมครอนไปปฏิบัติของสำนักงานขนส่งจังหวัดสมุทรสาคร การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนที่มาใช้บริการเกี่ยวกับการการตรวจสภาพรถที่สำนักงานขนส่งจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 295 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) สถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะเปรียบเทียบค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่การนำนโยบายลดภาวะฝุ่นละอองที่เล็กกว่า 2.5 ไมครอนไปปฏิบัติของสำนักงานขนส่งจังหวัดสมุทรสาคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการลดแหล่งกำเนิดฝุ่นละออง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการคมนาคมขนส่ง และด้านการลดผลกระทบ มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ตามลำดับ 2) ประชาชนที่มี เพศ และอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายลดภาวะฝุ่นละอองที่เล็กกว่า 2.5 ไมครอนไปปฏิบัติของสำนักงานขนส่งจังหวัดสมุทรสาคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ข้อเสนอแนวทางการลดภาวะฝุ่นละอองที่เล็กกว่า 2.5 ไมครอนไปปฏิบัติของสำนักงานขนส่งจังหวัดสมุทรสาคร ดังนี้ 1) ด้านการลดแหล่งกำเนิดฝุ่นละออง ควรจัดให้มีการให้ความรู้กับประชาชนที่มานั่งรอคิวชำระให้มีเสียงตามสาย ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับควันดำทางเสียงตามสายหรือแผ่นพับ 2) ด้านการลดผลกระทบ ควรจัดให้มีการสาธิตการตรวจสอบกำลังอัดในกระบอกสูบ 3) เพื่อป้องกันการสึกหลอของ และ 4) ด้านการ

คมนาคมขนส่ง เมื่อตรวจวัดค่าควันดำแล้วผลการตรวจวัดเกินค่ามาตรฐาน ไม่ควรพ่น “ห้ามใช้” ควรให้เจ้าของนำรถยนต์ไปดำเนินการแก้ไขก่อน

4.4.1.17 เรื่อง : บทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้บริหารเทศบาลเมือง ไร่ขิง อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม จัดทำโดย ภัสภฤช สุขเสน

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้บริหารเทศบาลเมือง ไร่ขิง อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้บริหารเทศบาลเมืองไร่ขิง อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม ของคณะกรรมการชุมชนที่มี เพศ อายุ และระยะเวลาที่อาศัย แตกต่างกัน และ 3) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นของผู้บริหารเทศบาลเมืองไร่ขิง อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง คือ คณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลเมืองไร่ขิง จำนวน 148 คน สุ่มตัวอย่างแบบการใช้โอกาสความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากแบบทดแทน ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้คือ ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติอนุมานหรืออ้างอิง ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว F-test (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์

ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้บริหารเทศบาลเมืองไร่ขิง อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม สรุปโดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการวางแผน รองลงมาคือ ด้านการจัดองค์กร และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการกำกับดูแล 2) ประชาชนที่มีเพศ อายุ และระยะเวลาที่อาศัย ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้บริหารเทศบาลเมืองไร่ขิง อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยรวมไม่แตกต่างกัน 3) แนวทางบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้บริหารเทศบาลเมืองไร่ขิง อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม คือ ผู้บริหารเทศบาลควรมีจัดประชุมเพื่อชี้แจงการใช้จ่ายงบประมาณในแต่ละปีให้คณะกรรมการชุมชนทราบ ผู้บริหารเทศบาลควรเปิดโอกาสให้คณะกรรมการชุมชนมีส่วนร่วมในการรับรู้เรื่องงบประมาณให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และผู้บริหารเทศบาลควรเปิดโอกาสให้คณะกรรมการชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาชุมชน พัฒนาท้องถิ่น ตระหนักถึงการมีส่วนร่วมด้วยกันระหว่างเทศบาลและประชาชน มีกระบวนการตรวจประเมินผลการดำเนินงานของเทศบาลเพื่อให้เป็นองค์กรที่มีโครงสร้างที่มีคุณภาพบุคลากรที่มีศักยภาพและพัฒนาต่อไป

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย จากการสังเคราะห์ พบว่า อำนาจการปกครองของไทยมีการกระจายจากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นตามลำดับ การปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการพัฒนาประเทศ เพราะชุมชนมีโอกาสบริหารจัดการให้เจริญก้าวหน้า บริหารจัดการทรัพยากรที่มีในท้องถิ่นและสร้างศักยภาพให้ท้องถิ่นเป็นสังคมที่น่าอยู่และสงบสุขเรียบร้อย ผู้บริหารท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นเป็นหัวเรือใหญ่ในการนำพาองค์กรและชุมชนไปในทิศทางที่ดีประชาชนเป็นผู้เลือกสรรจากระบอบประชาธิปไตยและการมุ่งหวังในตัวผู้นำเป็นอย่างมาก ผู้บริหารท้องถิ่นควรตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนและพัฒนาศักยภาพ วิสัยทัศน์ แนวความคิด ค่านิยม ภาวะการเป็นผู้นำที่ดีของชุมชนมีความคิดสร้างสรรค์ที่ดีและมีมุมมองการไกล มีคุณธรรมจริยธรรมและหลักธรรมในการบริหารวางแผนนโยบาย ความสัมพันธ์กับชุมชนของตนเองแต่อำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นก็มีเขตจำกัดและควบคุมจากส่วนกลางตามระบอบราชการ หลักการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบของเทศบาลมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตลอดมาเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของแต่ละช่วงสมัย ซึ่งปัญหาและอุปสรรคหลายประการที่ทำให้การปกครองท้องถิ่นไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเต็มที่ตามวัตถุประสงค์ในการปกครองประเทศ โดยเฉพาะวัตถุประสงค์หลักในการปกครองท้องถิ่น คือ การให้ประชาชนได้ เข้ามามีส่วนรวมในการเมืองการปกครอง โดยมีตัวแทนของประชาชนในรูปของคณะกรรมการชุมชนที่ทำหน้าที่แทนประชาชนในการบริหารเทศบาลในการพัฒนาประเทศการปกครองที่เป็นธรรม หรืออาจเรียกได้ว่า การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหลักธรรมรัฐหลักธรรมมาภิบาล ไซเป็นเครื่องมือในการบริหารเทศบาลและเป็นการสะสมความรู้ที่เป็นวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน เป็นสังคมการเคารพซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นหลักการเพื่อการอยู่ร่วมกันในบ้านเมืองและสังคมอย่างมีความสุข สามารถประสานประโยชน์และคลี่คลายปัญหา ขอบขัดแย้งโดยสันติวิธีและพัฒนาสังคมใหม่มีความยั่งยืน

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

กระบวนการพัฒนาองค์กรที่ดีและมีโครงสร้างการทำงานแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบดึงศักยภาพของแต่ละบุคคลให้มาช่วยประโยชน์สูงสุดสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในและภายนอกองค์กร เปิดโอกาสรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชน เพื่อส่งเสริมบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของบริหารเทศบาลเมืองไรซิง ดานการจัดองค์กร

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

ปัจจัยที่เป็นปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของบริหารเทศบาลเมืองไรซิง ในดานการกำกับดูแล กระบวนการประเมินผลโครงการติดตามการดำเนินงานและรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนในการตรวจสอบการบริหารงานของบริหารเทศบาลเมืองไรซิง

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

คณะกรรมการชุมชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้บริหารเทศบาลเมืองโรซิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด มีข้อเสนอแนะดังนี้เทศบาลควรรักษามาตรฐานในด้านการวางแผน เพราะคณะกรรมการชุมชนมีความเข้าใจและตระหนักถึงประโยชน์ของการวางแผนเป็นอย่างมากแต่เทศบาลควรเพิ่มช่องทางการเผยแพร่ข่าวสารผ่านระบบดิจิทัลเพื่อให้เท่าทันสถานการณ์ยุค 4.0 ในการพัฒนาระบบการสื่อสาร และเกิดความรวดเร็วในการสื่อสารระหว่างภาครัฐและภาคประชาชนจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาการทำงานให้ดียิ่งขึ้น

4.4.1.18 เรื่อง : ความรู้ความเข้าใจการปกครองระบอบประชาธิปไตยของบุคลากรทางการศึกษาในเขตตำบลนาดี อำเภอมือง จังหวัดสมุทรสาคร จัดทำโดยนพพร ฮะวังจุ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจการปกครองระบอบประชาธิปไตยของบุคลากรทางการศึกษาในเขตตำบลนาดี อำเภอมือง จังหวัดสมุทรสาคร 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจการปกครองระบอบประชาธิปไตยของบุคลากรทางการศึกษาในเขตตำบลนาดี อำเภอมือง จังหวัดสมุทรสาคร กับปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยของบุคลากรทางการศึกษาในเขตตำบลนาดี อำเภอมือง จังหวัดสมุทรสาคร กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรทางการศึกษาในเขตตำบลนาดี อำเภอมือง จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 159 คน สุ่มตัวอย่างแบบการใช้อโอกาสความน่าจะเป็น (Questionnaire) ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจง ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และทดสอบสถิติค่าไคสแควร์ (Chi - Square)

ผลการวิจัยพบว่า 1) บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจการปกครองระบอบประชาธิปไตยของโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มากที่สุด ได้แก่ ด้านรูปแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านหลักการประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลาง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อย ได้แก่ 1) ด้านอุดมการณ์ประชาธิปไตยอยู่ในระดับน้อย 2) บุคลากรทางการศึกษามีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการปฏิบัติงานต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตยของบุคลากรทางการศึกษา เขตตำบลนาดี อำเภอมือง จังหวัดสมุทรสาคร โดยรวม 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) แนวทางการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตยของบุคลากรทางการศึกษาด้านหลักการของประชาธิปไตย ควรให้ความรู้และสร้างค่านิยมในด้านหลักการประชาธิปไตยแก่บุคลากรทางการศึกษา โดยจัดนิทรรศการเสนอหลักการของประชาธิปไตยที่ถูกต้อง ด้านรูปแบบประชาธิปไตย ควรจัดกิจกรรม

และส่งเสริมให้บุคลากรทางการศึกษา มีความรู้เกี่ยวข้องกับแนวทางของรูปแบบของประชาธิปไตย ด้านอุดมการณ์ คือ บุคลากรทางการจัดสื่อเทคโนโลยีให้มากขึ้น ให้ไปในทิศทางเดียวกัน

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย ผลการสังเคราะห์ พบว่า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองใน พ.ศ. 2475 จากการปกครอง ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาเป็นระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แต่อำนาจการปกครองก็มาอยู่ที่กลุ่มข้าราชการและกลุ่มผลประโยชน์ทางการเมือง กล่าวได้ว่ากลุ่มข้าราชการทหารเป็นฝ่ายที่กุมอำนาจการปกครอง เหนือฝ่ายพลเรือนโดยตลอดเพราะประชาชนไม่ค่อยมีความรู้เรื่องใด ๆ ในทางการเมือง รวมทั้งมีท่าทีเฉยชาต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ในทางการเมือง ส่วนใหญ่นั้นจะเป็นนิสิตนักศึกษาที่ได้รับความรู้จากตะวันตก หลังการเปลี่ยนแปลงในยุคนั้นอยู่ในรูปแบบของอำนาจนิยมมากกว่าประชาธิปไตย และไม่มีการกระจายอำนาจไปสู่ประชาชนอย่างแท้จริง ตามเจตนารมณ์ของการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตย แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงโดยระบอบเผด็จการทหาร เพราะวัฒนธรรมทางการเมืองกำหนดให้เป็นรูปแบบอย่างนั้น ระบอบประชาธิปไตยเป็นการเปลี่ยนแปลงอำนาจไปสู่ประชาชนแค่เพียงนามธรรม เพราะประชาชนยังไม่เข้าใจว่าประชาธิปไตยเป็นอย่างไร เพียงแต่ขอให้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบใดประชาชนใช้ทั้งหมด จึงทำให้เกิดปัญหาในสังคมไทยตั้งแต่ พ.ศ. 2475 ถึง พ.ศ. 2562 และจะมีปัญหาต่อไปในอนาคตจะรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ เพราะประชาชนยังไม่เข้าใจบริบทต่าง ๆ ว่า ประชาธิปไตยนั้นถ้าอยู่ประเทศนั้นจะขัดกับบริบทของสังคมนั้นมีได้ มิใช่ นำประชาธิปไตยมาแล้วขัดกับบริบทของสังคมนั้น ประเทศนั้นจะเกิดปัญหาและอาจถึงขั้นที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นระบอบประชาธิปไตยเต็มใบ ที่เหมือนบางประเทศที่เป็นอยู่

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

บุคลากรทางการศึกษาในเขตตำบลนาดี อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร อยากให้มีการส่งเสริม สนับสนุนให้บุคลากรมีความรู้เรื่องประชาธิปไตยในด้านหลักการของประชาธิปไตยให้มากขึ้น คือต้องเชื่อมั่นในหลักเหตุผลและหลักความเสมอภาคของมนุษย์เป็นสำคัญ จึงจะร่วมมือกันทำประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติได้ และควรเป็นนโยบายในการปฏิบัติในทำงานของรัฐบาลให้

โปร่งใส ประชาชนสามารถตรวจสอบได้และเสนอแนะให้กับตัวแทนได้เป็นสิ่งที่สำคัญของระบอบประชาธิปไตยให้มากขึ้นไป

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

ส่งเสริมด้านรูปแบบประชาธิปไตย ให้ทำเป็นนโยบายอย่างเป็นทางการและรัฐบาล ควรให้การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวข้องกับแนวทางรูปแบบของประชาธิปไตยในการปกครอง

ระบอบประชาธิปไตย เกี่ยวข้องกับแนวทางรูปแบบของประชาธิปไตยและการแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

มอบอำนาจให้กับตัวแทน เพื่อจะให้ตัวแทนนั้นดูแล และปกป้องผลประโยชน์ประชาชนส่วนใหญ่

4.4.1.19 เรื่อง : ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสิทธิการรับการเยียวยาโดยศูนย์ยุติธรรมชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแซง อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี
จัดทำโดย ชัชวาล ปัญจันทร์สิงห์

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสิทธิการรับการเยียวยาโดยศูนย์ยุติธรรมชุมชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแซง อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสิทธิการรับการเยียวยาโดยศูนย์ยุติธรรมชุมชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแซง อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา และ 3) เพื่อเสนอแนวทางเกี่ยวกับสิทธิของประชาชนในการรับการเยียวยาโดยศูนย์ยุติธรรมชุมชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแซง อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง คือ คริวเรือนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแซง จำนวน 352 คริวเรือน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลากแบบทดแทน ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว F-test (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสิทธิการรับการเยียวยาโดยศูนย์ยุติธรรมชุมชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแซง อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี สรุปโดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการขอรับค่าทดแทนแก่จำเลยในคดีอาญา รองลงมาคือ ด้านการขอรับค่าตอบแทนผู้เสียหายในคดีอาญา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือด้านการขอรับความช่วยเหลือจากกองทุนยุติธรรม 2) ประชาชนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสิทธิการรับการเยียวยาโดยศูนย์ยุติธรรมชุมชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแซง อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี โดยรวม 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) แนวทางเกี่ยวกับสิทธิการรับการเยียวยาโดยศูนย์ยุติธรรมชุมชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแซง อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี คือ ควรมีการประชาสัมพันธ์ในทุก ๆ ช่องทางให้มากกว่าเดิม ลดขั้นตอนในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือให้บริการเบ็ดเสร็จในจุดเดียว เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์โดยภาพรวม และมีการอบรม

ให้ความรู้ แนะนำแนวทางให้ทุก ๆ คนในชุมชน และควรเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์แก่จำเลย นักโทษ รวมถึงประชาชน มีการให้การช่วยเหลือในเชิงรุกมากกว่าการตั้งรับ

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย ผลการสังเคราะห์ พบว่า ในปัจจุบันนี้ กระบวนการยุติธรรมกระแสหลัก ซึ่งหมายถึง กระบวนการยุติธรรมที่ดำเนินการโดยบุคลากรและองค์กร หรือสถาบันต่างๆ ซึ่งมีหน้าที่บริหารงานยุติธรรม อันได้แก่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ พนักงานอัยการทนายความ ศาล และหน่วยงานในสังกัดกระทรวงยุติธรรม ประสบปัญหาหลักที่สำคัญ 2 ประการคือ มีความล่าช้าเนื่องจากมีปริมาณคดีที่เข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาลเป็นจำนวนมาก เช่นในกรณีประเทศไทยช่วงปี พ.ศ. 2540 - 2550 มีคดีความขึ้นศาลมากกว่าหนึ่งล้านคดีแต่ผู้พิพากษา ยังคงมีจำนวนเท่าเดิมซึ่งแน่นอนว่าย่อมส่งผลถึงค่าใช้จ่ายแฝงที่สูงขึ้นสำหรับผู้เกี่ยวข้องด้วย นอกจากนี้ กระบวนการยุติธรรมกระแสหลักมุ่ง “ล้างแค้น” ด้วยการทำร้ายผู้กระทำผิดให้เท่ากับความผิดที่ทำไป ไม่มากก็น้อย ดังจะเห็นได้จากลักษณะการลงโทษทางอาญา ซึ่งถือเป็นการหนุนเสริมความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์การเผชิญหน้าระหว่างคู่กรณี และละเลยการฟื้นฟูสภาพจิตใจหรือความเสียหายในระดับบุคคล ทั้งต่อผู้กระทำและถูกกระทำ

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

เกิดขึ้นจากเหตุปัจจัยหลักหลายประการ ทั้งเรื่องการขาดงบประมาณดำเนินการและไม่มีกฎหมายรองรับภารกิจของศูนย์โดยเฉพาะ ความรู้ความเข้าใจเรื่องยุติธรรมชุมชนของคณะกรรมการศูนย์ยุติธรรมชุมชนและการรับรู้ของประชาชนในพื้นที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ยังมีน้อย เนื่องจากการเผยแพร่ความรู้และข้อมูลข่าวสารด้านยุติธรรมชุมชนยังไม่ทั่วถึงเพียงพอ

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถสนับสนุนงบประมาณให้ศูนย์ยุติธรรมชุมชนในเขตพื้นที่เพื่อดำเนินภารกิจได้ โดยอาศัยกลไกตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (มาตรา 16 และมาตรา 17) และประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจ ฉบับลงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 เรื่อง “แนวทางในการจัดบริการ รับเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชนในการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล” ซึ่งมีเจตนารมณ์ที่จะเชื่อมโยงกับบันทึกข้อตกลงความร่วมมือว่าด้วยการอำนวยความสะดวกยุติธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคมระหว่างสำนักนายกรัฐมนตรีสำนักงานอัยการสูงสุด กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงยุติธรรมฉบับวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2557 ดังนั้น คำว่า

“ชุมชน” ในข้อ 2 (3) แห่งประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจดังกล่าวเมื่อเชื่อมโยงกับบันทึกข้อตกลงความร่วมมือว่าด้วยการอำนวยความสะดวกเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคมฯ

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ข้อจำกัดด้านทรัพยากรบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและทัศนคติของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติที่มีต่องานศูนย์ยุติธรรมชุมชน นโยบายของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนลักษณะและสภาพแวดล้อมทางสังคมของชุมชน เหล่านี้ล้วนมีผลทำให้การขับเคลื่อนภารกิจของศูนย์ยุติธรรม

4.4.1.20 เรื่อง : บทบาทการปกครองของพระสังฆาธิการในเขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จัดทำโดย พระคามัลโมณี จักมา

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้ 1) เพื่อศึกษาบทบาทการปกครองของพระสังฆาธิการ ในเขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 2) เพื่อเปรียบเทียบบทบาทการปกครองของพระสังฆาธิการ ในเขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ที่มีอายุ พรรษา ระดับการศึกษาทางโลก และระดับการศึกษาทางธรรม แตกต่างกัน และ 3) เพื่อเสนอแนวทางการปกครองของพระสังฆาธิการในเขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พระสังฆาธิการและพระภิกษุสงฆ์ที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 260 รูป เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทการปกครอง ของพระสังฆาธิการในเขตอำเภอสามพราน สำหรับสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์หาความแปรปรวนแบบทางเดียว และเปรียบเทียบค่าความแตกต่าง เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัยพบว่า : 1. บทบาทการปกครองของพระสังฆาธิการในเขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงจากด้านที่มากที่สุด คือ ด้านการปกครองตามหลักพระธรรมวินัย และด้านการปกครองตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ตามลำดับ 2. เปรียบเทียบบทบาทการปกครองของพระสังฆาธิการในเขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ที่มีอายุ พรรษา ระดับการศึกษาทางโลก และระดับการศึกษาทางธรรม พบว่า พระภิกษุสงฆ์ ที่มีพรรษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทการปกครองของพระสังฆาธิการในเขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพระภิกษุสงฆ์ที่มี อายุ ระดับการศึกษาโลก และระดับการศึกษาทางธรรม ไม่พบความแตกต่างกัน 3. เสนอแนวทางการปกครองของพระสังฆาธิการในเขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ในด้านการปกครอง พบว่า ควรจัดให้มีการอบรมแก่ภิกษุสามเณรในวัดให้มีสมณสัญญาและอบรมในเรื่องพระธรรมวินัย จรรยา มารยาท การปฏิบัติอันเกี่ยวกับพิธีและมีการดูแลพระสงฆ์ภายในวัดอย่างทั่วถึง เท่าเทียมกัน นอกจากนี้ จัดอบรมให้กับประชาชนในพื้นที่เกี่ยวกับกฎระเบียบของคณะสงฆ์ 4. ผลการสัมภาษณ์ บทบาทการปกครองของพระสังฆาธิการในเขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ทั้ง 2 ด้าน พบว่า พระสังฆาธิการ ควรใช้

กระบวนการในการปกครองสงฆ์ปราศจากอคติทั้ง 4 ต้องยึดถือพระธรรมวินัยเป็นหลักในการปกครองสูงสุดและต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่ง พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับภารกิจ 6 ด้าน ได้แก่ การรักษาความสงบเรียบร้อย, การศึกษาสงเคราะห์, การเผยแผ่พระพุทธศาสนา, การสาธารณูปการ, การศาสนศึกษา และการสาธารณสงเคราะห์

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย ผลการสังเคราะห์ พบว่า การบริหารคณะสงฆ์มีมาแล้วตั้งแต่พุทธกาล หลักที่ใช้คือ พระธรรมวินัย เมื่อพระพุทธเจ้าเสด็จดับขันธปรินิพพานแล้วการปกครองคณะสงฆ์เริ่มต้นด้านการสังคายนาเพื่อรวบรวมพระธรรมวินัยให้เข้าเป็นหมวดหมู่ในภายหลังพุทธกาลไม่นาน คณะสงฆ์เริ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักธรรมวินัยแตกต่างกันไป จนเกิดความแตกแยกในหมู่คณะสงฆ์โดยแบ่งแยกรูปแบบการปกครองออกไปหลายคณะและอันสืบเนื่องจากการทำสังคายนาครั้ง 3 ทำให้ประเทศไทยได้รับพุทธศาสนาเผยแผ่ในเมืองไทย เริ่มจากดินแดนสุวรรณภูมิ สุ่อานาจักรสุโขทัย กรุงศรีอยุธยา กรุงธนบุรี และกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น จนกระทั่งมาจนถึงทุกวันนี้ การปกครองคณะสงฆ์ไทยยังปฏิบัติตามรูปแบบการครองของพระพุทธองค์ถือตามพระธรรมวินัยเป็นหลัก

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

ควรจะพูดคุยกันด้วยเหตุผล ไม่อคติ ไม่ใช้อารมณ์ส่วนตัว หรือถืออัตตาธิปไตย, ออกกฎระเบียบปฏิบัติของศิษย์วัดและฆราวาสอยู่ภายในวัดพร้อมทั้งบทลงโทษเมื่อทำผิดอย่างชัดเจน, ควรให้มีการทำกิจกรรมร่วมกันบ่อย ๆ ที่ก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

บทบาทของพระสังฆาธิการดานการปกครองคณะสงฆ์โดยรวมจากอำเภออื่น ๆ เพื่อศึกษาขอมูลวาทบาทของพระสังฆาธิการดานการปกครองคณะสงฆ์มีความเหมือนกัน หรือแตกต่างกันจากการวิจัยครั้งนี้

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเคร่งครัดตรงไปตรงมาตามหน้าที่ โดยไม่มีการยกเว้นสำหรับบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่สำคัญ ควรปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ อย่างเช่น ห้ามบิณฑบาตในวันพระ ถ้าใครฝ่าฝืนมีการลงทัณฑ์บน ถ้าผิดอีกก็พิจารณาลงทัณฑ์บน หรือยื่นบิณฑบาตตามรานคาเป็นเวลาานาน, มีการอบรมผู้บริหารเพื่อให้สมบูรณ์ตามนโยบาย, ควรเพิ่มบทลงโทษให้หนักเมื่อเกิดกรณีพระภิกษุสามเณรไม่เชื่อฟังหรือไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของบังคับ, ควรแต่งตั้ง มอบหมายงานให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบร่วมกัน

4.4.1.21 เรื่อง : การปฏิบัติงานตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของเจ้าหน้าที่กองช่าง เทศบาลเมืองลำสามแก้ว อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี จัดทำโดย อภิภา ไชยเอียด

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่กองช่าง เทศบาลเมืองลำสามแก้ว อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี 2) เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของเจ้าหน้าที่กองช่าง เทศบาลเมืองลำสามแก้ว อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติงานตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของเจ้าหน้าที่กองช่าง เทศบาลเมืองลำสามแก้ว อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยการค้นคว้าทางการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน การสั่งการ และการบริหาร โดยศึกษาจากพระไตรปิฎก หนังสือ ตำรา งานวิจัย และเอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่กองช่าง มีด้วยกัน 5 ด้าน 1) งานด้านวิศวกรรม 2) งานด้านสาธารณูปโภค 3) งานด้านสวนสาธารณะ 4) งานด้านจัดสถานที่ 5) งานด้านการไฟฟ้าสาธารณะ สภาพการปฏิบัติงานนั้นต้องประกอบด้วยขั้นตอนการวางแผนที่ดีเพื่อให้มีความสัมพันธ์กับการจัดวางโครงการซึ่งเป็นนโยบายที่กำหนดกรอบไว้ตามวัตถุประสงค์ และแผนการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้า กำหนดอำนาจหน้าที่ชัดเจน โครงการมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน ความรับผิดชอบทางสายงานตามความถนัดและความเชี่ยวชาญของแต่ละบุคคล การสั่งการในการดำเนินโครงการในแต่ละครั้งต้องมีแบบแผนปฏิบัติและต้องปฏิบัติตามแผน การแบ่งงานกันทำจึงจำเป็นอย่างยิ่ง กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างคนงานและกิจกรรม การใช้ทรัพยากรขององค์กรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด การบริหารจัดการแก่ประชาชนมีคุณภาพที่ดีขึ้น 2. การปฏิบัติงานตามหลักสังคหวัตถุ 4 สังคหวัตถุเป็นธรรมเครื่องยึดเหนี่ยว 4 ประการ คือ 1) ทาน การให้ 2) ปิยวาจา วาจาเป็นที่รัก 3) อัถลจริยา การประพฤติประโยชน์ 4) สมานัตตตา การวางตนสม่าเสมอ การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กองช่าง ท่านทำได้ด้วยการมีใจเผื่อแผ่ ให้ทาน เอื้อเฟื้อต่อหน้าที่ ให้ความรู้กับประชาชน ปิยวาจา ทำได้ด้วยการพูดจาด้วยถ้อยคำที่ไพเราะอ่อนหวานวาจาเป็นที่รัก หรือวาจาซาบซึ้งใจพูดคำจริง มีเหตุผลได้สาระประโยชน์ และถูกกาลเทศะ ถนอมน้ำใจไม่ดูต่ำหรือกล่าวคำหยาบคาย การแสดงออกทางกายที่สำรวม มีมารยาท สุภาพอ่อนน้อม อัถลจริยา ทำได้ด้วยการบำเพ็ญประโยชน์ ขวนขวายช่วยเหลือกิจการของส่วนรวม ไม่มุ่งหวังว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทน สิ่งของหรือ คำชมเชย มีจิตสำนึกในการให้บริการแก่เพื่อนร่วมงาน ประชาชนอย่างเต็มความสามารถ รวดเร็วและถูกต้อง ทำงานในหน้าที่ โดยมีจิตสำนึกและหลักการ รักษาผลประโยชน์ของทางราชการและเอื้อประโยชน์ต่อประชาชน สมานัตตตา ทำได้ด้วยการวางตนให้เหมาะสมกับฐานะในสังคม ปฏิบัติตนอย่างสม่าเสมอต่อบุคคลอื่นหรือประชาชน ให้ความเสมอภาค ปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานด้วยความเป็นกันเอง ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี รู้จักวางตนให้เหมาะสม ซื่อตรง อุทิศเวลาต่อหน้าที่ มีสัมพันธ์อันดีกับชุมชนอย่างเสมอต้นเสมอปลาย 3. ข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติงานตามหลักสังคหวัตถุ 4 อยู่ร่วมกันในสังคมมีความอนุเคราะห์

สงเคราะห์ แบ่งปันช่วยเหลือกันและกัน ทำให้อยู่ร่วมกันทำงานร่วมกัน เต็มใจช่วยเหลือเกื้อกูล ร่วมแก้ไขปัญหาเพื่อให้เกิดประโยชน์ทำให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติ การมีหลักธรรมสังคหวัตถุ 4 เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจะทำให้รวมกันเป็นกลุ่ม เป็นหมู่ช่วยเหลือกันมีความสามัคคีกันแบ่งปันกันไม่ว่าจะเกิดเหตุการณ์ที่เลวร้ายก็สามารถแก้ปัญหาและช่วยเหลือกัน ด้านรวมไปถึงด้านให้กำลังใจที่ส่งถึงกันเพื่อให้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม สามารถมีทัศนคติใช้ปฏิบัติในทางที่ในการสนับสนุนและช่วยเหลือกัน เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจะทำให้รวมกันเป็นหมู่ คนในประเทศชาติประพุดติมีศีลธรรมรู้จักเกื้อกูลกันไม่ขัดแย้งแตกแยกกัน ให้กำลังใจซึ่งกันและกันเหนียวแน่นใจของกัน จะประสานกลมเกลียวสอดคล้องกัน เพื่องานที่ทำบรรลุผลมีประโยชน์ หากร่วมมือกันในทุกฝ่ายแล้วย่อมสร้างความเจริญรุ่งเรืองและมั่นคงของประเทศชาติ

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) **ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย** ผลการสังเคราะห์ พบว่าคำสอนทางพระพุทธศาสนาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประกอบในการดำรงชีวิต เพราะศาสนามีคุณความมากมายต่อมนุษย์ เป็นที่พึ่งทางใจใหม่มนุษย์เวลาประสบปัญหาชีวิต ในการปฏิบัติหน้าที่ก็เช่นเดียวกัน ย่อมสามารถนำหลักคำสอนของศาสนา นำพาชีวิตและองค์กรไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ เพราะคำสอนทุกศาสนาสอนให้คนเป็นคนดี สอนให้มนุษย์ละเว้นความชั่วทั้งปวง และยังสอนให้มนุษย์รักความสามัคคี มีความยุติธรรม ปฏิบัติแต่สิ่งที่ถูกตอง รักความเมตตากรุณา ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ไม่อิจฉาริษยาพยาบาทต่อกัน มีความพอใจในงานที่จะทำ มีความเพียรคิดรอบคอบ เมื่อพิจารณาหลักธรรมของศาสนาต่าง ๆ แล้วก็สามารถนำมาประยุกต์ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและใช้ในการปฏิบัติงานได้

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

พฤติกรรมของของเจ้าหน้าที่กองช่าง เทศบาลเมืองลำสามแก้ว อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ที่ส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของของเจ้าหน้าที่กองช่างไหละเอียด และศึกษาหลักธรรมต่าง ๆ เพื่อนำมาพัฒนาบุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่กองช่างส่งผลให้การปฏิบัติหน้าที่เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจยิ่ง ๆ ขึ้นไป

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

ผลที่เกิดจากการบูรณาการหลักธรรมส่งผลให้เกิดการพัฒนาที่หลากหลายและเกิดความมั่นคง ยั่งยืน

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ควรประยุกต์หลักวิปัสสนาภาวนาแก้ไขปัญหาพฤติกรรมของของเจ้าหน้าที่กองช่าง เพื่อแก้ไขปัญหาโดยส่วนรวม

4.4.1.22 เรื่อง : ศึกษาวิเคราะห์การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ของผู้บริหารเทศบาลในเขตอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ จัดทำโดย พระนลธวัช การุณ (อนาวีโล)

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการปกครองของผู้บริหารเทศบาล ในเขตอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ 2) เพื่อวิเคราะห์การปกครองตามหลัก อิทธิบาท 4 ของผู้บริหารเทศบาล ในเขตอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ 3) เพื่อเสนอแนะการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ของผู้บริหารเทศบาล ในเขตอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ งานวิจัยนี้เป็นการทำวิจัยเชิงคุณภาพ การสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 12 คน การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารเทศบาลมีอิทธิบาท 4 ในปฏิบัติหน้าที่ทั้ง 3 ด้าน คือ 1) ด้านไฟทางสาธารณะ 2) ด้านความสะอาด 3) ด้านการป้องกันสาธารณสุข ผู้บริหารเทศบาลมีความรักและพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของตน นำไปสู่ความสุขในการทำงาน มีความขยันหมั่นเพียรในการปฏิบัติหน้าที่ และมีจิตใจจดจ่อต่อหน้าที่ไม่ทอดทิ้งธุระ และเมื่อเจออุปสรรคจะต้องพิจารณาโดยรอบขอบ เมื่อปฏิบัติหน้าที่แล้วมีการประเมินผลงานทุกครั้ง ทั้งด้านจำนวนและคุณภาพ จุดอ่อนจุดแข็งส่งผลไปสู่ปฏิบัติงานได้สำเร็จ

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย ผลการสังเคราะห์ พบว่า การปกครองท้องถิ่นในรูปแบบของเทศบาลมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตลอดมาเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของแต่ละช่วงเวลาซึ่งปัญหาและอุปสรรคหลายประการที่ทำให้การปกครองท้องถิ่นไม่สามารถ อำนวยประโยชน์ให้กับประชาชนได้อย่างเต็มที่ตามวัตถุประสงค์ในการปกครองประเทศโดยเฉพาะวัตถุประสงค์หลักในการปกครองท้องถิ่นคือการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเมืองการปกครองโดยมีตัวแทนของประชาชนในรูปแบบของกรรมการชุมชนที่ทำหน้าที่แทนประชาชนในการบริหารจัดการท้องถิ่น โดยงานวิจัยนี้ จะนำไปพัฒนาการใช้ในการจัดการท้องถิ่นของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลสี่อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ต่อไป

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

ในการบริหารจัดการท้องถิ่นต่อปฏิบัติหน้าที่เพื่อสังคมหรือการปฏิบัติหน้าที่บริการนั้น ผู้บริหารเจ้าหน้าที่พนักงานของรัฐควรที่จะต้องยึดหลักอิทธิบาท 4 ในการบริหารจัดการต่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจัง รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมาย

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

ผู้บริหารหรือบุคลากรควรกำหนดนโยบาย มีแผนในการพัฒนาอย่างชัดเจนซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม และสามารถนำนโยบายนั้น ๆ ไปปฏิบัติเป็นรูปร่างตามความต้องการของประชาชนโดยส่วนรวมขององค์การ

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

การบริหารจัดการท้องถิ่นต่อปฏิบัติหน้าที่ควรร่วมมือประสานงานแก่ทุกฝ่าย โดยไม่มีการเลือกความสำคัญของบุคลากรสายงานใดสายงานหนึ่ง ไม่ยึดติดกับประเพณีที่ติดต่อกันมา ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน ความทุกข์ของประชาชนเป็นส่วนหนึ่งที่บุคลากรเจ้าหน้าที่ต้องให้ความสำคัญ

4.4.1.23 เรื่อง : นโยบายการให้บริการของพนักงานขนส่ง กรมเจ้าท่าที่มีผลต่อความปลอดภัยของประชาชน กรุงเทพมหานคร จัดทำโดย มนัส คุชรรัตน์

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้ 1) เพื่อศึกษานโยบายการให้บริการของพนักงานขนส่ง กรมเจ้าท่า ที่มีผลต่อความปลอดภัยของประชาชนกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อนโยบายการให้บริการของพนักงานขนส่ง กรมเจ้าท่า ที่มีผลต่อความปลอดภัยของประชาชนกรุงเทพมหานครที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ต่างกัน 3) เพื่อเสนอแนวทางการปฏิบัติงานตามนโยบายให้บริการของพนักงานขนส่ง กรมเจ้าท่า เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มาใช้บริการท่าเทียบเรือท่าพรานนกโดยเลือกสุ่มจากประชาชนที่มาใช้บริการเรือด่วนเจ้าพระยาขาลงจำนวน 252 คน โดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Specified Sampling) คือ การเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากประชาชนที่มาใช้บริการท่าเทียบเรือพรานนก ดังนี้ทุกครั้งจนกระทั่งได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.90 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) สถิติ ค่าความถี่ (ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะเปรียบเทียบค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

ผลการวิจัย พบว่า 1) นโยบายการให้บริการของพนักงานขนส่ง กรมเจ้าท่า ที่มีผลต่อความปลอดภัยของประชาชน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ด้านความปลอดภัยของท่าเทียบเรือ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านความปลอดภัยของผู้โดยสาร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) นโยบายการให้บริการของพนักงานขนส่ง กรมเจ้าท่า ที่มีผลต่อความปลอดภัยของประชาชน กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ และอาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อนโยบายการให้บริการของพนักงานขนส่ง กรมเจ้าท่า ที่มีผลต่อความปลอดภัยของประชาชน กรุงเทพมหานครโดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน 3) แนวทางการจัดการนโยบายการให้บริการของพนักงานขนส่ง กรมเจ้าท่า ที่มีผลต่อ

ความปลอดภัยของประชาชน กรุงเทพมหานคร 1) ด้านความปลอดภัยของท่าเทียบเรือ ได้แก่ ควรปรับปรุงการให้บริการของพนักงานจำหน่ายตั๋วบนท่าเรือ และอบรมให้ความรู้ด้านงานบริการแก่พนักงาน อย่างสม่ำเสมอ 2) ด้านการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ ควรมีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลด้านต่าง ๆ แก่ผู้โดยสารทั้งชาวไทยและต่างชาติ 3) ด้านความปลอดภัยของผู้โดยสาร ได้แก่ ควรมีอุปกรณ์เสื้อชูชีพ ห่วงชูชีพ ให้มีจำนวนเพียงพอกับผู้โดยสาร

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย ผลการสังเคราะห์ พบว่า วิสัยทัศน์นโยบาย และยุทธศาสตร์ของกรมเจ้าท่า ในภาพรวมเกี่ยวข้องกับระบบคมนาคมขนส่งทางน้ำ สนับสนุนการขนส่งให้มีความเชื่อมโยง มีความสะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย มีประสิทธิภาพตลอดจนสร้างเสริมความโปร่งใส พัฒนาบุคลากรให้มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ตรวจสอบได้และการบริการที่ดี เพื่อประชาชน ส่งเสริม จัดระเบียบการขนส่งและการจราจรในการขนส่งทางน้ำให้มีการเชื่อมโยง มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืนและต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย และมีประสิทธิภาพลดการสูญเสียอุบัติเหตุทางน้ำ ส่งเสริมการรณรงค์ป้องกันอุบัติเหตุทางน้ำ เสริมสร้างการบริการจัดการบ้านเมืองที่ดีมาปรับใช้ทุกชั้นตอน เสริมสร้างมาตรฐานความปลอดภัย การคมนาคมขนส่งทางน้ำให้สูงขึ้น ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยฯ กฎหมายว่าด้วยเรือไทยฯ กฎหมายว่าด้วยเรือโดนกันฯ และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งย่อยลงมาถึงภาระหน้าที่ของกลุ่มตรวจการเดินเรือในการตรวจตรา ควบคุมการเดินเรือ และการขนส่งทางน้ำ ให้เป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ นโยบาย พันธกิจ และยุทธศาสตร์ดังกล่าว

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

มีการติดตั้งมีป้ายกำหนดจำนวนผู้โดยสารในการให้บริการบนท่าเรือ อยู่ในระดับมากที่สุดจึงควรรักษามาตรฐานไว้ เพื่อความปลอดภัยของประชาชนที่ใช้บริการ โดยควรกำหนดเป็นนโยบายให้เป็นบรรทัดฐานของการให้บริการ เพื่อเป็นต้นแบบความปลอดภัยเพื่อนำมาใช้กับท่าเรืออื่น ๆ

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

มีการแนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนเพื่อความปลอดภัยในการสัญจรทางน้ำ อยู่ในระดับมากที่สุด จึงควรรักษามาตรฐานไว้เช่นการอบรมคนประจำเรือ ผู้ทำการในเรือ จัดทำโครงการเกี่ยวกับความปลอดภัยวางแผนการอบรมโดยกำหนดไว้ในนโยบายการให้บริการของพนักงานขนส่งกรมเจ้าท่า ที่มีผลต่อความปลอดภัยของประชาชน กรุงเทพมหานคร

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ควรรักษามาตรฐานไว้ โดยเพิ่มประสิทธิภาพของพนักงานขนส่งในด้านภาษา และการบริการเรื่องการประชาสัมพันธ์ในการให้ข้อมูลด้านต่าง ๆ แก่ผู้โดยสารทั้งชาวไทยและต่างชาติ โดยหน่วยงานกรมเจ้าท่า ควรจัดหาเพิ่มป้ายประชาสัมพันธ์ภาษาต่างประเทศ เช่น อังกฤษ จีน พม่า ปรับปรุงป้ายประชาสัมพันธ์ตามท่าเทียบเรือต่าง ๆ ให้ทันสมัยเสมอ

4.4.1.24 เรื่อง : การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนตามหลักสังคหวัตถุธรรมในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร จัดทำโดย วิมลวิภา กาญจนพิบูลย์

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนตามหลักสังคหวัตถุธรรม ในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนตามหลักสังคหวัตถุธรรม ในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ต่างกัน และ 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนตามหลัก สังคหวัตถุธรรม ในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 103 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ “เครซี่และมอร์แกน” (Krejcie and Morgan) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Random Sampling) และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 5 ท่าน เครื่องมือที่ใช้วิจัย คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติอนุมาน ได้แก่ การทดสอบค่า (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (f-test) หรือ (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนตามหลักสังคหวัตถุธรรม ในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม ระดับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนตามหลักสังคหวัตถุธรรมทั้ง 4 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด 3 ลำดับ ดังนี้ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจตามหลักสังคหวัตถุธรรม รองลงมา ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ตามหลัก สังคหวัตถุธรรม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามหลักสังคหวัตถุธรรม ตามลำดับ 2) ในการเปรียบเทียบ ผลทดสอบสมมติฐานของการวิจัยพบว่า คณะกรรมการชุมชนที่มี เพศ อายุ และอาชีพต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนตามหลักสังคหวัตถุธรรมโดยรวม 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลของคณะกรรมการชุมชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนตามหลัก

สังคหวัตถุธรรม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3) จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยรวมทั้ง 4 ด้าน เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนตามหลักสังคหวัตถุธรรม ในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร เห็นว่า การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนมีความสำคัญต่อการพัฒนาชุมชน จึงควรมีการจัดอบรมให้ความรู้วิธีการดำเนินชีวิตประจำวันตามหลักสังคหวัตถุธรรม คือ ทาน ปิยวาจา อตถจริยา และสมานัตตทา แก่ผู้อาศัยอยู่ในชุมชน ที่สามารถยึดถือปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีของชุมชนและส่วนรวม นอกจากนี้ความรู้ถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการดำรงชีวิต รวมถึงการเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน ควบคู่กับการมีหลักคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเสมอตนเสมอปลาย โดยการน้อมนำหลักธรรมะมาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ และนำคำสอนทางพระพุทธศาสนาไปปรับใช้ในการอยู่ร่วมกันอย่างสมัคสมานสามัคคี

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย ผลการสังเคราะห์ พบว่า การปกครองระบอบประชาธิปไตยในทุก ๆ รัฐบาลมีแนวคิดส่งเสริมให้ชุมชนได้เข้าไปมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญอย่างยิ่งในการกระจายอำนาจสู่การปกครองท้องถิ่นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึงทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในชุมชนเกิดความสนใจเข้าใจสภาพแวดล้อมของสังคมชุมชนรอบด้านเกิดการมีส่วนร่วมระหว่างรัฐบาลกับประชาชนในการแก้ไขปัญหาและกำหนดนโยบายทั้งนี้เพื่อให้เกิดการพัฒนาชุมชนที่เข้มแข็งต่อไป

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

ได้มีการพัฒนาระบบการพัฒนาชุมชนอย่างไม่หยุดยั้งในเชิงรุก เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

ทำให้เห็นว่าต้องพัฒนาระบบการพัฒนาชุมชนอย่างไม่หยุดยั้งในเชิงรุก เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ควรมีการศึกษารูปแบบการพัฒนาชุมชนตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของสำนักงานเขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร โดยใช้หลักธรรมอื่น เช่น พรหมวิหาร 4 อิทธิบาท 4 เป็นต้น เพื่อเปรียบเทียบว่าผลการวิจัยเหมือนหรือแตกต่าง

4.4.1.25 เรื่อง : การบริหารวัดของพระสังฆาธิการตามหลักธรรมาภิบาลในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร จัดทำโดย กิตติวรภัทร เรือนคำ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารวัดของพระสังฆาธิการในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาการบริหารวัดของพระสังฆาธิการตามหลักธรรมาภิบาลในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร 3) เพื่อศึกษาทั้งเสนอแนวทางการบริหารวัดของพระสังฆาธิการตามหลักธรรมาภิบาลในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 10 รูป/คน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1. พระสังฆาธิการมีความเข้าใจในหลักการบริหาร (การปกครอง) คณะสงฆ์เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า พระสังฆาธิการมีความคิดเห็นต่อการบริหาร (การปกครอง) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การบริหารทรัพยากรบุคคล (พระสงฆ์) รองลงมา ได้แก่ การบริหารการเงิน และทรัพย์สินของวัดอย่างโปร่งใส 2. ผลการศึกษาการบริหารวัดของพระสังฆาธิการตามหลักธรรมาภิบาล พบว่า พระสังฆาธิการในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร มีประสบการณ์บริหารวัดโดยหลักธรรมาภิบาล โดยรวมทั้ง 6 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ 3. จากข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีข้อเสนอแนะที่เป็นเชิงนโยบาย ที่สำคัญดังนี้ 3.1 ข้อเสนอแนะด้านบุคคล คณะสงฆ์เขตทวีวัฒนามีนโยบายการอยู่ร่วมกันอย่างครอบครัว เป็นนโยบายที่ดี แต่มีจุดที่ควรเสนอแนะว่า การปกครองนั้นบุคลากรในองค์กรมีทั้งคนที่เชื่อฟังและคนเชื่อฟัง บางคนเป็นคนดื้อเงียบ ดังนั้นคณะสงฆ์เขตทวีวัฒนาควรมีนโยบายกำกับอีกชั้นหนึ่ง คือนโยบายการปรับตัวให้เข้ากับสภาพของการเป็นคณะสงฆ์ เพื่อให้พระสงฆ์รุ่นใหม่ ๆ ได้เข้าใจสภาพของตนมากยิ่งขึ้น พระสงฆ์บางรูปบวชน้อยยังติดนิสัยฆราวาสอยู่ก็ต้องทำความเข้าใจว่าการบวชคืออะไร มีความสำคัญเพียงใด เป็นต้น 3.2 ข้อเสนอแนะด้านการเงิน คณะสงฆ์เขตทวีวัฒนา มีนโยบายในการบริหารจัดการด้านหลักความรับผิดชอบ และหลักความโปร่งใส เพราะพระสงฆ์ต้องปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามพระธรรมวินัยและการที่พระสงฆ์เป็นระดับพระสังฆาธิการต้องรอบคอบเกี่ยวกับรายรับรายจ่ายของวัด ต้องจัดทำบัญชีวัดรู้จักการบริหารเงิน ว่าเงินประเภทไหนใช้อย่างไร และต้องมีหลักฐานการใช้จ่ายอย่างชัดเจน 3.3 ข้อเสนอแนะด้านวัสดุ ทรัพย์สินของวัด คณะสงฆ์เขตทวีวัฒนามีการบริหารจัดการสังฆาริมทรัพย์ และอสังหาริมทรัพย์ อย่างถูกต้อง มีการจัดทำบัญชีทรัพย์สิน เอกสารสิทธิ์ที่ดินมีการเก็บรักษาตามระเบียบสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และทรัพย์สินภายในวัดมีการทำบัญชีอย่างชัดเจน 3.4 ข้อเสนอแนะด้านการจัดการองค์กร คณะสงฆ์เขตทวีวัฒนา มีการบริหารจัดการ ด้านองค์กรในภาพรวมคือมีสายการบังคับบัญชาตามแนวตั้ง ผู้บังคับบัญชาสั่งการตามสายงานการปกครอง มีการแต่งตั้งพระภายในวัดให้มีหน้าที่ควบคุมดูแลงานที่ถนัด มีการแต่งตั้งพระเลขานุการทำหน้าที่ช่วยสนองงานเจ้าอาวาสและผู้ช่วยเจ้าอาวาส ได้อีกระดับหนึ่ง หลังจากที่ได้ดำเนินการทำวิจัยเรื่องการบริหารวัดของพระ

สังฆาธิการตามหลักธรรมาภิบาล ในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการดำเนินการวิจัยหลังจากนี้ คือ - มีการปฏิบัติตามนโยบายของเจ้าคณะเขตทวีวัฒนาอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงเจ้าคณะเขตหรือไม่ก็ตาม คณะสงฆ์ควรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการในด้านการปกครองไว้อย่างมาตรฐาน - ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้คณะสงฆ์เขตอื่น ๆ ได้เข้ามาศึกษาการทำงานของคณะสงฆ์ เขตทวีวัฒนา เพื่อให้รู้ถึง นโยบาย แนวคิด การบริหารจัดการ การปกครองที่ยึดหลักธรรมาภิบาล มาปรับปรุงใช้กับคณะสงฆ์เขตอื่น ๆ ได้ - ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของพระสงฆ์และประชาชนว่ามีความคิดเห็นด้านใดบ้างกับคณะสงฆ์และควรมีการปรับปรุงในด้านใดบ้าง เพื่อเป็นกระจุกเงาสะท้อนให้เห็นถึงความบกพร่องบางประการหรือแนวคิดที่ควรมีการปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติมอย่างไร - ควรมีการนำนโยบายต่าง ๆ รวบรวมเป็นหนังสือ คู่มือการปฏิบัติงานของคณะสงฆ์เขต ทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาในด้านการวิจัยครั้งต่อไป เป็นข้อมูลชั้นปฐมภูมิและข้อมูลที่มีประโยชน์แก่ผู้ศึกษาต่อไปได้ - ควรมีการศึกษาด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยอยู่เสมอเพื่อนำมาปรับใช้กับการบริหารกิจการคณะสงฆ์ โดยการตั้งคณะทำงานด้านเว็บไซต์ หรือด้านไอที เพื่อเป็นการทันสมัยอยู่เสมอ

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) **ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย** ผลการสังเคราะห์ พบว่าพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติไทยมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือพระพุทธศาสนา หลักพระพุทธศาสนาจึงเป็นแก่น และแกนของวัฒนธรรมไทยทุกสาขา โดยมีวัดเป็นศูนย์กลางในการถ่ายทอดศีลธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมและประเพณีต่าง ๆ ไปสู่ชุมชน วัดเป็นสถานที่ที่พุทธศาสนิกชนทั่วไปได้ใช้เป็นสถานศึกษา อบรมให้มีความรู้ในด้านวิชาชีพ ตำราแพทย์แผนโบราณ และศิลปกรรมแขนงต่าง ๆ ใช้ทำบุญบำเพ็ญกุศล เป็นศูนย์กลางการบริหารและการปกครอง รวมทั้งเป็นสถานที่สังเคราะห์ทางจิตใจแก่ประชาชน วัดจึงเป็นสถานที่สำคัญอย่างยิ่ง ในการสืบทอดพระพุทธศาสนาตลอดมา จึงถือได้ว่า วัดเป็นศูนย์กลางของชุมชนไปทุกชุมชน ทั้งในอดีตและปัจจุบันวัดจึงเป็นทรัพย์สินสมบัติร่วมกันของประชาชน

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

เจ้าคณะผู้ปกครองสงฆ์ระดับสูง ควรมีโครงการพัฒนาพระสังฆาธิการระดับเจ้าอาวาส ให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการวัดด้านการปกครอง

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

การบริหารจัดการวัดโดยใช้หลักธรรมาภิบาลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งในพันธกิจหลักของวัด 6 ด้าน คือ ด้านการปกครอง ด้านการศึกษา ด้านการเผยแผ่ศาสนา ด้านสาธารณูปการ ด้านการศึกษาสงเคราะห์และด้านสาธารณสงเคราะห์

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

คณะสงฆ์ควรส่งเสริมการเผยแผ่เชิงรุก การจัดการงานสาธารณูปการให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ เน้นการจัดการศึกษาสงเคราะห์และสาธารณสงเคราะห์ เพื่อให้สังคมเห็นบทบาทของพระสงฆ์ที่สร้างศรัทธาแก่ชาวพุทธ

4.4.1.26 เรื่อง : การศึกษาเชิงวิเคราะห์การพัฒนาพรรคการเมืองไทยตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย จัดทำโดย ดวงศักดิ์ กะตะศิลา

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการพัฒนาพรรคการเมืองไทย 2) เพื่อศึกษาระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย 3) เพื่อศึกษาวิเคราะห์การพัฒนาพรรคการเมืองไทยตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพวิเคราะห์เอกสารเชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1. พรรคการเมืองไทยเกิดขึ้นมาภายหลังเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ เป็นระบอบประชาธิปไตย เมื่อพุทธศักราช 2475 และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง นับจากอดีตจนถึงปัจจุบัน พรรคการเมืองไทยคือกลุ่มคนที่มีแนวคิดและอุดมการณ์เดียวกัน มุ่งหวังที่จะจัดตั้งรัฐบาล 2. ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยคือการที่ถือเสียงประชาชนส่วนใหญ่เป็นสำคัญในการตัดสินใจที่จะเลือกผู้แทนโดยการผ่านสมาชิกของพรรคการเมืองเข้าสู่กระบวนการเลือกตั้งนำไปสู่การจัดตั้งรัฐบาล 3. พรรคการเมืองไทยเป็นพรรคการเมืองที่สอดคล้องกับระบอบประชาธิปไตยแบบสากล คือด้านการส่งผู้รับสมัครลงเลือกตั้งของไทย ตามรัฐธรรมนูญ 2560 และทางด้านอเมริกามีความสอดคล้องกันคือผู้รับสมัครลงเลือกตั้งต้องผ่านการหยั่งเสียงเบื้องต้นมาก่อน ส่วนทางด้านพรรคการเมืองของอังกฤษการส่งผู้รับสมัครลงเลือกตั้งไม่ผ่านการหยั่งเสียงเบื้องต้น และระบบพรรคการเมืองของสหรัฐอเมริกาและของอังกฤษจัดอยู่ในระบบพรรคการเมืองแบบสองพรรค ส่วนของพรรคการเมืองไทยมีแนวโน้มเป็นระบบสองพรรคเช่นกัน การพัฒนาพรรคการเมืองไทยตามระบอบประชาธิปไตย พรรคการเมืองไทย ได้นำวิธีการในแบบสหรัฐอเมริกาและแบบอังกฤษมาปรับประยุกต์ใช้ และใช้ระบอบการปกครองประชาธิปไตยแบบรัฐสภา อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เช่นเดียวกับอังกฤษ

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย ผลการสังเคราะห์ พบว่า นับตั้งแต่รัฐไทยมีการปกครองรูปแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเมื่อ พุทธศักราช 2475

กล่าวได้ว่า พรรคการเมืองเป็นสถาบันทางการเมืองที่สำคัญ เพราะพรรคการเมืองเป็นตัวแทนของกลุ่มมีแนวคิดอุดมการณ์เดียวกัน หรือเป็นชนชั้นทางสังคมเดียวกัน โดยการทำหน้าที่ของพรรคการเมืองนั้นจึงเป็นเสมือนตัวแทนของประชาชน ที่จะรวมกลุ่มดำเนินกิจกรรมเพื่อส่งตัวแทนเขาไปดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2560 บัญญัติไว้ในส่วนที่ 2 มาตรา 83 ว่า ไทสมาชิกผู้แทนราษฎร (ส.ส.) มีจำนวน 500 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง ทั้งนี้ยังมีสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) ที่มาจากการแต่งตั้ง อีก 200 คน เพื่อดำเนินการผลักดันนโยบายของรัฐ ให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชน รวมทั้งเป็นช่องทางในการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย และระบอบประชาชนนั้นหัวใจสำคัญอยู่ที่ประชาชน และอำนาจในการตัดสินใจอยู่ที่ประชาชน ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษา การพัฒนาพรรคการเมืองไทยตามระบอบการปกครองและประชาธิปไตย และโครงสร้างการบริหารพรรคการเมืองไทย รวมไปถึงระบอบการปกครองในแบบประชาธิปไตย จากนั้นก็ศึกษาระบบพรรคการเมืองในต่างประเทศ และวิธีการส่งผู้สมัครลงสมัครรับเลือกตั้ง ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ทั้งของไทยและต่างประเทศเพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์จับประเด็นต่าง ๆ อันเกี่ยวเนื่องและสอดคล้องกับระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย เพื่อให้พรรคการเมืองไทยมีบทบาทและประชาชนเข้าถึงได้ และนำสิ่งที่ได้จากการศึกษามาปรับประยุกต์ใช้ให้พรรคการเมืองไทยเป็นพรรคการเมืองของประชาชน ดังในใจความรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดปฏิรูปประเทศ มาตรา 258 (2) ว่าด้วยการพัฒนาพรรคการเมืองไทยให้เป็นสถาบันทางการเมืองของประชาชนสืบไป

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

งานวิจัยชิ้นนี้ชี้ให้เห็นว่าควรมีการส่งเสริมรวมไปถึงการเผยแพร่ ความรู้เกี่ยวกับพรรคการเมือง เน้นเรื่องระบบพรรคการเมือง การส่งผู้รับสมัครลงเลือกตั้งของพรรคการเมือง และวิธีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทางการเมืองในกลุ่มเยาวชน และประชาชนทั่วไป ให้ตระหนักถึงคุณค่า รวมไปถึงถึงความสำคัญของพรรคการเมืองไทย

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

วิเคราะห์ระบบพรรคการเมืองไทยเปรียบเทียบกับพรรคการเมืองต่างประเทศในระบบสองพรรค

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

รณรงค์ต่อต้านเรื่องการซื้อสิทธิ์ขายเสียง และให้การศึกษา แก่กระทั่งฝกอบรม อย่างทั่วถึงถูกต้อง แก่ประชาชน และแนะแนววิธีการที่จะทำให้พรรคการเมืองเป็นพรรคการเมืองที่ เข้มแข็ง และเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาพรรคการเมืองไทยให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไปในอนาคต

4.4.1.27 เรื่อง : การใช้หลักพรหมวิหาร 4 ในการพัฒนาบทบาทผู้นำชุมชน เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร จัดทำโดย สุริโย พินโย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้หลักพรหมวิหาร 4 ในการพัฒนาบทบาทผู้นำชุมชน เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร โดยมีกลุ่มตัวอย่าง 20 คน ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือ การวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้างวิเคราะห์ข้อมูลจาก เนื้อหา บทสัมภาษณ์ และ ทฤษฎีต่าง ๆ

ผลการวิจัยพบว่า 1.สภาพบทบาทผู้นำชุมชน เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ผู้นำชุมชนมีบทบาท ถือได้ว่าเป็นบุคคลที่สำคัญ มีความคิด ความสามารถ มีความรู้ เพื่อมาวางแผน กำหนดนโยบาย โดยประสานทุกฝ่ายให้มีส่วนร่วมที่จะนำทรัพยากรในชุมชนเป็นความรับผิดชอบในการทำกิจกรรม ความมีสภาวะผู้นำต้องมีความซื่อสัตย์ มีความยุติธรรม มีความรับผิดชอบ นำสิ่งที่ถูกที่ควร สอดคล้องกับค่านิยมและความคาดหวังของชุมชน 2.การใช้หลักพรหมวิหาร 4 ในการพัฒนาบทบาทผู้นำชุมชน เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร หนองจอกเป็นพื้นที่ที่มีผู้นำชุมชนมากที่สุดของ กรุงเทพมหานคร พรหมวิหาร 4 เป็นหลักธรรมสำหรับผู้นำที่ต้องรู้เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับบทบาทผู้นำชุมชนด้านเมตตา ความรัก กรุณา มุทิตา, อุเบกขา ช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่า ยินดีปราศจากไม่อิจฉา ความเที่ยงธรรม 3.เพื่อเสนอแนะแนวทางการใช้หลักพรหมวิหาร 4 ในการพัฒนาบทบาทผู้นำชุมชน เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ผู้นำชุมชนเป็นคณะดำเนินการงานที่ต้องดูแลผลประโยชน์ของชุมชน จำเป็นต้องนำหลักธรรมของผู้นำโดยเฉพาะพรหมวิหาร 4 ให้มีความรู้ มีธรรม เป็นภาคภูมิกับหน้าที่ที่รับผิดชอบ โดยวิธีต่าง ๆ ที่เหมาะสม

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย ผลการสังเคราะห์ พบว่า เขตหนองจอก เป็นเขตการปกครองเป็นเขตการปกครองที่มีพื้นที่มากที่สุดของกรุงเทพมหานครอยู่ในกลุ่มเขตกรุงเทพตะวันออก สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นท้องทุ่งและเกษตรกรรม มีลำคลองไหลผ่านหลายสาย มีลักษณะของชุมชนในเขตหนองจอกเป็นแบบพหุสังคม พหุวัฒนธรรม คือประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 75 นับถือศาสนาพุทธร้อยละ 25 และนับถือศาสนาคริสต์ร้อยละ 5 เดิมชุมชนหนองจอกยังเป็นป่าร้างว่างเปล่าประชาชนที่อาศัยในพื้นที่มีไม่นักจะทำมาหากินริมคลองแสบแสน จึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาการใช้หลักพรหมวิหาร 4 ในการพัฒนาบทบาทผู้นำชุมชนเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร เพื่อให้มีการพัฒนาผู้นำชุมชนเพิ่มพูนความรู้เพิ่มพูนธรรม สร้างความศรัทธาส่งงาม ภูมิฐาน เกิดความรักภาคภูมิใจในบทบาทผู้นำชุมชน โดยการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ

เป็นหลัก ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ คือเจ้าหน้าที่ข้าราชการเขต และคณะกรรมการหรือผู้นำชุมชน ในพื้นที่เขตหนองจอก

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

ผู้นำชุมชนว่าด้วยบทบาทผู้นำชุมชน ดำเนินกิจกรรมโดยไม่มีค่าตอบแทน จึงทำให้ขาดแรงจูงใจ อีกทั้ง ผู้นำชุมชนว่าด้วยบทบาทคุณธรรมและการบริหาร ผู้นำบางคนยังไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

การกำหนดนโยบายของรัฐที่มีผลต่อการใช้ศักยภาพของผู้นำชุมชนให้เกิดประโยชน์สาธารณะ

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

รูปแบบการช่วยเหลือของรัฐที่มีต่อการดำรงชีวิตของผู้นำชุมชนยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึง จึงจำเป็นต้องมีมาตรการที่เข้มงวดและดำเนินการอย่างต่อเนื่องกว่านี้

4.4.1.28 เรื่อง : ความคิดเห็นของพระสงฆ์ที่มีต่อบทบาทการปกครองของเจ้าอาวาสในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร จัดทำโดย พระปริชา จิรปณฺโญ (แดงสมุทร)

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของพระสงฆ์ที่มีต่อบทบาทการปกครองของเจ้าอาวาส ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของพระสงฆ์ที่มีต่อบทบาทด้านการปกครองของเจ้าอาวาสในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ที่มี อายุพรรษา ระดับการศึกษา และระยะเวลาที่พักอาศัย แตกต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการปกครองของเจ้าอาวาสในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) โดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Specified Sampling) คือ การเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากพระสงฆ์ ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร จนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ จนได้ครบจำนวน 122 รูป มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.99 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) สถิติ ค่าความถี่ (ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะเปรียบเทียบค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé)

ผลการวิจัย พบว่า 1) พระสงฆ์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการปกครองของเจ้าอาวาส ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับมาก จำแนกแต่ละด้านพบว่า ด้านการปกครองตามหลักพระธรรมวินัย และด้านการปกครองตามกฎหมายคณะสงฆ์ อยู่ในระดับมาก 2) พระสงฆ์ที่มี อายุพรรษา และการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทการปกครอง

ของเจ้าอาวาส ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่พระสงฆ์ที่มีระยะเวลาที่พักอาศัยต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการปกครองของเจ้าอาวาส ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ข้อเสนอแนะความคิดเห็นของพระสงฆ์ที่มีต่อบทบาทการปกครองของเจ้าอาวาส ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ด้านการปกครองตามหลักพระธรรมวินัย ได้แก่ ควรใช้ช่วงเวลาหลังจากการลงอุโบสถกรรมฟังพระปาติโมกข์ทุกกึ่งเดือน ในการอบรมสั่งสอนการประพฤติปฏิบัติตนตามหลักพระธรรมวินัยแก่พระภิกษุในปกครอง และ ด้านการปกครองตามกฎหมายคณะสงฆ์ ได้แก่ ควรเผยแพร่เนื้อหาในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ข้อบังคับ และกฎหมายเถรสมาคมให้พระภิกษุและสามเณรในปกครองได้รับทราบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บรรพชา/อุปสมบทใหม่ 4) ผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับความคิดเห็นของพระสงฆ์ที่มีต่อบทบาทการปกครองของเจ้าอาวาส ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร 1) การปกครองตามพระธรรมวินัยเป็นหัวใจของงานคณะสงฆ์ ถือเป็นภารกิจสำคัญที่สุดของคณะสงฆ์ เพราะเป็นการดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยของการอยู่ร่วมกันในสังฆมณฑล ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันการปกครองคณะสงฆ์ถือเป็นหลักมากที่สุด และเมื่อการปกครองฝ่ายบ้านเมืองพัฒนา ขึ้นจึงมีการตราพระราชบัญญัติคณะสงฆ์เป็นกฎหมายเพื่อส่งเสริมให้การปฏิบัติตามพระธรรมวินัยมีความศักดิ์สิทธิ์ยิ่งขึ้น รวมถึงการะกฎหมายเถรสมาคม ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวปฏิบัติในการบริหารงานคณะสงฆ์ 2) การปกครองตามกฎหมายคณะสงฆ์ เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อให้อำนาจในการจัดระบบการปกครองคณะสงฆ์ จึงทำให้พระสงฆ์ทุกรูป และไวยาวัจกรที่ได้รับการแต่งตั้งโดยถูกต้อง มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาเช่นเดียวกับข้าราชการของแผ่นดินด้วย และในการปฏิบัติหน้าที่ของพระสงฆ์ทุกระดับต้องเป็นไปโดยถูกต้อง สะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรม ซึ่งในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามหลักการ

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังฆมณฑล โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย ผลการสังเคราะห์ พบว่าพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติด้วยชนชาติไทยได้นับถือและสืบทอดต่อเนื่องกันมาเป็นเวลานาน ขนบธรรมเนียม ประเพณี และศิลปวัฒนธรรมของชาติซึ่งส่วนใหญ่มีพื้นฐานมาจากพระพุทธศาสนา องค์พระมหากษัตริย์ผู้เป็นประมุขของชาติทุก ๆ พระองค์ก็ทรงเป็นพุทธมามกะ ทรงดำรงอยู่ในฐานะเป็นองค์อัครศาสนูปถัมภก ทรงยกย่องเชิดชูพระพุทธศาสนาตลอดมาตั้งแต่อดีตอันยาวนานจนถึงปัจจุบัน อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี แบ่งการปกครองออกเป็น 9 ตำบล มีประชากรนับถือศาสนาพุทธ จำนวน 59,189 คน มีวัดและสำนักสงฆ์กระจายอยู่ทั่วอำเภอจำนวน 40 แห่งการปกครองคณะสงฆ์ยึดตามเขตการปกครองของบ้านเมืองและวิธีการปกครองคณะสงฆ์ที่กำหนด

ไว้ในกฎหมายเถรสมาคมเป็นหลักการปกครองคณะสงฆ์ ในอำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี ยังไม่เคยมีผู้ใดศึกษาประสิทธิภาพการบริหารจัดการวัดของเจ้าอาวาสมาก่อน

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

เจ้าอาวาสควรเน้นย้ำให้พระภิกษุ สามเณรและประชาชน เป็นผู้รอบรู้ในทุกด้าน มีความชำนาญในการบริหารเจ้าอาวาสได้

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

งานวิจัยเรื่องนี้รูปแบบการพัฒนาที่ชัดเจนและเหมาะสมกับกระแสโลกาภิวัตน์เพื่อให้เป็นสังคมที่อุดมไปด้วยฐานคุณธรรมและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

งานวิจัยชิ้นนี้ชี้ให้เห็นว่าเจ้าอาวาส ควรให้ความสำคัญในการด้านศึกษาตลอดถึงสามเณร และประชาชนทั่วไป ให้มีความรู้อย่างแตกฉาน ควรเอาใจใส่เป็นเชิงนโยบาย โดยการสร้างแรงจูงใจในการศึกษา

4.4.1.29 เรื่อง : การศึกษาความสัมพันธ์การปกครองคณะสงฆ์เถรวาทระหว่างประเทศไทยและสหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาล จัดทำโดย พระดีวะ ประกาศ ถาวโร (เศรชฐะ)

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการปกครองคณะสงฆ์เถรวาทประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาการปกครองคณะสงฆ์เถรวาทสหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาลและ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์การปกครองคณะสงฆ์เถรวาทระหว่างประเทศไทยและสหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือเอกสาร (Documentary research) ทางวิชาการอื่น ๆ ที่เป็นผลงานของท่านผู้รู้ทางพระพุทธศาสนาและการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ (Structured Interview) ซึ่งนำข้อมูลที่ได้จากเอกสารและการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ตีความตามประเด็นสำคัญที่กำหนดไว้แล้วสรุปผลการวิเคราะห์ ได้ดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยพบว่า : 1) การปกครองคณะสงฆ์เถรวาทประเทศไทย - เนปาล องค์กรมหาเถรสมาคมของไทยมีอำนาจตรากฎหมายเถรสมาคม ออกข้อบังคับ การปกครอง วางระเบียบออกคำสั่ง มีมติหรือออกประกาศ โดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายและพระธรรมวินัยใช้บังคับได้และองค์กรมหาเถรสมาคมแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรที่มีผู้สืบทอดต่อพระศาสนาถูกจัดเป็นระบบ มีความเป็นอิสระ เป็นองค์กรไม่แสวงหากำไรและไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมือง เป็นองค์กรของสังคมและศาสนาที่ถูกต้องตามกฎหมายของรัฐ ซึ่งวัดวาอารามเถรวาทที่ขึ้นทะเบียนตรงต่อมหาเถรสมาคม 2) ความสัมพันธ์การปกครองคณะสงฆ์เถรวาทระหว่างประเทศไทยและสหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาล มีการสร้าง

ความสัมพันธ์ทางพระพุทธศาสนากระหว่างสองประเทศ เช่น สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ได้ไปเยี่ยมชมนประเทศเนปาล รวมถึงการช่วยเหลือทางด้านการศึกษาสงฆ์ การศึกษาคณะสงฆ์ การศึกษาสงเคราะห์ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา การสาธารณูปการและการสาธารณสงเคราะห์ ต่อกันเป็นต้น 3) ข้อเสนอแนะ เป็นการประสานงานร่วมมือกันในระดับองค์กรทางศาสนาของทั้งสองประเทศให้มากขึ้น เพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเถรวาทให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมพระภิกษุของทั้งสองประเทศในฐานะผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาร่วมมือกันเพื่อคิดค้นวิธีการ หลักการ ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในต่างแดนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) **ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย** ผลการสังเคราะห์ พบว่า เนปาลถือเป็นประเทศที่มีวิวัฒนาการทางพุทธศาสนามายาวนาน โดยในอดีตเนปาลถือเป็นส่วนหนึ่งของดินแดนชมพูทวีป จึงคุ้นเคยกับพระพุทธศาสนาตั้งแต่สมัยพุทธกาลทั้งนี้เพราะกรุงกบิลพัสดุ์อันเป็นสถานที่ประสูติของพระโพธิสัตว์ในอดีตอยู่ในรัฐอุตรตระของอินเดีย แต่ปัจจุบันอยู่ในเขตเนปาล ขณะที่อังกฤษปกครองอินเดีย ได้แบ่งกรุงกบิลพัสดุ์ให้เป็นส่วนหนึ่งของเนปาล ในสมัยพุทธกาลพระองค์เคยเสด็จไปโปรดพระญาติที่กรุงกบิลพัสดุ์นอกจากนี้หลังพุทธปรินิพพานแล้วพระอานนทได้เผยแผ่พระพุทธศาสนาในบริเวณนี้ชาวเนปาลส่วนหนึ่งจึงนับถือพระพุทธศาสนามาตั้งแต่สมัยพุทธกาล ต่อมาในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราช พระองค์ทรงพระราชทานพระราชธิดา พระนามว่าจารุมตีแก่ขุนนางใหญ่ชาวเนปาล พระเจ้าอโศกมหาราชและเจ้าหญิงจารุมตีทรงสร้างวัดและเจดีย์หลายแห่งในเนปาล ซึ่งยังคงปรากฏอยู่ที่กรุงการุณาณฑุในปัจจุบัน

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

การบริหารกิจการคณะสงฆ์ของไทยในปัจจุบันมุ่งให้ความสำคัญกับความมั่นคงของพระพุทธศาสนาจึงมีวิธีการบริหารที่มุ่งสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนมากขึ้นเพื่อชักจูงให้พุทธศาสนิกชนมีความสะดวกต่อการศึกษาพระธรรม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

รูปแบบการปกครองที่การปกครองคณะสงฆ์ไทยในปัจจุบันได้นำหลักการปกครองฝ่ายบ้านเมืองมาใช้ในการกำหนดรูปแบบการปกครองคณะสงฆ์ผ่านพระราชบัญญัติการปกครองคณะสงฆ์ พ.ศ.2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ.2560

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

การจัดโครงสร้างการปกครองคณะสงฆ์ของไทยในปัจจุบัน วางหลักการจัดโครงสร้างการปกครองคณะสงฆ์เป็นไปในแนวดิ่ง มีลักษณะการปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ส่วนกลาง คือ มีมหาเถรสมาคมเป็นคณะควบคุมการดำเนินงานของคณะสงฆ์ ทั้งในด้านการพิจารณาแต่งตั้งพระภิกษุเข้ารับตำแหน่งพระสังฆาธิการในตำแหน่งต่างๆ เป็นผู้พิจารณาออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่ใช้กับคณะสงฆ์ รวมถึงเป็นผู้กำหนดนโยบายในการดำเนินกิจการทุกชนิด พระสังฆาธิการและพระสงฆ์ในระดับอื่น เป็นเพียงผู้รับคำสั่งไปปฏิบัติ โดยมีได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพิจารณาหรือเสนอความคิดเห็นแต่อย่างใด

4.4.1.30 เรื่อง : การบริหารกองทุนหมู่บ้านของคณะกรรมการตามหลักพรหมวิหารธรรมอำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี จัดทำโดย วิลาสินี ประกัน

การวิจัยเรื่อง การบริหารกองทุนหมู่บ้านของคณะกรรมการตามหลักพรหมวิหารธรรม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการบริหารของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน ตามหลักพรหมวิหารธรรม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี 2) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน ตามหลักพรหมวิหารธรรม มี เพศ รายได้ต่อเดือน ประสบการณ์ในการทำงาน ตำแหน่งในกองทุนหมู่บ้าน ที่ต่างกัน และ 3) เพื่อสัมภาษณ์แนวทางการบริหารของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านตามหลักพรหมวิหารธรรม เป็นการศึกษาวิจัยแบบเชิงผสมผสาน (Mixed Method Research) ที่ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเน้นวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยการแจกแบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ (Qualitative Research by interviews) เป็นการศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ปฐมภูมิและเอกสารทุติยภูมิรวมทั้งสร้างแบบสอบถาม (Questionnaires)

ผลการวิจัยพบว่า 1.บริหารของคณะกรรมการกองทุนของหมู่บ้านตามหลักพรหมวิหารธรรม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียง ด้านการวางแผนตามหลักพรหมวิหารธรรม ด้านการดำเนินงานตามหลักพรหมวิหารธรรม และด้านการประเมินผลตามหลักพรหมวิหารธรรม 2. ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยเปรียบเทียบการบริหารของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน ตามหลักพรหมวิหารธรรม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ที่มีเพศ รายได้ต่อเดือน ประสบการณ์ ตำแหน่งในกองทุนหมู่บ้าน ไม่แตกต่างกัน มีการบริหารของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน ตามหลักพรหมวิหารธรรม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน 3. ผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการบริหารของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน ตามหลักพรหมวิหารธรรม อำเภอแก่งคอย พบว่า เมตตา คือ ความมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถของผู้ใต้บังคับบัญชาแต่ละคน ควรสนับสนุนบุคลากรให้ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถ ปฏิบัติงานให้เต็มเวลา เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ภายใต้อารมณ์รักใคร่ปรารถนาดีอยากให้เรามีความสุข มีจิตอันแผ่เมตตาและคิดทำประโยชน์แก่มนุษย์สัตว์ทั่วหน้า กรุณา คือ

ร่วมแก้ไขปัญหและข้อบกพร่องในการทำงานร่วมกัน ประสานงานกับผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างสม่ำเสมอ ถ่ายทอดถอดความรู้และประสบการณ์แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานด้วยความ สงสาร คิดช่วยให้พ้นทุกข์ ใฝ่ใจในอันจะปลดเปลื้องบำบัดความทุกข์ยากเดือดร้อน มุทิตา คือ ยกย่อง ชมเชยแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยความจริงใจด้วยการประกาศความดีความชอบ สร้างขวัญกำลังใจแก่ ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้บริหาร สนับสนุนการเผยแพร่ผลงานที่ดีของผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยความยินดี ใน เมื่อผู้อื่นอยู่ดีมีสุข มีจิตผ่องใสบันเทิง กอปรด้วยอาการแช่มชื่นเบิกบานอยู่เสมอ ต่อสัตว์ทั้งหลายผู้ดำรง ในปกติสุข พลอยยินดีด้วยเมื่อเขาได้ดีมีสุข เจริญงอกงามยิ่งขึ้นไป อุเบกขา คือ แบ่งงานให้ ผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างชัดเจน เหมาะสมตามความรู้ ความสามารถ จัดจัดสรรผลประโยชน์แก่ผู้ร่วมงาน อย่างเสมอภาค และส่งเสริม สนับสนุนให้ฝ่ายต่าง ๆ ทำงานร่วมกัน เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพ ความวางใจเป็นกลางในส่วนของ การจ่ายเงินของกองทุนเป็นการจ่ายตามลำดับอันจะให้ดำรงอยู่ใน ธรรมตามที่พิจารณาเห็นด้วยปัญญา คือ มีจิตเรียบตรงเที่ยงธรรมดุจตราขึง ไม่เอนเอียงด้วยรักและชัง พิจารณาเห็นกรรมที่สัตว์ทั้งหลายกระทำแล้ว อันควรได้รับผลดีหรือชั่ว สมควรแก่เหตุอันตนประกอบ พร้อมที่จะวินิจฉัยและปฏิบัติไปตามธรรม รวมทั้งรู้จักวางเฉยสงบใจมองดู ในเมื่อไม่มีกิจที่ควรทำ เพราะเขารับผิดชอบตนได้ดีแล้ว เขาสมควรรับผิดชอบตนเอง หรือเขาควรได้รับผลอันสมกับ ความรับผิดชอบของตน

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็น ดังต่อไปนี้

1) **ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย** ผลการสังเคราะห์ พบว่า กองทุน หมู่บ้านและชุมชนเมืองเป็นนโยบายของรัฐบาลเมื่อ พ.ศ. 2544 ที่มีความสำคัญในการแก้ปัญหาความ ยากจนของประชาชน โดยการจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง แห่งละ 1 ล้านบาท เพื่อเป็นแหล่ง เงินทุนหมุนเวียนในการลงทุนสร้างอาชีพเสริมและสร้างรายได้ลดรายจ่ายบรรเทาเหตุฉุกเฉินและความ จำเป็นเร่งด่วนให้แก่ประชาชนและวิสาหกิจขนาดเล็ ก ซึ่งนับเป็นนโยบายเร่งด่วนที่มุ่งแก้ปัญหาของ ประเทศโดยจุดมุ่งหมายในการเสริมสร้างกระบวนการพึ่งพาตนเองของหมู่บ้านและชุมชนเมืองในด้าน การเรียนรู้การสร้างและพัฒนาความคิดริเริ่ม การแก้ปัญหาและเสริมสร้างศักยภาพทั้งด้านเศรษฐกิจ และสังคมของประชาชนในหมู่บ้านและชุมชนเมืองเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาหมู่บ้านและชุมชนเมือง ให้ มีขีดความสามารถในการจัดระบบบริหารจัดการการเงินกองทุนหมุนเวียนในหมู่บ้านและชุมชนเมืองกันเอง นอกจากนี้ยังมุ่งหวังให้เป็นเครื่องมือในการกระจายโอกาสให้แก่คนจนเข้าหาแหล่งเงินทุน โอกาสที่ ทำ ให้คนจนเข้าหาแหล่งความรู้และโอกาสที่ทำให้คนจนได้ร่วมคิดร่วมทำด้วยภูมิปัญญาของตนเองนำไปสู่ การสร้างพลังชุมชนให้เข้มแข็งขึ้น

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

ผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า กองทุนหมู่บ้านต้องมีการพัฒนาในด้านสถานที่ทำงาน อุปกรณ์เครื่องมือ โปรแกรมสำเร็จรูปมีความเหมาะสมกับการบริหารงาน ต้องมีการบริหารจัดการ สมาชิกในการชำระหนี้เงินกู้พร้อมดอกเบี้ยให้ตรงตามเวลาที่กำหนด และต้องมีการกำกับดูแลสมาชิกที่ได้รับเงินกู้ให้นำเงินไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่ขอกู้

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารของกรรมการกองทุนหมู่บ้านได้ใช้หลักพรหมวิหารธรรม ที่ประกอบไปด้วย เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ในการบริหารงานกองทุนหมู่บ้าน

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

การบริหารของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน ในบริบทของแนวคิดและหลักธรรมในการดำเนินงานอย่างอื่นที่เหมาะสม

4.4.1.31 เรื่อง : การประยุกต์ใช้หลักสาราณียธรรมในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี จัดทำโดย กัลยกร ลากเดโช

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักสาราณียธรรมในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักสาราณียธรรม ในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนต่างกัน และ 3) เพื่อเสนอแนวทางการประยุกต์ใช้หลักสาราณียธรรมในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed Method Research) ประกอบด้วยการวิจัยเชิง ปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 253 คน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 5 ท่าน เครื่องมือที่ใช้วิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่า (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัยพบว่า 1) บุคลากรเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี ที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักสาราณียธรรมในการปฏิบัติงานทั้ง 6 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด 3 ลำดับ ดังนี้ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านเมตตาตามโนกรรมในการปฏิบัติงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน รองลงมา ได้แก่ ด้านสัสสามัญญตาในการปฏิบัติงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่

ด้านทฤษฎี สามัญญตาในการปฏิบัติงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน ตามลำดับ 2) การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย พบว่า บุคลากรที่มีเพศ ระดับการศึกษา และ รายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักสารานุกรมในการปฏิบัติงาน โดยรวม 6 ด้าน ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนบุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักสารานุกรมในการปฏิบัติงานโดยรวม 6 ด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3) การสัมภาษณ์แนวทางการประยุกต์ใช้หลักสารานุกรมในการปฏิบัติงานของบุคลากร เทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดชลบุรี เห็นว่า การบริหารราชการแผ่นดินเกี่ยวกับ งานด้านโครงสร้างพื้นฐาน ถือเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม และความมั่นคงของประเทศ บุคลากรผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีความสามัคคีปรองดองกัน มีน้ำใจช่วยเหลืองานซึ่งกันและกันแสดงกิจกรรมารยาทที่สุภาพต่อกัน สื่อสารกันด้วยวาจาที่ไพเราะ ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม คำนึงถึงวัตถุประสงค์ของงานเป็นหลัก มีความรัก ความพอใจในองค์กร ใฝ่ศึกษาเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ มีจิตสาธารณะในการช่วยเหลือผู้อื่น รู้จักบูรณาการ งานร่วมกันทุกภาคส่วน มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่ ให้ความเคารพกฎ กติกา ข้อบังคับของ องค์กร ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างเสมอภาค พร้อมปฏิบัติงานด้วยความเห็นชอบและ สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน สิ่งเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมให้การดำเนินงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มี ประสิทธิภาพ และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ทัวถึง และ รวดเร็ว

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย ผลการสังเคราะห์ พบว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 76 รัฐซึ่งพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่นให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะและการใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ซึ่งเทศบาลนครแหลมฉบัง ถือเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง จัดตั้งขึ้นตาม “พระราชกฤษฎีกาการจัดตั้งเทศบาลตำบลแหลมฉบัง อำเภอกันทรวิชัยและอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2534” ด้วยเหตุผล เป็นพื้นที่ตั้งของท่าเรือน้ำลึก อันเป็นท่าเรือพาณิชย์หลักของประเทศ ตลอดจนเป็นเขตพัฒนาอุตสาหกรรมและศูนย์พาณิชย์กรรม เพื่อการส่งออกตามโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สมควรจัดตั้งท้องถิ่นในเขตพื้นที่ดังกล่าวเป็นเทศบาลตำบลแหลมฉบัง อำเภอกันทรวิชัยและอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรีต่อมาเทศบาลตำบลแหลมฉบังได้เปลี่ยนแปลงฐานะเป็น “เทศบาลนครแหลมฉบัง” ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย วันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 เพราะเป็นเทศบาลที่มีราษฎรตั้งแต่ห้าหมื่นคนขึ้นไป ทั้งมีรายได้พอควรแก่การปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 โดยเทศบาล

นครแหลมฉบังได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2561 – 2564) เพื่อใช้เป็นกรอบกำหนดทิศทางการปฏิบัติงานของบุคลากร การแก้ไขปัญหา และการพัฒนาชุมชนในเขตพื้นที่เทศบาลนครแหลมฉบัง ภายใต้วิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาล คือ “อุตสาหกรรมไร้มลพิษเศรษฐกิจรุ่งเรือง เมืองน่าอยู่ คู่คุณธรรม”

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

การปฏิบัติงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน เทศบาลควรส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรรู้จักเปิดใจกว้างเพื่อการเปลี่ยนแปลง เลิกยึดติดกับการทำงานรูปแบบเก่าให้รู้จักยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างแม้จะเป็นเสียงข้างน้อยก็ตาม เพราะอาจนำมาซึ่งผลงานที่สร้างสรรค์และมีคุณภาพยิ่งขึ้นต่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

ทำให้เห็นแนวทางที่จะต้องดำเนินการวิจัยเพิ่ม ควรศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์หลังจากการนำหลักสารานุกรมมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี”

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

การปฏิบัติงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน เทศบาลควรจัดโครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้หลากหลายรูปแบบ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเข้าร่วมโครงการของบุคลากรด้วยความเต็มใจ พร้อมทั้งสนใจที่จะศึกษาหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเพื่อนำมาปรับประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น

4.4.1.32 เรื่อง : การศึกษาเชิงวิเคราะห์ภาวะผู้นำชนเผ่าปะโอในรัฐฉานประเทศเมียนมาร์ จัดทำโดย พระอุโภทิตะ ปะโอ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาแนวคิดทฤษฎีภาวะผู้นำ 2) เพื่อศึกษาภาวะผู้นำชนเผ่าปะโอในรัฐฉาน ประเทศเมียนมาร์ 3) เพื่อศึกษาวิเคราะห์ภาวะผู้นำชนเผ่าปะโอ ในรัฐฉาน ประเทศเมียนมาร์ วิชานิพนธ์นี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ศึกษาจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสัมภาษณ์ประกอบผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับชนเผ่าปะโอจำนวน 8 คนเพื่อนำมาวิเคราะห์แล้วสรุปผลการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1. แนวคิดทฤษฎีภาวะผู้นำจะต้องมีคุณสมบัติและพฤติกรรมเป็นแบบอย่างในการสื่อสารอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมีจุดภาวะ การเสริมสร้างความสัมพันธ์ เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กร โดยนำหลักธรรมในพระพุทธศาสนาไปบูรณาการ เพื่อความสมบูรณ์ของทฤษฎีภาวะผู้นำ หลักธรรมประกอบด้วย ทิฐุธรรมมีกัตตะประโยชน์ สัปปุริสธรรม 7 พรหมวิหาร 4 สังคหวัตถุ 4 อคติ 4 เบญจศีลและเบญจธรรม อปริหานิยธรรม 7 ทศพิธราชธรรม 10 และจักรวรรดิธรรม 12 2. ชนเผ่าปะโอก็คือเป็น Pyu มีหลักฐานตั้งถิ่นก่อน ค.ศ.

600 มาจากบริเวณตอนใต้ประเทศมองโกเลียลงมาทางใต้ประเทศเมียนมาร์ หลังจากได้พ่ายแพ้สงคราม และชนเผ่าปะโอได้สร้างเมืองใหม่ชื่อว่าหม่อท้อผาเมืองสะถู่ใหม่ ปัจจุบันคือเมืองสีเสงการเกิดของ ขบวนการต่อสู้ช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้รวบรวมชาวปะโอจำนวนหนึ่งในการปกครองประเทศราช (ระบบศักดินา) การเก็บส่วยภาษีอากรทุกอย่างจากประชาชนที่การต่อสู้ทางการเมืองและเรียกร้องสิทธิ ต่าง ๆ และองค์การแห่งชาติปะโอกับ สาธารณรัฐประชาชนชาติปะโอ มีการเจรจาข้อตกลงการหยุดยิงและ เป็นวันการปฏิวัติล้มล้างและทำสัญญาสันติภาพเข้าอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญของรัฐบาลกลางและวิถีทาง การเมืองการปกครองใน 3 อำเภอ ได้แก่ระบบประชาธิปไตย ระบบสังคมนิยมและระบบคอมมิวนิสต์ได้ ดำเนินกิจกรรมประสบความสำเร็จผู้นำชนเผ่าปะโอได้แสดงบทบาทภาวะผู้นำด้านการเมืองสังคมและ เศรษฐกิจมาจนถึงปัจจุบัน 3. ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำด้านการปกครอง ผู้นำกลุ่มชาติพันธุ์ปะโอ ได้ ใช้หลักทศพิธราชธรรม ในการรวบรวมกลุ่มชาติพันธุ์ปะโอให้เป็นหนึ่งเดียว ภาวะผู้นำด้านสังคมผู้นำ กลุ่มชาติพันธุ์ปะโอได้ใช้หลักเบญจศีลและเบญจธรรม ในการส่งเสริม เพื่อความเป็นปึกแผ่นของสังคม แบบจารีตและเพื่อสืบสานประเพณีและวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชนเผ่าปะโอ ภาวะผู้นำด้าน เศรษฐกิจผู้นำกลุ่มชาติพันธุ์ปะโอได้ใช้หลักทศพิธราชธรรมในการพัฒนาเศรษฐกิจได้ส่งเสริม การเกษตรโดยนำศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนในการผลิตอย่างสมดุล เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของชนเผ่าปะโอ จนถึงปัจจุบัน

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็น ดังต่อไปนี้

1) ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย ผลการสังเคราะห์ พบว่า สภาพสังคม โลกได้มีปัญหาวุ่นวายเป็นอย่างมากก็เนื่องจากการแสดงออกของภาวะผู้นำในสภาพสังคมของกลุ่มชน เผ่าปะโอก็คือเป็น Pyu กลุ่มชนชาติที่เก่าแก่มีหลักฐานบันทึกว่ามีการตั้งถิ่นก่อนคริสต์ศักราช 600 มี การอพยพลงมาจากบริเวณตอนใต้ของประเทศมองโกเลียลงมาทางใต้เข้าสู่แผ่นดินประเทศเมียนมาร์ ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือเข้าทางแม่น้ำอิรวดี(Irrawaddy River) และแม่น้ำชิตอง (Sit Taung River) มีการตั้งถิ่นฐาน ค.ศ.1057 ได้มีบันทึกในราชสมัยของพระเจ้าปะโดงมีกลุ่มชนปะโอตั้งถิ่นฐาน บริเวณเทือกเขาเมือง สะถู่ (Tha Ton) ในราชสมัยพระเจ้าอโนรธาราชอาณาจักรของชาวปะโอการ พ่ายแพ้ครั้งนั้นทำให้ชาวปะโอแตกกระจัดกระจายไปหลายที่หลายทางผู้นำชนเผ่าปะโอก็ได้มีการ แยกแยกออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ เนื่องจากความขัดแย้งทางอุดมการณ์ทางการเมืองและแนวทางการต่อสู้ กับรัฐบาลกลางทำให้เกิดความขัดแย้งต่าง ๆ ในกลุ่มชาติพันธุ์ปะโอ ซึ่งผู้นำในแต่ละกลุ่มก็มีความคิด และแนวทาง และภาวะผู้นำที่แตกต่างกัน ซึ่งความขัดแย้งที่เกิดขึ้นทำให้กลุ่มชาติพันธุ์ปะโอนั้นขาด เอกภาพในการอยู่ร่วมกัน และการเรียกร้องอิสรภาพจากรัฐบาลเมียนมาร์ตัวผู้นำของปะโอแต่ละท่านที่ มีบทบาทในการนำทางการเมืองนั้น มีผลต่อขวัญและกำลังใจของประชาชนเป็นอย่างมาก บางช่วงเวลาก็ มีความเข้มแข็ง บางช่วงเวลาก็อ่อนแอ และแยกตัวเป็นกลุ่มย่อยไปปกครองกันเอง จากสถานการณ์ที่

เกิดขึ้นทำให้กลุ่มชาติพันธุ์ปะโอ ชาติเสถียรภาพเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นเหตุใหม่เกิดประเทศราช (ระบบศักดินา) ต่อสู้กับระบบประเทศราช (ระบบศักดินา) และเครียดกดดันต่อการกระทำของทหารเจ้าฟ้า ก็พบว่ามาจากเรื่องของภาวะผู้นำ ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างขวัญกำลังใจและความเป็นปึกแผ่นในชนเผ่ากลุ่มชาติพันธุ์ปะโอ

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านค่านึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลที่ผู้บริหารกว่าทุก ๆ ด้านนั้นควรได้รับการพัฒนาให้อยู่ในระดับมากที่สุด เข้ากับด้านอื่น ๆ โดยผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มศักยภาพการสร้างขวัญและกำลังใจ โดยการกล่าวว้อยงชมเชยอย่างจริงจังทั้งนี้เพราะองค์กรจะสามารถขับเคลื่อนได้บุคลากรในองค์กรต้องมีคุณภาพหากบุคลากรได้รับการดูแลเอาใจใส่ที่ดีจากผู้บริหารได้รับการยอมรับรู้สึกว่าคุณค่าตนเองมีความสำคัญและมีคุณค่าต่อองค์กรย่อมจะส่งผลดีต่อประสิทธิผลขององค์กรได้ไปด้วย

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

ควรทำวิจัยเรื่องภาวะผู้นำในการปกครองแนวคิดทฤษฎีทุกศาสนายู่ร่วมกันได้

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผู้นำที่จะประสบความสำเร็จไม่ใช่เพียงแต่มุ่งให้เป้าหมายขององค์กรสำเร็จเท่านั้น แต่ควรทำให้ผู้ร่วมงานมีความสุขด้วยนั้น คือผู้นำควรจะควบคุมอารมณ์ตนเองให้ได้แม้ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด ๆ ก็ตามโดยการใช้เขว่นอารมณ์หรือความฉลาดทางอารมณ์หากผู้บริหารสามารถควบคุมอารมณ์ในการปฏิบัติงานได้ย่อมจะทำให้ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงานดียิ่งขึ้นซึ่งจะส่งผลให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กรเพิ่มตามไปด้วยในที่สุด

4.4.1.33 เรื่อง : แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ของบุคลากรสำนักงาน

พระพุทธศาสนาแห่งชาติ จัดทำโดย กมลวรรณ วันแก้ว

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ (1) เพื่อศึกษาแรงจูงใจการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (2) เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ที่มีอายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในองค์กรและรายได้ที่แตกต่างกัน (3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้จำนวน 163 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA/F-test) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการ LSD. (Least Significant Difference) และเก็บ

ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การสัมภาษณ์จากผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จำนวน 5 ท่าน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

ผลการวิจัยพบว่า 1) บุคลากรสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยรวมทั้ง 8 ด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ (1) ด้านความรับผิดชอบ (2) ด้านความมั่นคงในการทำงาน (3) ด้านความสำเร็จในการทำงาน (4) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (5) ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ (6) ด้านลักษณะของงานที่ทำ (7) ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน (8) ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ ตามลำดับ 2) การทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า บุคลากรสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติที่มีอายุและระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในองค์กรแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติที่มีระดับการศึกษาและรายได้แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) แนวทางการพัฒนาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร พบว่า (1) ด้านความสำเร็จในการทำงาน ควรส่งเสริมให้บุคลากรทุกคนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในการทำงานขององค์กร (2) ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ควรให้กำลังใจและยกย่องชมเชยเมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาทำงานได้ดีหรือประสบผลสำเร็จ (3) ด้านลักษณะของงานที่ทำ ควรมีการมอบหมายงานอย่างชัดเจนและเหมาะสม (4) ด้านความรับผิดชอบ ควรให้อำนาจในการตัดสินใจและรับผิดชอบงานแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ให้โอกาสที่จะพัฒนาปรับปรุงทักษะการแก้ไขความผิดพลาดจากการทำงาน (5) ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ ควรมีการกำหนดเส้นทางความก้าวหน้าของบุคลากรอย่างชัดเจน (6) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ผู้บังคับบัญชาควรเอาใจใส่ในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดข้อผิดพลาดในการทำงาน (7) ด้านความมั่นคงในการทำงาน ควรวางแผนงานในการปฏิบัติงานอย่างเป็นขั้นตอนและชัดเจน พัฒนางานขององค์กรให้ได้รับการยอมรับจากผู้รับบริการ (8) ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ควรพัฒนาสภาพแวดล้อมในการทำงานให้มีความสวยงามและสะอาดอยู่เสมอ จัดสรรวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือต่าง ๆ ให้เหมาะสม เพียงพอ และทันสมัย

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) **ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย** ผลการสังเคราะห์ พบว่า “การอ้างความเจริญมั่นคงของพระศาสนา จึงน่าที่จะเน้นที่การแนะนำให้เห็นประโยชน์ของการศึกษาปฏิบัติธรรมเป็นสำคัญ เมื่อประโยชน์แห่งการปฏิบัติธรรมเกิดขึ้นแล้ว ก็จะมีพลังใจและจะชวนชวนขวนขวายศึกษาปฏิบัติให้สูงขึ้น และเมื่อชาวพุทธ รัฐธรรมะ ปฏิบัติธรรมกันอย่างถูกต้องทั่วถึงมากขึ้น พระศาสนาก็จะเจริญมั่นคง” ความตอนหนึ่งในพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

พระราชทานเพื่อเชิญไปอ่านในการเปิดประชุมใหญ่ของสมาคมพุทธศาสนาทั่วราชอาณาจักร เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2528

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

การส่งเสริมสนับสนุนให้วัดเป็นศูนย์กลางชุมชนตามหลัก “บวร” (บ้าน วัด ราชการ) ในการจัดกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ท้องถิ่น รวมถึงการส่งเสริมอาชีพให้ทั้งชาวไทยพุทธและชาวไทยอิสลามในชุมชนใกล้วัด นอกจากนี้ยังต้องมีการจัดการและพัฒนาวัดเป็นแหล่งเรียนรู้ เช่น การจัดให้มีห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ สวนสมุนไพร ลานกีฬา สวนพักผ่อนหย่อนใจ

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

ใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม ในการเผยแพร่หลักธรรมคาสอนทางพระพุทธศาสนา ไม่ว่าจะ เป็นวิทยุชุมชน หรือเสียงตามสายในชุมชน การใช้อินเทอร์เน็ตผ่านแอปพลิเคชันทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ เช่น LINE FACEBOOK INSTAGRAM TWEETER เป็นต้น

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

สร้างความปลอดภัยและความเชื่อมั่นในเกิดขึ้นในพื้นที่ อย่างน้อยที่สุดวัดต้องเป็นสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับชาวพุทธ มีการจัดศูนย์ประสานงานระหว่างชุมชน และเจ้าหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือเมื่อมีเหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้น

4.4.1.34 เรื่อง : การศึกษาเชิงวิเคราะห์ จริยธรรมของนักปกครองที่ปรากฏในวรรณกรรมมหาภารตะ จัดทำโดย พระรัตนภูมิ ฐานิโย (ผ่องแสง)

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับจริยธรรมของนักปกครอง 2) เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาและจริยธรรมที่ปรากฏในวรรณกรรมมหาภารตะ 3) เพื่อศึกษาวิเคราะห์จริยธรรมของนักปกครองที่ปรากฏในวรรณกรรมมหาภารตะ การศึกษาวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ แบบศึกษาค้นคว้าเอกสาร จากวรรณกรรมมหาภารตะ เอกสารวิชาการ รวมทั้งเอกสารอื่น ๆ อันเป็นวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เสนอผลการวิจัยด้วยวิธีการเชิงบรรยายแล้วนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มานำเสนอในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า 1) จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับจริยธรรมของนักปกครอง จริยธรรมนั้นเป็นสิ่งที่อยู่คู่ในตัวมนุษย์โดยธรรมชาติ ซึ่งมีการพัฒนาขึ้นโดยอาศัยการขัดเกลาทางสังคมผ่านกฎเกณฑ์ กฎหมายจารีตประเพณี ค่านิยมของสังคม ความประพฤติที่ถูกหล่อหลอมด้วยการศึกษาจาก หลักศีลธรรม หลักปรัชญา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อความสุขของตนเองและประโยชน์สุดต่อตนเอง สังคมและประเทศชาตินอกจากนี้จริยธรรมนั้น ยังใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจเพื่อเลือกประพฤติปฏิบัติ เป็นไปเพื่อความถูกต้องเหมาะสมดีงาม มีลักษณะที่สังคมนั้นพึงประสงค์ก็ อให้เกิดความสงบสุข

เกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นสังคมและประเทศชาติ เหนือสิ่งอื่นใดจริยธรรมนั้นสิ่งที่แสดงออกถึงความยอมรับนับถือคนในสังคมซึ่งทำให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุข เป็นบุคคลที่เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ 2) จากการศึกษาประวัติความเป็นมาของวรรณกรรมมหาภารตะ พบว่า วรรณกรรมมหาภารตะ เป็นเรื่องราวระหว่างตระกูลเการพและตระกูลปาณฑพ ซึ่งสืบสายโลหิตเดียวกัน ฝ่ายปาณฑพประกอบด้วยพี่น้อง 5 คน ฝ่ายเการพ ประกอบด้วยเหล่าพี่น้อง ทั้ง 100 คน ความขัดแย้งของสองตระกูลนี้ ได้สั่งสมมาตั้งแต่ในวัยเยาว์ ตั้งแต่การทะเลาะเบาะแว้งกันตั้งแต่ในวัยเด็ก เมื่อเติบโตขึ้นความขัดแย้งก็ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ความขัดแย้งนั้นขยายตัวไปสู่เครือญาติและพันธมิตรของทั้งสองฝ่าย จนไม่สามารถยุติลงได้ จนทำให้ทั้งสองฝ่าย ได้ทำการรวบรวมพันธมิตรไพร่พล กองทัพ มาเผชิญหน้ากันและได้ทำสงครามกันที่ทุ่งราบกุรุเกษตร ใกล้แม่น้ำยมุนา เป็นเวลา 18 วัน และจบลงด้วยชัยชนะของฝ่ายปาณฑพ 3) จากการศึกษาวิเคราะห์จริยธรรมนักปกครองที่ปรากฏในวรรณกรรมมหาภารตะ พบว่าในวรรณกรรมมหาภารตะนั้นมีความสมบูรณ์ทั้งเรื่องหลักการของการเป็นนักปกครอง โดยมีการกล่าวถึง ส่วนในเรื่องจริยธรรมในตัวของนักปกครองนั้นผู้วิจัยพบว่านักปกครองในวรรณกรรมมหาภารตะนั้น ได้ให้ความสำคัญต่อการทำหน้าที่ ความเสียสละ ความซื่อสัตย์ ความกล้าหาญทางจริยธรรม ความกตัญญู ความสามารถในการจูงใจคน การรู้จักใช้บุคคลความเชี่ยวชาญในการรบ และการอ่อนน้อมถ่อมตน ซึ่งเป็นจริยธรรมที่หน้าปกครองผู้ปกครองนั้นต้องนำไปประพฤติปฏิบัติซึ่งเป็นหลักของนักปกครองที่ที่กล่าวมานี้สามารถใช้ในปัจจุบันได้

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) **ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย** ผลการสังเคราะห์ พบว่า นักปกครองที่ดีจะต้องมีจริยธรรมทางการเมือง (Political Ethics) ในขณะที่อุดมการณ์ทางการเมืองมักจะรวมจริยธรรมอยู่ด้วย แต่จริยธรรมทางการเมืองอาจจะเป็นรายละเอียดที่อยู่นอกกรอบอุดมการณ์ทางการเมืองซึ่งเป็นกรอบใหญ่ ประเด็นเรื่องจริยธรรมทางการเมืองจะเกี่ยวข้องกับความถูกต้องตามกฎหมาย ความชอบธรรมทางการเมือง และความน่าเชื่อถือรวมทั้งศรัทธา การกระทำอันใดก็ตามถึงแม้จะถูกต้องตามกฎหมายจะต้องพยายามหลีกเลี่ยงถ้าเกิดผลเสียตามมา จริยธรรมของจะเป็นเครื่องชี้แนวทางในการปฏิบัติ ในขณะที่อุดมการณ์ทางการเมืองจะทำหน้าที่เสมือนจิตวิญญาณของระบบการเมืองในภาพรวม ซึ่งความหมายของนักปกครองที่แท้จริง ก็คือผู้ที่ทำหน้าที่จัดสรรแบ่งปันทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดให้ได้ทั่วถึงทุกคนในสังคมอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

จากการสังเคราะห์ พบว่า

- (1) นักปกครองต้องมีความซื่อสัตย์
- (2) นักปกครองต้องมีความกตัญญู
- (3) นักปกครองต้องมีความเสียสละ

- (4) นักปกครองต้องมีความสามารถในการจูงใจคน
- (5) นักปกครองต้องมีความสามารถในการรบ
- (6) นักปกครองต้องมีความกล้าหาญทางจริยธรรม
- (7) นักปกครองต้องมีความอ่อนน้อมถ่อมตน

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

จากการสังเคราะห์หาควรทำวิจัยเกี่ยวกับจริยธรรมของนักปกครองหญิงในวรรณกรรมมหาภารตะ

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากการสังเคราะห์เห็นว่าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรนำมาแนวคิดทางจริยธรรมในวรรณกรรมมหาภารตะกับการต่อสู้ทางการเมือง

4.4.1.35 เรื่อง : การบริหารกิจการคณะสงฆ์ตามหลักธรรมาภิบาลของพระสังฆาธิการในเขตอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม จัดทำโดย พระครูสังฆรักษ์ศวีร์ ปมโตโต (เวชบุตร)

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการบริหารกิจการคณะสงฆ์ตามหลักธรรมาภิบาลของพระสังฆาธิการในเขตอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม 2) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารกิจการคณะสงฆ์ตามหลักธรรมาภิบาลของพระสังฆาธิการในเขตอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ที่มี อายุ พรรษา วุฒิการศึกษาต่างกัน 3) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารกิจการคณะสงฆ์ตามหลักธรรมาภิบาลของพระสังฆาธิการในเขตอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม การวิจัยครั้งนี้ มีประชากรกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุในเขตอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม จำนวน 236 รูป เครื่องมือที่ใช้วิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (F-test or One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัยพบว่า 1) พระภิกษุกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการคณะสงฆ์ตามหลักธรรมาภิบาลของพระสังฆาธิการในเขตอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยมีดังนี้ ด้านการเผยแผ่ตามหลักธรรมาภิบาล ด้านการสาธารณสุขสงเคราะห์ตามหลักธรรมาภิบาล ด้านการศาสนศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล ด้านการปกครองตามหลักธรรมาภิบาล ด้านการศึกษาสงเคราะห์ตามหลักธรรมาภิบาล และด้านการสาธารณูปการตามหลักธรรมาภิบาล ตามลำดับ 2) การทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า พระภิกษุที่มี พรรษา และวุฒิการศึกษาทางธรรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการคณะสงฆ์ตามหลักธรรมาภิบาลของพระสังฆาธิการในเขตอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพระภิกษุที่มีระดับ อายุ และวุฒิการศึกษาทางโลก ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการคณะสงฆ์ตามหลักธรรมาภิบาลของพระสังฆาธิการในเขตอำเภอนครชัยศรี

จังหวัดนครปฐม โดยรวมไม่แตกต่างกัน 3) ข้อเสนอแนะแนวทางเกี่ยวกับการบริหารกิจการคณะสงฆ์ ตามหลักธรรมาภิบาลของพระสังฆาธิการในเขตอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม เห็นว่า งานด้านการปกครองตามหลักธรรมาภิบาลเป็นงานที่ต้องใช้การควบคุม สอดส่องดูแล พระภิกษุ สามเณร รวมถึงศิษย์วัดให้ปฏิบัติตามกรอบพระธรรมวินัย กฎระเบียบมหาเถรสมาคม ส่วนด้านการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล ภาพรวมส่วนใหญ่พระสังฆาธิการมีการส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาพระปริยัติธรรม ทั้งแผนกธรรมบาลี แผนกสามัญตามระเบียบของมหาเถรสมาคม ส่วนด้านศึกษาสงเคราะห์ตามหลักธรรมาภิบาลของพระสังฆาธิการในภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยเฉพาะการให้การสงเคราะห์ด้านการฝึกอบรมแก่พระภิกษุ สามเณร และการสงเคราะห์เยาวชนให้ได้รับการศึกษาเล่าเรียนในลักษณะของการแจกทุนการศึกษาด้านการเผยแผ่ตามหลักธรรมาภิบาล เป็นการทำงานของคณะสงฆ์โดยรวม ที่เป็นไปเพื่อการเผยแผ่พระธรรมคำสั่งสอนทั้งในวัด นอกวัด ชื่อว่า เป็นภารกิจด้านการเผยแผ่ทั้งสิ้น ส่วนด้านสาธารณูปการตามหลักธรรมาภิบาลเป็นการทำงานลักษณะการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ทั้งการพัฒนาวัดในด้านวัตถุทุกอย่าง และการบำรุงดูแลรักษาถาวรวัตถุ หรือสาธารณสมบัติของวัด และด้านสาธารณสงเคราะห์ตามหลักธรรมาภิบาล กิจการคณะสงฆ์ด้านนี้ เป็นภารกิจที่วัด หรือพระภิกษุ ดำเนินการช่วยเหลือสังคม และผู้ประสบภัยพิบัติในลักษณะต่าง ๆ ดังนั้นกิจการคณะสงฆ์ทุกด้านต้องใช้คุณธรรมนำการบริหารให้คำปรึกษากับคณะสงฆ์เมื่อเกิดปัญหา จัดประชุมเปิดโอกาสให้พระสังฆาธิการมีส่วนร่วม แต่การทำงานก็ต้องนำหลักของกฎหมาย หลักความโปร่งใส คำนึงค่าตรวจสอบได้

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย จากการสังเคราะห์ พบว่า ในพระพุทธศาสนานั้น ครั้นเมื่อพระพุทธเจ้าทรงแสดงพระธรรมเทศนาออกสั่งสอนเวไนยสัตว์ ก็ได้มีผู้ที่เลื่อมใสในพระพุทธศาสนาแสดงตนเป็นอุบาสก อุบาสิกา และมีจำนวนไม่น้อยที่มีความประสงค์ออกบวช เพื่อศึกษาและปฏิบัติซึ่งธรรม เมื่อมีผู้บวชตามมากหมู่คณะก็ย่อมต้องมีกฎเกณฑ์ระเบียบเพื่อการอยู่รวมกันและมีการปกครอง ซึ่งในสมัยพุทธกาล การปกครองระยะตน ๆ พระพุทธเจ้าทรงกระทำด้วยพระองค์เองทุกอย่าง พอระยะต่อมาให้พระสาวกช่วยกระทำบาง เป็นการแบ่งเบาภาระ และฝากหมู่สาวกเพื่อที่จะรับชวงงานจากพระองค์ ครั้นต่อมาตอนไกลปรินิพพาน ทรงมอบความเป็นใหญ่ให้หมู่พระสงฆ์สาวก สวณพระองค์ก็ทรงดูแลทั่วไปและทำงานด้านการศึกษาอย่างเดียว เป็นทำนอง “บิดาอบรมบุตรธิดาใหญ่จักการงาน” บั้นปลายชีวิตก็มอบทรัพย์สมบัติให้ ตอนหลังสมัยพุทธกาลคณะสงฆ์แตกแยกออกเป็นหลายคณะ พระพุทธเจ้าทรงแนะนำหลักการป้องกันการวิวาทไว เช่น หลักแห่งสามัคคีธรรม และหลักแห่งการระงับอธิกรณ์ของสงฆ์ เป็นต้น หลักแห่งการป้องกันความแตกแยกนั้น พระองค์ทรงแนะนำหลายประการ คือ 1) ใหม้เมตตาทายกรรม เมตตาวจีกรรม และเมตตาโมโกรกรรม ในเพื่อนบรรพชิตทั้งที่ลับและที่แจ้ง ทั้งตอหนาและลับหลัง 2) ใหม้ความโอ้ออมอารี เอื้อเฟื้อต่อกัน ไม่ตระหนี่ในปัจจัย 4 แบ่งปันกัน ไซตามที่มี 3) ใหม้ความเสมอกันโดยศีล 4) ใหม้ความเสมอกันโดยทิวฐิติ

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

คณะสงฆ์ควรมีการจัดการอบรมส่งเสริม ให้พระสังฆาธิการทุกระดับชั้นสามารถที่จะนำเอาหลักธรรมมาภิบาลไปใช้ในการบริหารงานกิจการคณะสงฆ์อย่างทั่วถึงโดย และปลูกฝังให้พระสังฆาธิการตระหนักถึงความจำเป็นของหลักธรรมมาภิบาล ซึ่งจะช่วยให้การบริหารกิจการคณะสงฆ์ดำเนินไปอย่างก้าวหน้ายิ่งขึ้น

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

ควรมีการศึกษาเรื่องการใช้หลักธรรมมาภิบาลในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดต่าง ๆ เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่หลากหลายและรับทราบถึง การนำหลักธรรมมาภิบาลในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ เพื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบและนำมาปรับปรุงแนวทางการนำหลักธรรมมาภิบาลในการบริหารกิจการคณะสงฆ์โดยมีประสิทธิภาพ

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ควรให้มีการนำหลักธรรมวินัย มาใช้ควบคู่กับการบริหารกิจการคณะสงฆ์ ซึ่งหลักธรรมทางพระพุทธศาสนานั้นมีหลายอย่าง อบรม ให้ความรู้แก่พระสังฆาธิการทุกระดับชั้น พร้อมทั้งให้การช่วยเหลือและสนับสนุน

4.4.1.36 เรื่อง : การปฏิบัติงานตามหลักอปริหานิยธรรมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอโนนนารายณ์ จังหวัดสุรินทร์ จัดทำโดย พระสุชาติ อากสโร (ผิงผาย)

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานตามหลักอปริหานิยธรรมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอโนนนารายณ์จังหวัดสุรินทร์ 2) เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานตามหลักอปริหานิยธรรมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอโนนนารายณ์ จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีเพศ อายุระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงานต่างกัน 3) เพื่อทราบข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติงานตามหลักอปริหานิยธรรมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอโนนนารายณ์ จังหวัดสุรินทร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการ วิจัยนี้ ได้แก่ บุคลากร จำนวน 190 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติการบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ สถิติอนุมานหรืออ้างอิง ได้แก่ การทดสอบค่า (t-test) และ (One Way ANOVA/F-test) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษา การปฏิบัติงานตามหลักอปริหานิยธรรมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอโนนนารายณ์ จังหวัดสุรินทร์ โดยรวม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านโครงสร้างพื้นฐานตามหลัก
 อปทานิยธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านสาธารณสุขตามหลัก
 อปทานิยธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักอปทานิยธรรม ตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบการ
 ปฏิบัติงานตามหลักอปทานิยธรรมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอโนนนารายณ์
 จังหวัดสุรินทร์ ดังนี้ (1) บุคลากรที่มีเพศ และระดับการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติงานตามหลัก
 อปทานิยธรรม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตาม
 สมมติฐานที่ตั้งเอาไว้ (2) บุคลากรที่มีระดับประสบการณ์การทำงาน ต่างกัน มีการปฏิบัติงานตามหลัก
 อปทานิยธรรม แตกต่างกัน ในด้านโครงสร้างพื้นฐานตามหลักอปทานิยธรรม อย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งเอาไว้ แต่ในด้านสาธารณสุขตามหลักอปทานิยธรรม
 และด้านสาธารณสุขตามหลักอปทานิยธรรม ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งเอาไว้
 (3) บุคลากรที่มีอายุ และตำแหน่งต่างกัน โดยรวมทั้ง 3 ด้านไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
 ที่ตั้งเอาไว้ 3) ข้อเสนอแนะแนวทางที่ได้จากการสัมภาษณ์ บุคลากร เห็นว่า การปฏิบัติงานตามหลัก
 อปทานิยธรรมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอโนนนารายณ์ จังหวัดสุรินทร์
 โดยรวมทั้ง 3 ด้าน สอดคล้องกับหลักอปทานิยธรรม 7 ประการ คือ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐานตาม
 หลักอปทานิยธรรม 2) ด้านสาธารณสุขตามหลักอปทานิยธรรม และ 3) ด้านสิ่งแวดล้อมตามหลัก
 อปทานิยธรรม โดยบุคลากรนั้น ได้เน้นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและส่งเสริมองค์กร เช่น มีการ
 ประชุม ปรึกษาหารือกันเป็นประจำ ร่วมแสดงความคิดเห็นและมีมติโดยพร้อมเพรียงกัน เป็นไปตาม
 กฎระเบียบข้อบัญญัติ ให้ความเคารพเชื่อฟังหัวหน้าผู้มีความรู้ความสามารถที่ได้รับการยอมรับนับถือ
 การเปิดโอกาสให้สตรีมีส่วนร่วมให้การบริหารงาน และให้เกียรติโดยเท่าเทียมกัน รวมถึงให้เกียรติ
 สถานที่ด้วยการดูรักษา และที่สำคัญในการปฏิบัติงาน คือ การให้บริการประชาชน เช่น การเอาใจใส่
 ดูแล ปกป้อง ค้ำครอง การช่วยเหลือในสิ่งที่ขาดและจำเป็นในการดำรงชีวิต ทั้งของบุคลากรและ
 ประชาชนที่อยู่ร่วมกันในสังคม เพื่อให้เกิดการพัฒนาและมีความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป

ผู้วิจัยมีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย โดยมีประเด็น
 ดังต่อไปนี้

1) ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย ผลการสังเคราะห์ พบว่า การกระจาย
 อำนาจการบริหารการปกครองสู่ประชาชนท้องถิ่น เป็นกระบวนการในที่รัฐบาลดำเนินการให้อำนาจ
 ประชาชนในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจการเพื่อผลประโยชน์สูงสุดต่าง ๆ ที่เป็นสาธารณะของท้องถิ่นตน
 ดำเนินการอย่างชัดเจนมีพื้นที่รับผิดชอบ มีกลุ่มคน คณะบุคคล ได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจาก
 ประชาชนในท้องถิ่นให้ทำหน้าที่บริหาร เพื่อดำเนินการสนองตอบความต้องการของประชาชนใน
 ท้องถิ่นอย่างแท้จริง การบริหารเป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์ที่เก่าแก่มีประวัติศาสตร์ของมนุษย์มาอย่าง

ยาวนาน มีการบริหารลักษณะค่อนข้างเป็นศิลปะมากกว่า หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นเรื่องของฝีมือและพรสวรรค์ของผู้บริหาร

2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล ควรกำหนดเป็นนโยบาย และแผนพัฒนาด้านการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการแผ่นดิน

2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ

แนวทางการส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา มาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานภาครัฐ

2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

รัฐบาลควรมีนโยบายให้ผู้นำชุมชน และพระสงฆ์ จัดกิจกรรมร่วมกันบ่อย ๆ ตามโอกาส ในการรักษาศีล การอบรมจิตภavana การอบรมปัญญา และให้หน่วยงานของรัฐมีแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยยึดหลักการปฏิบัติธรรมเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ

4.4.2 สรุปแนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย มี 3 ประเด็น ดังนี้

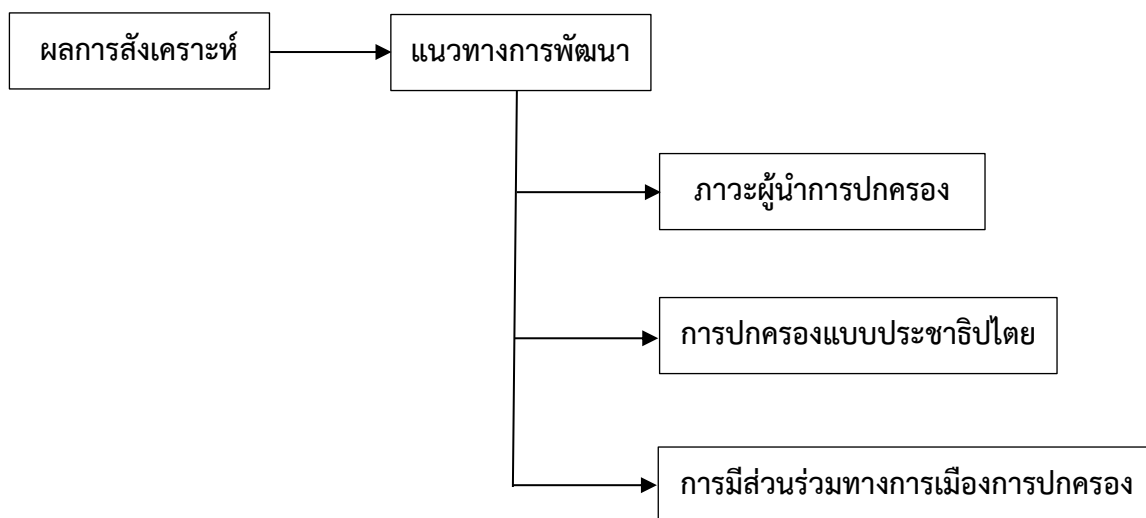
4.4.2.1 การพัฒนาภาวะผู้นำการปกครอง มีทั้งหมด 21 เรื่อง ได้แก่ 1) การพัฒนาศักยภาพเยาวชนผ่านการอบรมค่ายคุณธรรม-จริยธรรม กรณีศึกษา นักเรียนโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช 2) บทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบล ชะมาย อำเภอู่ทอง จังหวัดนครศรีธรรมราช 3) คุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอลำดวน จังหวัดนครศรีธรรมราช 4) การปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ ตำบลนาเกลือ อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช 5) การใช้หลักทศพิธราชธรรมในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ ของพระสังฆาธิการในจังหวัดนครศรีธรรมราช (ธรรมยุต) 6) บทบาทหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลบางเก่า อำเภอลำดวน จังหวัดเพชรบุรี 7) การใช้หลักธรรมมาภิบาลในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรสาธารณสุข ภาครัฐ จังหวัดสมุทรสาคร 8) การนำนโยบายลดภาวะฝุ่นละอองที่เล็กกว่า 2.5 ไมครอนไปปฏิบัติของสำนักงานขนส่งจังหวัดสมุทรสาคร 9) บทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้บริหารเทศบาลเมือง ไร่เชิง อำเภอสามปราชญ์ จังหวัดนครปฐม 10) บทบาทการปกครองของพระสังฆาธิการในเขตอำเภอสามปราชญ์ จังหวัดนครปฐม 11) การปฏิบัติตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของเจ้าหน้าที่กองช่าง เทศบาลเมืองลำสามแก้ว อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี 12) ศึกษาวิเคราะห์การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ของผู้บริหารเทศบาลในเขตอำเภอลำดวน จังหวัดสมุทรสาคร 13) นโยบายการให้บริการของพนักงานขนส่ง กรมเจ้าท่าที่มีผลต่อความปลอดภัยของประชาชน กรุงเทพมหานคร 14) การบริหารวัดของพระสังฆาธิการตามหลักธรรมมาภิบาลในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร 15) การใช้หลักพรหมวิหาร

4 ในการพัฒนาบทบาทผู้นำชุมชน เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร 16) ความคิดเห็นของพระสงฆ์ที่มีต่อบทบาทการปกครองของเจ้าอาวาสในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร 17) การประยุกต์ใช้หลักสาธารณยธรรมในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี 18) การศึกษาเชิงวิเคราะห์ภาวะผู้นำชนเผ่าปะโอในรัฐฉานประเทศเมียนมาร์ 19) แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ 20) การศึกษาเชิงวิเคราะห์ จริยธรรมของนักปกครองที่ปรากฏในวรรณกรรมมหาภารตะ และ 21) การปฏิบัติงานตามหลักการบริหารนิยธรรมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอโนนนารายณ์ จังหวัดสุรินทร์

4.4.2.2 การพัฒนาการปกครองแบบประชาธิปไตย มีทั้งหมด 7 เรื่อง ได้แก่ 1) การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโม่ถ้าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2) การบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ 3) ความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ของบริษัทไทยนามพลาสติกส์ จำกัด (มหาชน) ตำบลอ้อมน้อย อำเภอกะทู้มแบน จังหวัดสมุทรสาคร 4) ความรู้ความเข้าใจการปกครองระบอบประชาธิปไตยของบุคลากรทางการศึกษาในเขตตำบลนาดี อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร 5) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสิทธิการรับบริการเยี่ยมยาโดยศูนย์ยุติธรรมชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแซง อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี 6) การศึกษาเชิงวิเคราะห์การพัฒนาพรรคการเมืองไทยตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย และ 7) การบริหารกิจการคณะสงฆ์ตามหลักธรรมาภิบาลของพระสังฆาธิการในเขตอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

4.4.2.3 การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง มีทั้งหมด 8 เรื่อง ได้แก่ 1) การจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุของชมรมผู้สูงอายุหมู่ที่ 5 ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 3) นโยบายของเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมชายหาดอ่าวประจวบ 4) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ สถานีตำรวจนครบาลบางมด เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร 5) การพัฒนาท้องถิ่นตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองพลับ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 6) การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนตามหลักสังคหวัตถุธรรมในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร 7) การศึกษาความสัมพันธ์การปกครองคณะสงฆ์เถรวาทระหว่างประเทศไทยและสหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาล และ 8) การบริหารกองทุนหมู่บ้านของคณะกรรมการตามหลักพรหมวิหารธรรมอำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี

แนวทางการพัฒนาการปกครองในสังคมไทย สามารถสรุปได้เป็นแผนภาพ ดังนี้

ภาพที่ 4.3 แสดงผลการสังเคราะห์และแนวทางการพัฒนาทั้ง 3 ด้าน

บทที่ 5

สรุปผลอภิปรายและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การสังเคราะห์งานวิจัยหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิตเพื่อพัฒนาการปกครอง” บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้แบ่งหัวข้อการนำเสนอออกเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผลการวิจัย
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาวิจัย เรื่อง “การสังเคราะห์งานวิจัยหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิตเพื่อพัฒนาการปกครอง” สามารถสรุปผลการวิจัยได้ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

5.1.1 การสังเคราะห์งานวิจัยของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

จากผลการสังเคราะห์งานวิจัยในหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิตเพื่อพัฒนาการปกครอง พบว่า สามารถจำแนกได้เป็น 3 ด้าน คือ 1. การพัฒนาภาวะผู้นำการปกครอง พบว่ามีทั้งหมด 21 เรื่อง 2. การพัฒนาการปกครองแบบประชาธิปไตย พบว่ามีทั้งหมด 7 เรื่อง และ 3. การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง พบว่ามีทั้งหมด 8 เรื่อง

5.1.2 การพัฒนาการปกครองในสังคมไทยปัจจุบัน

ผลการสังเคราะห์งานวิจัยของนักศึกษา แผน ก. (วิทยานิพนธ์) และแผน ข. (สารนิพนธ์) มีทั้งหมด จำนวน 36 เรื่อง ในปีการศึกษา 2562 ของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ทั้ง 36 เรื่อง สามารถสังเคราะห์งานวิจัยได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1. ภาวะผู้นำการปกครอง 2. การปกครองแบบประชาธิปไตย และ 3. การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง

โดยงานวิจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลต่อการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยจะสมบูรณ์ได้นั้น ต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนาทั้งระบบ ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ประชากรให้มีเสถียรภาพ รวมทั้งต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนให้มีบทบาทมากยิ่งขึ้น ด้านการเมืองต้องเสริมสร้างระบบการเมือง คือ รัฐบาลต้องมีนโยบายการบริหารและพัฒนาประเทศให้ครอบคลุมถึงความต้องการของประชาชนอย่างรอบด้าน โดยสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งต้องส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมือง แบบประชาธิปไตย โดยปลูกฝังให้ประชาชนมี

จิตสำนึก มีความรู้ เห็นคุณค่าของระบอบประชาธิปไตย ด้านเศรษฐกิจต้องพัฒนาเศรษฐกิจ โดยรัฐบาลต้องบริหารให้มีมาตรฐานการครองชีพสูงขึ้น การกระจายรายได้เท่าเทียมกัน และส่งเสริมให้ระบบเศรษฐกิจมีเสถียรภาพทั้งภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรมและด้านสังคม ต้องให้การศึกษาระดับพื้นฐานแก่ประชาชน ให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยประชาชนนั้นนับได้ว่ามีบทบาทที่สำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นทางตรงและทางอ้อม ในรูปแบบของการร่วมคิด ร่วมแสดงความคิดเห็นร่วมดำเนินการในทุก ๆ เรื่องที่มีผลกระทบต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน รวมทั้ง ต้องเพิ่มการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของประชาชนด้วย ทั้งนี้ รัฐบาลสามารถนำความคิดเห็น ความต้องการของประชาชนไปประกอบการพิจารณาเพื่อกำหนดนโยบายพื้นฐานของรัฐ เพื่อเป็นการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย มีความก้าวหน้าและพัฒนาแบบยั่งยืนต่อไป

5.1.3 แนวทางการพัฒนาการเมืองการปกครองในสังคมไทยปัจจุบัน ด้วยการสังเคราะห์งานวิจัยหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

การศึกษาค้นคว้าเชิงวิเคราะห์งานวิจัยของนักศึกษาแผน ก. (วิทยานิพนธ์) และแผน ข. (สารนิพนธ์) ในปีการศึกษา 2562 ของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยสู่แนวทางการพัฒนาการเมืองการปกครองในสังคมไทยปัจจุบัน ด้วยการสังเคราะห์งานวิจัยหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยรัฐศาสตร์เป็นวิชาในสายสังคมศาสตร์ สาขาหนึ่งซึ่งแบ่งการศึกษาออกเป็นสาขาต่าง ๆ อาทิ ปรัชญาการเมือง ประวัติศาสตร์การเมือง ประวัติศาสตร์ความคิดทางการเมือง ทฤษฎีการเมือง อุดมการณ์ทางการเมือง การบริหารรัฐกิจ หรือการบริหารจัดการสาธารณะ หรือรัฐประศาสนศาสตร์ การเมืองเปรียบเทียบ (comparative politics), การพัฒนาการเมือง, สถาบันทางการเมือง, การเมืองระหว่างประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การปกครองและการบริหารรัฐ (national politics), การเมืองการปกครองท้องถิ่น (local politics) เป็นต้น

ทั้งนี้ ประเด็นงานวิจัยของนักศึกษา แผน ก. (วิทยานิพนธ์) และแผน ข. (สารนิพนธ์) มีทั้งหมด จำนวน 36 เรื่อง ในปีการศึกษา 2562 ของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีประเด็นสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการเมืองการปกครองในสังคมไทย อยู่ 3 ประเด็นหลักๆ ประกอบด้วย 1) ความเป็นมาของปัญหา และเหตุจูงใจให้ทำวิจัย 2) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ได้แก่ 2.1 ประโยชน์ที่เกิดต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง 2.2 ประโยชน์ทางวิชาการ 2.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้เป็นแนวทางในการสังเคราะห์ผลการวิจัยของนักศึกษา ที่ให้สามารถนำเอาผลการวิจัยดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ต่อไป

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากแนวทางการพัฒนาการปกครองที่สรุปได้ดังกล่าว มี 3 ประเด็นที่นำมาอภิปรายผล ได้แก่
 1. การพัฒนาภาวะผู้นำการปกครอง 2. การพัฒนาการปกครองแบบประชาธิปไตย และ 3. การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง

5.2.1 การพัฒนาภาวะผู้นำการปกครอง

การพัฒนาภาวะผู้นำทางการปกครองนั้น ถือเป็นหัวใจของการบริหารและการพัฒนาที่สำคัญประการหนึ่ง เป็นเรื่องที่น่าสนใจ กววิชาการ ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ให้ความสำคัญ เพราะเป็นการศึกษาถึงความสามารถของบุคคลที่สามารถสั่งการในระดับการบริหาร เพื่อให้งานที่รับผิดชอบประสบความสำเร็จ ผู้นำที่ดีนั้น นอกจากจะพัฒนาตนเองเรื่องการเรียนรู้ การจัดการพฤติกรรม และองค์การแล้ว จะต้องมีความรู้ในทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับภาวะผู้นำเป็นอย่างดีด้วย ผู้นำที่ดีจะต้องปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ของภาวะผู้นำตามแนวคิดแบบดั้งเดิม มาสู่ภาวะภาวะผู้นำแบบสมัยใหม่ ยุคใหม่ ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีคุณธรรมจริยธรรม และเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในโลกยุคปัจจุบันด้วย

แม้ว่าบทบาทด้านภาวะผู้นำทางการปกครองของแต่ละคน จะแตกต่างกันตามบุคลิกลักษณะและสถานการณ์ และผู้นำเองก็อาจจะถูกคาดหวังในด้านบทบาท คือบทบาทที่สังคมได้คาดหวังไว้กับตำแหน่ง หน้าที่ กฎ ระเบียบ วัฒนธรรม ความเชื่อของสังคม และความต้องการของผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา รวมถึงลักษณะตามธรรมชาติของงาน แต่บางครั้ง ผู้นำไม่สามารถปรับตัวยอมรับกับบทบาทเหล่านั้น หรือตามความคาดหวังของสังคมได้ ซึ่งการรับรู้บทบาทของผู้นำการปกครองนั้น จะขึ้นอยู่กับความต้องการ คุณลักษณะ ค่านิยมและทักษะของผู้นำ ผู้นำอาจเกิดความขัดแย้งในบทบาทดังกล่าว ถ้าบทบาทตามความรู้ไม่สอดคล้องกับบทบาทที่สังคมคาดหวังไว้ ซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหายในการบริหารจัดการการปกครองในองค์การได้ ดังนั้น ผู้นำที่ดี จะต้องปรับปรุงพัฒนาให้บทบาทที่สังคมคาดหวังและบทบาทตามการรับรู้ ของตนเองเป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีความสอดคล้องซึ่งกันและกัน การทำงานตามบทบาทของผู้นำนั้น ยังขึ้นอยู่กับค่านิยม ทศนคติ ประสพการณ์และการศึกษาอบรมผู้เกี่ยวข้องอีกด้วย

เนื่องจากการยอมรับว่า ภาวะผู้นำทางการปกครองนั้น มีความสำคัญต่อปัจจัยต่างๆ เช่น ประสิทธิภาพต่อองค์การหรือหน่วยงาน หรือประสิทธิภาพของกลุ่ม ตลอดจนความพึงพอใจของพนักงานหรือผู้ร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา เป็นต้น แต่ก็ยังมีความเห็นที่แตกต่างกันและไม่อาจหาข้อสรุปได้ว่า ทฤษฎีใดหรือภาวะผู้นำแบบไหนจึงจะดีที่สุด เหมาะสมที่สุด แต่อย่างไรก็ตาม ในยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคโลกาภิวัตน์เป็นยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วและการแข่งขันที่รุนแรง ตั้งแต่ต้นปี ค. ศ. 1980 เป็นต้นมา เกิดความตื่นตัวเกี่ยวกับการศึกษารูปแบบภาวะผู้นำแนวใหม่ สาระสำคัญที่เป็นองค์ประกอบหนึ่ง

ของภาวะผู้นำแนวใหม่นั้นก็คือ การเน้นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และผู้นำที่มีบาร์มี โดยเฉพาะ แนวคิดที่เกี่ยวกับผู้นำการเปลี่ยนแปลง ซึ่งถือเป็นแนวคิดด้านภาวะผู้นำที่จัดว่าโดดเด่นที่สุด

ในการบริหารและการพัฒนาองค์กรให้บรรลุเป้าหมายนั้น การดำรงอยู่ของทุก ๆ องค์กร ไม่ว่าจะป็นองค์กรทางการเมืองการปกครอง หรือองค์กรเอกชน ที่ไม่ว่าเป้าหมายนั้นจะเป็นการแสวงหาผลกำไร การบำเพ็ญประโยชน์ การสาธารณสุข การแพทย์ การกีฬาหรืออื่นใด ผู้บริหารหรือผู้นำนั้น ถือเป็นหัวใจที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะผู้นำเป็นผู้ที่มีภาระหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงในการนำพาบุคลากรและองค์กรไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรในยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคที่องค์กรต่าง ๆ ต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ผันผวน ทั้งภายในและภายนอก มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม หรือเทคโนโลยี จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์กรต้องอาศัยความรู้ ความสามารถในการจัดการองค์กรสมัยใหม่ของผู้นำ เพื่อเตรียมความพร้อมในสภาวะการแข่งขันที่รุนแรง รวมทั้งการใช้ภาวะผู้นำทางการปกครอง ซึ่งเป็นกระบวนการโน้มน้าวและเหนี่ยวนำให้ผู้อื่นร่วมกันทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กร (Ivancevich, Konopaske, & Matteson, 2008, p.413) เพื่อให้องค์กรอยู่รอดและมีความสามารถในการแข่งขัน ความท้าทายขององค์กรในยุคนี้คือ การที่องค์กรต้องสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและปรับเปลี่ยนแนวทางการบริหารให้ทันกับสถานการณ์และภาคเศรษฐกิจแบบโลกาภิวัตน์ ซึ่งอาจเป็นไปได้ทั้งภัยคุกคาม และสามารถสร้างโอกาสให้แก่องค์กร (Kotter, 1999, p.2 และสุภาภรณ์ ไกรฤกษ์, 2554, หน้า 1) ดังนั้น ผู้บริหารหรือผู้นำการปกครองในวันนี้ จึงต้องมีความเป็นผู้นำสูง มีวิสัยทัศน์ และเป็นผู้นำที่มีบาร์มี โดยการมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่โน้มน้าวชักจูงผู้ร่วมงานและผู้ตามเพื่อไปสู่จุดหมายร่วมกันขององค์กรได้

5.2.2 การพัฒนาการปกครองแบบประชาธิปไตย

แนวทางในการพัฒนาทางการเมืองของไทยให้เป็นประชาธิปไตยนั้น เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ในเรื่องระบอบประชาธิปไตย วัฒนธรรมทางการเมือง และการพัฒนาทางการเมือง ซึ่งจะต้องบูรณาการให้สอดคล้องกัน สอดคล้องกับรายงานของสำนักงานเลขาธิการผู้แทนราษฎร (สำนักงานเลขาธิการผู้แทนราษฎร, 2557, หน้า 18) โดยมีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

5.2.2.1 การปฏิรูปทางการเมือง อันได้แก่ การแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ ให้เป็นประชาธิปไตย การพัฒนาระบบรัฐสภา การพัฒนาระบบพรรคการเมือง การพัฒนาระบบการเลือกตั้ง การพัฒนาระบบ การตรวจสอบทางการเมือง การป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียง ฯลฯ

5.2.2.2 การเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ประเด็นนี้สำคัญมาก ถือว่าเป็น “หัวใจของการพัฒนาทางการเมือง ให้เป็นประชาธิปไตย” นั่นคือต้องปลูกฝังให้ประชาชนมีจิตสำนึก มีความรู้ ความเข้าใจคุณค่าของระบอบประชาธิปไตย และหวงแหนระบอบประชาธิปไตย ต่อต้านระบอบเผด็จการ แต่การเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยนั้น

เป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาและต้องมี มาตรการที่มีประสิทธิภาพ และมีความตั้งใจจริงจากผู้นำทาง การเมือง และ ต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง ใช้ความพยายาม ความอดทน ความจริงใจ และ ความจริงจัง

5.2.2.3 การพัฒนาระบบการศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากระบบการศึกษา เป็น กระบวนการพัฒนาคนให้มีความรู้ ความเข้าใจ และกล่อมเกลாதองการเมือง (Political Socialization) ได้ดีที่สุดวิธีหนึ่ง ทั้งรูปแบบการเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตย ในทางทฤษฎีและ ในทางปฏิบัติในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียน ซึ่งการศึกษาใน ระบบโรงเรียนในทางทฤษฎีนั้น เป็นการศึกษา เรียนรู้เรื่องปรัชญา หลักการ รูปแบบของประชาธิปไตย ฯลฯ ในขณะที่เดียวกันในทาง ปฏิบัติต้องมี การฝึกปฏิบัติวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย โดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนเสริมหลักสูตร ต่าง ๆ เพื่อหล่อหลอมให้นักเรียน นักศึกษาได้ซึมซับคุณค่าของ 20 การพัฒนาการเมืองการปกครองใน ระบอบประชาธิปไตย ประชาธิปไตยโดยตรง ส่วนการศึกษานอกระบบโรงเรียน สามารถให้ความรู้เรื่อง ประชาธิปไตยผ่านทางสื่อมวลชนต่าง ๆ รวมทั้งครอบครัวต้องสามารถ ให้การเรียนรู้ประชาธิปไตยที่ เป็นวิถีชีวิตกับสมาชิกในครอบครัวได้ เช่น การเปิดโอกาสให้สมาชิกแสดงความคิดเห็น การประชุม ปรึกษาหารือ การรับฟังความคิดเห็น การฟังเสียงข้างมากที่มีเหตุผล ฯลฯ

5.2.2.4 การพัฒนาระบบเศรษฐกิจ การพัฒนาทางการเมืองจะบรรลุ ผลสำเร็จได้มาก น้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจด้วย นั่นคือ ถ้าประชาชนมีฐานะทางด้านเศรษฐกิจ ปานกลาง พอกินพอใช้ ไม่มีหนี้สิน ประชาชนจะให้ความสนใจการเมือง และจะเข้ามามีส่วนร่วม ทางการเมืองมากขึ้น ดังนั้น รัฐบาลจะต้องมีนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจทั้งชนบทและเมือง ให้มีความ แตกต่างกันอย่างลง ลดช่องว่างทางเศรษฐกิจ เพื่อให้ชุมชนเข้มแข็ง ซึ่งสามารถกระทำได้ ดังนี้ (1) การ ส่งเสริมอาชีพ และรายได้แก่ประชาชนในชุมชน (2) การกระจายความเจริญไปสู่ชนบทและภูมิภาค ต่าง ๆ ให้ทั่วถึง (3) การกระจายรายได้ด้วยความเป็นธรรมและเสมอภาค (4) การพัฒนาปัจจัย โครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร ในชนบท ให้ทั่วถึง เพื่อสนับสนุนการประกอบอาชีพของเกษตรกร (5) ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม ภาคพานิชยกรรม และการบริการ โดยเน้นการมีวินัย ทางการเงินการคลัง และการตรวจสอบได้ (6) การสร้างงานใน ชนบท เพื่อป้องกันปัญหาการอพยพ ไปขายแรงงานในเมืองหลวงหรือเมืองใหญ่ และปัญหาการอพยพ ย้ายถิ่น อันทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาต่อเนื่องกันเป็นลูกโซ่

5.2.2.5 การพัฒนาระบบราชการให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะลดขนาดของระบบ ราชการให้เล็กลง (Down Size) แต่ทำงานให้มีประสิทธิภาพ หน่วยงานใดมีลักษณะงานที่ซ้ำซ้อนควร ยุบรวมกัน ควรปฏิรูประบบราชการเสียใหม่ ให้มีโครงสร้างหรือสายการบังคับบัญชาที่ สั้นกะทัดรัด บริหาร และบริการสะดวกรวดเร็ว ที่เรียกว่า “Reengineering” หมายถึง “การออกแบบระบบราชการ เสียใหม่” หรือ “การปฏิรูประบบราชการ” ซึ่งรัฐบาลปัจจุบัน ได้มีการปฏิรูป โครงสร้างกระทรวงใหม่ ระบบบริหารจัดการระบบ งบประมาณ ตลอดจนระบบการบริหารงานบุคคล ทั้งนี้เพื่อแก้ไขปัญหาของ

ระบบราชการไทย 6. การพัฒนาด้านสังคม โดยพยายามยกระดับคนในสังคม ให้เป็นชนชั้นกลางมากขึ้น เพราะในอดีตประเทศไทยยังมีชนชั้นกลางน้อย แต่มีชนชั้นล่างมาก ดังนั้นการจะยกระดับชนชั้นในสังคมให้เป็นชนชั้นกลาง (Middle Class) มากขึ้นนั้น จึงต้องยกระดับการศึกษาให้สูงขึ้นถึงระดับปริญญาตรีและยกฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชนให้สูงขึ้น พอกินพอใช้มากยิ่งขึ้น

การพัฒนาการปกครองแบบประชาธิปไตยนั้น จะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักสิทธิเสรีภาพ และหลักความเสมอภาค หากไม่มีหลักสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคแล้ว ก็ไม่ถือว่าเป็นการปกครองแบบประชาธิปไตย อีกประการหนึ่ง จะต้องมีการเลือกตั้งที่มาจากการเลือกตั้ง แต่การเลือกตั้งนั้นจะต้องเป็นตัวแทนอย่างแท้จริง ซึ่งหมายความว่า การลงคะแนนเสียงที่เป็นแต่เพียงกิจกรรมทางการเมือง ยังไม่เพียงพอ แต่จะต้องมีตัวแทนจากการที่ผู้ลงคะแนนเสียงลงคะแนนด้วยการตัดสินใจด้วยตนเอง ไม่ใช่การปลุกเร้า หรือการล่อลวง ชื่อสิทธิ์ขายเสียงด้วยอำมสินจ้าง นอกจากนี้ประชาชนต้องมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยสมัครใจ มิใช่ถูกจูงมาเป็นเครื่องมือทางการเมืองโดยการแสดงจำนวนให้ปรากฏต่อสาธารณชน การมีส่วนร่วมในการเรียกร้องทางการเมืองจะต้องมีเหตุผล สอดคล้องกับความถูกต้องตามกฎหมายและความชอบธรรมทางการเมืองด้วย ในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยนั้น จะต้องมีการปกครองโดยยึดหลักนิติธรรม โดยเริ่มจากกระบวนการออกกฎหมายที่มีความโปร่งใส ตั้งอยู่บนหลักการของความถูกต้อง มีเหตุผล การบังคับกฎหมายจะต้องประกอบด้วยกระบวนการยุติธรรม และมีความยุติธรรมอย่างแท้จริง ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่ดี จะต้องสามารถคัดสรรตัวบุคคลที่มีความสามารถในการพัฒนาประเทศให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลในการแก้ปัญหาสังคมและพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าได้ ผู้รับผิดชอบหรือผู้นำในการบริหารนั้น จึงต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสม มีความรู้ความสามารถ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีจริยธรรม เพราะระบบการเมือง คือกระบวนการทางการเมืองที่มีเพื่อประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ และตอบสนองต่อประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ในประเทศ เมื่อใดก็ตามที่ระบบการเมืองนั้นไม่สามารถจะคัดสรรตัวบุคคลได้ ตัวผู้นำทางการเมืองบ่อยครั้งไม่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ระบบนั้นก็ถือว่าล้มเหลว นอกจากนี้ การเลือกตั้งที่ไม่ได้เป็นตัวแทนอย่างแท้จริง หากแต่เป็นพิธีกรรมทางการเมือง จำนวนของเสียงข้างมากก็จะกลายเป็นความชอบธรรมที่แปลกปลอม และกลายเป็นเครื่องมือทางการเมืองของนักการเมืองกลุ่มหนึ่งในที่สุด ระบบดังกล่าวก็ย่อมไม่ใช่ระบบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

โดยสรุป การเลือกตั้งเพียงอย่างเดียวไม่ได้เป็นเครื่องพิสูจน์ความเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริง ระบบประชาธิปไตยที่แท้จริง จะต้องมีการตรวจสอบอำนาจและการถ่วงดุลอำนาจ ที่สำคัญที่สุดต้องจะต้องสะท้อนถึงความเป็นตัวแทนของประชาชนโดยแท้จริง และระบบนั้นต้องสามารถคัดสรรตัวบุคคลที่ดีที่สุดมาบริหารประเทศ เมื่อใดก็ตามที่ขาดคุณลักษณะดังกล่าว ก็ไม่ใช่ระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริง ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยจะต้องประกันว่าทุกภาคส่วนของประชาชนมีความเป็น

ตัวแทนอย่างแท้จริง ไม่ปล่อยให้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งกลายเป็นกลุ่มที่มีอำนาจรัฐแบบผูกขาด (ลิขิต ธีรเวคิน, 2551)

5.2.3 การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง

การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองที่สังเคราะห์ได้ สอดคล้องกับรายงานของสำนักงานเลขาธิการผู้แทนราษฎร (สำนักงานเลขาธิการผู้แทนราษฎร, 2557, หน้า 30) ที่ว่า การให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยในปัจจุบันนี้ ได้มีการเรียกร้องในทุก ๆ ระดับของกระบวนการทางนโยบาย ทั้งนี้ เนื่องจากประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Democracy) นี้จัดเป็นการกระจายอำนาจและทรัพยากรต่าง ๆ และเป็นการที่คนทุกกลุ่มมีอำนาจในการตัดสินใจ โดยอำนาจควรได้รับการจัดสรรในระหว่างประชาชน เพื่อทุก ๆ คนจะได้มีโอกาสที่จะมีอิทธิพลต่อกิจกรรมของส่วนรวม จึงกล่าวได้ว่า ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมหรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองนั้น จัดเป็นการกระจายอำนาจและเป็นการมีประชาธิปไตยอย่างกว้างขวางของกระบวนการทางการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

ดังนั้น หลักการหรือองค์ประกอบสำคัญของคำว่าประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมก็คือ การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเมืองการปกครองและการบริหาร มีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจและการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ของประชาชนให้มีความเท่าเทียมกัน ซึ่งอำนาจในการตัดสินใจและการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ นั้น จะส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนโดยตรง มีการเพิ่มการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนให้มีความยืดหยุ่นได้ กล่าวคือ มีโครงสร้างการทำงานที่สามารถตรวจสอบได้ มีความโปร่งใส และคำนึงถึงความต้องการทรัพยากรของผู้มีส่วนร่วม และการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติทุกภาคส่วน การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสำคัญในการสร้างประชาธิปไตยและการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างยั่งยืน และส่งเสริมหลักธรรมาภิบาล ตลอดจนการบริหารงาน หากการมีส่วนร่วมของประชาชนมีมากขึ้นเพียงใด ก็จะช่วยให้มีการตรวจสอบ การทำงานของผู้บริหารหรือบริหารประเทศ และส่งผลให้ผู้นำหรือบริหารประเทศมีความรับผิดชอบต่อสังคมมากยิ่งขึ้น รวมทั้งยังเป็นการป้องกันนักการเมืองจากการกำหนดนโยบายที่ไม่เหมาะสมกับสังคมนั้น ๆ นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมของประชาชน ยังเป็นการสร้างความมั่นใจว่าเสียงของประชาชนจะมีคนรับฟัง อีกทั้ง ความต้องการของประชาชนก็จะได้รับการตอบสนอง ระบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม จะเปิดโอกาสให้ประชาชน ได้แสดงทัศนะและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่จะมีผลต่อความเป็นอยู่ของประชาชน นอกจากนี้ยังเป็นการควบคุมการบริหารราชการให้มีความโปร่งใส (transparency) ตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชน (responsiveness) ซึ่งเท่ากับว่าเป็นการส่งเสริมการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นด้วย

แนวคิดของประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมนั้น ถือเป็นการเรียกระบอบประชาธิปไตยแบบที่ผู้แทนเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทางการเมืองการปกครอง การตัดสินใจระดับต่าง ๆ มากขึ้น และเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ เช่น การเปิดช่องทางให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความเคลื่อนไหว ความคืบหน้าของการบริหารจัดการประเทศ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ร่วมแสดงความคิดเห็น และประชาชนให้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และถอดถอนผู้ที่ทำหน้าที่แทนประชาชนที่บกพร่องต่อหน้าที่หรือทุจริต ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม จึงเกี่ยวข้องกับภารกิจอำนาจและทรัพยากรต่าง ๆ ที่ไม่เท่าเทียมกัน อันมีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม จึงหมายถึง การที่อำนาจในการตัดสินใจไม่ควรเป็นของกลุ่มคนจำนวนน้อย แต่อำนาจควรได้รับการจัดสรรในระหว่างประชาชน เพื่อให้ประชาชนทุกคนมีโอกาสมีส่วนร่วมทางการเมืองนั่นเอง

องค์ประกอบสำคัญของประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม (สำนักงานเลขาธิการผู้แทนราษฎร, 2557, หน้า 35) ได้แก่

1. เน้นการกระจายอำนาจในการตัดสินใจและการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ระหว่างประชาชนให้เท่าเทียมกัน
2. อำนาจในการตัดสินใจและการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ นั้น จะส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน
3. เพิ่มการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน
4. มีความยืดหยุ่นได้ คือ มีโครงสร้างการทำงานที่สามารถตรวจสอบได้ มีความโปร่งใส และคำนึงถึงความต้องการทรัพยากรของผู้มีส่วนร่วม
5. การมีส่วนร่วมของประชาชนมีทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ
6. ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร กระบวนการ ทางนโยบาย และกระบวนการยุติธรรม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชน คือ (1) ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง (2) ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม (3) การอาศัยอยู่ในเขตเมืองหรือชนบท (4) ความพอใจต่อการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผลจากการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่า การสังเคราะห์มีความเหมาะสมด้านเนื้อหา เป็นไปตามหลักการพัฒนาทั้ง 3 ด้าน ได้อย่างลงตัว ทั้งด้านงานวิจัยและหลักทฤษฎี ฉะนั้น เพื่อให้การสังเคราะห์งานวิจัยในการพัฒนาการปกครอง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะการสังเคราะห์งานวิจัยเพื่อต่อยอด ดังต่อไปนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) ด้านการพัฒนาภาวะผู้นำการปกครอง ควรสังเคราะห์งานวิจัยลงรายละเอียดในโครงสร้างการปกครอง
- 2) ด้านการพัฒนาการปกครองแบบประชาธิปไตย ควรสังเคราะห์งานวิจัยสู่กลไกของรัฐในภาคปฏิบัติ
- 3) ด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง ควรสังเคราะห์งานวิจัยให้ครอบคลุมทุกภาคส่วนของสังคม

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.3.2.1 ในการศึกษาหรือการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาการสังเคราะห์งานวิจัยหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิตเพื่อพัฒนาการปกครอง ในระดับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ซึ่งอาจเพิ่มจำนวนด้านของการพัฒนาในมิติต่าง ๆ นอกเหนือจากด้านการพัฒนาภาวะผู้นำการปกครองด้านการพัฒนาการปกครองแบบประชาธิปไตย และด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง หรือเพิ่มแนวคิดขึ้นอื่น ๆ อีกตามความเหมาะสม

5.3.2.2 หลักสูตรมหาบัณฑิตหรือหลักสูตรดุขฎิบัณฑิตอื่น ๆ ในระดับบัณฑิตวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย หรือหน่วยงานอื่น หรือผู้สนใจ สามารถนำไปเป็นต้นแบบในการสังเคราะห์งานวิจัยในสาขาหรือหน่วยงานของตน และควรขยายผลและหรือต่อยอดการศึกษาในด้านอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการทำวิจัยของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาหรือระดับอื่นต่อไป

5.3.2.3 หลักสูตรมหาบัณฑิตหรือหลักสูตรดุขฎิบัณฑิตอื่น ๆ ในระดับบัณฑิตวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย หรือหน่วยงานอื่น หรือผู้สนใจควรศึกษา ควรทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบการสังเคราะห์งานวิจัย ระหว่างหน่วยงานด้วยกันเองหรือต่างหน่วยงาน เพื่อเปรียบเทียบงานด้านการเรียนการสอนและงานวิจัยในระดับเดียวกันหรือกับหน่วยงานอื่นได้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นำไปปรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการการเรียนการสอนของหลักสูตรรัฐศาสตรหรือหลักสูตรอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การนำเสนอการสังเคราะห์งานวิจัยนั้น ถือเป็นเทคนิควิธีการวิจัยตามระเบียบวิธีการที่นำผลการวิจัยจากหลาย ๆ งานวิจัยที่ศึกษาในประเด็นปัญหาวิจัยเดียวกันมาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ หรือวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและนำเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบ เพื่อให้ได้คำตอบปัญหาวิจัยที่ต้องการซึ่งมีลักษณะที่กว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยการสังเคราะห์งานวิจัยแต่ละเรื่องจะให้ข้อค้นพบแต่ละมุมของปรากฏการณ์ ที่นักวิจัยต้องการศึกษา และเมื่อนำผลการวิจัยมาสังเคราะห์รวมกัน ผลการสังเคราะห์ที่ได้รับจะมีความกว้างขวางและลุ่มลึกมากกว่าที่จะได้รับจากงานวิจัยแต่ละเรื่อง (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) จุดมุ่งหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย เพื่อให้ได้

ข้อความรู้ ในเชิงสรุปผลการวิจัยที่มีอยู่กระจัดกระจายให้มีความชัดเจนและได้ข้อยุติยิ่งขึ้น การสังเคราะห์งานวิจัย ที่ได้รับการเผยแพร่ มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาข้อสรุปความรู้ รวมทั้งได้จากการวิจัยที่ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง ทำให้สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้สอดคล้องกับลักษณะของปัญหา หรือลักษณะของกลุ่มเป้าหมายที่มีความแตกต่างกัน เพื่อให้เกิดผลงานทางวิชาการที่มีคุณค่า และสามารถนำไปต่อยอดความรู้ทางการวิจัยได้ การสังเคราะห์งานวิจัยมีขอบเขตการดำเนินงานในเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ 1. การสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักการของศาสตร์ 2. การสังเคราะห์วิธีระเบียบวิธีวิจัย และ 3. การสังเคราะห์ข้อค้นพบจากผลงานวิจัย

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

- กุลธิดา กุลประทีปปัญญา จำลอง วงษ์ประเสริฐและอวยพร เรื่องตระกูล. (2556). *การสังเคราะห์งานวิจัย เกี่ยวกับคุณภาพการศึกษายาบาลไทย : การวิเคราะห์อภิมาน (Meta-analysis)*. Nursing Journal of the Ministry of Public Health. 25 (2): 71-87.
- จิราภรณ์ สุธัมมสภาและสุรีย์ เข็มทอง. (2554). *การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พัศวรรณ คำทองสุข. (2550). *การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. : กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธีรลักษณ์ อ่อนเอี่ยม. (2559). *การออกแบบการวิจัยเชิงคลินิก*. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรัชญา เวสารัชช์. (2528). *รายงานการวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชน ในกิจกรรมเพื่อพัฒนาชนบท*. กรุงเทพฯ: สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *การวิเคราะห์อภิมาน (Meta-analysis)*. กรุงเทพฯ: นิชินแอตเวอร์ไทซิงกรุ๊ป.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช. (2545). *การสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาด้วยการวิเคราะห์ อภิมานและการวิเคราะห์เนื้อหา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- นิธิเอียวศรีวงศ์. (2554). *วัฒนธรรมทางการเมืองไทย*. วารสารสถาบัน วัฒนธรรมและศิลปะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นธิ เหมมันต์ อภินันท์ สิริรัตนจิตต์ และสมชัย ปราบริพันธ์. (2561). *การสังเคราะห์งานวิจัย ในหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่*. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น,
- พรรณนุช ชัยปิ่นชนะ. (2556). *การสังเคราะห์งานวิจัยเรื่องการบริหารจัดการการเงินในครัวเรือนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยพายัพ*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยพายัพ.
- พระเมธาวี อาภัสโร (ฉัตรวิไล). (2556). *การศึกษาเชิงวิเคราะห์ชุดดวงควัตรในคัมภีร์พระพุทธรูปศาสนาเถรวาท*. พุทธศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธรูปศาสนา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์. (2556). *บทสรุปการรวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์งานวิจัยปี พ.ศ. 2556*. นครสวรรค์: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรค์ ประชา รักษ์ นครสวรรค์.
- วาสนา กุสุมาลย์. (2550). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนา ความคิด สร้างสรรค์ของนักเรียนระดับการศึกษาปฐมวัยและการประถมศึกษา*.
- ละอองทิพย์ มัทธูรศ ศศิธร คนทน กิตติวรรณ สินธุนาวา ณิชฎัฐมากุล และรัศมี แสงศิริมงคลยิ่ง. (2554, กันยายน – ธันวาคม). *การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการ จัดการเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร*. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์. 5 (3): 77.
- สุทธา รัตนศักดิ์. (2544). *การสังเคราะห์งานวิจัยสาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.
- สุพรรณษา หลังประเสริฐ. (2550). *การวิเคราะห์ทอภิมานงานวิจัยด้านนวัตกรรม การพัฒนาความเข้าใจใน การอ่านของนักเรียนประถมศึกษา*.
- สุภาภรณ์ ไกรฤกษ์. (2554) *รูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงพยาบาลที่ประสบความสำเร็จ*. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2549). *การสังเคราะห์แนวคิดและวิธี การจัดการเรียนการสอนที่ ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*.
- สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2557). *การพัฒนาการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย*. กรุงเทพฯ: กลุ่มงานผลิตเอกสารสำนักประชาสัมพันธ์.
- สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย. (2555). *รายงานการคัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัย การเรียนการสอนปีการศึกษา 2555*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.
- อุทุมพร จามรมาน. (2531). *การสังเคราะห์งานวิจัย: เชิงปริมาณ*. กรุงเทพฯ: พันนี้พลับพลึง.

2. ภาษาอังกฤษ

- Bush, T. (2008). *Leadership and Management Development in Education*. London: Sage Publication.
- Cooper, H. and Lindsay, J. J. (1997). *Research Synthesis and Meta-analysis: Handbook of Applied Social Research Method*. California: Sage Publication.
- Kotter, J.P.(1999). *What leaders really do*. Boston :Harvard Business School Press.
- Ivalentine, J. C. & Cooper, H. (2009). *The Handbook of research synthesis and meta-analysis*. New York: Russell Sage Foundation.
- vancevich, J.M., Konopaske , R.,& Matteson ,M.T.(2008). *Organization behavior and management (8 th ed.)*. New York: McGraw -Hill.

3. เอกสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์

แนวคิด ทฤษฎี SWOT. (2560). สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2563, จาก http://www.research-system.siam.edu/images/coop/Marketing/3_2557/A.Varaporn/ Terminal_Public_Co.Ltd/06_ch2.pdf

นิภา ศรีไพโรจน์. (2558) เอกสารประกอบการสอนเรื่องประเภทของการวิจัย. สืบค้นเมื่อ 28 พฤษภาคม 2563, จาก <http://www.watpon.com/Elearning/res13.htm>

ประเภทของการวิจัย. (2559). สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2563, จาก <http://pioneer.netserv.chula.ac.th/~jaimom/re2.html>

ลิขิต อีระเวคิน. (2551) ความคิดเสรี. สืบค้นเมื่อ 24 กันยายน 2563, จาก <https://mgronline.com/daily/detail/9510000116472>

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2562) นโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563 – 2570. สืบค้นเมื่อ 22 มิถุนายน 2563, จาก <https://www.tsri.or.th/index.php/th/news/content/445/ร่าง-นโยบายและยุทธศาสตร์-อววน-2563-2570-เตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่-21>

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๒๔๘ ถ.ศาลายา-นครชัยศรี
ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๐๐ โทร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๖๐
www.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๐๘/๐๑๕๑

๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ตอบรับการลงบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

เรียน/เจริญพร รศ.ดร.สุกิจ ชัยมุสิก, รศ.ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว และ ดร.อารดา ฉิมมากร

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิจัยเรื่อง “การสังเคราะห์งานวิจัยหลักสูตรรัฐศาสตร์มหาบัณฑิตเพื่อพัฒนาการปกครอง” ลงตีพิมพ์ในวารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กองบรรณาธิการ ขอแจ้งให้ทราบว่าบทความของท่านได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ (peer Review) จำนวน ๓ ท่าน และได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖) ซึ่งท่านสามารถดาวน์โหลดบทความฉบับสมบูรณ์ในวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๖ ได้ที่ <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jpsmbu> ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

อนึ่ง วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ISSN : ๒๗๗๓-๙๑๓๙ (Print) ISBN : ๒๗๗๓-๙๑๔๗ (Online) ได้ผ่านการประเมินคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) โดยได้รับการจัดให้อยู่ใน วารสารกลุ่มที่ ๒ ระยะเวลาการรับรองคุณภาพวารสารตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๕ จนถึง วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๖๗

จึงเรียน/เจริญพรมมาเพื่อโปรดทราบ

(พระครูปลัดสุวัฒนพรหมจริยคุณ)

บรรณาธิการ

วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

กองบรรณาธิการวารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
โทร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖, ๑๑๔๗ โทรสาร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๘๐
ผู้ประสานงาน ดร.เกษภา ผาทอง โทรศัพท์ ๐๖๑-๐๑๘-๖๑๕๖

ที่ บวจ. ๐๐๑/๒๕๖๔

ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ข้อเสนอการวิจัยนี้ได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า ข้อเสนอการวิจัยที่จะดำเนินการวิจัยมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากลและเป็นไปตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการวิจัยในมนุษย์ ไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย

ชื่อหัวข้อวิจัย	:	การสังเคราะห์งานวิจัยหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิตเพื่อพัฒนาการปกครอง (A Synthesis of Researches of Master of Political Science Program for Developing Government)
การอนุมัติวิจัย	:	อว ๗๔๐๕/๓๖๔ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติการจัดทำวิจัยตามแผนงบประมาณการสอน ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ หมายเลขข้อเสนออนุมัติประมาณรายจ่าย เงินงบรายได้ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ โครงการอุดหนุนทุนวิจัยพัฒนาการวิจัย ๐๐๗/๒๕๖๓
สถาบันที่สังกัด	:	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ผู้วิจัย	:	รศ.พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก, รศ.ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว และดร.อารดา ฉิมมากร หัวหน้าโครงการวิจัย

ออกให้ ณ วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(พระศรีวินยาภรณ์, ดร.)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

หมายเลขใบรับรอง : บวจ. ๐๐๑/๒๕๖๔
วันที่ให้การรับรอง : ๒ เมษายน ๒๕๖๔
วันหมดอายุใบรับรอง : ๓ เมษายน ๒๕๖๕

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ รศ. (พิเศษ) ดร.สุกิจ ชัยมุสิก

ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ (สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง)

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี	B.A.(Hons) (Political Science) Banaras Hindu University, India. Political Science University of Gorakhpur (UG.India)
ปริญญาโท	M.A. (Political Science) Mahatma Gandhi KashividyaPith,India.
ปริญญาเอก	Ph.D. (Political Science) Banaras Hindu University, India.

ประวัติการทำงาน

2566 - ปัจจุบัน	ปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจและงานที่มอบหมาย
2564 - 2566	ประธานคณะกรรมการกลั่นกรองงานบัณฑิตศึกษาร่วมกับวิทยาเขตที่สังกัด คณะสังคมศาสตร์
2564 - 2566	ประธานกรรมการบริหารบัณฑิตศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต และ หลักสูตรรัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์
2546 - 2563	ประธานหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
2546 - 2560	ประธานและกรรมการสอบ สารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์ ส่วนกลาง และวิทยาเขต เช่น วิทยาเขตสิรินธร จังหวัดนครปฐม วิทยาเขต วชิราลงกรณ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยาเขตล้านนา จังหวัดเชียงใหม่ วิทยาเขตศรีล้านช้าง จังหวัดเลย วิทยาเขตอีสาน จังหวัดขอนแก่น วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช จังหวัดนครศรีธรรมราช วิทยาลัยศาสนศาสตร์ เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระ เกียรติยศโสธร จังหวัดยโสธร และมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณ์ ราชวิทยาลัย
2548 - 2554	กรรมการบริหารหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
2543 - 2546	รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

- 2542 - 2548 ประธานสาขาวิชาพุทธศาสนาและปรัชญา
 2541 - 2563 ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์-สารนิพนธ์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย
 2540 – 2541 อาจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์
 2541 -2559 ข้าราชการยืมตัวไปปฏิบัติหน้าที่ ที่บัณฑิตวิทยาลัย ตึกสว. วัดบวรนิเวศวิหาร
 กรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

ผลงานทางวิชาการ

- สุกิจ ชัยมุสิก. (2019). พินิจ “ขณะปัจจุบัน” ในฐานะสภาพปรมาตม์เพื่อการเจริญวิปัสสนา.วารสาร
 มจร บาลีศึกษาพุทธโฆสปริทรรศน์. 5(2) หน้า 25 – 34. (TCI 2)
 สุกิจ ชัยมุสิก. (2019). Moral and Ethics of the Governor. วารสารบัณฑิต วิทยาลัย, 13 (2),
 1-10. (TCI 2) สุกิจ ชัยมุสิก. (2560). Democracy on Buddhist Approach. ธรรม
 ทรรศน์, ปีที่ 17 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน พฤษภาคม – สิงหาคม 2560 หน้า 137
 สุกิจ ชัยมุสิก. (2560). รัฐศาสตร์โลก : “บทบาทการสงเคราะห์สมาชิกขององค์การสหประชาชาติ
 ตามแนวพุทธศาสตร์ “ ๓๐ ปีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 25
 ธันวาคม 2560 หน้า 141 ISBN 978- 616-208-141-5
 สุกิจ ชัยมุสิก. (2556). “ชมพู่ทวีป : มิติการปกครอง” MBU ACADEMIC PILGRIMAGE INDIA
 ธรรมยาตราสู่แดนพุทธภูมิ 2556 หน้า 42 ISBN 978-616-208-071-5
 สุกิจ ชัยมุสิก. (2550) ค ว่า “ครู” : บทบาทและหน้าที่. บัณฑิตศาสตร์,ปีที่ 5 ฉบับ ที่ 10
 ประจำเดือน พฤศจิกายน-เมษายน 2550 หน้า 55 ISBN 1685- 4063
 สุกิจ ชัยมุสิก. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างพระพุทธศาสนากับรัฐมัลละ. บัณฑิตศาสตร์,ปีที่ 4 ฉบับที่
 8 ประจำเดือน พฤศจิกายน-เมษายน 2549 หน้า 105 ISBN 1685-4063
 สุกิจ ชัยมุสิก. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนจักรกับอาณาจักร : มิติ การศึกษา. บัณฑิตศาสตร์,
 ปีที่ 4 ฉบับที่ 7 ประจำเดือน พฤษภาคม-ตุลาคม 2548 หน้า 104 ISBN 1685-4063

ผลงานการวิจัย

- สุกิจ ชัยมุสิก. (2563). การจัดกิจกรรมสำหรับการดำรงตนที่มีประสิทธิภาพของผู้สูงอายุในเขต
 อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. วารสารบัณฑิตศาสตร์ มจร, 18(2), 41-45. (TCI 2)
 สมภพ ระงับทุกข์และสุกิจ ชัยมุสิก. (2563). การปฏิรูปการเลือกตั้งไทย. วารสารบัณฑิตศาสตร์
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 18(1), 1-10. (TCI 2)

- สุกิจ ชัยมุสิก. (2563). การเพิ่มขีดความสามารถของอาจารย์ประจำหลักสูตรในบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ตำบลศาลายา อำเภอ พุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม. วารสารบัณฑิตศาสตร์ มจร, 18(1), 54-66. (TCI 2)
- สุกิจ ชัยมุสิก. (2563). การพัฒนาจิตสำนึกความเป็นพลเมืองตามวิถีประชาธิปไตย ของบุคคลผู้เคย ต้องโทษคดีทางอาญา ในเขตพื้นที่จังหวัดเลย ตามหลักสภาราณียธรรม วารสารสถาบันวิจัย ญาณสังวร มจร ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 ก.ค.-ธ.ค. 62 หน้า 74-89. (TCI 2)
- สุกิจ ชัยมุสิก. (2560). การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และรักษาสิ่งแวดล้อมของประชาชน ตำบลเกาะช้าง ใต้อำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด. Journal of Yanasangvorn Research Institute Vol.8 No.1 (January – June 2017)
- สุกิจ ชัยมุสิก. (2560). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ ปีที่ 13 ฉบับที่ 1 (มกราคม – เมษายน 2560)
- สุกิจ ชัยมุสิก. (2560). การวิเคราะห์รูปแบบการปกครองตามแนวพระพุทธศาสนา. นครปฐม: บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. Dhammathas Academic Journal Vol.17 No.3 (September – December 2017)
- สุกิจ ชัยมุสิก. (2559). บทบาทการปกครองคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการตามทัศนคติของพระสงฆ์ เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร. การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย บัณฑิตศึกษา ระดับชาติ ประจำปี 2559 (National Research Symposium 2016) ,(pp. 61 3-6 25). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- สุกิจ ชัยมุสิก. (2559). ทัศนคติของสมาชิกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นต่อการบริหารกิจการคณะสงฆ์ อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี.การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย บัณฑิตศึกษา ระดับชาติ ประจำปี 2559 (National Research Symposium 2016),v(pp.643- 652). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- สุกิจ ชัยมุสิก. (2559). การประยุกต์ใช้หลักพรหมวิหารธรรมในการปฏิบัติงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน ของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง สมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร. การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย บัณฑิตศึกษาระดับชาติประจำปี 2559 (National Research Symposium 2016) , (pp.726-771) .นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย.

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

อาคารสมเด็จพระวันรัต B 7.4 ชั้น 2 248 ม.1 ถ.ศาลายา -นครชัยศรี ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170

โทรศัพท์ : 02 -444 – 6000 ต่อ 1147

โทรสาร : 02-444-6080

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ รศ.ดร.กัณฑ์กมล หนูทองแก้ว

ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ (สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง)

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี	ปวค.มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช พธ.บ. (สังคมวิทยา) เกียรตินิยม
ปริญญาโท	M.A.Political Science : Tilak University, India M.A. Linguistics (Hon.) : Deccan college,India M.A Sociology (Hon.) : University of Pune,India
ปริญญาเอก	Ph.D. Sociology: University of Pune,India Ph.D.Political Science : Magadh University,India

ประวัติการทำงาน

- หัวหน้าฝ่ายจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
- อาจารย์บรรยายพิเศษวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครศรีธรรมราช
- กรรมการสภาวิทยาลัยเขตวิทยาลัยมหาวิทาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตนครศรีธรรมราช
- อาจารย์บรรยายพิเศษ ม.ทักษิณ (UMDC)
- อาจารย์บรรยายพิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยลงกรณ์
- กรรมการที่ปรึกษานักศึกษาปริญญาโท สถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน (ม.ชีวิต)
- อาจารย์บรรยายพิเศษวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม
- อาจารย์บรรยายพิเศษมหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา
- ประธานกองทุนสวัสดิการ มมร.ศศ
- กรรมการวิทยาเขต มมร.วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประจำคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
ม.ราชภัฏนครศรีธรรมราช
- กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ผลงานทางวิชาการและการวิจัย

- การเมืองและนโยบายสิ่งแวดล้อม
- พุทธวิทยาการศึกษา
- ทฤษฎีการเมืองว่าด้วยเสรีประชาธิปไตย
- มองโลกในแง่ดี หนทางสู่ความสุขและชีวิตประสบความสำเร็จ (แปล)
- สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาเบื้องต้น
- ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2
- Comprehensive Reading
- พรรคการเมือง กลุ่มผลประโยชน์และการเลือกตั้ง ฯลฯ
- Public Administration ภาคภาษาอังกฤษ
- ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- ภาษาอังกฤษสำหรับบัณฑิตศึกษา
- ภาษาอังกฤษพื้นฐานเชิงวิชาการ
- งานวิจัยเรื่อง การนำหลักพุทธธรรมไปใช้ในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย
มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช ได้รับทุนจากสมาคมนักวิจัย ในความ
อุปถัมภ์ของสภาวิจัยแห่งชาติ
- งานวิจัยเรื่อง การปฏิบัติตนตามหลักบุญกิริยาวัตถุมาใช้ในวิถีชีวิตประชาชน อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ.2556
- งานวิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้หลักสังคหวัตถุในโครงการประชารัฐเพื่อส่งเสริมการพัฒนา
ชุมชนศรีธรรมโศก จังหวัดนครศรีธรรมราช
- งานวิจัยเรื่อง ผลกระทบต่อวิถีชีวิตชาวไทยพุทธจากสถานการณ์ความรุนแรงในเขตพื้นที่ 5
จังหวัดชายแดน ภาคใต้
- งานวิจัยเรื่อง การนำหลักพุทธธรรมไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน
ศรีธรรมโศกราช ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ ดร.อารดา ฉิมมากูร

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี	รป.ด. (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปริญญาโท	วท.ม. (การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ) มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ปริญญาเอก	ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

ประวัติการทำงาน

2564 – ปัจจุบัน	อาจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
2562 – 2564	อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
2554 – 2558	เจ้าของกิจการ/ครูผู้สอน โรงเรียนกวดวิชา English First by Arada จังหวัดปราจีนบุรี
2553 – 2554	อาจารย์พิเศษ วิทยาลัยรัชต์ภาคย์ ศูนย์วิทยบริการ จังหวัดปราจีนบุรี
2552 – 2553	ครูอัตราจ้าง โรงเรียนบ้านหนองบัว อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี
2551 – 2552	นักวิชาการศึกษา โครงการสตรีและเยาวชนศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2546 – 2547	วิทยากรสอนเสริม ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอกบินทร์บุรี ปราจีนบุรี

ผลงานทางวิชาการ

- อารดา ฉิมมากูร. (2565). การปฏิบัติทางการปกครองตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของสถานีตำรวจภูธร
พุทธมณฑล อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. ปีที่
11. (ฉบับที่ 5) ประจำเดือนกันยายน - ตุลาคม พ.ศ.2565.
- อารดา ฉิมมากูร. (2564). กรรณฐาน : โลกยุคหลังโควิด-19, รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ
ระดับชาติ ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2564 หน้า 606 – 617, ฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 2

- อารดา ฉิมมากูร. (2564). กระบวนทัศน์การพัฒนาหลักสูตรรัฐศาสตร์ที่พึงประสงค์ในบริบทสังคมไทย ยุคดิจิทัล, วารสารพุทธมัตต์ ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2564) หน้า 64 – 76, ฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 2
- อารดา ฉิมมากูร. (2564). การให้บริการตามนโยบายของรัฐตามหลักกฤษฎีกา 4 ของโรงพยาบาล พญาไท 2 กรุงเทพมหานคร. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติวิจัยรำไพพรรณ ครั้งที่ 15 เนื่องในวโรกาสคล้ายวันพระราชสมภพสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณีครบ 117 ปี "วิจัย นวัตกรรม เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นวิถีใหม่ สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน". ปีที่ 15. (ฉบับที่ 15). หน้า 380-284
- อารดา ฉิมมากูร. (2561). การบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมอาชีพด้านเกษตรอินทรีย์สำหรับเกษตรกรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปราจีนบุรี. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. ฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 2
- อารดา ฉิมมากูร. (2561). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเพื่อส่งเสริมอาชีพด้านเกษตรอินทรีย์สำหรับเกษตรกรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปราจีนบุรี. วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, ฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1 และฐานข้อมูล ACI (ASEAN Citation Index) วารสารสำหรับประเทศในกลุ่มอาเซียน
- อารดา ฉิมมากูร. (2560). รูปแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุโดยใช้ครอบครัวเป็นศูนย์กลางในเขตเมืองจังหวัดราชบุรี, วารสารวิจัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง, ISSN 2266 - 7171, ฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 2
- อารดา ฉิมมากูร. (2550). ธุรกิจรับจัดงานศพออนไลน์, พ.ศ.๒๕๕๐, วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีวลัยลักษณ์. ฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

ผลงานการวิจัย

- อารดา ฉิมมากูร. (2565). การปฏิบัติทางการปกครองตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของสถานีตำรวจภูธรพุทธมณฑล อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. ปีที่ 11. (ฉบับที่ 5) ประจำเดือนกันยายน - ตุลาคม พ.ศ.2565.
- อารดา ฉิมมากูร. (2564). ผู้นำกับความขัดแย้งในระบอบประชาธิปไตย, ประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 19 และระดับนานาชาติ ครั้งที่ 3 ประจำปี 2564 หน้า 783 – 791
- อารดา ฉิมมากูร. (2564). กระบวนทัศน์การพัฒนาหลักสูตรรัฐศาสตร์ที่พึงประสงค์ในบริบทสังคมไทย ยุคดิจิทัล, วารสารพุทธมัตต์ ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2564) หน้า 64 – 76, ฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 2

อารดา ฉิมมากร. (2561). การบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมอาชีพด้านเกษตรอินทรีย์สำหรับเกษตรกรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ.2561, รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ครั้งที่ 6, 1 มีนาคม 2561, หน้า 1057-1069, ฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 2

อารดา ฉิมมากร. (2561). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมอาชีพด้านเกษตรอินทรีย์สำหรับเกษตรกรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ. 2561, วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, ปีที่ 13 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2561, หน้า 354 - 368, ISSN 2266 - 7171, ฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1 และฐานข้อมูล ACI (ASEAN Citation Index) วารสารสำหรับประเทศในกลุ่มอาเซียน

อารดา ฉิมมากร. (2560). รูปแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุโดยใช้ครอบครัวเป็น ศูนย์กลางในเขตเมืองจังหวัดราชบุรี พ.ศ.๒๕๖๐, วารสารวิจัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง, ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 ตุลาคม 2560 – มีนาคม 2561, หน้า 111 - 127, ISSN 2266 - 7171, ฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 2

อารดา ฉิมมากร. (2552). มาตรฐานและตัวชี้วัดความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย พ.ศ.2552, สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว และโครงการสตรีและเยาวชนศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, เมษายน 2552, หน้า 1 - 148, ISSN 978-611-7192-01-2

อารดา ฉิมมากร. (2550). ธุรกิจรับจัดงานศพออนไลน์ พ.ศ.2550, วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, ๒๕๕๐, ฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

อาคารสมเด็จพระวันรัต B 7.4 ชั้น 2 248 ม.1 ถ.ศาลายา -นครชัยศรี ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170

โทรศัพท์ : 02 -444 – 6000 ต่อ 1147

โทรสาร : 02-444-6080